

ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA I GMINY WARTA

Załącznik Nr 1
do Uchwały Nr LI/285/17
Rady Gminy i Miasta Warta
z dnia 29 listopada 2017 r.

WARTA 2016-2017

ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA I GMINY WARTA

Opracowano
w Pracowni Urbanistycznej
Hibner A. Ruszkowski M. sp.c.w Zduńskiej Woli

zespół:
dr Adela Hibner – główny projektant
mgr inż. Michał Ruszkowski
mgr inż. Anna Kugler
mgr Piotr Ignaczewski
inż. Anna Jonczyk

Spis treści

I. WPROWADZENIE.....	5
1. Podstawa prawna sporządzania zmiany studium	5
1.1. Uchwała o przystąpieniu do sporządzania zmiany studium.....	5
2. Cel opracowania zmiany studium	5
3. Zakres opracowania zmiany studium	5
3.1. Tryb i charakter opracowania	5
3.2. Zakres zmian w projekcie studium	8
3.3. Zawartość opracowania.....	9
II. UWARUNKOWANIA ZEWNĘTRZNE	10
1. Uwarunkowania wynikające z miejsca i roli gminy w strukturach ponadlokalnych.....	10
2. Uwarunkowania wynikające z polityki przestrzennej województwa łódzkiego.....	12
III. UWARUNKOWANIA WEWNĘTRZNE	14
1. Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu. ..	14
2. Uwarunkowania wynikające ze stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony.	14
3. Uwarunkowania wynikające ze stanu środowiska, w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości, jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego.	15
3.1. Położenie fizyczno-geograficzne.	15
3.2. Rzeźba terenu.	15
3.3. Budowa geologiczna.	15
3.4. Wody powierzchniowe.....	16
3.5. Surowce mineralne	18
3.6. Warunki hydrogeologiczne	23
3.7. Warunki glebowe	25
3.8. Warunki klimatyczne	25
3.9. Szata roślinna	26
3.10. Ochrona przyrody	29
3.11. System ekologiczny gminy	33
3.12. Zanieczyszczenia i zagrożenia sanitarno-zdrowotne	34
4. Uwarunkowania wynikające ze stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej	35
4.1. Rys historyczny	35
4.2. Uwarunkowania konserwatorskie wynikające z dotychczasowych planów miejscowych	36
4.3. Obszary i obiekty wpisane do gminnej ewidencji zabytków	36
4.3. Spis stanowisk archeologicznych	43
4.4. Dobra kultury współczesnej	69
5. Uwarunkowania wynikające z rekomendacji i wniosków zawartych w audycie krajobrazowym lub określenia przez audyt krajobrazowy granic krajobrazów priorytetowych	69
6. Uwarunkowania wynikające z warunków i jakości życia mieszkańców, w tym ochrony ich zdrowia.	69
6.1. Ludność.....	69
6.2. Rynek pracy.....	74
6.3. Mieszkalnictwo.	75
6.4. Infrastruktura społeczna.	76
6.5. Działalność gospodarcza	80
6.6. Rolnictwo.....	81
7. Uwarunkowania wynikające z zagrożeń bezpieczeństwa ludności i jej mienia.	83
8. Uwarunkowania wynikające z potrzeb i możliwości rozwoju gminy.....	83
8.1 Analiza ekonomiczna.....	83
8.2 Analiza środowiskowa.	85
8.3. Wnioski z przeprowadzonych analiz	86

8.4. Bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę w planach miejscowych i w dotychczasowym studium.	87
9. Uwarunkowania wynikające z diagnozy układu komunikacyjnego	90
9.1. Układ drogowy	90
9.2. Komunikacja publiczna.....	92
10. Uwarunkowania wynikające z aktualnego poziomu obsługi przez infrastrukturę techniczną	93
10.1. Zaopatrzenie w wodę	93
10.2. Gospodarka ściekowa	98
10.3. Gospodarka odpadami	98
10.4. Elektroenergetyka.....	99
10.5. Gazownictwo	99
10.6. Ciepłownictwo	100
10.7. Telekomunikacja	100
10.8. Obwałowania	100
11. Uwarunkowania wynikające ze stanu prawnego gruntów i użytkowania terenów.	100
11.1. Stan prawny gruntów	101
11.1. Użytkowanie terenów.....	101
12. Uwarunkowania wynikające z występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych.....	103
13. Uwarunkowania wynikające z występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych.....	103
14. Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych złóż kopalin, zasobów wód podziemnych oraz udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla	103
14.1. Surowce mineralne.....	103
14.2. Wody podziemne.....	104
14.3. Kompleksy podziemnego składowania dwutlenku węgla	104
15. Uwarunkowania wynikające z występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych.....	104
16. Uwarunkowania wynikające z wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej	105
17. Uwarunkowania wynikające z obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.	106
18. Uwarunkowania wynikające z przesądzonej lokalizacji elektrowni wiatrowych.....	107
19.. Wnioski do studium	107
III. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	109
1. Funkcje gminy i jej jednostek osadniczych.....	110
2. Ogólne zasady polityki zagospodarowania przestrzennego.....	110
3. Kierunki rozwoju przestrzennego.....	111
3.1 Kierunki zmian w strukturze funkcjonalno-przestrzennej gminy oraz przeznaczenia terenów	113
3.1.1. Miasto Warta.....	113
3.1.2. Gmina Warta.....	116
3.2. Wskaźniki zagospodarowania i użytkowania terenów.....	121
3.3. Tereny wskazane do wyłączenia lub ograniczenia zabudowy	122
4. Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody i krajobrazu kulturowego. ...	122
5. Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.....	129
5.1. Obiekty i obszary objęte ochroną konserwatorską	129
5.2. Obszary i obiekty wskazane do objęcia ochroną konserwatorską	130
5.3. Obszary i zasady ochrony dóbr kultury współczesnej	135
6. Kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej.....	135
6.1. Komunikacja	135
6.2. Infrastruktura techniczna	137
7. Obszary rozmieszczenia inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym.....	140
8. Obszary rozmieszczenia inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym.....	140
9. Obszary, na których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary przestrzeni publicznej	140
10. Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego....	141

11. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej.....	141
12.1. Rolnicza przestrzeń produkcyjna.....	141
11.2. Zasady ochrony obszarów leśnych.....	142
12. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią i osuwania się mas ziemnych.....	142
13. Obszary i obiekty, dla których wyznacza się w złożu filar ochronny.....	143
14. Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady.....	143
15. Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji, rekultywacji lub remediacji oraz obszary zdegradowane.....	143
16. Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych.....	143
17. Obszary funkcjonalne o znaczeniu lokalnym, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie.....	143
18. Kierunki polityki w zakresie obrony cywilnej.....	144
19. Bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę.....	144
20. Możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnych i infrastruktury technicznej oraz społecznej służących realizacji zadań własnych gminy.....	146
21. Wnioski do wspólnej polityki przestrzennej z sąsiednimi gminami.....	147
22. Interpretacja zapisu Studium.....	148
IV. UZASADNIENIE ZAWIERAJĄCE OBJAŚNIENIA PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ ORAZ SYNTEZA USTALEŃ.....	148
V. OBJAŚNIENIE ZMIAN W NOWYM OPRACOWANIU W STOSUNKU DO POPRZEDNIEJ EDYCJI STUDIUM.....	150
Bibliografia.....	152

I. WPROWADZENIE.

1. Podstawa prawna sporządzania zmiany studium

1.1. Uchwała o przystąpieniu do sporządzania zmiany studium

Pierwsza edycja studium została opracowana w 2001 r. przez Spółkę Cywilną „Uniglob” z Łasku z głównym projektantem w osobie mgr inż.arch. Kazimierza Łaszka i została przyjęta przez Radę Gminy i Miasta w Warcie uchwałą Nr XXVII/225/2001 z dnia 21 lutego 2001 r. Druga i dotychczas obowiązująca edycja studium została opracowana w latach 2008-2009 przez firmę „Projektowanie urbanistyczne. Hibner A. Hibner J. Ruszkowski M. s.c. w Zduńskiej Woli z głównym projektantem dr Adelą Hibner i przyjęta przez Radę Gminy i Miasta w Warcie uchwałą Nr XXXIX/212/09 z dnia 27 maja 2009 r. Studium zostało zmienione Zarządzeniem zastępczym Wojewody Łódzkiego z dnia 12 października 2017 r. znak: IR-I.740.5.2017 w sprawie wprowadzenia obszarów udokumentowanych złóż kopalin do Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy i Miasta Warta.

Obecnie podstawą prawną sporządzania niniejszej edycji studium jest uchwała Nr XVIII/161/16 Rady Gminy i Miasta w Warcie z dnia 29 czerwca 2016 r.

2. Cel opracowania zmiany studium

Dotychczas obowiązujące Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego zostało opracowane przed ponad 8 laty. Od tego czasu zmieniły się w istotnym zakresie obowiązujące przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, które znacząco rozszerzyły wymaganą problematykę studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Dotychczasowe studium nie uwzględnia nadto ustaleń Planu zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego z 2010 r., a także wielu dokumentów regionalnych mających wpływ na kierunki polityki przestrzennej gminy i miasta Warty.

Celem niniejszego opracowania jest więc dostosowanie istniejącego dokumentu do nowych wymagań prawnych i potrzeb w zakresie zmiany przeznaczenia wielu terenów na obszarze gminy i miasta Warty.

Wprowadzone zmiany umożliwią sporządzanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla wybranych obszarów na terenie gminy określających sposoby zagospodarowania przyszłych terenów inwestycyjnych, pozwolą też określić nowe możliwości rozwoju poszczególnych części gminy przy uwzględnieniu aktualnych ograniczeń wynikających z potrzeby ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego.

3. Zakres opracowania zmiany studium

3.1. Tryb i charakter opracowania

Obecna zmiana studium opracowywana jest zgodnie z trybem określonym w art. 11 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Z 2017 r. poz. 1073), uwzględnia również wymogi Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28.04.2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (Dz. U. z 2004 r. Nr 118 poz. 1233).

Potwierdzeniem odbycia poszczególnych czynności formalno-prawnych jest zbiór dokumentów zawartych w dokumentacji planistycznej.

Zagospodarowanie przestrzeni, niezależnie od rodzaju i wielkości inwestycji lub przedsięwzięcia, jak również ich realizatora, odbywa się zawsze na obszarze gminy. To założenie obowiązywało w okresie ważności ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym z 1994 r. jak i obowiązuje obecnie. Studium określa cele i kierunki polityki przestrzennej gminy, które realizować będzie Burmistrz Gminy i Miasta Warta. Cele i kierunki mogą dotyczyć zarówno dalekosiężnego horyzontu czasowego, jak i krótkiego okresu realizacji. Zasięg terytorialny obejmuje wyłącznie obszar gminy przy uwzględnieniu powiązań funkcjonalno-przestrzennych z gminami sąsiednimi. Studium winno obowiązkowo uwzględniać:

- ustalenia wynikające z planu zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego odnoszące się do Gminy i Miasta Warta,
- zadania wynikające z programów zawierających zadania rządowe służące realizacji inwestycji celu publicznego o znaczeniu krajowym.

Zgodnie zaś z treścią art. 10 ust.1 ustawy, w studium uwzględnia się uwarunkowania wynikające w szczególności z:

- dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu,
- stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony,
- stanu środowiska, w tym stanu rolniczej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego,
- stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,
- rekomendacji i wniosków zawartych w audycie krajobrazowym lub określenia przez audyt krajobrazowy granic krajobrazów priorytetowych,
- warunków i jakości życia mieszkańców, w tym ochrony ich zdrowia,
- zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia,
- potrzeb i możliwości rozwoju gminy, uwzględniających w szczególności analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne, prognozy demograficzne, możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnych i infrastruktury technicznej, a także infrastruktury społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy, a także bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę,
- stanu prawnego gruntów,
- występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych,
- występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych,
- występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych,
- występowania udokumentowanych złóż kopalin, zasobów wód podziemnych oraz udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla,
- stanu systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami,
- zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych.
- wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej.

W myśl ustawy o samorządzie gminnym, gmina posiada prawie całkowitą suwerenność w zakresie planowania przestrzennego. Gmina jest podmiotem tego planowania. Realizacja inwestycji jest możliwa tylko wtedy, jeśli jest realizowana na terenie przeznaczonym na ten cel w planie miejscowym lub w decyzji o ustaleniu inwestycji celu publicznego oraz decyzji o ustaleniu warunków zabudowy. Plany miejscowe, wraz z innymi przepisami prawa, kształtują sposób wykonywania prawa własności. Zagospodarowanie przestrzenne terenów może odbywać się w oparciu o wiele planów miejscowych zagospodarowania przestrzennego, jednak plany nie mogą naruszać ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. W przestrzeni bezplanowej zaś mogą być wydawane decyzje o lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz decyzje o warunkach zabudowy. Przygotowanie projektów tych decyzji musi być jednak powierzone osobom z odpowiednim przygotowaniem zawodowym. Obowiązuje też szczególny tryb postępowania administracyjnego zmierzającego do wydania tych decyzji.

Studium, rozstrzygając o głównych zasadach kształtowania całej struktury przestrzennej gminy, jest więc narzędziem koordynacyjnym wszystkich planów, decyzji i przedsięwzięć na obszarze gminy. Nadal studium nie jest przepisem gminnym i nie stanowi podstawy prawnej do wydawania decyzji administracyjnych. Jest po prostu sterownikiem rozwoju przestrzeni gminy, poprzez ustanowienie ram dla przyszłych planów i decyzji przestrzennych. Ustalenia studium są wiążące dla działań planistycznych Rady i Burmistrza Gminy i Miasta Warta.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy jest podstawą do:

- podejmowania uchwał o przystąpieniu do sporządzania planów miejscowych,

- wewnętrznej kontroli uchwał o miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego pod kątem ich zgodności z ustaleniami studium,
- ofert składanych przez organy gminy,
- posługiwania się przepisami szczególnymi w przypadkach występowania na obszarze gminy obiektów objętych tymi przepisami, które wpływają na ustalenia studium i wiążą organy w postępowaniu administracyjnym.

Studium nie jest aktem prawa miejscowego, jednak jego ustalenia są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych.

W związku z powyższym, w uchwalonym w 2009 r. „Studium ...” zmienionym zarządzeniem zastępczym Wojewody Łódzkiego z dnia 12 października 2017 r. wprowadza się obecnie zmiany wynikające z:

- konieczności aktualizacji informacji o gminie, m.in. dotyczące:
- zasobów środowiska przyrodniczego (m.in. w zakresie ochrony przyrody w tym z racji objęcia części obszaru gminy programem Natura 2000),
- zanieczyszczeń i zagrożeń sanitarno – zdrowotnych gminy,
- istniejących wartości kulturowych (m.in. obiektów objętych ochroną konserwatorską: aktualną gminną ewidencją zabytków oraz gminną ewidencją zabytków archeologicznych),
- stanu własności gruntów w gminie,
- sytuacji społeczno – gospodarczej w gminie (m.in. sytuacji społecznej, mieszkalnictwa, infrastruktury społecznej, działalności gospodarczej i rolnictwa),
- systemu obsługi komunikacji na terenie gminy,
- stanu obsługi gminy w infrastrukturę techniczną (m.in. zaopatrzenie w wodę, odprowadzanie ścieków sanitarnych, elektroenergetyka, telekomunikacja),
- ustaleń z zakresu planowania przestrzennego na terenie gminy (miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz wydanych decyzji o warunkach zabudowy i o lokalizacji inwestycji celu publicznego,

a także wynikające z powyższego zmiany w kierunkach polityki przestrzennej, a dotyczące:

- ochrony i kształtowania środowiska (m.in. istniejących i projektowanych obszarów i obiektów prawnie chronionych, zasobów surowcowych oraz eliminacji zagrożeń środowiska i przeciwdziałania zagrożeniu powodzią),
- ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,
- kierunków rozwoju systemu komunikacji,
- kierunków rozwoju infrastruktury technicznej (m.in. gospodarki wodnej, kanalizacji sanitarnej, odprowadzenia ścieków opadowych, telekomunikacji oraz gospodarki odpadami);
- konieczności uwzględnienia wytycznych wynikających z obowiązujących dokumentów oraz wniosków zgłoszonych przez instytucje, m.in.:
- określenia granic terenów objętych i wskazanych do objęcia różnymi formami ochrony przyrody, zgodnie z „Planem zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego” i własnymi inicjatywami gminy,
- uwzględnienia faktu objęcia ochroną Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków PLB 100002 „Zbiornik Jeziorsko”,
- uwzględnienia ustalenia planu urządzania Lasów Państwowych Nadleśnictwa Poddębice i Nadleśnictwa Złoczew oraz lasów niepaństwowych dla poszczególnych wsi,
- uwzględnienia ustaleń Wojewódzkiego Programu Ochrony Zabytków przyjętego przez Zarząd Województwa Łódzkiego ,
- uwzględnienia ustaleń międzynarodowych konwencji i traktatów, w tym m.in. Konwencji z Rio (Konwencja ustanowiona 5 czerwca 1992r., ratyfikowana przez Polskę 13 grudnia 1995 r., której zasadniczym celem jest ochrona różnorodności biologicznej

postrzeganej na trzech poziomach: genetycznym, gatunkowym i ekosystemowym), Konwencji Berneńskiej (Konwencja o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk, sporządzona 19 września 1979 r. w Bernie, ratyfikowana przez Polskę 13 września 1995 r. Celem konwencji jest stworzenie warunków do ochrony szczególnie zagrożonych gatunków roślin i zwierząt oraz ich siedlisk), dyrektyw Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (m.in. dyrektywy ptasiej, siedliskowej i szkodowej),

3.2. Zakres zmian w projekcie studium.

W stosunku do dotychczas obowiązującego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy i miasta Warty przyjętego uchwałą Nr XXXIX/212/09 Rady Gminy i Miasta w Warcie z dnia 27 maja 2009 r. ze zmianami wprowadzonymi zarządzeniem zastępczym Wojewody Łódzkiego z dnia 12 października 2017 r. zmiany w niniejszej edycji obejmują:

- uaktualnienie granic obszarów zagrożenia i ryzyka powodziowego zgodnie z mapami zagrożenia i ryzyka powodziowego przekazanymi gminie w 2015 r. przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie.
- korektę granic administracyjnych zbiornika Jeziorsko, w dotychczasowym studium przedstawionych w sposób zgeneralizowany z uwagi na skalę rysunków (1:25 000),
- uaktualnienie udokumentowanych złóż surowców mineralnych, których granice zostały wniesione na obydwa rysunki studium, a także ustanowionych terenów górniczych,
- korektę terenów potencjalnych złóż surowców przeznaczonych do eksploatacji po udokumentowaniu. Korekty tej dokonano na wnioski zainteresowanych na gruntach położonych w sąsiedztwie już udokumentowanych złóż w rejonie Bartochów-Małków-Duszniki,
- rezygnację z terenów przeznaczonych pod zabudowę produkcyjno-usługową, składów i magazynów w Proboszczowicach, Rożdżalach i w Rossoszycy o powierzchni ponad 30 ha, a powiększenie terenów przemysłowych w Warcie przy ul. Kaliskiej (sąsiedztwo zakładów Visto), na gruntach wsi Duszniki, wsi Kraków i Czartki,
- z uwagi na wnioski z bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę dla poszczególnych wsi oraz zapotrzebowanie na nowe tereny budowlane o funkcji mieszkaniowej i mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa – praktycznie nie wyznaczono nowych terenów pod funkcje mieszkaniowe. Korekty dotyczyły ważniejszych terenów, dla których zostały wydane ostateczne decyzje o warunkach zabudowy,
- wskazano tereny przeznaczone pod indywidualną zabudowę rekreacyjną we wsi Zaspły Miłkowskie, zaś skorygowano tereny o takiej funkcji w Ostrowie Warckim i w Glinnie,
- nieznacznie (o ok. 2,5 ha) powiększono tereny pod wypoczynek zbiorowy i obsługę turystyki w Ostrowie Warckim,
- oznaczono graficznie zasięg ograniczeń dla funkcji mieszkaniowych z tytułu lokalizacji istniejących poza granicą gminy elektrowni wiatrowych w gminach Wróblew i Błaszki, bowiem zasięgi stref ochronnych obejmujących 10-krotną wysokość turbin wiatrowych znacząco wkroczyły w obszar gminy Warta. Zrezygnowano z możliwości dalszych lokalizacji nowych lokalizacji elektrowni wiatrowych w gminie Warta, ale wniesiono strefy ochronne dla przesądzonych lokalizacji 15 elektrowni wiatrowych, dla których są wydane pozwolenia na budowę. Jest to liczba 14 turbin o wysokości po 175 m każda w rejonie Bartochów-Gołuchy-Łabędzie-Raczków-Zagajew i jedna turbina o wysokości 100 m w rejonie wsi Zakrzew,
- wniesiono na rysunek studium Uwarunkowania rozwoju aktualne granice obszarów objętych sporządzonymi planami miejscowymi (sporządzono ich 11 od 2009 r.),
- pozostałe ustalenia studium są tożsame z edycją studium przyjętą przez Radę Gminy i Miasta w Warcie w 2009 r. Dokonane korekty dotyczą jedynie uzupełnień wynikających z wniosków instytucji i właściwych organów administracji publicznej oraz wynikających z wymagań określonych w przepisach prawa, a głównie:

- wykonano analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne, prognozę demograficzną, oceniono możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej służących realizacji zadań własnych gminy oraz sporządzono bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę jako podstawę do weryfikacji wniosków zainteresowanych zmianą przeznaczenia terenów,
- ustosunkowano się do kwestii obszarów wymagających rekultywacji, rewaloryzacji i rehabilitacji oraz remediacji,
- ustalono kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej,
- ustalono kierunki dotyczące zabezpieczenia wymogów obronności i ochrony cywilnej,
- wskazano obszary, które gmina ma zamiar objąć sporządzaniem miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. W szczególności wskazano na celowość objęcia tymi planami tych wsi lub ich części, które z racji planowanej realizacji elektrowni wiatrowych, są położone w odległości równiej 10-krotnej wysokości planowanych turbin,
- wskazano obszary przeznaczone do realizacji inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym i lokalnym,
- wskazano obszary przestrzeni publicznej,
- ustosunkowano się do problemu lokalizacji obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m²,
- zweryfikowano lokalizację obiektów objętych przyrodniczą ochroną konserwatorską (rezerваты przyrody, obszar chronionego krajobrazu, użytki ekologiczne, pomniki przyrody, obszar specjalnej ochrony NATURA 2000 „Zbiornik Jeziorsko”).

Opracowanie posiada ujednoczoną formę zarówno w części graficznej jak i tekstowej z wyróżnieniem w następujący sposób wprowadzonych zmian:

- 1) część graficzna „Studium ...” została zmieniona w sposób zasadniczy głównie poprzez zmianę skali rysunków studium z 1:25 000 na 1:10 000 oraz wykonawstwo komputerowe (w 2009 r. rysunki były wykonane ręcznie na zakupionych mapach topograficznych),
- 2) część tekstowa jest nowa, opracowana przy wykorzystaniu tekstu dotychczasowego, jednak z uwagi na istotne zmiany w jego aktualności – w nowym układzie i zakresie.

3.3. Zawartość opracowania

Niniejsza zmiana „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Warta” opracowana jest w formie ujednoczonej i określa uwarunkowania oraz kierunki rozwoju gminy i miasta Warta.

Załączniki do uchwały o zmianie studium stanowią:

- Tekst zmiany studium – załącznik nr 1 do uchwały Rady Gminy i Miasta w Warcie,
- Rysunek zmiany studium – Kierunki polityki przestrzennej, plansza w skali 1:10 000 - załącznik nr 2 do uchwały Rady Gminy i Miasta w Warcie,
- Rysunek zmiany studium – Uwarunkowania rozwoju, plansza w skali 1:10 000 - załącznik nr 3 do uchwały Rady Gminy i Miasta w Warcie,
- Rozstrzygnięcie Rady Gminy i Miasta w Warcie dotyczące sposobu rozpatrzenia uwag zgłoszonych w trakcie wyłożenia projektu zmiany studium do publicznego wglądu stanowiący załącznik nr 4 do uchwały Rady Gminy i Miasta w Warcie.

Tekst i rysunki zmiany studium zawierające ustalenia zmiany studium, stanowią integralnie ze sobą związany dokument i winny być stosowane komplementarnie.

Oznaczenia graficzne ustaleń na rysunkach dostosowano do skali mapy, co oznacza, że przebieg granic poszczególnych terenów oznaczono orientacyjnie, tj. w sposób dopuszczający uściślenie ich lokalizacji w planach miejscowych przy utrzymaniu istoty zamierzonej dyspozycji przestrzennej.

II. UWARUNKOWANIA ZEWNĘTRZNE

1. Uwarunkowania wynikające z miejsca i roli gminy w strukturach ponadlokalnych.

Gmina i miasto Warta położona jest w powiecie sieradzkim, w zachodniej części województwa łódzkiego. Granica północna gminy stanowi jednocześnie granicę województwa łódzkiego i wielkopolskiego. Gmina graniczy z 9 gminami:

- Dobra w powiecie tureckim,
- Błaszki, Goszczanów, Sieradz, Wróblew w powiecie sieradzkim,
- Pęczniew, Zadzim w powiecie poddębickim,
- Szadek, Zduńska Wola w powiecie zduńskowolskim.

Powierzchnia gminy wynosi 254 km², z czego ok. 11 km² przypada na miasto Warta, a 243 km² stanowi obszar wiejski.

Powierzchnia gminy i miasta stanowi 17 % powierzchni powiatu sieradzkiego i 1,6 % powierzchni województwa łódzkiego. Jest to największa obszarowo gmina województwa łódzkiego.

Według stanu na 31 grudnia 2015 r. gmina liczyła 12 897 mieszkańców, z czego 3 326 osoby stanowili mieszkańcy miasta Warta (wg danych GUS). Na obszarze gminy znajduje się 48 sołectw i 80 miejscowości, w tym miasto Warta (wg danych Urząd Gminy i Miasta w Warcie).

W strukturze demograficznej na terenie gminy i miasta występuje przewaga ludności w wieku produkcyjnym tj. ok 61 %, dzieci i młodzież stanowią 18%, a ludność w wieku poprodukcyjnym – 21 %. Mały odsetek liczby osób w wielu przedprodukcyjnym w stosunku do pozostałych grup jest bardzo niekorzystnym zjawiskiem demograficznym. Duży wpływ ma na to utrzymujący się od lat na terenie gminy ujemny przyrost naturalny.

Podstawowym ośrodkiem obsługi jest miasto Warta, które jest siedzibą władz gminy, a także większości lokalnych instytucji. Poza stolicą gminy niektóre rodzaje usług podstawowych: oświaty, handlu, kultury znajdują się we wsiach: Rossoszyca, Rożdżały, Cielce, Jeziorsko, Ustków. Ośrodkiem usług ponadlokalnych jest: Sieradz, w mniejszym stopniu Łódź. Wsiami o funkcji turystyczno-rekreacyjnej są: Miedzno, Pierzchnia Góra i Rossoszyca w części wschodniej, a także Ostrów Warcki oraz Zaspły Miłkowskie w części zachodniej.

Miasto Warta odznacza się miejską strukturą funkcjonalno-przestrzenną ze zwartą zabudową mieszkaniowo-usługową o charakterze małomiasteczkowym skoncentrowaną wokół rynku oraz zabytkowego kościoła i klasztoru bernardynów, tworzącą strefę centralną miasta, z zabudową mieszkaniową jednorodziną typu osiedlowego, niewielkim udziałem zabudowy wielorodzinnej oraz zabudową usługową i produkcyjno-usługową na obrzeżach. Miasto jest dobrze wyposażone w urządzenia infrastruktury technicznej, z miejską oczyszczalnią ścieków i systemem sieci ciepłowniczej do ogrzewania mieszkań opartej o lokalne kotłownie.

W strukturze przestrzennej gminy występuje przewaga zabudowy rozproszonej typu zagrodowego oraz budownictwa jednorodzinnego z głównymi koncentracjami we wsiach Rossoszyca, Kamionacz, Jeziorsko, Włyń, Glinno, Bartochów, Małków, Duszniki, Cielce i Ustków.

Funkcją dominującą gminy jest rolnictwo i jego obsługa. Gmina posiada korzystne warunki przyrodnicze do uprawy zbóż (żyto i pszenica) i ziemniaków. Kompleksy trwałych użytków zielonych są związane z nisko położonymi terenami dolin rzecznych i obniżeń. W strukturze użytkowania zwraca uwagę zdecydowana przewaga użytków rolnych zajmujących około 70% powierzchni ogólnej gminy. Najlepsze na terenie gminy gleby II-III i IV klasy ciągną się stosunkowo szerokim pasem w zachodniej części gminy – od Piotrowic na południu po Wolę Miłkowską i Klonówek na północy. Niewielkie kompleksy w części wschodniej występują na gruntach wsi Rossoszyca, Lipiny i Miedze-Grabinka. Średnia wielkość gospodarstwa wynosi ok. 7,55 ha, a największy odsetek stanowią gospodarstwa o powierzchni do 7,0 ha.

Według danych GUS w 2015 r. wskaźnik lesistości w gminie wynosił 19,7 %. Główne kompleksy leśne występują w części wschodniej gminy – w rejonie wsi: Raszelki, Glinno, Kamionacz, Rossoszyca, Miedzno. W części zachodniej zwartym kompleksem leśnym jest uroczysko Zielęcin.

W ramach Lasów Państwowych występują lasy ochronne.

Szczegółnej ochronie podlegają obecnie:

- Rezerwat ornitologiczny „Jeziorsko” utworzony na podstawie rozporządzenia Ministra Ochrony Środowiska Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 23.12.1998 r.
- Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków NATURA 2000 PLB 100002 „Zbiornik Jeziorsko” utworzony na podstawie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 października 2008 r. (Dz.U. Nr 198, poz. 1226),
- Nadwarciański Obszar Chronionego Krajobrazu powołany na podstawie Rozporządzenia Wojewody Sieradzkiego z dnia 31.07.1998 r, (Dz. Urz. Woj. Sieradzkiego Nr 20) ze zmianami zawartymi w Uchwale Nr XXXI/614/12 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 18 grudnia 2012 r w sprawie Nadwarciańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu,
- 31 pomników przyrody uznanych na podstawie Rozporządzeń b. Wojewody Sieradzkiego,
- 4 użytki ekologiczne uznane na podstawie Rozporządzeń b. Wojewody Sieradzkiego.
- gleby II-III klasy bonitacyjnej bardzo przydatne dla produkcji rolnej,
- obszar zasobowy wód podziemnych stanowiący fragment Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Turek-Koło-Konin (północna część gminy),
- cenne elementy dziedzictwa kulturowego to: zespoły dworskie w: Małkowie, Cielcach, Rożdżalach i Ustkowie, zespół klasztorny o.o Bernardynów w Warcie, zespół klasztorny Bernardynek w Warcie, układ urbanistyczny z kościołem p.w Sw. Mikołaja w Warcie, zespoły kościołów w Rossoszycy, Kamionaczu, Jeziorsku i Górze oraz inne obiekty objęte ochroną konserwatorską na podstawie wpisu do rejestru zabytków, a także zabytki wpisane do gminnej ewidencji uwzględniające głównie obiekty w ewidencji wojewódzkiej,
- udokumentowane złoża surowców naturalnych. Obejmują złoża kruszywa naturalnego: Bartochów, Bartochów II, Bartochów III, Bartochów IV – Pole A, Bartochów – Zachód III, Duszniki, Duszniki III, Duszniki V, Duszniki VII, Gołuchy, Gołuchy I, Małków V, Małków VII, Małków VIII, Małków XI, Małków XI, Małków XIII, Małków XIV, Małków XV, Małków XVI, Małków XVII, Małków XVIII, Małków - Bartochów, Miedźno, Mogilno oraz złoża surowców ilastych: Rożdżały, Rossoszyca.

Wyposażenie w infrastrukturę techniczną:

- wodociągi – wskaźnik zwodociągowania gminy według danych GUS w 2015 r. wynosił 97,8 %;
- kanalizacja – jedynie w mieście Warta i wsi Jeziorsko istnieją oczyszczalnie ścieków i sieć kanalizacji sanitarnej.; Długość sieci kanalizacyjnej wynosi 14,9 km (76,3 % jej długości znajduje się na terenie miasta);
- gospodarka odpadami – gmina nie posiada własnego składowiska odpadów komunalnych. Gmina jest członkiem Komunalnego Związku Gmin „Czyste Miasto Czysta Gmina”, którego zadaniem jest zorganizowanie gospodarki odpadami w oparciu o działanie Zakładu Unieszkodliwiania i Utylizacji Odpadów Komunalnych w miejscowości Prażuchy Nowe w gm. Ceków woj. wielkopolskie;
- sieci telefonii komórkowej; stacje bazowe telefonii komórkowej funkcjonują: 3 w Rossoszycy i 4 w Warcie,
- elektroenergetyka – źródłem zasilania miasta i gminy Warta w energię elektryczną są stacje 110/15kV zlokalizowane poza terenem gminy, połączone systemem linii elektroenergetycznych 110kV i 15kV. Na terenie gminy, jak dotychczas, nie ma linii wysokich napięć;
- energia elektryczna dostarczana jest dla odbiorców magistralnymi napowietrznymi liniami 15kV;
- zaopatrzenie w gaz – ludność i podmioty gospodarcze w gminie nie korzystają z gazu bezprzewodowego.

Główne powiązania komunikacyjne stanowią:

- droga krajowa Nr 83 relacji Sieradz – Turek;
- droga wojewódzka Nr 710 relacji Błaszki – Warta – Szadek - Lutomiernsk- Łódź;
- droga wojewódzka nr 479 relacji Dabrówka – Sieradz;

- drogi powiatowe o łącznej długości 70,3 km z czego w mieście Warta - 7,4 km.

2. Uwarunkowania wynikające z polityki przestrzennej województwa łódzkiego

„Plan zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego” został uchwalony przez Sejmik Województwa Łódzkiego Uchwałą Plan ten został przyjęty Uchwałą Nr LX/1648/10 Sejmiku Województwa Łódzkiego Nr 367, poz. 3485 z dnia 17 grudnia 2010 r.

Gmina i miasto Warta w planie zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego:

- 1) z uwagi na swoje położenie przy granicy z województwem wielkopolskim, jest położona poza głównymi obszarami węzłowymi i korytarzami infrastruktury o znaczeniu krajowym i ponadregionalnym stanowiącymi o najważniejszych impulsach rozwoju województwa;
- 2) w uwarunkowaniach rozwoju, postrzegana jest głównie jako obszar o istotnych wartościach przyrodniczych i krajobrazowych objętych ochroną prawną, wynikających z występowania tu:
 - a) korytarza ekologicznego związanego z doliną rzeki Warty o znaczeniu krajowym,
 - b) fragmentu obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków PLB 100002 „Zbiornik Jeziorsko”, obejmującego powierzchnię 4.466,6 ha, co stanowi 17,6 % ogólnej powierzchni gminy,
 - c) części Nadwarciańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, stanowiącego element systemu obszarów ochrony prawnej województwa,
 - d) rezerwatu przyrody „Jeziorsko”;
- 3) dostrzega się także ważną rolę, jaką w funkcjonowaniu układu drogowego województwa spełniają droga krajowa Nr 83, relacji Turek-Sieradz zaliczanej do klasy dróg głównych ruchu przyspieszonego i głównych, droga wojewódzka Nr 710 relacji Błaszki – Łódź, klasy drogi głównej i drogi wojewódzkiej Nr 479 relacji Dąbrówka- Sieradz zaliczanych do dróg układu podstawowego klasy głównej. Droga krajowa Nr 83 jest przewidziana do utrzymania i przebudowy z obwodnicą miasta Warty bez zdefiniowanego przebiegu,
- 4) w strukturze sieci osadniczej, miasto Warta zostało zaliczone do ośrodków lokalnych, w grupie 9 miast województwa łódzkiego liczących poniżej 5 tys. mieszkańców (razem z Krośniewicami, Drzewicą, Przedborzem, Uniejowem, Strykowem, Białą Rawską, Łóczewem, Kamieńskim, Błaszki i Szadkiem);
- 5) dla obszarów wiejskich zakłada się rozwój wielofunkcyjny z Wartą jako ośrodkiem oddziałującym na obszar gminy poprzez rozwój sektora publicznego i elementów infrastruktury społecznej, głównie w zakresie podstawowej opieki medycznej i szkolnictwa podstawowego oraz gimnazjalnego i licealnego, a także handlu, obsługi turystyki i rekreacji. W zakresie rolnictwa wspierać należy działania ukierunkowane na produkcję przeznaczoną do przetwórstwa na miejscu, na formy ekologiczne i produkcję zdrowej żywności. W ramach modernizacji gospodarki zakłada się postępowanie przemian struktury agrarnej w kierunku wzrostu średniej powierzchni gospodarstw rolnych, spadku ich liczby oraz zmiany w strukturze użytkowania ziemi. Z uwagi na dobre, przydatne dla rolnictwa warunki glebowo-rolnicze – zakłada się ich ochronę, zaś znaczący ubytek na rzecz zalesiania i przeznaczenia na cele nierolnicze może odnosić się tylko do wschodniej części gminy, gdzie te warunki glebowo-rolnicze są relatywnie gorsze;
- 6) miasto Warta stanowi lokalny ośrodek historyczny wytypowany do działań rewitalizacyjnych i rewaloryzacyjnych oraz objęcia ochroną jako park kulturowy;
- 7) w gminie Warta wskazuje się obszary cenne kulturowo do objęcia ochroną jako parki kulturowe: „Śladami Reymonta”, „Archeologiczny wokół zbiornika Jeziorsko”;
- 8) obiektem o charakterze ponadlokalnym (regionalnym) jest Wojewódzki Szpital Psychiatryczny w Warcie.

Zgodnie z powyższym dokumentem, istotnym elementem rozwoju kraju jest wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich, który można osiągnąć poprzez:

- wprowadzenie zmian w strukturze obszarów wiejskich (zmniejszenie powierzchni rolniczej poprzez wyłączenie z użytkowania rolniczego gleb marginalnych, spadek liczby

gospodarstw, zwiększenie średniej wielkości gospodarstw rolnych, zwiększenie udziału lasów w strukturze użytkowania gruntów),

- zdynamizowanie rozwoju gospodarki turystycznej w strefach o najwyższych walorach rekreacyjnych,
- ekologicznie uwarunkowanym rozwoju gospodarki leśnej i wodnej,
- zdynamizowanie rozwoju infrastruktury społecznej i technicznej obszarów wiejskich.

Gmina i miasto Warta została zaliczona w „Planie...” do strefy wielofunkcyjnych przekształceń obszarów wiejskich, w której wydzielono trzy podstrefy:

- *podstrefę rolną* obejmującą tereny o korzystnych warunkach dla intensywnej produkcji rolnej (polityka przestrzenna opiera się głównie na restrukturyzacji wsi i rolnictwa),
- *podstrefę rolno – leśną*, obejmującą tereny rolne o mało korzystnych warunkach dla rozwoju rolnictwa oraz kompleksy leśne (polityka przestrzenna opiera się głównie na tworzeniu miejsc pracy poza rolnictwem oraz rozwoju agroturystyki i różnych form rekreacji, a także zalesieniu najsłabszych gruntów rolnych),
- *podstrefę zielonego rozwoju* obejmującą obszar o najwyższych walorach przyrodniczych i krajobrazowych w znaczącej części objętych i przewidzianych do objęcia ochroną prawną (dominuje nadrzędność polityki ekologicznej, która propaguje m.in. ochronę i rewaloryzację przestrzeni turystycznej, zrównoważony rozwój różnorodnych form aktywnego wypoczynku, turystyki i sportu zgodny z naturalną pojemnością i chłonnością terenu, a także w nawiązaniu do tradycyjnych form zabudowy i odrębności regionalnej, zagospodarowanie turystyczne wielofunkcyjnych zbiorników retencyjnych oraz realizację infrastruktury technicznej, rozwój rolnictwa ekologicznego i agroturystyki).

Jednocześnie teren gminy Warta został w planie (...) wskazany jako predysponowany do „zielonego rozwoju i agroturystyki” o znacznych walorach.

Obszary, będące najciekawszymi przykładami rozwiązań architektonicznych i urbanistycznych, najbardziej związane z tożsamością regionu zaliczono do obszarów ochrony krajobrazu kulturowego o unikatowych wartościach. Są to obszary z obiektami i obszarami stanowiącymi elementy dziedzictwa kulturowego o znaczeniu ponadregionalnym. Za tereny, które powinny znaleźć się pod ścisłą bądź częściową ochroną konserwatorską uznano układ przestrzenny Warty oraz Dusznik – Małkowa. Tereny te wymagają niezbędnych prac związanych z konserwacją oraz rewaloryzacją. Ustalenia w zakresie zagospodarowania przestrzennego w tej strefie wymagają odpowiednich zapisów w planach miejscowych.

W „Planie...” Warta wytypowana została jako ośrodek obsługi ruchu turystycznego w paśmie turystyczno-kulturowym wzdłuż rzeki Warty z ponadlokalnymi szlakami turystycznymi: wodnym Warty, Łódzkim Szlakiem Konnym, Łódzką Magistralą Rowerową N-S i Szlakiem Skarbów Ziemi Sieradzkiej.

Obecnie na terenie gminy i miasta Warty nie występują zadania umieszczone w wojewódzkim rejestrze zadań rządowych.

W planie zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego wymieniono następujące propozycje do programu zadań rządowych dla realizacji ponadlokalnych celów publicznych na terenie gminy i miasta Warta:

zadania o znaczeniu krajowym:

- modernizacja drogi krajowej Nr 83 relacji Sieradz-Warta-Turek wraz z budową obwodnicy miasta Warty w ciągu tej drogi,
- budowa szybkiej kolei TGV Berlin – Moskwa, odcinka Warszawa -Łódź- Wrocław (według ostatnich informacji: przebieg linii nie obejmuje gminy Warta)
- budowa projektowanej linii wysokich napięć 110 kV relacji Sieradz-Warta wraz z budową GPZ w mieście Warta,
- budowa gazociągu wysokiego ciśnienia Ostrówek-Kalisz z odgałęzieniem do Goszczanowa, Warty, Pęczniewa, Wróblewa i Błaszek.

III. UWARUNKOWANIA WEWNĘTRZNE.

1. Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu.

Gmina Warta ma charakter rolniczy. Zgodnie z danymi ze Starostwa Powiatowego w Sieradzu w 2016 r. w jej powierzchni ogólnej wynoszącej 254 km² 19,7 % powierzchni zajmują lasy, natomiast użytki rolne zajmują 17 658 ha, co stanowi 69,5% powierzchni. W strukturze użytkowania grunty orne zajmują 13 783 ha, a udział łąk i pastwisk wynosi 2 955 ha. Grunty zabudowane i zurbanizowane zajmują łącznie 673 ha co stanowi 2,7 % powierzchni gminy. Dominują zatem funkcje rolnicze i drobne przetwórstwo rolno-spożywcze na potrzeby lokalne. W gminie, a w szczególności w jej zachodniej części dominuje również zabudowa zagrodowa związana z prowadzeniem gospodarstw rolnych i ogrodniczych. W części wschodniej, gdzie występują słabsze gleby i większość powierzchni zajmują lasy – znaczący udział w zabudowie, obok dominującej zagrodowej z udziałem mieszkaniowej jednorodzinnej - stanowi indywidualna zabudowa rekreacyjna.

Stolica gminy – miasto Warta o historycznym rodowodzie i wysokich w skali regionu wartościach kulturowych – liczyła na koniec 2015 r. 3 326 mieszkańców. Powierzchnia miasta wynosi 1 084 ha, jednak aż 89,5 % to użytki rolne. Grunty zabudowane i zurbanizowane zajmują obecnie 75 ha, a więc tylko ok 7 % powierzchni miasta w jego granicach administracyjnych.

Miasto ma istotne bariery rozwojowe uwarunkowane występowaniem rzeki Warty na wschodzie i dobrymi glebami o wysokich klasach bonitacyjnych na zachodzie. Od południa i północy rozwój hamuje obecny układ urbanistyczny wsi Duszniki i Proboszczowice.

Pomimo istnienia już od ponad 20 lat zbiornika Jeziorsko, nie wykształciła się w sposób wyraźny funkcja rekreacyjna związana z wykorzystaniem wód zbiornika, w szczególności zbiorowy wypoczynek nadwodny i różne formy sportów wodnych. Sporządzony przez gminę na początku lat 90. miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla zespołu rekreacji indywidualnej we wsi Ostrów Warcki został wykorzystany w niewielkim zakresie, bowiem zagospodarowano dotychczas zaledwie 13 % wyznaczonych i podzielonych działek. Wybudowano jednak w Ostrowie Warckim przystań jachtową i zagospodarowano teren dla sezonowego wykorzystania rekreacji nadwodnej w postaci pola namiotowego, pola karawaningowego. Są też chętni do zainwestowania w obsługę rekreacji zbiorowej, co umożliwi sporządzony ostatnio plan miejscowy.

Teren gminy i miasta uzbrojony jest we wszystkie niezbędne urządzenia i sieci infrastruktury technicznej. Opis stanu infrastruktury przedstawiono w rozdziale uwarunkowania wewnętrzne – punkt 10.

2. Uwarunkowania wynikające ze stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony.

Gmina i miasto Warta na tle gmin powiatu sieradzkiego wyróżnia się przepięknymi krajobrazami związanymi z doliną rzeki Warty, zbiornikiem Jeziorsko, niewielką ilością przemysłu i wysokimi walorami dla rozwoju wszelkich form działalności nakierowanych na funkcję rekreacji i turystyki. Walory krajobrazowe powinny być również widoczne w szczególnym pietyzmie dotyczącym kształtowania architektury budynków i ich komponowanego usytuowania. Wdrożeniu tych zasad sprzyja sporządzony jeszcze pod rządami „starej” ustawy dla całej gminy miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zawierający m.in. ustalenia dotyczące kształtowania ładu przestrzennego, w tym również zabudowy o różnych funkcjach oraz obowiązujący miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla miasta Warty.

Miasto Warta odznacza się miejską strukturą funkcjonalno-przestrzenną ze zwartą zabudową mieszkaniowo-usługową o charakterze małomiasteczkowym skoncentrowaną wokół rynku oraz zabytkowego kościoła i klasztoru bernardynów, tworzącą strefę centralną miasta, uzupełnianą zabudową mieszkaniową jednorodziną typu osiedlowego, niewielkim udziałem zabudowy wielorodzinnej oraz zabudową usługową i produkcyjno-usługową na obrzeżach.

W strukturze przestrzennej gminy występuje przewaga zabudowy rozproszonej typu zagrodowego oraz budownictwa jednorodzinnego z głównymi koncentracjami we wsiach Rossoszyca, Kamionacz, Jeziorsko, Włyń, Glinno, Bartochów, Małków, Duszniki, Cielce i Ustków.

3. Uwarunkowania wynikające ze stanu środowiska, w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości, jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego.

3.1. Położenie fizyczno-geograficzne.

Według podziału fizyczno-geograficznego J.Kondrackiego gmina i miasto Warta leży na granicy dwóch mezoregionów geograficznych należących do makroregionu Niziny Południowopolskiej (318.1-2) w podprovincji Nizin Środkowopolskich (318).

Część środkowa gminy leży w obrębie Kotliny Sieradzkiej (318.18), wschodnia w obrębie Wysoczyzny Łaskiej (318.19), południowo-zachodnia w obrębie Wysoczyzny Złoczewskiej (318.22). Zachodni fragment gminy położony jest także w granicach Wysoczyzny Tureckiej (318.17).

Ważnym elementem położenia jest dolina rzeki Warty – rozcinająca gminę na część zachodnią i wschodnią.

3.2. Rzeźba terenu

Obszar gminy stanowi lekko falistą rozległą równinę morenową z zachowanymi piaszczystymi i piaszczysto żwirowymi wzgórzami w postaci morenowych ostańców. Rzeźba terenu jest średnio urozmaicona (niskopagórkowata). Przeważają jednak tereny równinne. Powierzchnia terenu zbudowana jest głównie z utworów czwartorzędowych zlodowacenia środkowopolskiego o zmiennej miąższości. W części spągowej występują piaski polodowcowe i żwiry, poniżej zaś zalegają pokłady glin zwałowych. Wyspowo występują osady żwirowo piaszczyste moren czołowych lodowca stadiału warciańskiego. Okolicy i w obrębie miasta Warta teren nabiera charakteru pagórkowatego, a wyraźna strefa wzgórz morenowych rozciąga się na przestrzeni kilku kilometrów na południowy zachód. Osiągają one wysokość bezwzględną 189 m n.p.m. Wyraźnym obniżeniem jest bezpośrednia dolina Warty w większości wypełniona wodami Zbiornika Jeziorsko i poza nim – osadami holoceniowymi.

3.3. Budowa geologiczna

Teren gminy Warta usytuowany jest w brzeżnej strefie kredowej niecki mogileńsko łódzkiej graniczącej z częścią monokliny przedsudeckiej – monokliną kalisko-złoczewską.

Skutkiem położenia w strefie kontaktu dwóch głównych jednostek tektonicznych starszego podłoża a tym samym dyslokacji tektonicznych oraz późniejszych procesów glacitektonicznych budowa geologiczna opisywanego obszaru jest dość skomplikowana. Podłoże podczwartorzędowe stanowią utwory kredy górnej zbudowane z osadów węglanowych – głównie margli i wapieni, z dodatkiem margli piaszczystych i ilastych i niekiedy gez. Po względem stratygraficznym utwory te zaliczane są do mastrychtu.

Utwory kredowe w obrębie gminy nie odsłaniają się. Powierzchnia ich stropu przykryta nadległymi warstwami osadów trzecio- i czwartorzędowych skutkiem zaburzeń tektonicznych kredowego podłoża skalnego oraz procesów erozyjnych jest bardzo urozmaicona i występuje na różnych głębokościach. W strefach tektonicznych rozwinęły się wąskie formy dolinne o głębokich rozcięciach i stromych ścianach – odcinek doliny Warty poniżej Proboszczowic. Najpłycej utwory kredowe występują na północy gminy, w okolicach Zasp Miłkowskich, gdzie nawiercono je na głębokości około 10 m, najgłębiej w rejonie miejscowości Grzybki, Kolonia Socha, Żerechów na głębokości dochodzącej do 100 m. Na większości obszaru gminy podłoże kredowe występuje na głębokościach 20 – 70 m. Przykładem urozmaicenia powierzchni kredowej są otwory studzienne w Zagajewie, gdzie występuje ona w jednym otworze na głębokości 63,5 m, w drugim na głębokości 29 m. W mieście Warta strop kredy był odwiercany na głębokościach 70 - 80 m. Utwory górnokredowe nie zostały przewiercone.

Utwory trzeciorzędowe zalegają na większości powierzchni gminy wypełniając obniżenia erozyjne i tektoniczne podłoża skalnego. Pierwotne ułożenie warstw trzeciorzędowych jest najczęściej zaburzone procesami glacitektonicznymi. Nie stwierdzono osadów trzeciorzędowych – neogeńskich w północnych i południowych częściach gminy. Pod względem litologicznym utwory trzeciorzędowe są wykształcone w dwojaki sposób. Pierwsze z nich to mioceńskie piaski i mułki z węglem brunatnym, określane jako warstwy środkowopolskie, a drugie to szaroniebieskie ropy i mułki z wkładkami węglistymi i ropy pstrych zwane warstwami poznańskimi zaliczone do górnego miocenu- pliocenu. W zachodniej części gminy, w okolicach Gołuch, Zagajewa, Grzybek, Cielc tworzą one ciągłą powłokę o zróżnicowanej miąższości dochodzącej do 80 m. Osady trzeciorzędowe na pozostałym obszarze zalegają w formie nieregularnych płyt, a niekiedy występują jako porwaki jak np. ropy złoża „Rożdżały”.

Utwory czwartorzędowe stanowią zwartą pokrywę o różnej miąższości od około 10 m w okolicy Zasp Miłkowskich do około 70 m w okolicach Żelechowa. Składają się na nie osady plejstoceny i holoceny. Plejstocen reprezentowany jest przez utwory z okresu wszystkich zlodowaceń i interglacjalów. Osady najstarszego zlodowacenia – południowopolskiego znane są tylko z wierzeń. Zachowały się w obniżeniach podłoża. Stwierdzono ich występowanie w okolicach Warty, Rossoszycy i Rożdżał. Reprezentowane są przez piaski i żwiry wodnolodowcowe, gliny zwałowe oraz zastoiskowe ropy i mułki o sumarycznej miąższości dochodzącej do 20 m.

Na większości powierzchni występują głównie lodowcowe i wodnolodowcowe utwory zlodowacenia środkowopolskiego – stadiału Warty. Są to wzniesienia moren czołowych, zbudowane z piasków, żwirów i głazów oraz gliny zwałowe. Wzniesienia moren występują w okolicach Warty, Małkowa, Bartochowa i zostały nazwane Pagórkami Warciańskimi. Również z okresu stadiału Warty pochodzą piaski i żwiry kemów okolic Góry. Z okresu zlodowacenia północnopolskiego występują na powierzchni piaski i mułki rzeczne w dolinie Warty i dolinach cieków oraz piaski i mułki zagłębień bezodpływowych. Na powierzchni występują też piaski eoliczne zajmujące niekiedy znaczne powierzchnie oraz piaski eoliczne w wydmach. Oba wymienione typy osadów występują w okolicach Kamionacza, Dzierżązny i Glinna. Stratygraficznie są przypisane do czwartorzędu nierozdzielonego.

Osady holoceny to piaski rzeczne tarasów zalewowych, ropy, mułki, miejscami z domieszką piasków (mady) w dnie doliny Warty, namuły w dnach dolin i zagłębieniach bezodpływowych oraz torfy. Torfy występują na powierzchni jak np. w dnie doliny Warty pod Bartochowem albo pod cienką pokrywą piasku lub mady. Konsekwencją budowy geologicznej w tym regionie jest urozmaicona rzeźba terenu i zasoby surowców mineralnych, głównie kruszyw naturalnych.

3.4. Wody powierzchniowe

Na 504+000 km biegu rzeki Warty zlokalizowany jest zaporowy zbiornik Jeziorsko o łącznej powierzchni 42,3 km². W granicach gminy Warta znajduje się 1404 ha powierzchni zbiornika tj. 33,2 % ogólnej jego powierzchni przy maksymalnym poziomie piętrzenia (121,5 m npm).

Jednolite Części Wód Powierzchniowych – rzeki

Powierzchnia JCWP w gminie w km ²	Nazwa JCWP	Europejski kod JCWP	Aktualny stan JCWP	Cel środowiskowy	Ryzyko nieosiągnięcia celu środowiskowego
23,85	Dopływ z Cielc	PLRW600016183174	zły	dobry potencjał ekologiczny	zagrożona

20,17	Dopływ z Emilianowa	PLRW600016183176	zły	dobry potencjał ekologiczny	niezagrożona
38,20	Warta ze Zb. Jeziorsko	PLRW60000183179	dobry	dobry potencjał ekologiczny	niezagrożona
0,91	Dopływ z Sędzic	PLRW6000171831529	zły	dobry potencjał ekologiczny	zagrożona
19,57	Dopływ z Inczewa	PLRW6000171831549	zły	dobry potencjał ekologiczny	zagrożona
37,72	Niniwka	PLRW6000171831729	dobry	dobry potencjał ekologiczny	zagrożona
48,92	Pichna od Urszulinki do ujścia	PLRW6000201831789	zły	dobry potencjał ekologiczny	zagrożona
17,09	Teleszyna	PLRW6000171833129	zły	dobry potencjał ekologiczny	zagrożona
23,65	Swędrnia do Żabianki	PLRW6000161848239	zły	dobry potencjał ekologiczny	niezagrożona
8,29	Pichna do Urszulinki	PLRW60001718317889	zły	dobry potencjał ekologiczny	zagrożona
15,60	Warta od Żegliny do wpływu do Zbiornika Jeziorsko	PLRW600019183159	zły	dobry potencjał ekologiczny	zagrożona

Jednocześnie istnieje Scalona Część Wód Powierzchniowych SCWP W0503 która obejmuje sztuczny zbiornik wodny Jeziorsko wraz ze zlewnią jego lewego dopływu z Emilianowa. Zbiornik Jeziorsko powstał na rzece Warcie od km 484 do km 504, zajmuje powierzchnię 42,3 km i stanowi ok. 30% powierzchni całej SCWP. Jego pojemność to ok. 202,8 mln m, szerokość od 1,8 do 3,5 km, natomiast długość 16,0 km. Zbiornik wybudowano w 1986 roku w celu regulacji przepływów rzeki i nawadniania użytków rolnych. Podstawową jego funkcją jest retencjonowanie wody. Spełnia on również funkcje rekreacyjne i energetyczne. Zapora czołowa jest wykorzystana do wytwarzania energii w elektrowni wodnej. Warta ze

zbiornikiem Jeziorsko stanowi typ JCWP nieokreślony i ponieważ jest to sztuczny zbiornik wodny, jest to równocześnie silnie zmieniona część wód. Natomiast Dopływ z Emilianowa to typ abiotyczny potok nizinny lessowo-gliniasty, który ma status naturalnej części wód. Zgodnie z najnowszą dostępną oceną ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych, ogólny stan JCWP Warta ze zbiornikiem Jeziorsko jest dobry i spełnia wymagania określone w Ramowej Dyrektywie Wodnej. Natomiast jako zagrożoną wskazano JCWP Dopływ z Emilianowa (zagrożone nieosiągnięciem dobrego stanu / potencjału do 2021r. a najpóźniej do 2027r.)

Zgodnie z ewidencją wód, urządzeń wodnych oraz zmeliorowanych gruntów w granicach administracyjnych gminy występują:

- śródlądowe wody powierzchniowe – rzeki:
 1. Jadwiczna
 2. Kanał Stojanowski,
 3. Niniwka,
 4. Struga z Bartochowa,
 5. Struga z Augustynowa,
 6. Swędra,
 7. Pichna k. Zduńskiej Woli,
 8. Warta.
- urządzenia melioracji wodnych podstawowych:
 1. Wały prawostronny i lewostronny rzeki Warty, Niniwki, Strugi z Bartochowa, Pichny k. Zduńskiej Woli
 2. Kanał Mazur i Mazurek,
- urządzenia melioracji wodnych szczegółowych:
 1. Rowy melioracyjne,
 2. Sieć drenarska,
- obiekty retencji korytovej:
 1. Kanał Mazur, Małków, przepust z piętrzeniem ¹⁾, 4+945,
 2. Kanał Mazur, Bartochów, przepust z piętrzeniem ¹⁾, 6+780,
 3. Kanał Mazur, Bartochów, przepust z piętrzeniem ¹⁾, 7+160,
 4. Kanał Mazur, Proboszczowice, przepust z piętrzeniem ^{1), 4)}, 0+032,
 5. Kanał Mazur, Proboszczowice, przepust z piętrzeniem ⁴⁾, 0+580.

3.5. Surowce mineralne

Gmina Warta jest bogata w złoża kruszywa naturalnego. Na terenie gminy jest udokumentowanych 25 złóż kruszywa – piasku i piasku ze żwirem. Kopaliny z tych złóż wykorzystywane są na potrzeby budownictwa, głównie drogowego. Znacznie mniejsze znaczenie mają złoża surowców ilastych – glin zwałowych i iłów. Istnieją dwa takie złoża: „Rożdżały” - udokumentowane w dwóch obszarach oraz złożo „Rossoszyca”. Były one dokumentowane przed laty na potrzeby istniejących wówczas cegielni Rossoszyca i Nowe Miedze

Poniżej wymienione zostały wszystkie udokumentowane złoża surowców mineralnych na terenie gminy z podaniem ich stanu zasobów geologicznych bilansowych i przemysłowych na podstawie „Bilansu zasobów kopaliny i wód podziemnych w Polsce” 2016 r. Jest to stan obliczony na dzień 31 grudnia 2015 roku. Nie ujęto w poniżej zamieszczonym wykazie złóż: Małków II, Małków III, Małków IV i Małków VI. Mimo, że figurują w bilansie w rzeczywistości nie istnieją. Ich zasoby są zerowe.

Uwzględniono też zmiany w udokumentowanych złożach powstałe w roku 2016 i 2017. Dotyczą one nowoudokumentowanych złóż kruszywa naturalnego „Małków XIV”, „Małków XV”, „Małków XVI”, „Małków XVII” i „Małków XVIII”.

a) kruszywo naturalne;**1. Złoże „BARTOCHÓW ”**

- lokalizacja - Kolonia Bartochów, działka nr 348
- złoże piasku, eksploatacja zaniechana
- zasoby geologiczne bilansowe - 19 tys.t

2. Złoże „BARTOCHÓW II”

- lokalizacja - Bartochów, działki nr: 145, 146
- złoże piasku udokumentowane w kat.C₁, zagospodarowane, eksploatowane okresowo
- zasoby geologiczne bilansowe - 148 tys.t
- koncesja udzielona przez Starostę Sieradzkiego z dnia 29.12.2010 r., znak: RS.7512-6/10 ważna do 31.12.2026 r.
- obszar górniczy „Bartochów II ” o powierzchni 15 078 m² wyznaczony decyzją j.w.
- teren górniczy „Bartochów II ” o powierzchni 17 070 m² wyznaczony decyzją j.w.

3. Złoże „BARTOCHÓW III”

- lokalizacja - Bartochów, działki nr: 120, 121, 122, 123, 124, 125
- złoże piasku, udokumentowane w kat.C₁ zagospodarowane
- zasoby geologiczne bilansowe - 1 217 tys.t
- zasoby przemysłowe - 1 217 tys.t
- koncesja udzielona przez Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 3.10.2012 r., znak: ROV.7422.164.2012.KK ważna do 30.09.2023 r.
- obszar górniczy „Bartochów III A ” o powierzchni 65 112 m² wyznaczony decyzją zmieniającą z dnia 29.08.2013 r., znak: RŚV.7422.165.2013.KK
- teren górniczy „Bartochów III A ” o powierzchni 65 112 m² wyznaczony decyzją j.w.

4. Złoże „BARTOCHÓW IV – Pole A”

- lokalizacja - Bartochów, działki nr: 4/2, 5, 10
- złoże piasku, udokumentowane w kat.C₁, niezagospodarowane
- zasoby geologiczne bilansowe - 1 776 tys.t
- zasoby geologiczne pozabilansowe - 99 tys.t

5. Złoże „BARTOCHÓW – ZACHÓD III”

- lokalizacja - Bartochów, działki nr : 74/2, 75/2, 76/2, 77/2, 78/2,79/2, 80/2
- złoże piasku, udokumentowane w kat.C₁, zagospodarowane, eksploatowane okresowo
- zasoby geologiczne bilansowe - 175 tys.t
- koncesja udzielona przez Starostę Sieradzkiego z dnia 31.01.2012 r., znak: RS.6522.11.2011 ważna do 31.01.2022 r.
- obszar górniczy „Bartochów Zachód III ” o powierzchni 9 288 m² wyznaczony decyzją j.w.
- Teren górniczy „Bartochów Zachód III ” o powierzchni 18 393 m² wyznaczony decyzją j.w.

6. Złoże „DUSZNIKI ”

- lokalizacja - Duszniki, działka nr 205/2
- złoże piasku ze żwirem, eksploatacja zaniechana

- zasoby geologiczne bilansowe - 103 tys. t

7. Złoże „DUSZNIKI III”

- lokalizacja - Duszniki, działka nr 206
- złoże piasku ze żwirem, udokumentowane w kat.C₁, eksploatowane
- zasoby geologiczne bilansowe - 418 tys. t
- zasoby przemysłowe - 332 tys. t
- koncesja udzielona przez Wojewodę Łódzkiego z dnia 25.07.2000 r., znak: PZ/Si.VIII – 7412-2/4/2000 ważna do 31.07.2020 r.
- obszar górniczy „Duszniki III” o powierzchni 28 400 m² wyznaczony decyzją j.w.
- teren górniczy „Duszniki III” o powierzchni 33 500 m² wyznaczony decyzją j.w.

8. Złoże „DUSZNIKI V”

- lokalizacja - Duszniki, działki nr: 162, 163, 164, 165, 166 i 167
- złoże piasku ze żwirem, udokumentowane w kat.C₁, eksploatacja zaniechana
- zasoby geologiczne bilansowe - 1 013 tys. t
- zasoby przemysłowe - 1 013 tys. t
-

9. Złoże „DUSZNIKI VII”

- lokalizacja - Duszniki działki nr : 168/2, 169
- złoże piasku, udokumentowane w kat. C₁,
- zasoby geologiczne bilansowe - 615 tys. t
- zasoby przemysłowe - 302 tys. t
- koncesja udzielona przez Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 19.08.2016 r., znak: RŚV.7422.168.2015.MK ważna do 31.12.2021 r.
- obszar górniczy „Duszniki VII” o powierzchni 34 315 m² w obrębie działek nr :162-164, 168/1,2, 169; wyznaczony decyzją j.w.
- teren górniczy „Duszniki VII” o powierzchni 35 639 m² wyznaczony decyzją j.w.

10. Złoże „GOŁUCHY”

- lokalizacja - Gołuchy, działka nr 228
- złoże piasku, eksploatacja zaniechana
- zasoby geologiczne bilansowe - 29 tys. t

11. Złoże „GOŁUCHY I ”

- lokalizacja - Gołuchy, działki nr: 225, 226, 227
- złoże piasku, udokumentowane w kat.C₁, eksploatacja zaniechana
- zasoby geologiczne bilansowe - 633 tys. t

12. Złoże „MAŁKÓW V ”

- lokalizacja - Małków, działki nr: 214, 215, 218,219
- złoże piasku ze żwirem, udokumentowane w kat.C₁, eksploatacja zaniechana
- zasoby geologiczne bilansowe - 396 tys. t

13. Złoże „MAŁKÓW VII ”

- lokalizacja - Małków, działki nr: 104, 107
- złoże piasku, udokumentowane w kat.C₁, eksploatowane okresowo
- zasoby geologiczne bilansowe - 376 tys. t

- koncesja udzielona przez Starostę Sieradzkiego z dnia 29.01.2009 r., znak: RS.7512-1/09 ważna do 31.12.2019 r.
- Obszar Górniczy „Małków VII” o powierzchni 13 592 m² wyznaczony decyzją j.w.
- Teren górniczy „Małków VII” o powierzchni 14 987 m² wyznaczony decyzją j.w.

14. Złoże „MAŁKÓW VIII”

- lokalizacja - Małków, działki nr: 202/1, 202/3
- złoże piasku, udokumentowane w kat.C₁, eksploatowane okresowo
- zasoby geologiczne bilansowe - 1 113 tys. t
- zasoby przemysłowe - 991 tys.t
- koncesja udzielona przez Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 28.05.2012 r., znak: ROV.7422.56.2012.KK ważna do 31.12.2022 r.
- obszar górniczy „Małków VIII A” o powierzchni 40 623 m² wyznaczony decyzją zmieniającą z dnia 15.10.2013 r., znak: RŚV.7422.188.2013.KK
- teren górniczy „Małków VIII A” o powierzchni 50 825 m² wyznaczony decyzją j.w.

15. Złoże „MAŁKÓW XI”

- lokalizacja - Małków, działka nr 280/1
- złoże piasku, udokumentowane w kat.C₁, eksploatowane okresowo
- zasoby geologiczne bilansowe - 513 tys. t
- zasoby przemysłowe - 513 tys.t
- koncesja udzielona przez Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 2.12.2013 r., znak: RŚV.7422.220.2013.KK ważna do 31.12.2028 r.
- obszar górniczy „Małków XI” o powierzchni 28 133 m² wyznaczony decyzją j.w.
- teren górniczy „Małków XI” o powierzchni 28 133 m² wyznaczony decyzją j.w.

16. Złoże „MAŁKÓW XII”

- lokalizacja - Małków, działki nr: 48/3, 48/5
- złoże piasku, udokumentowane w kat.C₁, eksploatowane
- zasoby geologiczne bilansowe - 594 tys. t
- zasoby przemysłowe - 594 tys.t
- koncesja udzielona przez Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 18.07.2013 r., znak: RŚV.7422.120.2013.KK ważna do 31.12.2021 r.
- obszar górniczy „Małków XII” o powierzchni 54 678 m² wyznaczony decyzją j.w.
- teren górniczy „Małków XII” o powierzchni 61 340 m² wyznaczony decyzją j.w.

17. Złoże „MAŁKÓW XIII”

- lokalizacja - Małków, działki nr: 273, 274, 275
- złoże piasku, udokumentowane w kat.C₁, niezagospodarowane
- zasoby geologiczne bilansowe - 739 tys. t

18. Złoże „MAŁKÓW XIV”

- lokalizacja - Małków, działki nr: 1168, 1169, 1170, 1171, 1172, 1173, 1183
- złoże piasku za żwirem, udokumentowane w kat.C₁, eksploatowane
- zasoby geologiczne bilansowe - 1 166 tys. t

- zasoby przemysłowe - 594 tys.t
- koncesja udzielona przez Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 21.10.2016 r., znak: RŚV.7422.118.2016.KK ważna do 31.12.2030 r.
- obszar górniczy „Małków XIV” o powierzchni 65 058 m² wyznaczony decyzją j.w.
- teren górniczy „Małków XIV ” o powierzchni 79 343 m² wyznaczony decyzją j.w.

19. Złoże „MAŁKÓW XV ”

- lokalizacja - Bartochów, działki nr: 2, 3, 4/1, 4/2
- złoże piasku ze żwirem, udokumentowane w kat.C₁, zagospodarowane
- zasoby geologiczne bilansowe - 508 tys. t
- koncesja udzielona przez Starostę Sieradzkiego z dnia 12.09.2016 r., znak: RS.76522.42.2016.KK ważna do 31.12.2030 r.
- obszar górniczy „Małków XV” o powierzchni 19 900 m² wyznaczony decyzją j.w.
- teren górniczy „Małków XV ” o powierzchni 29 046 m² wyznaczony decyzją j.w.

20. Złoże „MAŁKÓW XVI ”

- lokalizacja - Małków, działka nr 56
- złoże piasku ze żwirem, udokumentowane w kat.C₁, niezagospodarowane
- zasoby geologiczne bilansowe - 305 tys. t

21. Złoże „MAŁKÓW XVII ”

- lokalizacja - Małków, działki nr : 276, 277, 278/1,278/2, 279/1, 279/2
- złoże piasku , udokumentowane w kat.C₁, niezagospodarowane
- zasoby geologiczne bilansowe - 455 tys. t

22. Złoże „MAŁKÓW XVIII ”

- lokalizacja - Małków, działki nr : 206, 207
- złoże piasku , udokumentowane w kat.C₁, niezagospodarowane
- zasoby geologiczne bilansowe - 921 tys. t

23. Złoże „MAŁKÓW - BARTOCHÓW ”

- lokalizacja - Małków, Bartochów
- złoże piasku , udokumentowane w kat.C₁, niezagospodarowane
- zasoby geologiczne bilansowe - 4 187 tys. t

24. Złoże „MIEDŹNO ”

- lokalizacja - Miedźno, działki 483, 487/2
- złoże piasku , udokumentowane w kat.C₁, niezagospodarowane
- zasoby geologiczne bilansowe - 141 tys. t

25. Złoże „MOGILNO ”

- lokalizacja - Mogilno
- złoże piasku , udokumentowane w kat.C₁, niezagospodarowane
- zasoby geologiczne bilansowe - 1 529 tys. t

b) surowce ilaste

1. Złoże „ROŹDZAŁY”

- lokalizacja - Rożdżały
- złoże glin – obszar I-szy i ilów – obszar II -gi

- udokumentowane w kat. A + C₁, eksploatacja zaniechana
 - zasoby geologiczne bilansowe - 2 868 tys. m³
2. Złoże „ROSSOSZYCA ”
- lokalizacja - Rossoszyca, działki nr
 - złoże glin zwałowych, udokumentowane w kat. C₁, niezagospodarowane
 - zasoby geologiczne bilansowe - 24 tys. m³

W Gminie Warta nie stwierdzono występowania obszarów udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla.

3.6. Warunki hydrogeologiczne

Zgodnie z regionalizacją hydrogeologiczną wód podziemnych, teren gminy Warta leży w makroregionie centralnym, regionie łódzkim nr VII.

Według podziału na Jednolite Części Wód Podziemnych zamieszczonego w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 roku w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz.U. z 6 XII 2016 r., poz.1967) gmina Warta położona jest w regionie wodnym Warty. Większa część jej powierzchni leży w obrębie Jednolitej Części Wód Podziemnych oznaczonej kodem PLGW600082. Część zachodnia gminy od Zielęcina na północy po Kolonię Raczków na południu jest położona w obrębie Jednolitej Części Wód Podziemnych PLGW600081, natomiast część północna gminy tj. rejon Klonówka, Zasp, Ostrowa Warckiego i Maszewa przynależy do Jednolitej Części Wód Podziemnych oznaczonej kodem PLGW600071. Wg cytowanego rozporządzenia dla wszystkich tych części wód podziemnych celem środowiskowym jest osiągnięcie dobrego stanu chemicznego wód i dobrego ich stanu ilościowego. Wszystkie wymienione części wód są monitorowane, część o kodzie PLGW600071 uznana jest za zagrożoną, czyli, że istnieje ryzyko nieosiągnięcia celu środowiskowego.

W obrębie gminy Warta występują poziomy wodonośne związane z utworami czwartorzędu, trzeciorzędu i górnej kredy.

Czwartorzędowe piętro wodonośne

Poziomy wodonośne czwartorzędowego piętra wodonośnego związane są z utworami piaszczystymi i piaszczysto-żwirowymi. Poziom gruntowy (przypowierzchniowy) ma swobodne zwierciadło, występuje na głębokości do 5 m. Pierwszy poziom użytkowy związany jest z utworami okruchowymi dolin Warty i Pichny. Miąższość warstwy wodonośnej waha się od kilkunastu do ponad 30 metrów.

Wydajności wynoszą od kilku do kilkudziesięciu m³/h przy depresjach do kilku metrów. Drugi użytkowy poziom czwartorzędowy występuje na wysoczyznach morenowych i związany jest z wodnolodowcowymi osadami piaszczysto-żwirowymi zalegającymi między lub pod glinami morenowymi. Ma on charakter nieciągły o zmiennej głębokości, w zależności od wykształcenia litologicznego, występowania warstwy wodonośnej, najczęściej nie głębiej niż 20 m. Miąższość warstwy wodonośnej wynosi od kilku do ponad 20 metrów. Zwierciadło jego jest napięte. Kierunek spływu wód czwartorzędowych nawiązuje do morfologii terenu. Poziom ten eksploatowany jest przez liczne studnie. Ujęcia korzystające z tego poziomu mają wydajności bardzo zróżnicowane tj. od kilku do kilkudziesięciu m³/h. Niezagospodarowany, wykonany na potrzeby wodociągu otwór w Krąkowie posiada wydajność 67,6 m³/h przy depresji 7,1 m.

Neogeńskie (trzeciorzędowe) piętro wodonośne

Użytkowy poziom wodonośny występuje w utworach miocenu. Wodonośne są drobnoziarniste piaski o zróżnicowanej miąższości i zasięgu ograniczonym do obszaru występowania utworów mioceńskich. Osady zawadnione, piaski i mułki z przewarstwieniami węgla brunatnego wypełniają zagłębienia tektoniczne lub erozyjne w stropie utworów kredy. W rejonie Warty, w rowie tektonicznym, poziom neogeński ma kontakt hydrauliczny z poziomem czwartorzędowym i górnokredowym.

Miąższość warstwy wodonośnej wynosi od kilku do ponad 20 metrów. Zwierciadło jego jest napięte, nawiercane jest na głębokościach 30 – 70 m i stabilizuje się na rzędnych 130 – 145 m npm. Kierunek spływu wód nawiązuje do regionalnego spływu wód w utworach mezozoicznych tj. w kierunku doliny Warty z odchyleniem ku północy. Poziom ten eksploatowany jest przez liczne studnie. Ujęcia korzystające z tego poziomu mają ustalone wydajności od około 10 m³/h do 80 m³/h. Z neogeńskiego piętra wodonośnego korzysta ujęcie wodociągowe Grabinka o ustalonych zasobach 40 m³/h. Zacytowana wartość 80 m³/h to wydajność nieruchomionego otworu w Grzybkach odwierconego na potrzeby wodociągu.

Kredowe piętro wodonośne – poziom górnokredowy

Poziom górnokredowy typu szczelinowo-porowego związany jest z wapieniami, marglami i opokami mastrychtu. Wody tego poziomu mają napięte zwierciadło i są na większości powierzchni gminy dość dobrze izolowane poprzez powyżej zalegające kompleksy osadów czwartorzędowych i miejscami również trzeciorzędowych. Wyjątkiem jest dolina Warty nawiązująca swym przebiegiem do rowu tektonicznego Warty, gdzie wody górnokredowe mają kontakt z wodami trzeciorzędowo-czwartorzędowymi.

Lustro wody zostało nawiercane na różnych głębokościach, od 40 do 90 m i stabilizuje się na rzędnych 115 m npm (ujęcie w Ustkowie) do 141 m npm (ujęcie w Łabędziach).

Generalny spadek zwierciadła wody jest w kierunku doliny Warty i zgodnie z przebiegiem doliny ku północy. Spiętrzanie wód Warty w zbiorniku Jeziorsko spowodowało jednak pewną zmianę warunków krążenia wód podziemnych w jego rejonie. Nastąpiło podpiętrzenie wód podziemnych i lokalne zmiany kierunku ich spływu. Oddziaływanie zbiornika sięga 3 km od granic jego czaszy, zaobserwowane zostało szczególnie w strefie czołowej zbiornika.

Uzyskiwane wydajności z poziomu górnokredowego są na ogół dość znaczne, od 20 – 30 m³/h do maksymalnie 138 m³/h. Wydajności jednostkowe są bardzo zróżnicowane. Z wód górnokredowych korzystają wodociągi na terenie gminy (oprócz Grabinki), szpital i wiele innych użytkowników, w tym gospodarstw rolnych. Ujęcie komunalne w Małkowie ma ustalone zasoby eksploatacyjne w ilości 76 m³/h przy depresji 12,5 m, ujęcie komunalne w Warcie przy ul.Sadowej 55 m³/h przy depresji 46,0 m, szpital 80,0 m³/h przy depresji 22,5 m. Szczególnie korzystnymi parametrami charakteryzuje się otwór studzienny w Warcie przy ul.Terenowej mający wydajność 138 m³/h przy depresji zaledwie 2,1 m.

Chemizm i jakość wód podziemnych

Zgodnie z określeniem typów chemizmu wód podziemnych w charakterystyce Jednolitych Części Wód Podziemnych wody piętra czwartorzędowego to wody wodorowęglanowo-wapniowe i wodorowęglanowo-siarczanowo-wapniowe. Te naturalne typy bywają zmienione poprzez zwiększone zawartości związków siarki, azotu, sodu, magnezu i chloru. Wody pięta neogeńskiego i górnokredowego są najczęściej o typie naturalnym wodorowęglanowo-wapniowym, niekiedy w naturalny sposób wzbogacone o związki sodu i magnezu.

Wody wszystkich pięter to wody słodkie o odczynie obojętnym lub słabo zasadowym. Zgodnie z klasyfikacją jakości wód na terenie gminy przeważają wody klasy II b, czyli

wymagające uzdatniania. Zgodnie z Mapą Hydrogeologiczną Polski arkusze Warta, Szadek i Sieradz wody o klasie II a, czyli wymagające jedynie prostego uzdatniania wody, występują w południowej części gminy, na południe od linii przebiegającej orientacyjnie przez Raczków, Głaniszew, Grzybki, Kolonię Glinno, Włyń i Rossoszycę. Jakość wody obniżają ponadnormatywne zawartości żelaza, manganu, czasem azotu amonowego. Generalnie wody piętter neogeńskiego i górnokredowego charakteryzują się lepszą jakością niż pięttra czwartorzędowego. Wynika to z istniejącej izolacji warstw wodonośnych przez nadległe nieprzepuszczalne bądź słabo przepuszczalne osady.

Główne ujęcia wód podziemnych i ich podstawowe dane zostały wyszczególnione w rozdziale „Zaopatrzenie w wodę.”

Główne Zbiorniki Wód Podziemnych

Północną część gminy tj. obszar na północ od linii Jeziorsko – Poddębina, obejmują granice Głównego Zbiornika Wód Podziemnych „Turek – Konin – Koło” (GZWP 151).

Jest to górnokredowy zbiornik szczelinowo-porowy, w którym wodonoścem są głównie magle i wapienie. Użytkowe poziomy wodonośne zalegają na głębokości od kilkunastu do kilkudziesięciu m ppt. Średnia głębokość zbiornika wynosi 90 m. Dokumentacja hydrogeologiczna określająca warunki hydrogeologiczne w związku z ustanawianiem obszarów ochronnych Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 151, zbiornik Turek – Konin - Koło została zatwierdzona decyzją Ministra Środowiska w dniu 27 stycznia 2014 roku, znak: DGKhg-4731-18-6990/3285/13/AW. Zasoby dyspozycyjne zbiornika zostały określone na 126 tys. m³/d.

3.7. Warunki glebowe

Pod względem warunków glebowych obszar gminy dzieli się na dwa rejony które oddziela od siebie dolina rzeki Warty. Rejon zachodni typowo rolniczy charakteryzuje się glebami brunatnymi i bielcowymi wytworzonymi z glin i pyłów. W części południowej i północnej dominują gleby wytworzone z piasków słabo gliniastych lub piasków luźnych całkowitych. Część wschodnia gminy to gleby słabe piaszczyste. W dolinie Warty na terenach zalewowych przeważają gleby hydromorficzne z korzystnymi warunkami do prowadzenia użytków zielonych.

Warunki klimatyczno glebowe warunkujące rozwój rolnictwa pozwalają by 70% powierzchni gminy stanowiły użytki rolne.

Wg zestawienia gruntów dla obszarów wiejskich (wg ewidencji gruntów i budynków) na terenie gminy znajduje się:

- 32 ha II kl. bon. co stanowi 0,2% gruntów ornych;
- 4196 ha III kl. bon. co stanowi 31,8% gruntów ornych;
- 196 ha użytków zielonych III kl. bon. co stanowi 7% ogółu tych gruntów;
- 4713 ha IV kl. bon. co stanowi 36% gruntów ornych
- 884 ha użytków zielonych IV kl. bon. co stanowi 31% ogółu tych gruntów;
- 2457 ha V kl, bon. co stanowi 19% gruntów ornych
- 1256 ha użytków zielonych V kl. bon. co stanowi 45% ogółu tych gruntów;
- 1730 ha VI kl. bon co stanowi 13% gruntów ornych
- 472 ha użytków zielonych VI kl. bon. co stanowi 17% ogółu tych gruntów;

3.8. Warunki klimatyczne

Obszar gminy znajduje się pod wpływem klimatu umiarkowanego z pewnym wpływem klimatu kontynentalnego. Według E. Romera teren ten należy do klimatu Wielkich Dolin. Charakteryzuje go zmienność stanów pogody występująca dzięki napływowi oceanicznych mas powietrza.

Długość okresu wegetacyjnego wynosi od 210 do 217 dni.

Amplituda średnich temperatur rocznych na terenie gminy wynosi 20,7 °C. Średnia temperatura najcieplejszego miesiąca czyli lipca wynosi 18,2 °C, a najzimniejszego stycznia - 2,5 °C. Czas zalegania pokrywy śnieżnej wynosi 38-60 dni. Najniższe średnie temperatury występują w miesiącach XII-III, a najwyższe średnie temperatury notowane są w miesiącach V-VIII. Późne przymrozki występują jeszcze w drugiej połowie maja, a wczesne – w drugiej połowie października. Według danych stacji meteorologicznej w Łodzi temperatura średnia roczna wynosi 8,4°C (za lata 1996-2005) i 8,2°C (za lata 1996-2000).

Wysokość opadu atmosferycznego, parowanie z powierzchni gruntu, retencja wody w glebie i jej dynamika w ciągu roku łącznie z wilgotnością powietrza, wpływają istotnie na występowanie i rozwój roślin.

Średnie roczne sumy opadów wg danych stacji meteorologicznej na Lublinku są następujące: 605 mm (za lata 1996-2005), 629 mm (za lata 1996-2000). Dane uzyskane potwierdzają tendencję spadkową sumy rocznych opadów, a co za tym idzie pogorszenie się stosunków wilgotnościowych w glebie.

Na omawianym terenie przeważają wiatry zachodnie, z tym że w zimie zauważa się napływ wiatrów północno-zachodnich. Siła wiatrów jesienią i zimą jest na ogół większa niż latem. Częstość występowania wiatrów jest największa zimą i wiosną i wtedy cechuje je podwyższona prędkość. Średnia roczna prędkość wiatru w ostatnim dziesięcioleciu wynosi około 4 m/s. Okresy ciszy najczęściej występują latem.

3.9. Szata roślinna

Lasy

Według regionalizacji fitosocjologicznej (Geobotaniczny podział Polski – Szafer 1979 r.) lasy w obrębie gminy Warta leżą w strefie lasów mieszanych środkowoeuropejskich, w zasięgu naturalnego występowania następujących gatunków drzew leśnych: sosna zwyczajna, świerk pospolity, brzoza brodawkowata, dąb szypułkowy i bezszypułkowy, grab zwyczajny, jesion wyniosły, klon polny, klon zwyczajny, lipa drobnolistna, olsza czarna, wiąz górki polny oraz szypułkowy.

Według *Regionalizacji przyrodniczo-leśnej Polski (2010)*, obszar zasięgu terytorialnego Nadleśnictwa Złoczew i Poddębice (w granicach Gminy Warta) usytuowany jest w:

- Krainie Wielkopolsko-Pomorskiej (III), Mezoregionie Wysoczyzny Tureckiej (34);
- Krainie Małopolskiej (VI), Mezoregionie Sieradzko-Łódzkim (1).

Jednostki te zaliczone są do strefy roślinności lasów mieszanych środkowo-europejskich.

Tereny gminy Warta znajdują się na krańcu północnego zasięgu naturalnego występowania jodły, buka i świerka.

Lasy Nadleśnictwa Złoczew na terenie gminy Warta należą do leśnictwa Sokołów i zajmują powierzchnię 166,6 ha. Największym zwartym kompleksem jest tu uroczysko Zielęcín o powierzchni w granicach gminy wynoszącej 141.46 ha.

Lasy Nadleśnictwa Poddębice w granicach gminy Warta należą do leśnictw Kamionacz, Rożdżały i Reduchów. Ich ogólna powierzchnia wynosi 3313,09 ha.

W lasach administrowanych przez nadleśnictwa dominują siedliska boru świeżego(Bśw) , boru mieszanego świeżego (BMśw), lasu mieszanego świeżego (LMśw), lasu świeżego(Lśw) oraz rzadziej spotykane siedlisko boru mieszanego wilgotnego (BMw) , lasu wilgotnego(Lw) i lasu świeżego (Lśw).

Głównym gatunkiem lasotwórczym jest sosna pospolita. Drzewostany tworzą także Modrzew, Dąb szypułkowy, Brzoza brodawkowata, Olsza czarna i Jesion wyniosły.

Znacząca powierzchnia lasów na terenie gminy zaliczona jest do grupy lasów ochronnych w tym uszkodzonych oraz lasów wodochronnych.

W granicach gminy Warta lasy niestanowiące własności Skarbu Państwa zajmują powierzchnię ok. 1920,ha

Dominującymi siedliskami w lasach prywatnych są siedliska boru świeżego, boru mieszanego świeżego oraz boru wilgotnego, które zajmują ponad 81 % ich powierzchni. Podstawowym gatunkiem budującym drzewostany jest sosna pospolita zajmująca 75 % powierzchni, olsza czarna – 17 % i brzoza brodawkowata 7%. Pozostałe gatunki jak dąb szypułkowy, osika, robinia zajmują 1% powierzchni lasów prywatnych.

W przeważającej części są to lasy średniowiekowe (II i III kl. w.)

Odnosząc łączną powierzchnię lasów do powierzchni gminy, tzw. lesistość gminy należy określić na poziomie 20%.

W ramach ochrony różnorodności biologicznej w ekosystemach leśnych wyznaczono :

powierzchnie referencyjne - są to ostoje organizmów roślinnych i zwierzęcych, w których nie planuje się żadnej ingerencji a wszelkie procesy mają przebiegać w sposób naturalny. Są to zazwyczaj niewielkie powierzchnie, na których szczególnie chronione są drzewa martwe, ulegające rozkładowi. Na terenie gminy Warta w granicach Nadleśnictwa Poddębice wyznaczono 79,92 ha powierzchni referencyjne z podziałem na następujące kategorie:

- strefy ochrony całorocznej (ściślej) ptaków – 21,19 ha;
- drzewostany bez wskazań gospodarczych w tym dziesięciolecie - 2,34 ha;
- drzewostany na siedliskach Boru suchego (Bs), Boru bagiennego (Bg), Lasu mieszanego bagiennego (LMb), Boru mieszanego bagiennego (BMb), Lasu łąkowego (LŁ), Olsu jesionowego (OlJ) – 6,96 ha;
- bagna – 0,9 ha;
- użytki ekologiczne – 3,58 ha;
- lasy stanowiące cenne fragmenty rodzimej przyrody – 12,72 ha;
- grunty do naturalnej sukcesji – 32,23 ha.

lasy HCVF – są to lasy o szczególnych wartościach przyrodniczych (z ang. High Conservation Value Forest). Ich wyznaczanie związane jest z kryterium 6.4. Zasad i Kryteriów Dobrej Gospodarki leśnej FSC (z ang. Forest Stewardship Council), które zakłada, aby 5% obszaru posiadającego certyfikat tej instytucji było chronione właśnie, jako HCVF.

Powierzchnia lasów HCVF w granicach gminy wynosi 11,92 ha i jest zaliczona do kategorii 1.2 – ostoje zagrożonych i ginących gatunków (całoroczna strefa gniazdowa bielika).

Zieleń parkowa

Park w Małkowie

Pierwotna adaptacja naturalnego terenu na rzecz urządzonego parku nastąpiła prawdopodobnie na początku XIX w. Obecna powierzchnia parku wynosi 3 ha. Istniejący drzewostan wymaga wzmożonej pielęgnacji w celu zachowania jego ciągłości.

Park jest wpisany do rejestru zabytków i obecnie stanowi własność prywatną. Drzewostan w znacznej części posiada znamiona naturalnego układu. Starodrzew złożony jest z ok. 27 gatunków drzew głównie liściastych. Najstarszymi egzemplarzami są dęby, w tym będące pomnikami przyrody. Poza dębem szypułkowym występuje tu lipa drobnolistna, jesion, klon zwyczajny. Sporadycznie występuje buk i egzotyczna sosna wejmutka. Park jest wpisany do rejestru zabytków i stanowi element zespołu pałacowo-parkowego.

Park w Rożdżalach

Park o powierzchni 3,17 ha powstał w drugiej połowie XIX w i jest otoczeniem Domu Pomocy Społecznej. Drzewostan złożony jest z luźno rozmieszczonych grup drzew gdzie największy udział w składzie gatunkowym ma robinia pochodząca z naturalnej sukcesji. Znaczenie

historyczne mają pozostałości alei grabowych. W składzie gatunkowym występuje także jesion klon i brzoza brodawkowata. Na terenie park rosną dwa dęby szypułkowe będące pomnikami przyrody. Jest parkiem wpisanym do rejestru zabytków i stanowi element zespołu dworskiego.

Park w Ustkowie

Drzewostan parku zajmuje powierzchnię 1,7 ha i jest otoczeniem opuszczonego dworu pochodzącego z końca XIX w. W składzie gatunkowym dominuje robinia, lipa drobnolistna i topola biała. Znaczny udział ma też dąb szypułkowy, wiąz, jesion wyniosły, klon pospolity i jawor. Do tej pory istnieje dosyć czytelny układ przestrzenny starodrzewu. Mimo braku pielęgnacji, czego objawem jest zbyt duży udział gatunków lekko nasiennych, drzewostan posiada dużą wartość dendrologiczną i stanowi cenną enklawę w otwartym krajobrazie rolniczym. Obiekt wpisany jest do gminnej i wojewódzkiej ewidencji zabytków w ramach zespołu dworskiego i stanowi własność komunalną gminy.

Park w Kamionaczu

Ewidencyjna powierzchnia parku wynosi 4.85 ha. w tym 0.25ha zajmuje otwarte lustro wody. Elementy starodrzewu pochodzące z okresu powstawania obiektu znajdują się w szczytkowym stanie. Niedawno park został poddany gruntownej modernizacji i pielęgnacji. Przebudowano drzewostan eliminując z jego składu znaczne ilości robinii. Poza istniejącymi już pomnikami przyrody na taką ochronę zasługuje pozostałość alei lipowej. W składzie gatunkowym dominowały robinia, lipy, olsza czarna, jesion, klon zwyczajny. Pierwotne nasadzenia świerkowe uległy zniszczeniu w wyniku działania czynników biotycznych. Park stanowi własność prywatną. Jest obszarem wpisanym do gminnej i wojewódzkiej ewidencji zabytków .

Park w Cielcach

Obiekt pochodzi z początku XIX w. Obejmuje powierzchnię 10,28 ha w tym zbiornik wodny zajmuje 5 ha. Drzewostan należy uznać za zdegradowany a skład gatunkowy silnie przekształcony. Obecnie dominują mieszańce(EA) topoli i wiąz szypułkowy, jesion, lipa oraz robinia. Występuje tu także kasztanowiec i brzoza. Park nadal stanowi cenny element dendrologiczny i jest wpisany do wojewódzkiej ewidencji zabytków. Stanowi własność prywatną. Jest obszarem wpisanym do gminnej i wojewódzkiej ewidencji zabytków w ramach zespołu dworskiego.

Park w Warcie

W skład obiektu wchodzi ogród klasztorny OO Bernardynów oraz ogród szpitalny należący do Szpitala dla Nerwowo i Psychicznie Chorych w Warcie. Łączna powierzchnia obiektu wynosi 6,9 ha. Park wielokrotnie był przekształcany. Najcenniejsze znaczenie dendrologiczne posiadają dęby Błogosławionego Rafała rosnące w bezpośrednim sąsiedztwie klasztoru. Cztery z nich to pomniki przyrody. Poza tym drzewostan liczy ok. od 50 do 70 lat i jest złożony głównie z lipy drobnolistnej , robinii, klonów i topoli. Obiekt wpisany jest do gminnej i wojewódzkiej ewidencji zabytków.

Park w Mikołajewicach

Obiekt zajmuje powierzchnię 2,7 ha jest najbardziej przekształconym elementem dendrologicznym na terenie gminy . W skład szczytkowego drzewostanu wchodzi nieliczne dęby i niewielki fragment alei lipowej. Pierwotna kompozycja parku została całkowicie zatarta. Obiekt wpisany jest do gminnej i wojewódzkiej ewidencji zabytków w ramach zespołu dworskiego i stanowi własność prywatną.

3.10. Ochrona przyrody

Natura 2000

Obszary Natura 2000 to najmłodsza z form ochrony przyrody, wprowadzona w 2004 r. w Polsce jako jeden z obowiązków związanych z przystąpieniem naszego kraju do Unii Europejskiej. Obszary takie powstają we wszystkich państwach członkowskich, tworząc Europejską Sieć Ekologiczną obszarów ochrony Natura 2000. Głównym celem funkcjonowania Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000 jest zachowanie określonych typów siedlisk przyrodniczych i gatunków roślin i zwierząt, które uważa się za cenne (znaczące dla zachowania dziedzictwa przyrodniczego Europy) i zagrożone wyginięciem w skali całej Europy. Cel ten ma być realizowany poprzez wyznaczenie i objęcie ochroną obszarów, na których te gatunki i siedliska występują. Działania w zakresie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej flory i fauny służą zachowaniu lub odtworzeniu różnorodności biologicznej Europy, co jest jednym z priorytetów działalności Unii Europejskiej. Dodatkowo państwa członkowskie zobowiązane są do podejmowania w razie potrzeby starań w celu zachowania ekologicznej spójności sieci Natura 2000, w celu utrzymania migracji, rozprzestrzeniania i wymiany genetycznej gatunków.

Podstawą funkcjonowania Sieci Natura 2000 są dwie unijne dyrektywy:

1. Dyrektywa ptasia (Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa) – określa kryteria do wyznaczania ostoi dla gatunków ptaków zagrożonych wyginięciem;
2. Dyrektywa siedliskowa (Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory) – ustala zasady ochrony pozostałych gatunków zwierząt, a także roślin i siedlisk przyrodniczych oraz procedury ochrony obszarów szczególnie ważnych przyrodniczo.

Sieć obszarów Natura 2000 obejmuje:

1. obszary specjalnej ochrony ptaków (OSO, z ang. *Special Protection Areas*),
2. specjalne obszary ochrony siedlisk (SOO, z ang. *Special Areas of Conservation*),
3. obszary mające znaczenie dla Wspólnoty (OZW, z ang. *Site of Community Importance*).

Wyznaczenie obszaru specjalnej ochrony ptaków lub specjalnego obszaru ochrony siedlisk, zmiana jego granic lub likwidacja następuje w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa, rozwoju wsi, rybołówstwa w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw środowiska i gospodarki wodnej. Założeniem ogólnym tej formy ochrony przyrody jest godzenie celów ochrony różnorodności biologicznej ze zrównoważonym rozwojem. Dlatego też ustawa o ochronie przyrody nie wprowadza szczegółowego katalogu zakazów obowiązujących na obszarach Natura 2000, formułuje natomiast ogólny zakaz podejmowania działań mogących znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000. Na obszarach Natura 2000 nie podlega zatem ograniczeniu działalność gospodarcza, jeżeli nie oddziałuje znacząco negatywnie na cele ochrony obszaru.

Nadzór nad funkcjonowaniem obszaru Natura 2000 sprawują właściwi miejscowo regionalni dyrektorzy ochrony środowiska, a na obszarach morskich dyrektor urzędu morskiego.

Uznany na terenie gminy Warta obszar został wskazany w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 27 października 2008 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków natura 2000 (Dz.U.nr 198, poz. 1226)

Zbiornik Jeziorsko (kod obszaru PLB100002), obejmujący obszar 10186,1 ha, w tym: 9570,4 ha położone w województwie łódzkim z czego na terenie gminy Warta — gmina miejska (121,4 ha), Warta — gmina wiejska (4345,2 ha).

Zgodnie z rozporządzeniem celem wyznaczenia m.in obszaru, PLB100002 jest ochrona populacji dziko występujących gatunków ptaków, utrzymanie i zagospodarowanie ich naturalnych siedlisk zgodnie z wymogami ekologicznymi, przywracanie zniszczonych biotopów oraz tworzenie biotopów.

Przedmiotem ochrony są gatunki ptaków wymienione w załączniku nr 2 do rozporządzenia oraz ich naturalne siedliska ”

Na całym obszarze PLB100002 występują co najmniej 42 gatunki ptaków wymienione w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej i 12 gatunków wymienionych w Polskiej Czerwonej Księdze Zwierząt.

Na terenie gminy utworzone tereny naturowe są bardzo ważną ostoją ptaków wodno-błotnych, przede wszystkim w okresie lęgowym. Poza obszarem bezpośrednio związanym z Zbiornikiem Jeziorsko znaczenie mają także tzw. „Ługi Glińskie”, które też zostały włączone do „Natury 2000” Obszar ten stanowi 17,6 % ogólnej powierzchni gminy i miasta Warta.

OSO „Zbiornik Jeziorsko” PLB100002 – posiada Plan zadań ochronnych, ustanowiony na podstawie Zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 4 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Zbiornik Jeziorsko PLB100002 (Dz. Urz. Woj. Łódz. 2014 r. poz. 1181).

Zgodnie z załącznikiem nr 3 do w/w zarządzenia „**Identyfikacja istniejących i potencjalnych zagrożeń dla zachowania właściwego stanu ochrony gatunków ptaków i ich siedlisk, będących przedmiotami ochrony obszaru natura 2000**” oraz załącznikiem nr 4 „**Cele działań ochronnych**”

wymienionych zostało 26 gatunków ptaków stanowiących przedmioty ochrony.

1. A004 perkozek Tachybaptus ruficollis
2. A005 perkoz dwuczuby Podiceps cristatus
3. A391 kormoran Phalacrocorax carbo sinensis
4. A022 bączek Ixobrychus minutus
5. A027 czapla biała Egretta alba
6. A028 czapla siwa Ardea cinerea
7. A038 łabędź krzykliwy Cygnus cygnus
8. A039 gęś zbożowa Anser fabalis
9. A041 gęś białoczelna Anser albifrons
10. A043 gęgawa Anser anser
11. A048 ohar Tadorna tadorna
12. A051 krakwa Anas strepera
13. A052 cyraneczka Anas crecca
14. A053 krzyżówka Anas platyrhynchos
15. A059 głowienka Aythya ferina
17. A142 czajka Vanellus vanellus
18. A156 rycyk Limosa limosa
19. A160 kulik wielki Numenius arquata
20. A162 krwawodziób Tringa totanus
22. A193 rybitwa rzeczna Sterna hirundo
23. A196 rybitwa białowąsa Chlidonias hybrida
24. A197 rybitwa czarna Chlidonias niger
25. A249 brzegówka Riparia riparia
26. A336 remiz Remiz pendulinus

Dokument ten zawiera identyfikację istniejących i potencjalnych zagrożeń dla zachowania właściwego stanu ochrony gatunków ptaków i ich siedlisk, będących przedmiotami ochrony obszaru natura 2000.

Przewiduje on działania ochronne także na terenie rezerwatu „Jeziorsko”.

Siedliska przyrodnicze

Siedlisko przyrodnicze jest pojęciem wprowadzonym przez przepisy prawa Unii Europejskiej w ramach wyznaczania obszarów sieci Natura 2000. Oznacza ono obszar lądowy lub morski o określonych cechach przyrodniczych, na którym występują cenne dla wspólnoty gatunki zwierząt i roślin. Należy mieć na uwadze, że siedlisko przyrodnicze w ujęciu obszarów sieci Natura 2000 nie jest tożsame z definicją biologiczną, ekologiczną lub leśną siedliska.

Pojęcie siedliska przyrodniczego wprowadziła w UE Dyrektywa Siedliskowa a Polskie prawo w oparciu o tę dyrektywę definiuje siedlisko przyrodnicze, jako „obszar lądowy lub wodny, naturalny, półnaturalny lub antropogeniczny, wyodrębniony w oparciu o cechy geograficzne, abiotyczne i biotyczne”.

Siedliska przyrodnicze zostały wyznaczone celem ochrony miejsc bytowania cennych z punktu widzenia przyrodniczego gatunków roślin i zwierząt często zagrożonych wyginięciem. Zgodnie z polskim prawem, na mocy ustawy o ochronie przyrody, został wprowadzony zakaz podejmowania działań mogących w istotny sposób pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych, co w konsekwencji prowadziłoby do negatywnego oddziaływania na gatunki, dla których obszar chroniony został stworzony. Wyjątek od zakazu stanowi nadrzędny interes publiczny o charakterze społecznym lub gospodarczym, gdy nie ma żadnej innej alternatywy. W takim przypadku może dojść do zniszczenia siedliska, lecz konieczne są działania rekompensujące straty.

W tym zakresie w Polsce obowiązuje Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000” aktualizowane przez Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 sierpnia 2012 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. z dnia 20 września 2012 r. poz. 1041)

Na terenie gminy Warta siedliska przyrodnicze zostały zinwentaryzowane w granicach Lasów Państwowych i są to

Grąd środkowoeuropejski (kod 9170) – pow. 11,45 ha w leśnictwie Reduchów;

Dabrowa świetlista (kod 9110) – pow. 32,56 ha w leśnictwie Reduchów;

Łęg olszowy (kod 91E0 – pow. 7,93 ha w leśnictwie Reduchów

Bór bagieny (kod 91D0) – pow. 0,98 ha w leśnictwie Kamionacz.

Rezerwat “Jeziorsko” utworzony został na podstawie Rozporządzenia Ministra Ochrony Środowiska Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 23.12.1998 r. (Dz.U. nr 166 poz.1219). Za rezerwat przyrody został uznany obszar wód i nieużytków o pow. 2350.60 ha, położony na terenie miasta i gminy Warta oraz w gminie Pęczniew. Celem ochrony jest zachowanie ze względów naukowych, dydaktycznych i krajobrazowych ostoi ptaków wodno - błotnych, w tym licznie występujących gatunków ptaków rzadkich i chronionych. Specyfiką zalewu są coroczne wahania poziomu wody, które sprawiają, że część zalewu raz jest wodą raz jest łądem. Latem i jesienią następuje proces stopniowego odsłaniania bagnistego dna - miejsca życia niezliczonych ilości zwierząt bezkręgowych, których obfitość zwabia liczne stada migrujących ptaków. Jest miejscem odpoczynku oraz gromadzenia energii do dalszych lotów. Na terenie rezerwatu można spotkać ok. 250 gatunków ptaków w tym ok. 150 gatunków lęgowych. Występuje tu ok. 25 gatunków ptaków z Załącznika nr I tzw. Dyrektywy Ptasiej. Zidentyfikowano także trzy gatunki ptaków z Polskiej czerwonej księgi zwierząt. Rezerwat jest także ostoją wielu gatunków płazów oraz populacji bobrów europejskich.

Nadwarciański Obszar Chronionego Krajobrazu został utworzony na podstawie Rozporządzenia Wojewody Sieradzkiego z dnia 31.07.1998 r, (Dz. Urz. Woj. Sieradzkiego Nr 20).

Nadwarciański OChK obejmował łącznie 27.430 ha. W granicach gminy Warta znajdowało 32,4 % powierzchni OCHK tj. głównie dolina Warty z uroczyskami leśnymi Rudniki, Księżę Młyny, lasy Leśnictwa Reduchów oraz cały zbiornik Jeziorsko wraz z rezerwatem ornitologicznym. Nadwarciański Obszar Chronionego Krajobrazu na terenie gminy Warta wyróżnia się bogactwem flory i fauny, naturalnych zbiorowisk roślinnych, kompleksem łąk z oczkami wodnymi oraz stanowiskami roślinności szuwarowej i wodnej. Tereny te są atrakcyjne dla turystyki pieszej i rowerowej, a także posiadają dogodne warunki dla tworzenia terenów rekreacyjnych.

Na podstawie Uchwały nr XXXI/614/12 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 18 grudnia 2012 r w sprawie Nadwarciańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu zmieniono nieznacznie przebieg granic obszaru przez co została powiększona jego łączna powierzchnia do 29 390 ha.

Pomniki przyrody – są nimi, zgodnie z definicją ustawy o ochronie przyrody, „pojedyncze twory przyrody żywej i nieożywionej lub ich skupienia, o szczególnej wartości naukowej, kulturowej, historyczno-pamiątkowej i krajobrazowej oraz odznaczające się indywidualnymi cechami, wyróżniającymi je wśród innych tworów, w szczególności sędziwe i okazałych rozmiarów drzewa i krzewy gatunków rodzimych lub obcych”.

Na terenie miasta i gminy Warta są to :

1. Dąb szypułkowy o obwodzie 750 cm rosnący na gruntach prywatnych w miejscowości Kamionacz.
2. Dąb szypułkowy o obwodzie 450 cm rosnący na gruntach prywatnych w miejscowości Kamionacz.
3. Dąb szypułkowy o obwodzie 470 cm rosnący na gruntach prywatnych w miejscowości Kamionacz (teren parku)
4. Jesion wyniosły o obwodzie 320 cm rosnący na gruntach prywatnych w miejscowości Kamionacz (teren parku)
5. Jesion wyniosły o obwodzie 415 cm rosnący na gruntach prywatnych w miejscowości Kamionacz (teren parku)
6. 2 x Sosna czarna o obwodzie 265 i 261 cm rosnące na gruntach prywatnych w miejscowości Kamionacz (teren parku)
7. Dąb szypułkowy o obwodzie 235 cm rosnący na terenie parku DPS w miejscowości Rożdżały.
8. Dąb szypułkowy o obwodzie 290 cm rosnący na terenie parku DPS w miejscowości Rożdżały.
9. Dąb szypułkowy o obwodzie 320 cm rosnący na terenie parku zabytkowego w miejscowości Mikołajewice.
10. Lipa drobnolistna o obwodzie 310 cm rosnąca na terenie parku zabytkowego w miejscowości Mikołajewice.
11. Dąb szypułkowy o obwodzie 350 cm rosnący na terenie parku zabytkowego w miejscowości Mikołajewice.
12. Dąb szypułkowy o obwodzie 340 cm rosnący na terenie parku zabytkowego w miejscowości Mikołajewice.
13. Dąb szypułkowy o obwodzie 300 cm rosnący na terenie parku zabytkowego w miejscowości Mikołajewice.
14. Dąb szypułkowy o obwodzie 562 cm rosnący na gruntach prywatnych na (dz. Nr 472) w miejscowości Rossoszyca.
15. Dąb szypułkowy o obwodzie 350 cm rosnący na terenie parku zabytkowego w miejscowości Ustków.

16. Dąb szypułkowy o obwodzie 350 cm rosnący na terenie parku zabytkowego w miejscowości Ustków.
17. Wiąz szypułkowy o obwodzie 480 cm rosnący na terenie parku zabytkowego w miejscowości Ustków.
18. Grupa drzew (dwa wiązy –forma płacząca) cm rosnące na terenie prywatnym w miejscowości Warta ul. 3 maja 28.
19. Lipa drobnolistna o obwodzie 390 cm rosnąca na terenie ogrodu klasztornego w Warcie (dz. Nr 247/1)
20. Lipa drobnolistna o obwodzie 330 cm rosnąca na terenie ogrodu klasztornego w Warcie (dz. Nr 247/1)
21. Dąb szypułkowy o obwodzie 490 cm rosnący na terenie ogrodu klasztornego w Warcie (dz. Nr 247/1)
22. Dąb szypułkowy o obwodzie 495 cm rosnący na terenie ogrodu klasztornego w Warcie (dz. Nr 247/1)
23. 9 drzew tj: klon jawor o obwodzie 247 cm, dąb szypułkowy o obwodzie 500 cm, dąb szypułkowy o obwodzie 445 cm, dąb szypułkowy o obwodzie 312 cm, dąb szypułkowy o obwodzie 340 cm, dąb szypułkowy o obwodzie 395 cm, dąb szypułkowy o obwodzie 332 cm, dąb szypułkowy o obwodzie 370 cm rosnące na terenie parku zabytkowego w Małkowie.

Użytki ekologiczne są to zwykle niewielkie powierzchniowo, lecz cenne pod względem przyrodniczym elementy ekosystemów, mające znaczenie dla zachowania unikatowych zasobów genowych i typów środowisk. Zazwyczaj są nimi łąki, bagna, łąki wodne, porośnięte często charakterystyczną dla tych ekosystemów roślinnością. Użytki ekologiczne na terenie Gminy Warta w obrębie lasów państwowych zostały uznane Rozporządzeniem Wojewody Sieradzkiego z dnia 24.11.1998r. (Dziennik Wojewody Sieradzkiego Nr 29 poz.174).

W Nadleśnictwie Poddębice w Obrębie Sieradz wyszczególniono trzy następujące użytki ekologiczne:

- oddz. 825 h, bagno śródleśne o pow. 1,57 ha,
- oddz. 897h bagno śródleśne o pow. 0,82 ha,
- oddz. 908l, bagno śródleśne o pow. 1,19 ha.

Ochrona o randze użytku ekologicznego jest objęta także rzeka Mazur na odcinku 2+150 do 3+500 jako lewobrzeżny dopływ Zbiornika Jeziorsko (na podstawie Rozporządzenia Wojewody Sieradzkiego z dnia 2 marca 1995 r.) Użytek pozostaje w administracji WZMiUW w Łodzi.

3.11 System ekologiczny gminy.

Kręgosłupem systemu ekologicznego gminy jest dolina Warty – korytarz ekologiczny o znaczeniu krajowym, prawie w całości objęta specjalną ochroną NATURA 2000 o kodzie PLB 100002 (dyrektywa ptasia). Dolina. w części północnej zajęta jest przez zbiornik Jeziorsko. Wschodnia część gminy pokryta jest przez duży, zwarty kompleks leśny lasów państwowych i prywatnych. Część zachodnia jest natomiast typowym obszarem rolniczym o znacznym udziale chronionych gleb III-IV kl bonitacyjnej i sporadycznie występującymi enklawami gleb II kl. bonitacyjnej.

Lokalne korytarze ekologiczne tworzą doliny istniejących cieków podstawowych, jak Jadwiczna, Niniwka, Mazur i Mazurek, Swędra, Pichna k.Zduńskiej Woli, Kanał Stojanowski, Struga z Augustynowa i Struga z Bartochowa. Rzeki i kanały nie wymagają regulacji a jedynie bieżącej konserwacji, zachowania sprawności technicznej urządzeń piętrzących i regulacyjnych oraz zapewnienia stabilnego funkcjonowania układów hydrologicznych poprzez systematyczne usuwanie powalonych drzew oraz odbudowę progów wodnych i

jazów. Doliny cieków podstawowych (lokalnych korytarzy ekologicznych) należy wyłączyć z jakiegokolwiek zabudowy.

Ogólna długość cieków podstawowych wynosi 44,33 km, z czego na rzeki przypada 36,34 km, a na kanały 7,99 km. Uregulowanych jest 13,68 km cieków i 2,80 km uszczelnionych kanałów.

3.12 Zanieczyszczenia, zagrożenia sanitarno-zdrowotne

a) transgraniczne źródła zanieczyszczenia powietrza.

Na jakość powietrza w gminie Warta pewien wpływ może mieć transport transgraniczny zanieczyszczeń gazowych, zwłaszcza z emitorów konińskich. Nie prowadzono jednak żadnych badań w tym zakresie, stąd wiedza na ten temat jest znikoma. W granicach samej gminy nie ma żadnych źródeł zanieczyszczeń, które mogłyby stanowić o negatywnym transgranicznym oddziaływaniu na gminy sąsiednie.

b) emisja przemysłowa:

Zarówno w mieście jak i w gminie Warta nie ma przemysłu ciężkiego i większych przemysłowych źródeł zanieczyszczenia powietrza. Lokalne zakłady o charakterze produkcyjno-usługowym stanowiące potencjalne emitory zanieczyszczeń przemysłowych są niewielkie i nie przewiduje się zmiany skali ich oddziaływania na powietrze.

c) emisja niska

Do źródeł emisji niskiej należy zaliczyć przede wszystkim indywidualne posesje, w których występuje ogrzewanie węglem, ciepłownie miałowo-węglowe, a także mniejsze zakłady produkcyjne, punkty usługowe i handlowe. Źródeł tych nie monitoruje się i nie jest znana dokładna ilość zanieczyszczeń dostających się do atmosfery. Należy zakładać, że zapotrzebowanie na energię cieplną budynków mieszkalnych będzie sukcesywnie obniżane, za sprawą termoizolacji budynków, podłączania do miejskiej sieci ciepłowniczej i wymiany źródeł ciepła oraz instalacji c.o. na nowoczesne i wysokosprawne.

d) hałas.

W gminie Warta nie ma stałych punktów pomiarów manualnych hałasu. Głównymi czynnikami mającymi wpływ na poziom hałasu komunikacyjnego są: natężenie ruchu i udział transportu ciężkiego w strumieniu wszystkich pojazdów, stan techniczny pojazdów, rodzaj nawierzchni dróg oraz organizacja ruchu drogowego. Należy założyć, że hałas komunikacyjny występuje w największym nasileniu wzdłuż drogi krajowej Nr 83, gdzie najdotkliwiej jest odczuwany w mieście Warta oraz wzdłuż dróg wojewódzkich. Te ostatnie, z uwagi na przebieg przez tereny rozproszonego osadnictwa wiejskiego, nie są źródłem odczuwalnych uciążliwości akustycznych.

W ostatnich latach w Warcie nie prowadzono działalności kontrolnej WIOŚ w związku z zagrożeniem hałasem przemysłowym.

e) promieniowanie elektromagnetyczne.

Jest ono związane funkcjonowaniem stacji bazowych telefonii komórkowej zlokalizowanych w Warcie i w Rossoszycy. Uciążliwość elektromagnetyczna tych obiektów, podobnie jak w całym kraju, nie została dokładnie zbadana.

4. Uwarunkowania wynikające ze stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

4.1. Rys historyczny.

Nazwa miasta Warty pochodzi od nazwy rzeki Warty. Jan Długosz, tak pisze: „Trzecia rzeka Polaków - Warta, od której i miasto Warta nazwę bierze”. Nazwa miasta była znana już w czasach panowania Mieszka I.

Z kroniki Thietmara można dowiedzieć się, że w 972 r. Mieszko I płacił trybut cesarzowi „aż po Wartę” (Vurta). Początkowo zaistniała osada rolnicza rozwijała się w najbliższym sąsiedztwie rzeki. Świadczą o tym dowody w postaci znalezisk archeologicznych. Z biegiem lat wzrastała liczba ludności osadnictwo przesuwało się na tereny wyżej położone, gdzie znajdowano lepsze gleby i lepsze możliwości rozbudowy. Z chwilą przeniesienia centrum zasiedlenia na tereny położone wyżej, proces rozwojowy Warty przebiega szybciej, doprowadzając już w I połowie XIII w. do powstania większej wsi - protoplasty miasta. Do szybkiego rozwoju miasta przyczyniła się m.in. korzystna lokalizacja w pobliżu szlaków handlowych oraz korzystne warunki klimatyczno-glebowe. Przebiegał tu szlak solny z Bochni do Kalisza oraz trakt łączący Śląsk poprzez Kalisz z Mazowszem. W roku 1255 dokonano lokalizacji miasta na prawie niemieckim. Miasto Warta nie było jedynym punktem wczesnego zasiedlenia w okolicy. Metryki historyczne pobliskich wsi świadczą o tym, że mamy do czynienia z rozwiniętym, dawnym osadnictwem także na terenie obecnych Dusznik, Witowa, Tomisławic, Tądowa.

W 1331 r. Warta została doszczętnie spalona przez wyprawę krzyżacką. Jednak miasto rozwijało się dalej, o czym świadczy fakt, iż w latach 1423 do 1447 w Warcie odbyło się szereg ogólnopolskich zjazdów możnowładców, duchowieństwa i szlachty.

W 1465 miasto ponownie padło ofiarą pożaru, a od 1482 r. zapanowała trwająca kilkanaście lat zaraza. W 1507 r. miasto płonie po raz kolejny. Pomimo tych klęsk miasto rozwija się. O bogactwie ówczesnej Warty świadczyć może fakt udzielenia królowi Kazimierzowi Jagiellończykowi bardzo wysokiej pożyczki i wystawienia oddziału piechoty na wojnę z Zakonem Krzyżackim. W tym też czasie w rejonie Warty występowało znaczne zaludnienie, prawie najwyższe w Polsce.

W 1467 r. założono klasztor Bernardynów istniejący do dziś i mający znaczny wpływ na życie kulturalne i duchowe zarówno miasta Warty, jak i najbliższego regionu.

Miasto chwilowo podupadło w okresie wojen szwedzkich na skutek kontrybucji, zniszczeń wojennych, epidemii i pożarów. Dzięki położeniu w centrum Polski na szlakach handlowych, w krótkim czasie odzyskało swą świetność. W Warcie koncentrował się wtedy handel końmi i bydłem. W owym czasie Warta wraz z Sieradzem i Piotrkowem Trybunalskim stanowiły trójkę najsilniejszych miast regionu. Dobrze rozwinęło się również rzemiosło i usługi min. tkactwo, krawiectwo, kuśnierstwo, garbarstwo, kowalstwo, złotnictwo, młynarstwo, ceramika wykonywana również dla najzamożniejszych domów.

W XVI w. Warta stała się jednym z najważniejszych ośrodków produkcji piwa, gorzelnictwa i miodów pitnych.

Pozycję swą miasto zaczęło powoli tracić w XVIII w. na skutek ogólnie pogarszającej się sytuacji kraju i dodatkowych lokalnych problemów. Okres wojen napoleońskich, klęski głodu i kolejny pożar dalej niszczy miasto utrzymujące się wtedy już praktycznie tylko z rolnictwa. Wiele rodzin wyprowadza się wtedy do dużych miast lub za granicę. Z gospodarczego upadku miasto podniosło się dopiero po odzyskaniu przez Polskę niepodległości. Wtedy to, większość handlu i rzemiosła była w rękach ludności żydowskiej, która stanowiła prawie połowę ludności. W 1908 r. powstaje Szpital dla Nerwowo i Psychicznie Chorych, który istnieje do dziś.

Druga wojna światowa to dla Warty przede wszystkim okres represji i prześladowań. Okupanci wymordowali całą ludność żydowską (około 2000 osób) i wszystkich pacjentów szpitala w Warcie (499 osób). Znaczna część ludności polskiej wywieziona została do Generalnej Guberni lub do Niemiec. Jednocześnie prowadzono intensywne rabunkowe osadnictwo niemieckie. Warta odzyskała niepodległość 20 stycznia 1945 r. Obecnie Warta jest siedzibą największej terytorialnie gminy powiatu sieradzkiego i województwa łódzkiego.

Herb miasta: „W polu niebieskim mur miejski koloru czerwonego z brama otwarta bez wrót z trzema wieżami równej wysokości o czterech blankach każda. Poniżej bramy Orzeł Biały bez

korony z rozpostartymi skrzydłami, z językiem i szponami w kolorze złotym, głową zwrócony w prawą stronę tarczy”.

4.2. Uwarunkowania konserwatorskie wynikające z dotychczasowych planów miejscowych.

a) miasto Warta

Obecnie dla terenu miasta obowiązują zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków ustalone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego dla obszaru miasta Warty, przyjętym uchwałą Nr XV/75/11 Rady Gminy i Miasta w Warcie w dniu 21 grudnia 2011 r.

Uwzględnia on:

- strefę „A” ścisłej ochrony konserwatorskiej historycznej struktury przestrzennej miasta obejmującej historyczny układ urbanistyczny tj miasto lokacyjne, zabytki wpisane do rejestru zabytków oraz wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków, stanowiska archeologiczne, sylwety kościołów, charakterystyczne Zespoły zieleni w otoczeniu zespołów kościelnych, charakter architektoniczny zabudowy, podziały parcelacyjne, przebieg i parametry ulic oraz osie kompozycyjne ulic,
- strefę „B” częściowej ochrony konserwatorskiej zachowanych elementów zabytkowych obejmującej historyczny układ urbanistyczny cmentarzy wyznaniowych: żydowskiego i katolickiego,
- strefę „C” częściowej ochrony wybranych elementów układu urbanistycznego obejmującej zabudowę w otulinie strefy „A” od strony zachodniej w obszarze przedmieścia miasta lokacyjnego, zabudowę w pasach przyulicznych ulic wylotowych stanowiących elementy historycznego układu komunikacyjnego miasta oraz zabudowę i zagospodarowanie otoczenia cmentarza żydowskiego od strony wschodniej i zachodniej,
- strefę „E” ochrony widokowej północno-wschodniej i wschodniej panoramy miasta podkr4esłonej dominantami krajobrazowymi wież kościołów i innych zabytkowych obiektów sakralnych,
- strefę „W” ochrony i obserwacji archeologicznej obejmującej stanowiska archeologiczne.

b) gmina Warta:

Obszar gminy w częściach objętych obowiązującymi planami miejscowymi uwzględniał ustalenia studium z 2009 r. w którym do ochrony konserwatorskiej wskazano następujące obiekty zabytkowe wraz ze strefą ochrony konserwatorskiej obejmującą ich najbliższe otoczenie:

- Cielce – dwór murowany z XIX w.
- Góra – kościół parafialny, drewniany z 1793 r.
- Kamionacz – kościół parafialny, drewniany z 1843 r.
- Kamionacz – dzwonnica drewniana z połowy XIX w.
- Małków – pałac murowany z 1820 -30 r.
- Małków – park z XIX w.
- Małków – pawilon ogrodniczy murowany z pocz. XIX w.
- Małków – wozownia murowana z I połowy XIX w.
- Mikołajewice – dwór murowany z przełomu XVIII/XIX w.
- Rossoszyca – kościół parafialny drewniany z 1783 r.
- Rożdżały – park z XIX w.
- Rożdżały – dwór murowany z XIX/XX w.
- Ustków – dwór murowany z końca XVIII w.
- Grodzisko Stożkowe z XIII w. – Małków.

4.3. Obiekty i obszary wpisane do gminnej ewidencji zabytków.

Formami ochrony zabytków są:

- wpis do rejestru zabytków;

- uznanie za pomnik historii;
- utworzenie parku kulturowego;
- ustalenie ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego albo w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzji o warunkach zabudowy, decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej lub decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego.

Na terenie gminy znajdują się zabytki ujęte w gminnej ewidencji zabytków, w tym w wojewódzkiej ewidencji zabytków oraz w rejestrze zabytków.

Gminna ewidencja zabytków została przyjęta Zarządzeniem Nr 95/15 Burmistrza Gminy i Miasta Warty z dnia 29 października 2015 r. i jest zbiorem otwartym.

Obiekty i obszary w niej ujęte przedstawia poniższe zestawienie.

Nr karty ewid.	Lokalizacja	Obiekt	nr działki	Inne informacje
1/1842	Cielce	DWÓR w zespole dworsko-parkowym	399	Nr rej.308/6/82A
2/1842	Cielce	PARK w zespole dworsko-parkowym	399	
3/1842	Cielce	SPICHLERZ – relikwiarz zespołu folwarcznego	75	
112/1842	Cielce	KAPLICA ŚW.TERESY	281	
4/1842	Glinno Kolonia II	CMENTARZ PARAFIALNY	156	
5/1842	Góra	KOŚCIÓŁ PW WNIEBOWZİĘCIA NMP w zespole kościoła parafialnego	116	Nr rej. 316/3/84/A
6/1842	Góra	CMENTARZ PRZYKOŚCIELNY W GRANICACH OGRODZENIA w zespole kościoła parafialnego	116	
7/1842	Góra	CMENTARZ PARAFIALNY	113	
8/1842	Jeziorsko	KOŚCIÓŁ PW PODWYŻSZENIA KRZYŻA ŚWIĘTEGO w zespole kościoła parafialnego	610/1	
9/1842	Jeziorsko	PLEBANIA w zespole kościoła parafialnego	610/4	
10/1842	Jeziorsko	CMENTARZ PRZYKOŚCIELNY W GRANICACH OGRODZENIA w zespole kościoła parafialnego	610/1	
11/1842	Jeziorsko	URZĄD GMINY ob.szkoła	599	
12/1842	Jeziorsko	PIEKARNIA	519	
13/1842	Jeziorsko	KAPLICA w zespole kościoła parafialnego	340	
14/1842	Jeziorsko	CMENTARZ PARAFIALNY Z ZADRZEWIENIEM w zespole cmentarza parafialnego	340	

15/1842	Kamionacz	KOŚCIÓŁ P.W.ŚW.MARCINA w zespole kościoła parafialnego	110/2	Nr rej. 85/19/A
16/1842	Kamionacz	DZWONNICA w zespole kościoła parafialnego	110/2	Nr rej. 816/20/A
17/1842	Kamionacz	CMENTARZ PRZYKOŚCIELNY W GRANICACH OGRODZENIA w zespole kościoła parafialnego	110/2	
18/1842	Kamionacz	CMENTARZ PARAFIALNY	104	
19/1842	Kamionacz	PARK w zespole dworsko-parkowym	528	
114/1842	Kamionacz	DWÓR w zespole dworsko- parkowym	528	
20/1842	Krąków	RELIKT DWORU – trwała ruina	109/6	Nr rej. 780/392/A
21/1842	Krąków	SPICHLERZ w zespole folwarcznym	109/6	
22/1842	Krąków	OBORA w zespole folwarcznym	109/10	
23/1842	Krąków	MŁYN w zespole folwarcznym	108	
24/1842	Małków	PAŁAC w zespole pałacowo- parkowym	203	Nr rej. 826/33/A
25/1842	Małków	OFICYNA w zespole folwarcznym	689/4	
26/1842	Małków	PAWILON OGRODOWY w zespole pałacowo-parkowym	203	Nr rej. 827/35/A
27/1842	Małków	PARK w zespole pałacowo- parkowym	203	Nr rej. 823/34/A
28/1842	Małków	BRAMA WJAZDOWA w zespole pałacowo-parkowym	203	
29/1842	Małków	GORZELNIA w zespole folwarcznym	708/1	
31/1842	Mikołajewice	PARK w zespole dworsko-parkowym	260/32, 260/21, 260/22, 260/15	
113/1842	Mikołajewice	RELIKT DWORU w zespole dworsko-parkowym	260/22	Nr rej. 305/3/82/A
32/1842	Rossoszyca	KOŚCIÓŁ P.W.ŚW.WAWRZYŃCA w zespole kościoła parafialnego	470	Nr rej. 839/51/A
33/1842	Rossoszyca	CMENTARZ PRZYKOŚCIELNY W GRANICACH OGRODZENIA w zespole kościoła parafialnego	470	
34/1842	Rossoszyca	CMENTARZ Z ZADRZEWIENIE w zespole cmentarza parafialn.	311	
35/1842	Rossoszyca	KAPLICA CMENTARNA w zespole cmentarza parafialn.	311	

36/1842	Rożdżały	DWÓR w zespole dworsko-parkowym	251	Nr rej. 390/A
37/1842	Rożdżały	PARK w zespole dworsko-parkowym	251	Nr rej. 375/A
38/1842	Ustków	DWÓR w zespole dworsko-parkowym	109/2	Nr rej. 385/A
39/1842	Ustków	PARK w zespole dworsko-parkowym	109/1, 109/2 109/3, 107, 108, 273	
40/1842	Proboszczowice	URZĄD GMINY, ob.sklep	159/4	
41/1842	Warta ul.Kaliska	KOŚCIÓŁ P.W. ŚW.MIKOŁAJA w zespole kościoła parafialnego	272	Nr rej. 295/72/A
42/1842	Warta ul.Kaliska	OGRODZENIE Z BRAMĄ w zespole kościoła parafialnego	272	
43/1842	Warta ul.Klasztorna	KOŚCIÓŁ P.W.WNIEBOWZIĘCIA NMP w zespole klasztornym OO Bernardynów	247/1	Nr rej. 855/74/A
44/1842	Warta ul.Klasztorna	KLASZTOR w zespolee klasztor- nym OO Bernardynów	245/11	Nr rej. 856/75/A
45/1842	Warta ul.Klasztorna	KAPLICA CMENTARNA Św.BARBARY w zespole klasz- tornym OO Bernardynów	247/1	Nr rej. 857/76/A
46/1842	Warta ul.Klasztorna	MUR KLASZTORNY OO Bernardynów w zespole klasztornym OO Bernardynów	247/1, 245/11	
47/1842	Warta	KOŚCIÓŁ P.W. ŚW.JÓZEFA w zespole klasztornym SS Bernardynek	247/1	Nr rej. 858/77/A
48/1842	Warta ul.Klasztorna	KLASZTOR w zespole klasztornym SS Bernardynek	245/1	Nr rej. 859/78/A
49/1842	Warta ul.Klasztorna	BRAMA Z DZWONNICĄ w zespole klasztornym SS Bernardynek	247/2	Nr rej. 860/79/A
50/1842	Warta ul.Świętojańska	KAPLICA CMENTARNA w zespole cmentarza parafialn.	4	Nr rej. 861/73/A
51/1842	Warta ul.Świętojańska	CMENTARZ PARAFIALNY Z ZADRZEWIENIEM w zespole cmentarza parafialn.	4, 3	
52/1842	Warta Rynek im.Wł.St. Reymonta	RATUSZ	270	Nr rej. 296/80/A
53/1842	Warta ul.Deczyńskiego	CMENTARZ ŻYDOWSKI	89/3	

54/1842	Warta ul.Kaszyńskiego róg Kościuszki	JATKI ob.biblioteka publiczna	166	Nr rej. 862/81/A
55/1842	Warta ul.Kaszyńskiego	KAMIENICA .d. dom starców	164	Nr rej. 284/A
57/1842	Warta Rynek im.Wł.St. Reymonta 24	DOM - kamienica	254	Nr rej. 864/82/A
58/1842	Warta ul.20 Stycznia 26	DOM-kamienica - muzeum	102	Nr rej. 356/386/A
59/1842	Warta 3 Maja	PARK MIEJSKI	95/4	
60/1842	Warta Rynek im.Wł.St. Reymonta 2	KAMIENICA	197	
61/1842	Warta Rynek im.Wł.St. Reymonta 3	KAMIENICA	194	
62/1842	Warta Rynek im.Wł.St. Reymonta 4	KAMIENICA	193	
63/1842	Warta Rynek im.Wł.St. Reymonta 5	KAMIENICA	192	
64/1842	Warta Rynek im.Wł.St. Reymonta 6	KAMIENICA	190, 191	
65/1842	Warta Rynek im.Wł.St. Reymonta 7	KAMIENICA	189	
66/1842	Warta Rynek im.Wł.St. Reymonta 8	KAMIENICA	188	
67/1842	Warta Rynek im.Wł.St. Reymonta 9	KAMIENICA	187	
68/1842	Warta Rynek im.Wł.St. Reymonta 10	KAMIENICA	186	
69/1842	Warta Rynek im.Wł.St. Reymonta 11	KAMIENICA	184	
70/1842	Warta	KAMIENICA	183	

	Rynek im.Wł.St. Reymonta 12			
71/1842	Warta Rynek im.Wł.St. Reymonta 16	KAMIENICA	200	
72/1842	Warta Rynek im.Wł.St. Reymonta 17	KAMIENICA	201	
73/1842	Warta Rynek im.Wł.St. Reymonta 18	KAMIENICA	202	
74/1842	Warta Rynek im.Wł.St. Reymonta 19	KAMIENICA	203	
75/1842	Warta Rynek im.Wł.St. Reymonta 20	KAMIENICA	204	
76/1842	Warta Rynek im.Wł.St. Reymonta 21	KAMIENICA	205	
77/1842	Warta Rynek im.Wł.St. Reymonta 22	KAMIENICA	206	
78/1842	Warta Rynek im.Wł.St. Reymonta 23	KAMIENICA	207 208	
79/1842	Warta Rynek im.Wł.St. Reymonta 25	KAMIENICA	255	
80/1842	Warta ul.Klasztorna 1	BUDYNEK - BANK	251/2	
81/1842	Warta, ul. Skarżyńskiego 5	DOM	258	
82/1842	Warta, ul. Skarżyńskiego 10	DOM	276/2	
83/1842	Warta ul.Cielecka 27	MŁYN	16	
84/1842	Warta, ul. Skarżyńskiego 18	DOM	282	
85/1842	Warta, ul. Skarżyńskiego 19	DOM	268	

86/1842	Warta, ul. Skarżyńskiego 22	KAMIENICA	284	
87/1842	Warta, ul. 20-go Stycznia 12	KAMIENICA	109	
88/1842	Warta, ul. 20-go Stycznia 18	KAMIENICA	106	
89/1842	Warta, ul. 20-go Stycznia 20	KAMIENICA	105	
90/1842	Warta, ul. 20-go Stycznia 23	KAMIENICA	118	
91/1842	Warta, ul. Świętojańska 4	DOM	287	
92/1842	Warta, ul. Świętojańska 8	DOM	289/2	
93/1842	Warta, ul. Świętojańska 16	DOM	294/2	
94/1842	Warta ul. Targowa 2	DOM	99	
95/1842	Warta ul. Targowa 10	DOM	93	
96/1842	Warta ul. Cielecka 12	MŁYN	75	
97/1842	Warta	HISTORYCZNY UKŁAD URBANISTYCZNY MIASTA		
98/1842	Warta ul. Klasztorna 9	PARK PRZYKLASZTORNY w zespole klasztornym OO BERNARDYNÓW	245/1 245/4 245/6 245/7 245/11	
99/1842	Warta ul. Kaliska	CMENTARZ PRZYKOŚCIELNY W GRANICACH OGRODZENIA w zespole kościoła parafialnego	272	
115/1842	Proboszczowice Warta, Duszniki, Małków	ZESPÓŁ UMOCNIEŃ NIEMIECKICH Z 1944 r.	180/1 246 245/12 304 1006	

4.4. Spis stanowisk archeologicznych na terenie gminy

Gmina jest bardzo bogata w stanowiska archeologiczne, z których kilka zostało wpisanych do rejestru zabytków.

Spis stanowisk archeologicznych.

* - stanowiska archiwalne o nieznanej lokalizacji

1. Bartochów 11 (stan. 20 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk T
 - punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka brązu – epoka żelaza: okres halsztacki
2. Bartochów 2 (stan. 27 na obszarze AZP 68-44),
 - cmentarzysko kultury łużyckiej, epoka brązu – epoka żelaza: okres halsztacki
3. Bartochów 3 (stan. 2 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk T
 - punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
4. Bartochów 4 (stan. 17 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk T
 - grodzisko kultury łużyckiej, epoka żelaza: okres halsztacki
5. Bartochów 5 (stan. 18 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk T
 - punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
6. Bartochów 6 (stan. 19 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk T
 - cmentarzysko kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
7. Bartochów 7 (stan. 23 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk T
 - cmentarzysko kultury łużyckiej, epoka brązu – epoka żelaza: okres halsztacki
 - osada kultury prapolskiej, XI-XIII w.
8. Bartochów 8 (stan. 26 na obszarze AZP 68-44),
 - punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
9. Bartochów 9 (stan. 28 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk Ś
 - punkt osadniczy kultury pomorskiej, epoka żelaza: okres lateński
10. Bartochów – Kolonia 10 (stan. 32 na obszarze AZP 68-43),
 - punkt osadniczy kultury nieokreślonej, pradzieje
 - osada kultury polskiej, XVI-XVIII w.
11. Bartochów – Kolonia 11 (stan. 33 na obszarze AZP 68-43),
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVII-XVIII w.
12. Baszków 1-4 (stan. 6 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk U
 - cmentarzysko kultury pomorskiej, epoka żelaza: okres lateński
13. Baszków 2 (stan. 7 na obszarze AZP 68-44)*
 - punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka żelaza: okres halsztacki
14. Baszków 3 (stan. 13 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk U
 - osada kultury polskiej, XIV-XV w.
15. Baszków 4 (stan. 15 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk T
 - punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka brązu - epoka żelaza: okres halsztacki
16. Baszków 5 (stan. 16 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk T
 - cmentarzysko kultury łużyckiej, pomorskiej i przeworskiej, epoka brązu - epoka żelaza: okres rzymski
17. Baszków 6 (stan. 21 na obszarze AZP 68-44)
 - punkt osadniczy kultury nieokreślonej, chronologia nieokreślona
18. Baszków 7 (stan. 22 na obszarze AZP 68-44)
 - punkt osadniczy kultury pomorskiej, epoka żelaza: okres lateński
19. Borek Lipiński 1 (stan. 28 na obszarze AZP 67-45)
 - punkt osadniczy kultury przeworskiej, chronologia nieokreślona

- punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
20. Borek Lipiński 2 (stan. 29 na obszarze AZP 67-45)
- punkt osadniczy kultury lużyckiej, epoka brązu: okres V – epoka żelaza: okres halsztacki
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
21. Borek Lipiński 3 (stan. 30 na obszarze AZP 67-45)
- osada kultury polskiej, XIII-XIV w.
 - punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
22. Brzezinka 1 (stan. 24 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk Ś
- cmentarzysko kultury pomorskiej, epoka żelaza: okres lateński
23. Brzezinka 2 (stan. 25 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk Ś
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, chronologia nieokreślona
24. Brzezinka 3 (stan. 29 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk Ś
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, chronologia nieokreślona
25. Brzezinka 4 (stan. 30 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk S
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, chronologia nieokreślona
 - cmentarzysko kultury lużyckiej, epoka żelaza: okres halsztacki
 - osada kultury prapolskiej, XI-XIII w.
26. Chorążka 1 (stan. 36 na obszarze AZP 67-45)*
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
27. Cielce 1 (stan. 103 na obszarze AZP 67-43)*
- cmentarzysko kultury pomorskiej, epoka żelaza: okres lateński
28. Cielce 2 (stan. 104 na obszarze AZP 67-43)*
- punkt osadniczy kultury pucharów lejkowatych lub ceramiki sznurowej, epoka kamienia: neolit
 - punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński
 - punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
29. Cielce 3 (stan. 105 na obszarze AZP 67-43)*
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, chronologia nieokreślona
 - punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński
30. Cielce 4 (stan. 106 na obszarze AZP 67-43)*
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, chronologia nieokreślona
 - punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia: neolit
 - punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński
31. Cielce 5 (stan. 107 na obszarze AZP 67-43)*
- cmentarzysko kultury pomorskiej [grobów skrzynkowych], epoka żelaza: okres halsztacki – lateński
32. Cielce – Waclawów 6 (stan. 108 na obszarze AZP 67-43)*
- cmentarzysko kultury pomorskiej [grobów skrzynkowych], epoka żelaza: okres halsztacki – lateński
33. Cielce 7 (stan. 79 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury polskiej, późne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
34. Cielce 8 (stan. 81 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
35. Cielce 9 (stan. 82 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze: okres III
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
36. Cielce 10 (stan. 83 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk G

- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
37. Cielce 11 (stan. 89 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk G
- punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
38. Cielce 12 (stan. 90 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk G
- punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
39. Cielce 13 (stan. 91 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
40. Cielce 14 (stan. 92 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury polskiej, późne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
41. Cielce 15 (stan. 93 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, chronologia nieokreślona
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
42. Cielce 16 (stan. 94 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury polskiej, XV-XVII w.
43. Cielce 17 (stan. 95 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka brązu: okres IV-V
 - punkt osadniczy kultury polskiej, późne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
44. Cielce 18 (stan. 96 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
45. Cielce 19 (stan. 100 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury prapolskiej-polskiej, XII-XIV w.
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVII w.
46. Cielce 20 (stan. 101 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński [późny]
 - punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
47. Cielce 21 (stan. 102 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski (?)
48. Czartki 1 (stan. 19 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
49. Czartki 2 (stan. 65 na obszarze AZP 67-43)
- cmentarzysko [?] kultury grobów kloszowych, epoka żelaza: okres lateński
 - punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze: okres III
50. Czartki 3 (stan. 67 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk L
- punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka żelaza: okres halsztacki – okres lateński
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XV-XVII w.
51. Czartki 4 (stan. 68 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk L
- punkt osadniczy kultury polskiej, XIV-XVI w.
52. Czartki 5 (stan. 69 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk L
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XIII-XIV w.
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
53. Czartki 6 (stan. 70 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk L
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski

- punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
- 54. Czartki 7 (stan. 71 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk L
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XV-XVII w.
- 55. Czartki 8 (stan. 72 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk L
 - punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
- 56. Czartki 9 (stan. 97 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk L
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XIV-XV w.
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
- 57. Czartki 10 (stan. 98 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk L
 - punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, późne średniowiecze
- 58. Czartki 11 (stan. 99 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk L
 - punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
- 59. Duszniki 1 (stan. 38 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk R
 - cmentarzysko kultury łużyckiej, epoka brązu: okres IV-V
 - osada kultury prapolskiej, XI-XIII w.
- 60. Duszniki 2 (stan. 33 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk R
 - punkt osadniczy kultury, epoka kamienia: neolit
 - punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka brązu – epoka żelaza: okres halszacki
 - punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
- 61. Duszniki 3 (stan. 34 na obszarze AZP 68-44)
 - punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka brązu – epoka żelaza: okres halszacki
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVII w.
- 62. Duszniki 4 (stan. 35 na obszarze AZP 68-44)
 - punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia: neolit
- 63. Duszniki 5 (stan. 36 na obszarze AZP 68-44)
 - punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia: neolit
- 64. Duszniki 6 (stan. 37 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk R
 - cmentarzysko kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński
 - punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
- 65. Duszniki 7 (stan. 41 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk R
 - punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka brązu: okres IV-V
- 66. Duszniki 8 (stan. 37 na obszarze AZP 68-43)
 - punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVII-XVIII w.
- 67. Dzierżązna 1 (stan. 49 na obszarze AZP 67-44)
 - osada kultury polskiej, nowożytność
- 68. Gać Warcka 2 (stan. 26 na obszarze AZP 68-43), zespół stanowisk K
 - osada kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
- 69. Gać Warcka 3 (stan. 27 na obszarze AZP 68-43), zespół stanowisk K
 - punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
- 70. Gać Warcka 4 (stan. 28 na obszarze AZP 68-43), zespół stanowisk K
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze
 - osada kultury polskiej, XVII-XVIII w.

71. Gać Warcka 5 (stan. 29 na obszarze AZP 68-43), zespół stanowisk K
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVII-XVIII w.
72. Gać Warcka 6 (stan. 30 na obszarze AZP 68-43), zespół stanowisk K
 - punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
73. Glinno 1 (stan. 5 na obszarze AZP 67-44)
 - osada kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
 - (stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko)*
74. Glinno 2 (stan. 4 na obszarze AZP 67-44), zespół stanowisk X
 - punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia
 - punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka brązu
 - osada kultury polskiej, średniowiecze
75. Glinno 3 (stan. 3 na obszarze AZP 67-44), zespół stanowisk X
 - osada kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
76. Glinno 4 (stan. 14 na obszarze AZP 67-44)
 - punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka brązu – epoka żelaza: okres halsztacki
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze
 - (stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko)*
77. Glinno 5 (stan. 15 na obszarze AZP 67-44)
 - osada kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
 - (stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko)*
78. Glinno 6 (stan. 16 na obszarze AZP 67-44)
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
 - (stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko)*
79. Glinno 7 (stan. 17 na obszarze AZP 67-44)
 - punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia: neolit – wczesna epoka brązu
 - punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka brązu: okres IV-V
 - osada kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński – okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
 - (stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko)*
80. Glinno 8 (stan. 13 na obszarze AZP 67-44)
 - punkt osadniczy kultury pucharów lejkowatych, epoka kamienia: neolit
 - punkt osadniczy kultury ceramiki grzebykowo-dołkowej, epoka kamienia: neolit
 - punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka żelaza: okres halsztacki
 - osada kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński – okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
 - (stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko)*
81. Glinno 9 (stan. 6 na obszarze AZP 67-44), zespół stanowisk X
 - punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze
82. Glinno 10 (stan. 9 na obszarze AZP 67-44), zespół stanowisk X
 - cmentarzysko kultury pomorskiej, epoka żelaza: okres lateński [wczesny]
 - punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze
83. Glinno 11 (stan. 7 na obszarze AZP 67-44), zespół stanowisk X
 - osada kultury polskiej, średniowiecze
84. Glinno 12 (stan. 8 na obszarze AZP 67-44)

- cmentarzysko kultury łużyckiej, epoka żelaza: okres halsztacki
 - punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze - nowożytność
85. Glinno 13 (stan. 10 na obszarze AZP 67-44), zespół stanowisk W
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
(stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko)
86. Glinno 14 (stan. 11 na obszarze AZP 67-44)
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński – okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
(stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko)
87. Glinno 15 (stan. 60 na obszarze AZP 67-44), zespół stanowisk W
- cmentarzysko kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
(zagrożenie: budowa domków letniskowych)
88. Glinno Poduchowne 1 (stan. 53 na obszarze AZP 67-44), zespół stanowisk X
- cmentarzysko kultury pomorskiej, epoka żelaza: okres lateński [wczesny]
 - punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
89. Głaniszew 1 (stan. 41 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury polskiej XVI-XVII w.
90. Głaniszew 2 (stan. 42 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury prapolskiej, XII-XIII w.
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
91. Głaniszew 3 (stan. 43 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski (?)
 - osada kultury prapolskiej, XI-XII w.
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
92. Głaniszew 4 (stan. 44 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka brązu: okres III-IV
 - osada kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński
 - punkt osadniczy kultury prapolskiej, XII-XIII w.
 - punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
93. Głaniszew 5 (stan. 46 na obszarze AZP 67-43)*
- punkt osadniczy kultury polskiej, XV-XVII w.
94. Głaniszew 6 (stan. 54 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury polskiej, XV-XVII w.
95. Głaniszew 7 (stan. 55 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury polskiej, XIV-XVI w.
96. Głaniszew 8 (stan. 56 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
97. Głaniszew 9 (stan. 64 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury prapolskiej/polskiej, XII-XIV w.
 - punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
98. Głaniszew 10 (stan. 66 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
99. Gołuchy 1 (stan. 31 na obszarze AZP 68-43)

- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVII-XVIII w.
100. Gołuchy 2 (stan. 34 na obszarze AZP 68-43)
- punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVII-XVIII w.
101. Gołuchy 3 (stan. 35 na obszarze AZP 68-43)
- punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVII-XVIII w.
102. Gołuchy 4 (stan. 36 na obszarze AZP 68-43)
- punkt osadniczy kultury polskiej, późne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVII-XVIII w.
103. Góra 1 (stan. 109 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk M
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
 - cmentarzysko kultury prapolskiej, 2 połowa XI w.
 - punkt osadniczy kultury polskiej, późne średniowiecze
- (Wojewódzki rejestr zabytków byłego woj. Sieradzkiego, nr rejestru: 401/A)*
104. Góra 2 (stan. 110 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk M
- cmentarzysko kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, późne średniowiecze
- (zagrożenie: doraźne czerpanie piasku)*
105. Góra 3 (stan. 111 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk M
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
106. Góra 4 (stan. 112 na obszarze AZP 67-43)*
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
107. Góra 5 (stan. 113 na obszarze AZP 67-43)*
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia: neolit
108. Góra 6 (stan. 33 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk M
- punkt osadniczy kultury polskiej, XIV-XVII w.
109. Góra 7 (stan. 33 na obszarze AZP 67-42), zespół stanowisk M
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, chronologia nieokreślona
 - osada kultury polskiej, średniowiecze
110. Góra 8 (stan. 34 na obszarze AZP 67-42), zespół stanowisk M
- punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
111. Góra 9 (stan. 34 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk M
- punkt osadniczy kultury polskiej, XV-XVII w.
112. Góra 10 (stan. 39 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk M
- punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
113. Góra 11 (stan. 40 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk M
- punkt osadniczy kultury polskiej, XIII-XIV w.
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
114. Góra 12 (stan. 52 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk M
- punkt osadniczy kultury polskiej, XIII-XIV w.
 - punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
115. Góra 13 (stan. 53 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk M
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XIV-XVI w.

116. Jakubice 1 (stan. 50 na obszarze AZP 69-44)
- cmentarzysko kultury łużyckiej, epoka brązu - epoka żelaza: okres halsztacki
117. Jakubice 2 (stan. 9 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk U
- cmentarzysko kultury łużyckiej, epoka żelaza: okres halsztacki
118. Jakubice 3 (stan. 10 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk U
- osada kultury polskiej, XIV-XV w.
119. Jakubice 4 (stan. 11 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk U
- punkt osadniczy kultury łużyckiej, chronologia nieokreślona
120. Jakubice 5 (stan. 12 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk U
- cmentarzysko kultury pomorskiej, epoka żelaza: okres lateński
121. Jakubice 6 (stan. 14 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk U
- punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka brązu - epoka żelaza: okres halsztacki
122. Jakubice 7 (stan. 82 na obszarze AZP 68-44)
- cmentarzysko kultury prapolskiej, X-XII w.
(zagrożenie: żwirownia)
123. Jeziorsko 1/1a (stan. 57 na obszarze AZP 65-44)
- punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
- punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
(stanowisko zniszczone – na terenie zbiornika Jeziorsko)
124. Jeziorsko 2, 2a, 2b (stan. 65 na obszarze AZP 66-44)
- punkt osadniczy kultury amfor kulistych, epoka kamienia: neolit
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński – okres rzymski
- punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
- osada kultury polskiej, średniowiecze
- punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
(stanowisko zniszczone – na terenie zbiornika Jeziorsko)
125. Jeziorsko 3 (stan. 58 na obszarze AZP 65-44), zespół stanowisk C
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński – okres rzymski
- punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
- punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
(stanowisko zniszczone – na terenie zbiornika Jeziorsko)
126. Jeziorsko 4 (stan. 59 na obszarze AZP 65-44), zespół stanowisk C
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia: neolit
- punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka brązu – epoka żelaza: okres halsztacki
- osada kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński - okres rzymski
- punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
- osada kultury polskiej, średniowiecze
(stanowisko zniszczone – na terenie zbiornika Jeziorsko)
127. Jeziorsko 5, 5a (stan. 56 na obszarze AZP 66-44)
- punkt osadniczy kultury amfor kulistych, epoka kamienia: neolit
- punkt osadniczy kultury trzcinieckiej, epoka brązu: okres II
- osada kultury łużyckiej, epoka brązu: okres V – epoka żelaza: okres halsztacki
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński – okres rzymski
- osada kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
- punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze
- punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze-nowożytność
(stanowisko zniszczone – na terenie zbiornika Jeziorsko)

128. Jeziorsko 6 (stan. 55 na obszarze AZP 66-44)
- osada kultury łużyckiej, epoka brązu – epoka żelaza: okres halsztacki
 - osada kultury polskiej, średniowiecze - nowożytność
129. Jeziorsko 7 (stan. 54 na obszarze AZP 66-44)
- gródek stożkowaty kultury polskiej, XIV w.
- (*Stanowisko przebadane – na terenie zbiornika Jeziorsko*)
130. Józefka 1 (stan. 57 na obszarze AZP 66-45)*
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, chronologia nieokreślona
131. Kamionacz 1 (stan. 65 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk Ź
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
132. Kamionacz 2 (stan. 66 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk Ź
- punkt osadniczy kultury pomorskiej, epoka żelaza: okres lateński
133. Kamionacz 3 (stan. 67 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk Ź
- cmentarzysko kultury łużyckiej, epoka żelaza: okres halsztacki
 - cmentarzysko kultury pomorskiej, epoka żelaza: okres lateński
 - cmentarzysko kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
 - osada kultury polskiej, XIV-XV w.
 - punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
134. Kamionacz 4 (stan. 68 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk Ź
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia: neolit
 - cmentarzysko kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
 - osada kultury polskiej, XVI-XVIII w.
135. Kamionacz 5 (stan. 69 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk Ź
- osada kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
136. Kamionacz 6 (stan. 70 na obszarze AZP 68-44)
- osada kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
137. Kamionacz 7 (stan. 71 na obszarze AZP 68-44)
- osada kultury polskiej, XIV-XV w.
138. Kamionaczyk 4 (stan. 6 na obszarze AZP 68-45)
- osada kultury prapolskiej, VII-X w.
139. Kamionaczyk 5 (stan. 8 na obszarze AZP 68-45)
- osada kultury prapolskiej, XI-XIII w.
140. Kolonia Glinno 1 (stan. 1 na obszarze AZP 67-44), zespół stanowisk X
- punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka brązu – epoka żelaza: okres halsztacki
 - punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński – okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze - nowożytność
141. Kolonia Glinno 2 (stan. 2 na obszarze AZP 67-44), zespół stanowisk X
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński – okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze - nowożytność
142. Kolonia Glinno 3 (stan. 50 na obszarze AZP 67-44), zespół stanowisk X
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
143. Kolonia Ostrów Warcki 1/2 (stan. 42 na obszarze AZP 65-44), zespół stanowisk A
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, chronologia nieokreślona
 - punkt osadniczy kultury trzcinieckiej, epoka brązu: III okres
 - osada kultury łużyckiej, epoka żelaza: okres halsztacki
 - punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński – okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze

- punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
144. Kolonia Ostrów Warcki 3 (stan. 43 na obszarze AZP 65-44)
- punkt osadniczy kultury amfor kulistych, epoka kamienia: neolit
 - osada kultury łużyckiej, epoka brązu: okres V – epoka żelaza: okres halsztacki
 - punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze – średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
(*stanowisko zniszczone – na terenie zbiornika Jeziorsko*)
145. Kolonia Ostrów Warcki 4 (stan. 45 na obszarze AZP 65-44)
- punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
(*stanowisko zniszczone – na terenie zbiornika Jeziorsko*)
146. Kolonia Ostrów Warcki 5 (stan. 44 na obszarze AZP 65-44)
- punkt osadniczy kultury amfor kulistych, epoka kamienia: neolit
 - osada kultury łużyckiej, epoka żelaza, okres halsztacki
 - punkt osadniczy kultury pomorskiej, epoka żelaza: okres lateński
 - punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
(*stanowisko zniszczone – na terenie zbiornika Jeziorsko*)
147. Kolonia Ostrów Warcki 6 (stan. 46 na obszarze AZP 65-44)
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński -okres rzymski
148. Kolonia Socha 1 (stan. 87 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk G
- punkt osadniczy kultury polskiej, XIV-XV w.
149. Kolonia Socha 2 (stan. 88 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk G
- punkt osadniczy kultury polskiej, XIV-XV w.
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
150. Kolonia Tądów Górny 1 (stan. 66 na obszarze AZP 66-44)
- punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze
151. Kolonia Tądów Górny 2 (stan. 70 na obszarze AZP 66-44)
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, pradzieje
152. Krąków 1 (stan. 57 na obszarze AZP 67-42), zespół stanowisk J
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, chronologia nieokreślona
 - osada kultury polskiej, średniowiecze
153. Krąków 2 (stan. 58 na obszarze AZP 67-42), zespół stanowisk M
- punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
154. Krąków 3 (stan. 59 na obszarze AZP 67-42), zespół stanowisk J
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński
155. Krąków 4 (stan. 60 na obszarze AZP 67-42), zespół stanowisk J
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, chronologia nieokreślona
156. Krąków 5 (stan. 61 na obszarze AZP 67-42), zespół stanowisk J
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
157. Krąków 6 (stan. 62 na obszarze AZP 67-42), zespół stanowisk J
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, chronologia nieokreślona
 - punkt osadniczy kultury polskiej, późne średniowiecze
158. Krąków 7 (stan. 18 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury trzcinieckiej, epoka brązu: okres II-III
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XV-XVII w.

159. Krąków 8 (stan. 20 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
- punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
160. Krąków 9 (stan. 24 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk J
- punkt osadniczy kultury polskiej, XV-XVII w.
161. Krąków 10 (stan. 25 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk I
- punkt osadniczy kultury prapolskiej-polskiej, XII-XIV w.
- dwór (?) kultury polskiej, XVI-XVIII w.
162. Krąków 11 (stan. 26 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk I
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
- punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
163. Krąków 12 (stan. 27 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk I
- punkt osadniczy kultury polskiej, późne średniowiecze
- punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
164. Krąków 13 (stan. 29 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk I
- punkt osadniczy kultury polskiej, XVII-XVIII w.
165. Krąków 14 (stan. 30 na obszarze AZP 67-43),
- punkt osadniczy kultury polskiej, XV-XVII w.
166. Krąków 15 (stan. 31 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk M
- punkt osadniczy kultury polskiej, XIV-XVI w.
167. Krąków 16 (stan. 32 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk M
- punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
- punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
168. Krąków 17 (stan. 35 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury polskiej, XIV-XVII w.
169. Lasek 1 (stan. 37 na obszarze AZP 67-45)*
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia
- punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
170. Lasek 2 (stan. 32 na obszarze AZP 67-45)
- punkt osadniczy kultury łużyckiej, chronologia nieokreślona
- punkt osadniczy kultury polskiej, XVII-XVIII w.
171. Lasek 3 (stan. 33 na obszarze AZP 67-45)
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia – epoka brązu
- punkt osadniczy kultury łużyckiej, chronologia nieokreślona
- punkt osadniczy kultury polskiej, XVII-XVIII w.
172. Lasek 4 (stan. 34 na obszarze AZP 67-45)
- punkt osadniczy kultury łużyckiej, chronologia nieokreślona
173. Lasek 5 (stan. 35 na obszarze AZP 67-45)
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, chronologia nieokreślona
- punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
174. Małków 1 (stan. 42 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk S
- cmentarzysko kultury łużyckiej, epoka żelaza: okres halsztacki D
175. Małków 2 (stan. 31 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk S
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
176. Małków 3 (stan. 32 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk S
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
- punkt osadniczy kultury polskiej, XVII w.

177. Małków 4 (stan. 39 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk R
- punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka żelaza: okres halszacki – okres laterński
178. Małków 5 (stan. 40 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk R
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia: neolit
- osada kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
- osada kultury polskiej, nowożytność
179. Małków 6 (stan. 43 na obszarze AZP 68-44)
- punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
180. Małków 7 (stan. 44 na obszarze AZP 68-44)
- cmentarzysko kultury łużyckiej, epoka brązu: okres IV-V
181. Małków 8 (stan. 45 na obszarze AZP 68-44)
- punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka brązu: okres IV-V
182. Małków 9 (stan. 46 na obszarze AZP 68-44)
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia: neolit
183. Małków 10 (stan. 47 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk S
- osada kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
184. Małków 11 (stan. 48 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk S
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia: neolit
- punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka żelaza: okres halszacki
- osada kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
- osada kultury polskiej, nowożytność
185. Małków 12 (stan. 49 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk S
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia: neolit
186. Małków 13 (stan. 50 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk S
- osada kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
- osada kultury polskiej, nowożytność
187. Małków 14 (stan. 51 na obszarze AZP 68-44)
- gródek stożkowaty kultury polskiej, nowożytność
(*Wojewódzki rejestr zabytków byłego woj. Sieradzkiego, nr rejestru: 32/A*)
188. Maszew 1 (stan. 61 na obszarze AZP 65-44)
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, pradzieje
189. Maszew 2 (stan. 62 na obszarze AZP 65-44)
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, pradzieje
190. Maszew 3 (stan. 63 na obszarze AZP 65-44)
- osada kultury polskiej, nowożytność
191. Miedzno 1 (stan. 2 na obszarze AZP 68-45)
- osada kultury polskiej, nowożytność
192. Miedzno 2 (stan. 3 na obszarze AZP 68-45)
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia
- osada kultury nieokreślonej, chronologia nieokreślona
193. Miedzno 3 (stan. 16 na obszarze AZP 68-45)
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia
(*zagrożenie: żwirownia*)
194. Mikołajewice 1 (stan. 27 na obszarze AZP 67-44), zespół stanowisk N
- punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
- punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze - nowożytność
195. Mikołajewice 2 (stan. 24 na obszarze AZP 67-44)

- punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka żelaza, okres halsztacki
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze
 - (stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko)*
196. Mikołajewice 3 (stan. 22 na obszarze AZP 67-44)
- punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
 - (stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko)*
197. Mikołajewice 4 (stan. 21 na obszarze AZP 67-44), zespół stanowisk O
- punkt osadniczy kultury pucharów lejkowatych, epoka kamienia: neolit
 - punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka brązu – epoka żelaza: okres halsztacki
 - punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński – okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
198. Mikołajewice 5 (stan. 30 na obszarze AZP 67-44), zespół stanowisk N
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia: neolit
 - punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka brązu – epoka żelaza: okres halsztacki
 - punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński
 - punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
199. Mikołajewice 6 (stan. 35 na obszarze AZP 67-44), zespół stanowisk N
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński – okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze - nowożytność
200. Mikołajewice 7 (stan. 28 na obszarze AZP 67-44)
- punkt osadniczy kultury prapolskiej i polskiej, średniowiecze wczesne – średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze - nowożytność
201. Mikołajewice 8 (stan. 29 na obszarze AZP 67-44), zespół stanowisk N
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia: neolit
 - punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
202. Mikołajewice 9 (stan. 26 na obszarze AZP 67-44)
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, pradzieje
 - punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
 - (stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko)*
203. Mikołajewice 10 (stan. 25 na obszarze AZP 67-44)
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński [późny] – okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze
 - (stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko)*
204. Mikołajewice 11 (stan. 23 na obszarze AZP 67-44)
- punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
 - (stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko)*
205. Mikołajewice 12 (stan. 45 na obszarze AZP 67-44), zespół stanowisk N
- punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka żelaza: okres halsztacki
206. Mikołajewice 13 (stan. 59 na obszarze AZP 67-44), zespół stanowisk N
- dwór kultury polskiej, nowożytność: XVII-XIX w.

207. Mogilno 1 (stan. 13 na obszarze AZP 68-45)
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia: mezolit
208. Mogilno 2 (stan. 14 na obszarze AZP 68-45)
- osada kultury polskiej, XIV-XV w.
209. Mogilno 3 (stan. 15 na obszarze AZP 68-45)
- punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
210. Mogilno 4 (stan. 73 na obszarze AZP 68-46)
- punkt osadniczy kultury amfor kulistych, epoka kamienia: neolit
211. Mogilno 5 (stan. 1 na obszarze AZP 68-46)
- punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka brązu
- punkt osadniczy kultury polskiej, XVII-XVIII w.
212. Nobela 1 (stan. 72 na obszarze AZP 68-44)
- punkt osadniczy kultury polskiej nowożytność
213. Nobela 2 (stan. 77 na obszarze AZP 68-44)
- punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
214. Nobela 3 (stan. 78 na obszarze AZP 68-44)* (błąd w wykazie WUOZ, stanowisko jest w gm. Sieradz, tam jest na mapie i na mapie AZP, ale nie ma kart)
- osada nieokreślonej kultury z epoki kamienia,
- cmentarzysko kultury łużyckiej, epoka brązu-epoka żelaza: okres halsztacki,
- osada kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski,
- osada kultury prapolskiej, VII-IX w.,
- osada kultury polskiej, nowożytność.
215. Nobela 4 (stan. 79 na obszarze AZP 68-44)* (błąd w wykazie WUOZ, stanowisko jest w gm. Sieradz, tam jest na mapie i na mapie AZP, ale nie ma kart)
- osada kultury łużyckiej, epoka brązu: okres IV-V.
216. Nobela 5 (stan. 80 na obszarze AZP 68-44)* (błąd w wykazie WUOZ, stanowisko jest w gm. Sieradz, tam jest na mapie i na mapie AZP, ale nie ma kart)
- punkt osadniczy nieokreślonej kultury z epoki kamienia,
- punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka żelaza: okres halsztacki,
- osada kultury prapolskiej, VII-X w.
217. Nobela 6 (stan. 81 na obszarze AZP 68-44)* (błąd w wykazie WUOZ, stanowisko jest w gm. Sieradz, tam jest na mapie i na mapie AZP, ale nie ma kart)
- osada kultury prapolskiej, VII-X w.
218. Ostrów Warcki 8 (stan. 48 na obszarze AZP 65-44), zespół stanowisk B
- punkt osadniczy kultury iwieńskiej, wczesna epoka brązu
- punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka brązu – epoka żelaza: okres halsztacki
- osada kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński – okres rzymski
- punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
(*stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko*)
219. Ostrów Warcki 9 (stan. 49 na obszarze AZP 65-44), zespół stanowisk B
- osada kultury łużyckiej, epoka brązu – epoka żelaza: okres halsztacki
- cmentarzysko kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński
- punkt osadniczy kultury polskiej średniowiecze – nowożytność
(*stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko*)
220. Ostrów Warcki 10 (stan. 50 na obszarze AZP 65-44), zespół stanowisk B
- punkt osadniczy kultury amfor kulistych, epoka kamienia: neolit
- punkt osadniczy kultury trzcinieckiej, epoka brązu: okres II
- osada kultury łużyckiej, epoka żelaza: okres halsztacki
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński – okres rzymski

- punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - osada kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
(*stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko*)
221. Ostrów Warcki 11 (stan. 51 na obszarze AZP 65-44), zespół stanowisk B
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński – okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - osada kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
(*stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko*)
222. Ostrów Warcki 12 (stan. 52 na obszarze AZP 65-44), zespół stanowisk B
- punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka brązu – epoka żelaza: okres halsztacki
 - punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński – okres rzymski
 - osada kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - osada kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
(*stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko*)
223. Ostrów Warcki 13 (stan. 53 na obszarze AZP 65-44), zespół stanowisk B
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński – okres rzymski
 - osada kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - osada kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
(*stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko*)
224. Ostrów Warcki 14 (stan. 54 na obszarze AZP 65-44)
- punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka brązu – epoka żelaza: okres halsztacki
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
(*stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko*)
225. Ostrów Warcki 15 (stan. 56 na obszarze AZP 65-44)
- punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
(*stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko*)
226. Ostrów Warcki 16 (stan. 55 na obszarze AZP 65-44)
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
(*stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko*)
227. Ostrów Warcki 17 (stan. 66 na obszarze AZP 65-44)
- cmentarzysko kultury pomorskiej, epoka żelaza: okres lateński
 - cmentarzysko kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
228. Piotrowice 1 (stan. 51 na obszarze AZP 69-44)
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, chronologia nieokreślona
229. Piotrowice 2 (stan. 52 na obszarze AZP 69-44)
- osada kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
230. Piotrowice 3 (stan. 53 na obszarze AZP 69-44)
- osada kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
231. Piotrowice 4 (stan. 54 na obszarze AZP 69-44)*
- cmentarzysko kultury łużyckiej, epoka brązu: okres IV-V.
232. Piotrowice 5 (stan. 55 na obszarze AZP 69-44)
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, chronologia nieokreślona
233. Proboszczowice 1 (stan. 20 na obszarze AZP 67-44), zespół stanowisk O
- punkt osadniczy kultury amfor kulistych, epoka kamienia: neolit
 - punkt osadniczy kultury nieokreślonej, wczesna epoka brązu
 - osada kultury łużyckiej, epoka brązu – epoka żelaza: okres halsztacki

- osada kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński – okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
234. Proboszczowice 2, 3 (stan. 19 na obszarze AZP 67-44), zespół stanowisk O
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia: neolit – wczesna epoka brązu
 - punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński – okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze – średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze - nowożytność
235. Proboszczowice 4 (stan. 18 na obszarze AZP 67-44), zespół stanowisk O
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze - nowożytność
236. Proboszczowice 5 (stan. 40 na obszarze AZP 67-44)
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia
 - punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
 - osada kultury polskiej, nowożytność
237. Proboszczowice 6 (stan. 41 na obszarze AZP 67-44)
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia
238. Proboszczowice 7 (stan. 42 na obszarze AZP 67-44)
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
239. Proboszczowice 8 (stan. 43 na obszarze AZP 67-44)
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia
240. Proboszczowice 9 (stan. 44 na obszarze AZP 67-44), zespół stanowisk O
- punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka brązu – epoka żelaza: okres halszacki
 - osada kultury polskiej, nowożytność
241. Raczków 1 (stan. 10 na obszarze AZP 68-43), zespół stanowisk K
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
242. Raczków 2 (stan. 21 na obszarze AZP 68-43), zespół stanowisk Ł
- osada kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - osada kultury polskiej, średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVII-XVIII w.
243. Raczków 3 (stan. 22 na obszarze AZP 68-43), zespół stanowisk Ł
- osada kultury łużyckiej, epoka żelaza: okres halszacki
 - osada kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
244. Raczków 4 (stan. 23 na obszarze AZP 68-43)
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, pradzieje
 - punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
245. Raczków 5 (stan. 24 na obszarze AZP 68-43), zespół stanowisk K
- osada kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
 - osada kultury polskiej, średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
246. Raczków 6 (stan. 25 na obszarze AZP 68-43), zespół stanowisk K
- punkt osadniczy kultury polskiej, późne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
247. Raczków 7 (stan. 26 na obszarze AZP 68-43), zespół stanowisk K

- punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVIII w.
248. Raszelki 1 (stan. 39 na obszarze AZP 66-45)
- punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVIII w.
249. Rossoszyca 1 (stan. 38 na obszarze AZP 67-45)*
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia (neolit?)
 - punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia
 - punkt osadniczy kultury trzcinieckiej, epoka brązu: okres II
 - punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka brązu: okres IV-V
250. Rossoszyca 2 (stan. 39 na obszarze AZP 67-45)*
- cmentarzysko kultury łużyckiej, epoka żelaza: okres halsztacki
251. Rossoszyca 3 (stan. 40 na obszarze AZP 67-45)*
- dwór kultury polskiej, XV-XVI w.(?)
252. Rossoszyca 4 (stan. 31 na obszarze AZP 67-45)
- punkt osadniczy kultury łużyckiej, chronologia nieokreślona
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVII-XVIII w.
253. Rożdżały 1 (stan. 11 na obszarze AZP 67-45), zespół stanowisk Ż
- punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVII-XVIII w.
254. Rożdżały 2 (stan. 12 na obszarze AZP 67-45), zespół stanowisk Ż
- punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze
 - osada kultury polskiej, XVI-XVII w.
255. Rożdżały 3 (stan. 13 na obszarze AZP 67-45), zespół stanowisk Ż
- punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVII-XVIII w.
256. Rożdżały 4 (stan. 14 na obszarze AZP 67-45), zespół stanowisk Ż
- punkt osadniczy kultury prapolskiej, XII-XIII w.
257. Rożdżały 5 (stan. 15 na obszarze AZP 67-45), zespół stanowisk Ż
- punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
258. Rożdżały 6 (stan. 16 na obszarze AZP 67-45), zespół stanowisk Ż
- punkt osadniczy kultury pucharów lejkowatych, epoka kamienia: neolit
 - punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia – epoka brązu
 - punkt osadniczy kultury iwieńskiej (trzcienieckiej), wczesna epoka brązu
 - punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
259. Rożdżały 7 (stan. 17 na obszarze AZP 67-45), zespół stanowisk Ż
- osada (?) kultury pucharów lejkowatych, epoka kamienia: neolit
 - punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia – epoka brązu
 - punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia: neolit – wczesna epoka brązu
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVII-XVIII w.
260. Rożdżały 8 (stan. 18 na obszarze AZP 67-45), zespół stanowisk Ż
- punkt osadniczy kultury łużyckiej, chronologia nieokreślona
 - punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
261. Rożdżały 9 (stan. 19 na obszarze AZP 67-45), zespół stanowisk Ż
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia: neolit – wczesna epoka brązu
 - punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski

- punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVII-XVIII w.
262. Rożdżały 10 (stan. na obszarze AZP 67-45), zespół stanowisk Ż
- punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
263. Rożdżały 11 (stan. 21 na obszarze AZP 67-45), zespół stanowisk Ż
- punkt osadniczy kultury prapolskiej, XII-XIII w.
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVIII w.
264. Rożdżały 12 (stan. 22 na obszarze AZP 67-45), zespół stanowisk Ż
- punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVII-XVIII w.
265. Rożdżały 13 (stan. 23 na obszarze AZP 67-45), zespół stanowisk Ż
- osada kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - osada (?) kultury polskiej, XVI-XVIII w.
266. Rożdżały 14 (stan. 24 na obszarze AZP 67-45), zespół stanowisk Ż
- punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVII-XVIII w.
267. Rożdżały 15 (stan. 25 na obszarze AZP 67-45), zespół stanowisk Ż
- punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
268. Rożdżały 16 (stan. 26 na obszarze AZP 67-45), zespół stanowisk Ż
- punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
269. Rożdżały 17 (stan. 27 na obszarze AZP 67-45), zespół stanowisk Ż
- punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
270. Socha 1 (stan. 78 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
271. Socha 2 (stan. 84 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk G
- punkt osadniczy kultury polskiej, późne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
272. Socha 3 (stan. 85 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk G
- punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
273. Socha 4 (stan. 86 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk G
- punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
274. Szczawno Rożdżałskie 1 (stan. 47 na obszarze AZP 67-46)
- punkt osadniczy kultury polskiej, późne średniowiecze
275. Tądów Dolny 1 (stan. 40 na obszarze AZP 66-44)
- punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka brązu – epoka żelaza: okres halszacki
 - punkt osadniczy kultury pomorskiej, epoka żelaza: wczesny okres lateński
 - punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
- (stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko)*
276. Tądów Dolny 2 (stan. 71 na obszarze AZP 66-44)
- punkt osadniczy kultury trzcinieckiej, epoka brązu: okres II
 - osada kultury łużyckiej, epoka brązu: okres IV-V

- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
 - osada kultury prapolskiej, XII-XIII w.
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
(stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko)
277. Tądów Dolny 3 (stan. 39 na obszarze AZP 66-44)
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński – okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - osada kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
(stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko)
278. Tądów Dolny 4 (stan. 38 na obszarze AZP 66-44), zespół stanowisk E
- osada kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
279. Tądów Dolny 5 (stan. 37 na obszarze AZP 66-44), zespół stanowisk E
- punkt osadniczy kultury pucharów lejkowatych, epoka kamienia: neolit
 - osada kultury łużyckiej, epoka brązu – epoka żelaza: okres halsztacki
 - punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński – okres rzymski
 - osada kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - osada kultury polskiej, średniowiecze - nowożytność
280. Tądów Dolny 6 (stan. 35 na obszarze AZP 66-44), zespół stanowisk E
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze - nowożytność
281. Tądów Dolny 7 (stan. 36 na obszarze AZP 66-44), zespół stanowisk E
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, wczesna epoka brązu
 - osada kultury łużyckiej, epoka żelaza: okres halsztacki
 - osada kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński – okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
(stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko)
282. Tądów Dolny 8 (stan. 67 na obszarze AZP 66-44), zespół stanowisk D
- punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze
283. Tądów Dolny 9 (stan. 68 na obszarze AZP 66-44), zespół stanowisk E
- punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze
284. Tądów Górny 1 (stan. 32 na obszarze AZP 66-44)
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
(stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko)
285. Tądów Górny 2 (stan. 30 na obszarze AZP 66-44)
- punkt osadniczy kultury pucharów lejkowatych, epoka kamienia: neolit
 - punkt osadniczy kultury ceramiki sznurowej, epoka kamienia: neolit
 - punkt osadniczy kultury ceramiki grzebykowo-dołkowej, epoka kamienia: neolit
 - punkt osadniczy kultury lendzielskiej, epoka kamienia: neolit
 - osada kultury łużyckiej, epoka brązu: okres IV, epoka żelaza: okres halsztacki
 - osada kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński – okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
(stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko)
286. Tądów Górny 3 (stan. 34 na obszarze AZP 66-44), zespół stanowisk E
- punkt osadniczy kultury amfor kulistych, epoka kamienia: neolit

- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, wczesna epoka brązu
 - osada kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - osada kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
(stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko)
287. Tądów Górny 4 (stan. 33 na obszarze AZP 66-44)
- osada kultury polskiej, średniowiecze
288. Tądów Górny 5 (stan. 28 na obszarze AZP 66-44), zespół stanowisk E
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
289. Tądów Górny 6 (stan. 31 na obszarze AZP 66-44), zespół stanowisk E
- punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze - nowożytność
290. Tądów Górny 7 (stan. 29 na obszarze AZP 66-44), zespół stanowisk E
- punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka brązu – epoka żelaza: okres halsztacki
 - osada kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
 - osada kultury polskiej, średniowiecze - nowożytność
291. Tomisławice 1 (stan. 22 na obszarze AZP 66-44)
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia: neolit
 - punkt osadniczy kultury łużyckiej (pomorskiej), epoka żelaza: okres halsztacki
 - punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński – okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze
(stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko)
292. Tomisławice 2 (stan. 23 na obszarze AZP 66-44)
- punkt osadniczy kultury pucharów lejkowatych, epoka kamienia: neolit
 - punkt osadniczy kultury amfor kulistych, epoka kamienia: neolit
 - punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka brązu – epoka żelaza: okres halsztacki
 - punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze
(stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko)
293. Tomisławice 3 (stan. 24 na obszarze AZP 66-44), zespół stanowisk F
- cmentarzysko kultury łużyckiej, epoka brązu: okres IV-V
 - punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze
(stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko)
294. Tomisławice 4 (stan. 27 na obszarze AZP 66-44), zespół stanowisk F
- punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze - nowożytność
295. Tomisławice 5 (stan. 36 na obszarze AZP 67-44), zespół stanowisk F
- punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze - nowożytność
296. Tomisławice 6 (stan. 34 na obszarze AZP 67-44), zespół stanowisk N
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia: neolit
 - osada kultury łużyckiej, epoka brązu – epoka żelaza: okres halsztacki
 - punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński – okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
(stanowisko częściowo zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko)
297. Tomisławice 7 (stan. 33 na obszarze AZP 67-44), zespół stanowisk N

- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia: neolit
 - osada kultury łużyckiej, epoka żelaza: okres halszacki
 - punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński
 - punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
298. Tomisławice 8 (stan. 26 na obszarze AZP 66-44), zespół stanowisk F
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia: neolit
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze - nowożytność
299. Tomisławice 9 (stan. 32 na obszarze AZP 67-44), zespół stanowisk N
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia: neolit
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze - nowożytność
300. Tomisławice 10 (stan. 25 na obszarze AZP 66-44), zespół stanowisk F
- punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze - nowożytność
301. Tomisławice 11 (stan. 31 na obszarze AZP 67-44), zespół stanowisk F
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński – okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze - nowożytność
302. Tomisławice 12 (stan. 59 na obszarze AZP 66-44), zespół stanowisk F
- cmentarzysko kultury łużyckiej, epoka brązu: okres IV-V
303. Ulesie 1 (stan. 12 na obszarze AZP 68-45)
- osada kultury łużyckiej, epoka brązu: okres IV-V
304. Ustków 1 (stan. 69 na obszarze AZP 66-44)
- cmentarzysko kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
- (zagrożenie: *piasznica*)
305. Warta 1 (stan. 54 na obszarze AZP 67-44), zespół stanowisk P
- miasto kultury polskiej, średniowiecze - nowożytność
306. Warta 2 (stan. 55 na obszarze AZP 67-44), zespół stanowisk P
- miasto kultury polskiej, średniowiecze - nowożytność
307. Warta 3 (stan. 37 na obszarze AZP 67-44), zespół stanowisk P
- osada kultury polskiej, nowożytność
308. Warta 4 (stan. 38 na obszarze AZP 67-44), zespół stanowisk P
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia
 - punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
309. Warta 5 (stan. 39 na obszarze AZP 67-44) zespół stanowisk P
- punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
310. Warta 6 (stan. 46 na obszarze AZP 67-44), zespół stanowisk P
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, pradzieje
311. Warta 7 (stan. 47 na obszarze AZP 67-44), zespół stanowisk P
- osada kultury polskiej, średniowiecze
312. Warta 8 (stan. 56 na obszarze AZP 67-44)*
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia: neolit
313. Warta 9 (stan. 57 na obszarze AZP 67-44)*
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia: neolit
314. Warta 10 (stan. 58 na obszarze AZP 67-44)*
- cmentarzysko kultury pomorskiej, epoka żelaza: okres lateński

315. Warta 11 (stan. 57 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury polskiej, XV-XVII w.
316. Warta 12 (stan. 58 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia: mezolit
- punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka brązu
- punkt osadniczy kultury polskiej, XV-XVII w.
317. Warta 13 (stan. 59 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury polskiej, XV-XVII w.
318. Warta 14 (stan. 60 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury polskiej, XV-XVII w.
319. Warta 15 (stan. 61 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
- punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
320. Warta 16 (stan. 73 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
321. Warta 17 (stan. 74 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
322. Warta 18 (stan. 75 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
323. Warta 19 (stan. 77 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
324. Witów 1 (stan. 114 na obszarze AZP 67-43)*
- cmentarzysko kultury nieokreślonej, chronologia nieokreślona
325. Witów 2 (stan. 62 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury polskiej, XIII-XIV w.
- punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
326. Witów 3 (stan. 63 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
- punkt osadniczy kultury polskiej, XV-XVII w.
327. Witów 4 (stan. 76 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury polskiej, XVII-XVIII w.
328. Witów 5 (stan. 80 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
329. Włyń 1 (stan. 52 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk Y
- osada kultury polskiej, XVI-XVIII w.
330. Włyń 2 (stan. 53 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk Y
- cmentarzysko kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
331. Włyń 3 (stan. 55 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk Y
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
332. Włyń 4 (stan. 56 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk Y
- punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka brązu – epoka żelaza: okres halszacki
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
333. Włyń 5 (stan. 57 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk Y
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
- osada kultury prapolskiej, XI-XIII w.
334. Włyń 6 (stan. 58 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk Ź
- osada kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski

335. Włyń 7 (stan. 59 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk Y
- osada kultury prapolskiej, XI-XIII w.
336. Włyń 8 (stan. 76 na obszarze AZP 68-44)
- osada kultury polskiej, nowożytność
337. Włyń – Bugaj 1 (stan. 48 na obszarze AZP 67-44)
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia
- cmentarzysko kultury łużyckiej (lub pomorskiej), epoka żelaza: okres halsztacki
338. Włyń – Kolonia 1 (stan. 60 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk Y
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia: mezolit
- punkt osadniczy kultury pomorskiej, epoka żelaza: okres lateński
- osada kultury polskiej, nowożytność
339. Włyń – Kolonia 2 (stan. 61 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk Y
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński – okres rzymski
- osada kultury polskiej, nowożytność
340. Włyń – Kolonia 3 (stan. 62 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk Ż
- osada kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
- osada kultury prapolskiej, XI-XIII w.
341. Włyń – Kolonia 4 (stan. 63 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk Ż
- punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka żelaza: okres halsztacki
342. Włyń – Kolonia 5 (stan. 64 na obszarze AZP 68-44), zespół stanowisk Ż
- punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka żelaza: okres halsztacki
343. Włyń – Kolonia 6 (stan. 73 na obszarze AZP 68-44)
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia
- osada kultury polskiej, XIV-XV w.
344. Włyń – Kolonia 7 (stan. 74 na obszarze AZP 68-44)
- osada kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
345. Włyń – Kolonia 8 (stan. 75 na obszarze AZP 68-44)
- osada kultury prapolskiej, VIII-IX w.
346. Włyń – Polesie 1 (stan. 54 na obszarze AZP 68-44)
- cmentarzysko kultury nieokreślonej, chronologia nieokreślona
347. Wola Zadąbrowska – Nowa Wieś 1 (stan. 20 na obszarze AZP 66-43)
- osada kultury polskiej, XVII-XVIII w.
348. Wola Zadąbrowska – Stara Wieś 1 (stan. 21 na obszarze AZP 66-43)
- osada kultury polskiej, XVII-XVIII w.
349. Zadąbrowie 1 (stan. 37 na obszarze AZP 66-43)*
- cmentarzysko ciałopalne kultury nieokreślonej, chronologia nieokreślona
350. Zadąbrowie Wiatraczyńska 1 (stan. 22 na obszarze AZP 66-43)
- osada kultury polskiej, XVI-XVIII w.
351. Zagajew 1 (stan. 18 na obszarze AZP 68-43), zespół stanowisk Ł
- punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
- punkt osadniczy kultury polskiej, XVII-XVIII w.
352. Zagajew 2 (stan. 19 na obszarze AZP 68-43), zespół stanowisk Ł
- punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze
- punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
353. Zakrzew 1 (stan. 51 na obszarze AZP 66-44)
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński – okres rzymski
- punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze

- punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
(*stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko*)
354. Zakrzew 2 (stan. 52 na obszarze AZP 66-44)
- punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka brązu – epoka żelaza: okres halsztacki
 - punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - cmentarzysko kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
(*stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko*)
355. Zakrzew 3 (stan. 50 na obszarze AZP 66-44)
- cmentarzysko kultury łużyckiej, epoka brązu – epoka żelaza: okres halsztacki
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
(*stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko*)
356. Zakrzew 4 (stan. 49 na obszarze AZP 66-44)
- punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
(*stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko*)
357. Zakrzew 5 (stan. 48 na obszarze AZP 66-44)
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński – okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - osada kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
(*stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko*)
358. Zakrzew 6 (stan. 46 na obszarze AZP 66-44)
- punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka żelaza: okres halsztacki
 - punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
(*stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko*)
359. Zakrzew 6a (stan. 47 na obszarze AZP 66-44)
- punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
(*stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko*)
360. Zakrzew 7 (stan. 45 na obszarze AZP 66-44)
- punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka brązu – epoka żelaza: okres halsztacki
 - punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze - nowożytność
361. Zakrzew 8 (stan. 44 na obszarze AZP 66-44)
- punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze - nowożytność
362. Zakrzew 9, 9a (stan. 43 na obszarze AZP 66-44), zespół stanowisk D
- osada kultury pucharów lejkowatych, epoka kamienia: neolit
 - punkt osadniczy kultury ceramiki grzebykowo-dołkowej, epoka kamienia: neolit
 - punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka brązu – epoka żelaza: okres halsztacki
 - punkt osadniczy kultury polskiej średniowiecze – nowożytność
363. Zakrzew 10 (stan. 42 na obszarze AZP 66-44)
- punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka brązu – epoka żelaza: okres halsztacki
 - punkt osadniczy kultury polskiej średniowiecze – nowożytność
(*stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko*)
364. Zakrzew 11 (stan. 41 na obszarze AZP 66-44), zespół stanowisk D
- punkt osadniczy kultury pucharów lejkowatych, epoka kamienia: neolit

- punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka brązu – epoka żelaza: okres halsztacki
 - cmentarzysko kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński
 - punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
(stanowisko częściowo zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko)
365. Zakrzew 12 (stan. 53 na obszarze AZP 66-44)
- młyn kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
(stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko)
366. Zakrzew 12A (stan. na obszarze AZP 66-44)
- osada kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
(stanowisko zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko)
367. Zaspy Miłkowskie 1 (stan. 36 na obszarze AZP 65-44), zespół stanowisk A
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze - nowożytność
368. Zaspy Miłkowskie 2 (stan. 38 na obszarze AZP 65-44), zespół stanowisk A
- punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - osada kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
(stanowisko częściowo zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko)
369. Zaspy Miłkowskie 3 (stan. 39 na obszarze AZP 65-44), zespół stanowisk A
- punkt osadniczy kultury trzcinieckiej, epoka brązu: okres II
 - cmentarzysko kultury łużyckiej, epoka brązu – epoka żelaza: okres halsztacki
 - cmentarzysko kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze – nowożytność
(zagrożenie: wybieranie piasku, domki letniskowe, wykrywacze metali)
370. Zaspy Miłkowskie 4 (stan. 40 na obszarze AZP 65-44), zespół stanowisk A
- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, pradzieje
 - punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka brązu: okres V – epoka żelaza: okres halsztacki
 - punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński
 - punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
(stanowisko częściowo zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko)
371. Zaspy Miłkowskie 5 (stan. 41 na obszarze AZP 65-44), zespół stanowisk A
- punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
(stanowisko częściowo zniszczone na terenie zbiornika Jeziorsko)
372. Zielona Wygoda 1 (stan 69 na obszarze AZP 67-46)*
- cmentarzysko kultury pomorskiej, chronologia nieokreślona
373. Zielęcín 1 (stan. 131 na obszarze AZP 67-42), zespół stanowisk I
- osada kultury przeworskiej, chronologia nieokreślona
 - punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - osada kultury polskiej, średniowiecze
374. Zielęcín 2 (stan. 1 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk H
- osada kultury polskiej, XIV-XVII w.
375. Zielęcín 3 (stan. 2 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk H
- punkt osadniczy kultury polskiej, XIV-XVII w.
376. Zielęcín 4 (stan. 3 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk H
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
377. Zielęcín 5 (stan. 4 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk H

- punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVII-XVIII w.
378. Zielęcín 6 (stan. 5 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk H
- punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
379. Zielęcín 7 (stan. 6 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk H
- punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
380. Zielęcín 8 (stan. 7 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury trzcinieckiej, epoka brązu: okres II
 - punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
381. Zielęcín 9 (stan. 8 na obszarze AZP 67-43)
- osada kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
382. Zielęcín 10 (stan. 9 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
383. Zielęcín 11 (stan. 10 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk I
- osada (?) kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres lateński
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
384. Zielęcín 12 (stan. 11 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk I
- punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
385. Zielęcín 13 (stan. 12 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk I
- punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
386. Zielęcín 14 (stan. 13 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk I
- punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
387. Zielęcín 15 (stan. 14 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk I
- punkt osadniczy kultury polskiej, XV-XVII w.
388. Zielęcín 16 (stan. 15 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk H
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, chronologia nieokreślona
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XV-XVIII w.
389. Zielęcín 17 (stan. 16 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk H
- punkt osadniczy kultury łużyckiej, chronologia nieokreślona
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XIV-XVII w.
390. Zielęcín 18 (stan. 17 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk H
- punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
391. Zielęcín 19 (stan. 21 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk I
- punkt osadniczy kultury polskiej, XIV-XVI w.
392. Zielęcín 20 (stan. 22 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk I
- punkt osadniczy kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
393. Zielęcín 21 (stan. 23 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk I
- punkt osadniczy kultury polskiej, XIV-XVII w.
394. Zielęcín 22 (stan. 28 na obszarze AZP 67-43), zespół stanowisk I
- cmentarzysko kultury łużyckiej, epoka żelaza: okres halsztacki
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
395. Zielęcín 23 (stan. 36 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury łużyckiej, żelaza: okres halsztacki – okres lateński

- punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
396. Zielęcín 24 (stan. 37 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVII w.
397. Zielęcín 25 (stan. 38 na obszarze AZP 67-43)
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
398. Zielęcín Mały 1 (stan. 115 na obszarze AZP 67-43)*
- cmentarzysko kultury pomorskiej, epoka żelaza: okres halsztacki

Gmina ma opracowaną gminną ewidencję stanowisk archeologicznych w formie kart adresowych pozwalających na łatwą identyfikację ww. stanowisk.

Szczególnie duże znaczenie poznawcze w zakresie dokumentowania pradziejów rejonu miasta Warty miała budowa zbiornika Jeziorsko, w trakcie której znaleziono i udokumentowano wiele materialnych dowodów istnienia na tym terenie pradziejowego osadnictwa i funkcjonowania życia społeczno-gospodarczego ludności tamtego czasu.

Bogata przeszłość historyczna gminy Warta, znajdująca potwierdzenie zarówno w już rozpoznanych i przebadanych stanowiskach archeologicznych jak i potencjalnych miejscach ich występowania wskazuje na celowość prowadzenia sukcesywnych badań wyprzedzających realizację wszelkich inwestycji naruszających strukturę gruntu poniżej warstwy ornej.

4.5. Dobra kultury współczesnej.

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przez dobra kultury współczesnej rozumiemy niebędące zabytkami dobra kultury, takie jak pomniki, miejsca pamięci, budynki, ich wnętrza i detale, zespoły budynków, założenia urbanistyczne i krajobrazowe, będące uznanym dorobkiem współcześnie żyjących pokoleń, jeżeli cechuje je wysoka wartość artystyczna lub historyczna. Na terenie gminy i miasta nie ma ustalonych dóbr kultury współczesnej.

Powołanym do ustalenia dóbr kultury współczesnej jest samorząd gminy.

5. Uwarunkowania wynikające z rekomendacji i wniosków zawartych w audycie krajobrazowym lub określenia przez audyt krajobrazowy granic krajobrazów priorytetowych

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym „Organy samorządu województwa sporządzają (...) audyt krajobrazowy. Audyt krajobrazowy identyfikuje krajobrazy występujące na całym obszarze województwa, określa ich cechy charakterystyczne oraz dokonuje oceny ich wartości”. Na chwilę obecną nie został sporządzony audyt krajobrazowy, w związku z czym nie ma możliwości określenia wynikających z niego uwarunkowań.

6. Uwarunkowania wynikające z warunków i jakości życia mieszkańców, w tym ochrony ich zdrowia.

6.1. Ludność.

Gmina i Miasto Warta pod względem liczby ludności, jest jedną z większych gmin w granicach powiatu sieradzkiego. Według danych z GUS na koniec 2015 r. gmina liczyła 12 897 mieszkańców, z czego 3 326 osób stanowili mieszkańcy miasta Warty.

Gęstość zaludnienia łącznie dla miasta i gminy wynosi 51 osób na 1 km², a w podziale na gminę i miasto odpowiednio: 40 osób/km² - gmina i 311 osób/km² – miasto.

Wskaźniki te kształtują się mniej więcej na poziomie pozostałych miejsko-gminnych jednostek podziału terytorialnego w województwie łódzkim i są porównywalne z miastem i gminą Poddębice, miastem i gminą Uniejów, czy też miastem i gminą Błaszki. Dla porównania średnia gęstość zaludnienia dla gmin wiejskich województwa łódzkiego wynosi 53 osób na 1 km².

Świadczy to o tym, że gmina ma charakter rolniczy, a stopień zurbanizowania nie jest duży. Największą jednostką osadniczą jest miasto Warta, skupiające ok. 26 % ludności całej gminy.

Od 2001 r.- pierwszej edycji studium do 2015 r., liczba mieszkańców gminy zmniejszyła z 13 384 do 12 897 osób, czyli ok. 3,6 %, w tym miasta z 3 450 do 3 326 osób, czyli również ok. 3,6 %

Według danych z Urzędu Gminy, na terenach wiejskich na 100 mężczyzn przypadało 106 kobiet, a na terenie Warty wskaźnik ten wynosił 108.

Ludność ta zamieszkuje w 80 miejscowościach położonych w 48 sołectwach różniących się zarówno obszarem jak i liczbą mieszkańców.

Szczegółowe informacje dotyczące liczby mieszkańców gminy z uwzględnieniem sieci osadniczej i zmian w okresie od 2001 r. do końca 2016 r. zawiera poniższe zestawienie:

Lp	Sołectwo	Miejscowości wchodzące w skład sołectwa	Liczba mieszkańców (31.12.2000)	Liczba mieszkańców (31.12.2016)	Zmiany
1.	Augustynów	Augustynów	64	60	-4
2.	Bartochów	Bartochów	249	232	-17
		Bartochów Brzezinka	19	14	-5
		Bartochów Kol.	108	81	-27
		Bartochów Wilk	11	9	-2
3.	Cielce	Cielce	488	467	-21
4.	Czartki	Czartki	132	128	-4
5.	Duszniki	Duszniki	282	248	-34
6.	Dzierżazna	Dzierżazna	188	167	-21
7.	Gać Warcka	Gać Warcka	38	37	-1
		Gać Warcka Kol.	56	47	-9
8.	Glinno	Glinno	138	127	-11
		Glinno Kol.	62	70	+8
		Glinno Kol. II	16	11	-5
9.	Głaniszew	Głaniszew	216	190	-26
10.	Gołuchy Łabędzie	Gołuchy	71	63	-8
		Gołuchy kol.	47	38	-9
		Łabędzie	188	176	-12
11.	Góra	Góra	142	111	-31
12.	Grzybki	Grzybki	254	217	-37
13.	Jakubice	Baszków	297	286	-11
		Jakubice	183	178	-5
14.	Jeziorsko	Jeziorsko	294	273	-21
15.	Kamionacz	Kamionacz	219	207	-12
		Kamionacz Poduchowny	13	11	-2

		Nobela	71	57	-14
16.	Kawęczynek	Kawęczynek	84	90	+6
17.	Klonówek	Klonówek	113	88	-25
18.	Krąków	Krąków	200	176	-24
19.	Lasek	Chorażka	5	6	+1
		Józefów Wiktorów	31	45	+14
		Lasek	114	93	-21
		Pierzchnia Góra	52		
20.	Lipiny	Lipiny	59	64	+5
21.	Małków	Małków	348	341	-7
22.	Maszew	Maszew	144	144	0
23.	Miedze- Grabinka	Grabinka	85	73	-12
		Miedze	140	116	-24
24.	Miedźno	Miedźno	140	169	+29
		Miedźno -Gajówka	10	5	-5
		Miedźno Leśnictwo	15	8	-7
		Rafałówka	51	4	-47
25.	Mikołajewice	Mikołajewice	195	165	-30
26.	Mogilno	Borek Lipiński	52	42	-10
		Mogilno	187	165	-22
27.	Ostrów Warcki	Ostrów Warcki	111	136	+25
28.	Piotrowice	Piotrowice	113	85	-28
29.	Proboszczowice	Proboszczowice	311	324	+13
30.	Raczków	Raczków	242	207	-35
		Raczków Upuszczew	37	39	+2
31.	Raszelki	Raszelki	61	56	-5
		Józefka	54	38	-16
32.	Rossoszycza	Rossoszycza	569	541	-28
		Rossoszycza Kol.	129		
		Rossoszycza Ulesie	33		
33.	Rożdżały	Rożdżały	335	345	+10
34.	Socha	Socha	143	128	-15
		Socha Kol.	114	107	-7
35.	Tądów Dolny	Tądów Dolny	30	42	+12

		Zakrzew	5	5	0
36.	Tądów Górny	Tądów Górny	123	118	-5
37.	Tomisławice	Tomisławice	135	88	-47
		Tomisławice Kolonia	33	24	-9
		Tomisławice Gaj	16		
		Tomisławice Retnice	29	20	-9
38.	Ustków	Ustków	144	133	-11
		Ustków Września	27	20	-7
		Ustków Wzorówka	73	67	-6
		Ustków Żerechów	78	58	-20
39.	Witów	Witów	100	92	-8
40.	Włyń	Włyń	279	278	-1
		Włyń Kol.	106	97	-9
		Włyń Polesie	6	4	-2
41.	Wola Miłkowska	Wola Miłkowska, Cegielnia, Jystynów	79	151	+72
42.	Wola Zadąbrowska Nowa Wieś	Wola Zadąbrowska Nowa Wieś	126	114	-12
43.	Wola Zadąbrowska Stara Wieś	Wola Zadąbrowska Stara Wieś	121	94	-27
44.	Zadąbrów Rudunek	Zadąbrów Rudunek	154	128	-26
45.	Zadąbrów Wiatraki	Zadąbrów Wiatraki	139	127	-12
46.	Zagajew	Zagajew	91	68	-23
		Zagajew Kol.	174	144	-30
47.	Zaspy	Zaspy	8	9	+1
		Zaspy Kol.	111	107	-4
48.	Zielecin	Zielecin	139	139	0
49.	Miasto WARTA		3 438		
Obszar wiejski razem				9 484	-453

Źródło: Urząd Gminy i Miasta w Warcie

Struktura według płci w podziale na obszar wiejski i miasto kształtowała się następująco:

Wyszczególnienie	Lata							
	2000	2005	2010	1011	2012	2013	2014	2015
Ludność ogółem (miasto i gmina)	13 390	13 089	12 996	12.974	12.961	12.893	12.880	12.897
<i>mężczyźni</i>	6 466	6 315	6 344	6.341	6.315	6.307	6.285	6.301
<i>kobiety</i>	6 924	6 774	6.652	6.633	6.646	6.586	6.595	6.596

ludność - miasto	3 453	3 390	3.366	3.374	3.354	3.357	3.339	3.326
<i>mężczyźni</i>	1 653	1 617	1.623	1.635	1.623	1.624	1.626	1.610
<i>kobiety</i>	1 800	1 773	1.743	1.739	1.731	1.713	1.713	1.716
ludność - wieś	9 937	9 699	9.630	9.600	9.607	9.556	9.541	9.571
<i>mężczyźni</i>	4 813	4 698	4.721	4.706	4.692	4.683	4.659	4.691
<i>kobiety</i>	5 121	5 001	4.909	4.894	4.915	4.873	4.882	4.880

Źródło: GUS, BDL

Zmiany liczby ludności zależą od trzech czynników: przyrostu naturalnego (czyli różnicy między liczbą urodzeń i zgonów), salda migracji (a więc różnicy między napływem na dany teren i odpływem z niego) oraz zmian w zasięgu terytorialnym gminy. W przypadku Warty trzeci czynnik nie wystąpił w ostatnim okresie czasu.

Gmina Warta ma od wielu lat ujemny wskaźnik przyrostu naturalnego. W całej gminie w ostatnich 6 latach kształtował się w przedziale -73 do -23 osób, zaś wskaźnikowo: na 1000 osób – od -5,6 promil do -1,8 promili.

Czułym miernikiem zmian liczby ludności jest migracja. Ludzie osiedlają się na terenach, których perspektywy rozwojowe postrzegają z optymizmem, natomiast spontaniczna emigracja z danego terenu jest zawsze sygnałem zagrożenia zapaścią rozwojową. Wskaźniki migracji w gminie Warta nie wyglądają optymistycznie.

W okresie lat 1996 - 2003 saldo migracji wahało się od 0 do - 47 osób rocznie, przy czym obserwować było można systematyczny wzrost ujemnego salda migracji. Od 2003 r. tendencja ujemnego wzrostu salda migracji została powstrzymana i do 2008 r. nie przekraczała 30 osób. W ostatnich 6 latach liczby te wahają się od 0 w 2014 r. i 2015 r. do 40 osób w 2013 r.

Strukturę demograficzną i inne informacje demograficzne dla gminy i miasta Warta w latach 2010-2015 przedstawia zestawienie:

Wyszczególnienie	Lata					
	2010	2011	2012	2013	2014	2015
% udział ludności w wieku przedprodukcyjnym	19,3	19,2	18,8	18,4	17,9	17,7
% udział ludności w wieku produkcyjnym	61,0	60,8	60,8	61,3	61,4	61,1
% udział ludności w wieku poprodukcyjnym	19,7	20,0	20,4	20,4	20,7	21,2
ludność w wieku nieprodukcyjnym na 100 osób w wieku produkcyjnym	64,0	64,6	64,4	63,3	62,9	63,6
urodzenia	122	148	124	139	124	113
zgony	195	176	161	208	157	136
przyrost naturalny	-73	-28	-37	-69	-33	-23
saldo migracji	-35	6	3	-40	0	0

Źródło: GUS, BDL

Analiza struktury demograficznej wskazuje na przewagę ludności w wieku produkcyjnym tj. od 18 roku życia do 65 lat (61,1%), a następną grupą jest – w odróżnieniu od lat sprzed 2010 r. ludność w wieku poprodukcyjnym, która corocznie wzrasta. Maleje za to udział najmłodszych w wieku przedprodukcyjnym.

Podobnie jak wcześniej, tak i obecnie, nadal aktualne jest stwierdzenie, że występuje niedobór kobiet w wieku produkcyjnym, w szczególności w wieku rozrodczym w grupach wiekowych 20-40 lat. W przyszłości taki stan, o ile się będzie nadal utrzymywał, może doprowadzić do znaczących

nieprawidłowości demograficznych i mankamentów w zakresie poprawnego funkcjonowania osadnictwa wiejskiego.

Prognoza demograficzna

W latach 2000-2015 na terenie gminy i miasta występował niewielki spadek jej mieszkańców. Liczba ludności gminy w tym okresie zmniejszyła się o ok. 4% mieszkańców, z 13 390 osób w 2000 r. do 12 897 osób w 2015 r. Jednak jest to stały niekorzystny i pogłębiający się proces, który jest zgodny z ogólnymi tendencjami w kraju i regionie.

Przy sporządzaniu prognozy demograficznej dla terenu gminy Warta wykorzystano dane z prognozy demograficznej dla powiatu sieradzkiego opracowanej przez Główny Urząd Statystyczny w 2014 r. Prognoza ta wskazuje, że tendencja spadkowa liczby ludności powiatu sieradzkiego, będzie się utrzymywać co najmniej do 2050 roku.

Przyjęto, że dynamika spadku liczby ludności miasta Warta będzie odpowiadać dynamice charakteryzującej miasta powiatu sieradzkiego, a pozostały teren gminy będzie odpowiadać dynamice charakteryzującej wieś powiatu sieradzkiego. Według danych GUS, w 2015 r. mieszkańcy gminy Warty stanowili niecałe 11% ludności powiatu sieradzkiego.

Zmiany w liczbie ludności gminy i miasta Warta w latach 2010-2015 przedstawia zestawienie:

Liczba ludności	Lata							
	2015*	2020	2025	2030	2035	2040	2045	2050
ogółem	12 897	12 695	12 477	12 207	11 876	11 496	11 089	10 662
miasto	3 326	3 204	3 068	2 918	2 753	2 574	2 386	2 193
gmina	9 571	9 491	9 409	9 289	9 123	8 922	8 703	8 469

Źródło: opracowanie własne

* liczba rzeczywista osób GUS, BDL

Zgodnie z ww. prognozą na terenie gminy do 2050 r. nastąpi spadek aż ok. 17% liczby ludności w stosunku do 2015 r. Na terenie gminy tak samo jak w kraju czy w regionie, prognozowany jest większy spadek liczby ludności na terenach miejskich niż na terenach wiejskich. Prognozowana liczba mieszkańców gminy Warta w 2050 r. będzie wynosiła 10 662 osób.

6.2. Rynek pracy.

Liczba zarejestrowanych bezrobotnych na terenie gminy i miasta Warta w latach 2010-2015 kształtowała się następująco:

Lata	Bezrobotni		
	ogółem	mężczyźni	kobiety
2010	778	396	382
2011	800	398	402
2012	782	421	361
2013	846	467	379
2014	755	413	342
2015	648	344	304

Źródło: GUS, BDL

W 2015 r. stopa bezrobocia w gminie kształtowała się na poziomie 8,2 % .

Należy zwrócić uwagę na fakt, że jest to jedynie liczba związana ze statusem formalnym, a nie stanem faktycznym zjawiska. Pomimo stopniowego spadku bezrobocia, na terenie gminy Warta

(tak jak w większości gmin rolniczych) istnieje tzw. „zjawisko bezrobocia ukrytego”, czyli nie wykazywania jako bezrobotne osób pracujących dotychczas w gospodarstwie rolnym.

Ze względu na fakt, iż gmina Warta jest gminą rolniczą, niewiele jest zakładów produkcyjnych, gdzie można by było zatrudnić osoby bezrobotne. Celem zmniejszenia problemów bezrobocia na terenie gminy organizowane są więc prace interwencyjne lub roboty publiczne. Powiatowy Urząd Pracy organizuje również kursy przyuczające do nowego zawodu.

Reasumując można stwierdzić, że

- zmiana niekorzystnej sytuacji demograficznej gminy, spowodowana ujemnym wskaźnikiem przyrostu naturalnego oraz ujemnym saldem migracji ciągle wymaga podniesienia atrakcyjności gminy, zachęcającej do zamieszkania na tym terenie (stworzenie możliwości w zakresie rozwoju budownictwa mieszkaniowego i tworzenia nowych miejsc pracy),
- nie są, jak dotąd widoczne w gminie, jakiegokolwiek efekty ostatnich zmian polityki demograficznej państwa.
- zbyt duży odsetek mieszkańców gminy jest zatrudnionych w rolnictwie. Wpływ na zatrudnienie w rolnictwie ma ubogi rynek pracy poza rolnictwem. Budującym jest stała tendencja pogłębiania wiedzy przez młodych mieszkańców. Z roku na rok maleje odsetek ludzi z wykształceniem jedynie podstawowym. Młodzi rolnicy posiadają najczęściej średnie lub zasadnicze wykształcenie rolnicze. To bardzo korzystny trend. Zdobyte coraz wyższe wykształcenie pozwala o wiele szybciej dostosować się do warunków gospodarki rynkowej i poszukiwać innych źródeł utrzymania poza rolnictwem.
- analiza gminnego rynku pracy prowadzi do wniosku, że nowe miejsca pracy tworzą się w sektorze małych przedsiębiorstw, działających w sferze produkcyjnej i usługowej, lecz ilość ich jest wciąż za mała na terenie gminy by w pełni zapewnić miejsca pracy dla największej grupy ludzi jaką stanowią ludzie młodzi i w pełni wieku produkcyjnego.

6.3. Mieszkalnictwo.

Zasoby mieszkaniowe miasta i gminy Warta obejmują głównie zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i zabudowę zagrodową. Mieszkań w zabudowie wielorodzinnej jest niewiele i tylko w mieście Warta. Stan zasobów mieszkaniowych w ostatnich 6 latach przedstawia poniższe zestawienie.

Wyszczególnienie	2010	2011	2012	2013	2014	2015
zasoby mieszkaniowe miasto i gmina razem						
mieszkania	4 070	4 076	4 076	4086	4093	4 103
izby	15 935	15 970	15 973	16 026	16 064	16 238
m ² powierzchni użytkowej	335 773	336 527	336 702	338 126	339 260	341 370
w tym: zasoby mieszkaniowe w mieście						
mieszkania	1 211	1 212	1 211	1 215	1 217	1 222
izby	4 425	4 431	4 429	4 452	4 464	4 503
m ² powierzchni użytkowej	81 067	81 180	81 148	81 862	82. 121	83 249
w tym: zasoby mieszkaniowe na wsi						
mieszkania	2 859	2 854	2 865	2 871	2 876	2 881
izby	11 511	11 539	11 544	11 574	11 690	11 635
m ² powierzchni użytkowej	254 706	255 347	255 554	256 264	257 139	258 121

źródło: dane GUS, BDL

W 2015 r.:

- 87,5 % mieszkań było wyposażonych w wodę z sieci wodociągowej, w tym w mieście – 98,2 %;
- 75,8 % mieszkań miało splukiwany ustęp, w tym w mieście – 82,9 %;
- 69,8 % mieszkań było wyposażonych w łazienkę, w tym miasto – 82,1 %;
- 60,4 % mieszkań korzystało z c.o., w tym w mieście – 77,4 %.

Standard zamieszkania w gminie i mieście Warta w porównaniu z danymi dla województwa łódzkiego i powiatu sieradzkiego w 2015 r.:

Wyszczególnienie	Województwo łódzkie	Powiat sieradzki	Gmina i miasto Warta
Przeciętna powierzchnia użytkowa 1 mieszkania	68,7	80,6	83,2
Przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania na 1 osobę	27,6	26,5	26,5
Liczba osób na 1 mieszkanie	2,48	3,04	3,14
Liczba osób na 1 izbę	0,69	0,76	0,80
Mieszkania na 1000 osób	402,6	329,4	318,1

źródło: dane GUS, BDL

Istniejące warunki mieszkaniowe w gminie nie różnią się w sposób istotny od przeciętnych warunków mieszkaniowych w województwie i w powiecie. Ilustrują to stwierdzenie dane porównawcze warunków mieszkaniowych w gminie, w województwie łódzkim i powiecie sieradzkim w 2015 r. W gminie Warta powyższe wskaźniki są jednak relatywnie niższe niż średnie dla powiatu i dla województwa łódzkiego.

Polityka gminy w zakresie budownictwa mieszkaniowego polega zarówno na działaniach doraźnych, tj. wydawaniu decyzji o warunkach zabudowy jak i długofalowych, zmierzających do uporządkowania spraw związanych z planowaniem przestrzennym, głównie poprzez sporządzanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Planów tych jest obecnie niewiele i pokrywają zaledwie mniej niż 1 % obszaru gminy. Na podkreślenie zasługuje jednak, iż plan taki obowiązuje dla miasta Warty w jej zainwestowanych i planowanych do rozwoju granicach, a więc tam gdzie występuje największy w gminie ruch budowlany.

6.4. Infrastruktura społeczna.

Stan i zakres wyposażenia obszaru i poszczególnych jednostek osadniczych uzależnione są od rodzaju i pełnionej funkcji w systemie osadniczym obszaru. Podstawowym zadaniem infrastruktury społecznej jest obsługa i zaspokajanie potrzeb społeczności lokalnej. Usługi wyższego rzędu pełnione są przez ośrodki ponadlokalne – powiatowe i wojewódzkie.

W Warcie – ośrodku gminnym, lokalnym zlokalizowane są głównie organu administracji publicznej, społecznej, gospodarczej i finansowej, zaś z obiektów o funkcji ponadlokalnej – od bardzo wielu lat funkcjonuje w Warcie Wojewódzki Szpital Psychiatryczny.

Administracja

Obiekty administracji państwowej, gospodarczej i samorządowej mają swoje siedziby w Warcie. Należą do nich:

- Urząd Miejski – siedziba władz gminy i miasta Warta,
- Bank Spółdzielczy Warta,
- Bank Spółdzielczy w Szadku, filia w Warcie.

Oświata i wychowanie

Na terenie Gminy i Miasta Warta w roku szkolnym 2016/2017 funkcjonowały:

- Zespół Szkół Publicznych w Warcie,
 - Szkoła Podstawowa,
 - Przedszkole publiczne,
- Zespół Szkół Publicznych w Rossoszycy,
 - Szkoła Podstawowa,
 - Oddziały Przedszkolne,
 - Publiczne Gimnazjum,
- Szkoła Podstawowa we Włyniu,
- Szkoła Podstawowa w Raczkowie,
- Szkoła Podstawowa w Cielcach,
- Szkoła Podstawowa w Jakubicach,
- Szkoła Podstawowa w Jeziorsku,
- Szkoła Podstawowa w Ustkowie,
- Gimnazjum Publiczne w Warcie,
- Niepubliczne Gimnazjum w Rossoszycy,
- Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych w Warcie,
 - Liceum Ogólnokształcące im. Leona Kruczkowskiego,
 - Zasadnicza Szkoła Zawodowa w Warcie,
- Zespół Szkół Specjalnych w Warcie.

Zgodnie z danymi GUS w 2015 r. do szkół podstawowych na terenie gminy uczęszczało 826 uczniów, do gimnazjów 393 uczniów, a w szkołach ponadgimnazjalnych uczyło się 119 uczniów.

Obecnie, wskutek wprowadzanych reform w oświacie, które przesądziły o likwidacji gimnazjów i przywróceniu 8-letnich szkół podstawowych, Rada Gminy i Miasta w Warcie uchwałą nr XXXIX/218/17 z dnia 08.02.2017 r. w sprawie projektu dostosowania sieci szkół podstawowych i gimnazjów do nowego ustroju szkolnego, przyjęła m.in:

- wygaszanie Publicznego Gimnazjum im. pik. pil. Stanisława Skarżyńskiego w Warcie poprzez włączenie tejże placówki z dniem 1 września 2017 r. do Szkoły Podstawowej im. kpt. pil. Stanisława Skarżyńskiego w Warcie,
- utworzenie w Raczkowie Szkoły Filialnej obejmującej strukturą organizacyjną klasy I - IV, podporządkowaną organizacyjnie Szkole Podstawowej im. kpt. pil. Stanisława Skarżyńskiego w Warcie (przyjęte rozwiązanie wynikało ze względu na bardzo małą liczbę uczniów uczęszczających do Szkoły Podstawowej im. Janusza Korczaka w Raczkowie).

Ochrona zdrowia i opieka społeczna

Na terenie gminy i miasta Warta opiekę zdrowotną profilaktyczno - leczniczą sprawuje Niepubliczny Zakład Podstawowej Opieki Zdrowotnej „Medyk” w Warcie Niepubliczny Zakład Podstawowej Opieki Zdrowotnej „Centrum”.

W gminie funkcjonują cztery apteki, wszystkie zlokalizowane na terenie Warty.

Miejski Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Warcie istnieje od 1990 r. Do zadań, które realizuje MGOPS należy między innymi:

- pomoc wszystkim potrzebującym mieszkańcom gminy oraz ludziom dotkniętym różnego rodzaju wypadkami losowymi i klęskami żywiołowymi,
- zapewnienie pomocy rzeczowej, lekarskiej i opiekuńczej wszystkim podopiecznym,
- pomoc mieszkańcom, którzy znaleźli się w trudnej sytuacji życiowej spowodowanej bezrobociem, chorobą, patologią, niepełnosprawnością.

W 2015 r. wsparciem systemu pomocy społecznej objęto 1225 osoby (9,5 % ogółu mieszkańców).

W Warcie funkcjonuje Wojewódzki Szpital Psychiatryczny, który prowadzi działalność w formie samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej. Organem założycielskim jest Samorząd Województwa Łódzkiego. Szpital posiada 9 oddziałów z 370 łózkami. Jednostka użytkuje nieruchomość o powierzchni ok. 10 ha.

W miejscowości Rafałówka funkcjonuje Placówka Wychowawczo-Opiekuńcza dysponująca 30 miejscami. (Dom Dziecka) finansowana przez Starostwo Powiatowe w Sieradzu oraz Prewentorium dla dzieci ze schorzeniami dróg oddechowych jako placówka Wojewódzkiego Szpitala w Sieradzu.

W Rożdżalach w zabytkowym zespole parkowo-pałacowym funkcjonuje filia Domu Pomocy Społecznej w Sieradzu, dysponująca 107 miejscami.

Kultura

Działalność kulturalna obejmuje: amatorski ruch artystyczny, upowszechnianie folkloru i sztuki ludowej, propagowanie czytelnictwa i organizowanie imprez artystycznych inspirujących środowisko wiejskie do czynnego uczestnictwa w wydarzeniach kulturalnych. W mieście Warta przy oddziale PTTK działa od 1981 r. Muzeum Miasta i Rzeki Warta gromadząc dokumenty i pamiątki po ludziach zasłużonych dla rozwoju miasta i gminy, dokumenty historyczne i znaleziska archeologiczne. Przy muzeum działa biblioteka muzealna.

Warckie Centrum Kultury organizuje wiele imprez artystycznych m. in. lokalne: Gminny Festiwal Piosenki, festiwal Zaśpiewajmy Razem, gminny konkurs plastyczny, wiele małych kameralnych poetyckich oraz jazzowych koncertów oraz duże imprezy takie jak Dni Warty, Festiwal Kapel Podwórkowych, czy Wybory Małej Miss Lata. Pomaga również w przygotowaniu Gminno-Dekanalnych Dożynek. W planach jest również festiwal piosenki żeglarskiej. WCK patronuje też kapeli podwórkowej "Na Nowo" oraz zespołowi ludowemu "Jezioranki" i grupie teatralnej "Cieniowaci".

Miasto Warta znane było od dawna z ilości działających tu amatorskich zespołów muzycznych, kapel oraz chórów kościelnych. W strukturze Warckiego Centrum Kultury działa Miejska Biblioteka Publiczna w Warcie wraz z 8 filiami w gminie. Filie znajdują się w Cielcach, Jeziorsku, Małkowie, Włyniu, przy Wojewódzkim Szpitalu Psychiatrycznym w Warcie oraz biblioteki publiczno-szkolne w Jakubicach, Rossoszycy i w Ustkowie.

Kościół oo. Bernardynów obok klasztoru Sióstr Urszulanek i Teatru Miejskiego w Sieradzu jest miejscem, w którym odbywają się koncerty w ramach festiwalu "Sieradzkie Lato Muzyczne".

Muzyczne Spotkania Podwórkowe są stałą imprezą, która odbywają się w połowie sierpnia w amfiteatrze miejskim w Warcie. W spotkaniach uczestniczy wiele kapel z całego regionu.

Sport i wypoczynek

a) sport

Na terenie gminy istnieją: Miejski Klub Sportowy „Jutrzenka Warta” i LZS Socha, które prowadzą sekcje piłki nożnej. W Jakubicach działa Klub Karate „Seitendo”.

W Warcie znajduje się miejsko-gminny stadion sportowy z pełnowymiarowym boiskiem, bieżnią, krytymi trybunami i zapleczem socjalnym.

Przy oddziale PTTK w Warcie działa „Klub Turystyki Wodnej „Warta” w Zaspach.

b) wypoczynek

Wypoczynek, głównie indywidualny, realizowany jest przede wszystkim w oparciu o wykorzystanie walorów kompleksów leśnych rozciągających się we wschodniej części gminy oraz obrzeży zbiornika Jeziorsko. Miejscowości Lasek, Miedźno, Pierzchnia Góra, Mogilno, a także Dzierżazna, Glinno, Ostrów Warcki czy Zaspy coraz bardziej nasycone są indywidualnym budownictwem rekreacyjnym na własnych działkach. W gminie są przygotowane tereny ofertowe dla indywidualnej zabudowy rekreacyjnej w miejscowości Ostrów Warcki, gdzie wyznaczonych zostało 340 działek. Obecnie w tym zespole zagospodarowanych jest jedynie 17 % ich ogólnej liczby. Według danych szacunkowych zabudowanych domami rekreacyjnymi wszystkich działek w gminie Warta jest obecnie około 250.

Przez gminę przebiegają szlaki turystyczne:

1. szlaki piesze:

- 1) im. Władysława Reymonta (zielony) od Tubądzina przez Gołuchy, na wysokości Łysej Góry skręca do Małkowa do drogi krajowej Nr 83 i dalej przez Duszniki do rynku w Warcie,
 - 2) Walk nad Wartą (niebieski) od Muzeum w Warcie, starą drogą do mostu na rzece Warcie, dalej drogą wojewódzką Nr 710, przez tereny rolne wg rysunku studium do wsi Dzierżązna, drogą powiatową do Glinna do drogi Jadwiczna-Pierzchnia Góra w kierunku Kamionacza i dalej w kierunku Biskupic (gm. Sieradz),
 - 3) im. Kazimierza Deczyńskiego (żółty) od Muzeum w Warcie odcinkiem po szlaku niebieskim do Dzierżąznej do Glinna i w kierunku Starej Wsi (gm. Pęczniew),
 - 4) im. Powstańców 1863 r. (czerwony) z Warty przez wieś Augustynów, Cielce do Poprężnik (gm. Goszczanów);
2. szlaki rowerowe:
 - 1) „Łódzka Magistrała Rowerowa” będąca jednocześnie międzynarodowym szlakiem rowerowym wschód-Zachód (czerwony) – z Głaniszewa do Warty i dalej do Pierzchniej Góry, Józefów, Wiktorów, Lasek, Rożdżały i dalej w kierunku Galewic,
 - 2) Nadwarciański Szlak Rowerowy (niebieski) od Warty drogą krajową do Jeziorska i granicy gminy,
 - 3) Sieradzka „eSka” (żółty) od Tubądzina do Warty przez Gołuchy;
 3. szlak konny im. H. Dobrzańskiego „Hubala”;
 4. szlak bursztynowy biegnący po wschodniej stronie doliny rzeki Warty od Kamionaczyka przez Kamionacz, Włyń, Dzierżąznę, Glinno i dalej w kierunku Starej Wsi (gm. Pęczniew). Na odcinku gminy Warta na szlak bursztynowy nakładają się szlak samochodowy, szlak rowerowy i szlak romański samochodowy.

Gmina realizuje nadto program turystycznego zagospodarowania rzeki Warty oraz Zbiornika Jeziorsko. W ramach tego programu projektowany jest szlak kajakowy korytem rzeki Warty przez zbiornik Jeziorsko. Całość zasobów kulturowych gminy i miasta Warty wraz z istniejącymi oznakowanymi i projektowanymi szlakami turystycznymi stanowi element wojewódzkiego produktu turystycznego województwa łódzkiego. W ramach realizacji programu turystycznego zagospodarowania rzeki Warty oraz zbiornika „Jeziorsko” wybudowano przystań jachtową w Ostrowie Warckim i przystań kajakową w Warcie.

Usługi łączności

Z zakresu usług łączności znajduje się jeden Urząd Pocztowy i centrala telefoniczna w mieście Warta oraz 6 stacji bazowych telefonii komórkowej zlokalizowanych w Warcie (3) i Rossoszycy (3).

Cmentarze

Na terenie gminy znajdują się cmentarze rzymsko - katolickie w Warcie, Kamionaczu, Glinnie, Górze, Jeziorsku i w Rossoszycy. Przez gminę jest zarządzany jedynie cmentarz żydowski w Warcie.

Inne usługi publiczne

Na terenie gminy działa 24 jednostki Ochotniczej Straży Pożarnej, które zrzeszają 921 członków. Na ich wyposażeniu znajdują się 26 wozy bojowe.

Trzy jednostki wchodzi w skład Krajowego Systemu Ratownictwa Gaśniczego. Są to jednostki w Rossoszycy, Warcie, Proboszczewicach i Cielcach.

Reasumując można stwierdzić, że stan wyposażenia w obiekty infrastruktury społecznej w gminie (szkolnictwo podstawowe i ponadpodstawowe, służba zdrowia, pomoc społeczna, kultura, sport) jest zadowalający.

Nasylenie pozostałych usług (zakresu handlu, gastronomii, rzemiosła produkcyjno-usługowego itp.) winien regulować rynek.

6.5. Działalność gospodarcza.

Działalność gospodarcza w gminie Warta jest stosunkowo słabo rozwinięta.

Według danych GUS na koniec 2015 r. funkcjonowało na obszarze gminy i miasta 806 podmiotów gospodarczych z czego 295 skupionych było w mieście Warta. Tylko 33 z nich stanowiły podmioty zarejestrowane w sektorze rolniczym, w sektorze przemysłowym usługi świadczyły 88 podmioty, a w budowlanym 98. W stosunku do 2010 r. na terenie gminy nastąpił wzrost podmiotów gospodarczych przy niewielkim spadku ogólnej liczby podmiotów gospodarczych na terenie miasta.

Struktura podmiotów na terenie gminy i miasta Warta w latach 2010-2015 kształtowała się w następujący sposób.

Wyszczególnienie	Liczba podmiotów w poszczególnych latach					
	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Ogółem	778	785	800	800	785	806
Rolnictwo, leśnictwo, łowiectwo i rybactwo	48	49	46	45	38	33
Przetwórstwo przemysłowe	85	76	75	75	81	88
Budownictwo	102	104	111	99	100	98
Handel hurtowy i detaliczny; naprawa pojazdów samochodowych, włączając motocykle	224	223	217	217	203	206
Transport i gospodarka magazynowa	47	41	41	45	45	48
Pozostała działalność	206	223	239	242	238	250

źródło: dane GUS, BDL

Jak wynika z powyższej tabeli, najliczniejszą liczbę podmiotów zarejestrowanych w gminie i mieście w 2015 r. stanowiły podmioty w sektorach: handlu, budownictwa oraz w przetwórstwie przemysłowym.

Formy prowadzenia działalności gospodarczej istniejące na terenie gminy Warta są charakterystyczne dla przedsięwzięć na niewielką skalę. Są to głównie małe zakłady przetwórcze i produkcyjne oraz podmioty gospodarcze zajmujące się handlem oraz naprawą pojazdów i sprzętów (stanowią prawie połowę wszystkich podmiotów gospodarczych w gminie).

Działalność ta realizowana jest głównie przez podmioty niewielkie zarówno pod względem zatrudnienia, jak i kapitałowym, a rodzaje podejmowanej aktywności gospodarczej nie wymagają dużych nakładów inwestycyjnych na ich prowadzenie. Według danych GUS na koniec 2015 r. zarejestrowanych było 37 podmiotów gospodarczych zatrudniających od 10-50 osób, a tylko jeden podmiot zatrudniający więcej niż 50 osób. Większość to podmioty zatrudniające po 1 – 5 osób. Do większych podmiotów gospodarczych należą:

- Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „NOWUM” Stanisław Nowicki w Warcie;
- Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska” w Warcie;
- Zakład Produkcji i Dystrybucji Lakierów VISTO Henryk Włodarczyk w Warcie przy ul.Kaliskiej,
- Piekarnia Elżbieta i Andrzej Kopaccy w Jeziorsku,
- Rolnicza Spółdzielnia Produkcyjna w Cielcach;
- Firma Handlowo-Uslugowa „INSTAL” Marek Lewandowski w Miedzach;
- Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „POLCIAST” Janusz Lipiński i Florian Sobczyk w Warcie ul. Kościuszki

- Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe „UNIKAT” Bogumił Kamiński w Warcie
- PHU „IGA” Leszek Ignasiak w Warcie ul. Kaliska 13 15.
- Bank Spółdzielczy Warta
- Bank Spółdzielczy w Szadku
- PHU „JANEX” - Władysław Janiak w Warcie ul. 3 Maja 38
- Młyn zbożowy – Grzegorz Kopacki w Proboszczowicach
- Młyn Tradycja – w Warcie, ul. Cielecka

Reasumując można stwierdzić, że:

Na rozwój przedsiębiorczości w istotny sposób miało dotychczas wpływ brak dużych i silnych podmiotów gospodarczych. Należy przypuszczać, że na terenie gminy nadal będą dominować małe przedsiębiorstwa działające w sferze produkcyjnej i usługowej. Nowym i prężnie działającym zakładem przemysłowym jest obecnie zakład przemysłowy branży chemicznej zajmujący się produkcją i dystrybucją produktów lakierniczych pod marką Wisto zlokalizowany przy ul. Kaliskiej w Warcie.

Gmina zaprasza inwestorów do inwestowania tworzenia małych firm, opartych na lokalnej produkcji i związanych z przetwórstwem tradycyjnych płodów rolnych oraz nowych produktów oferowanych na rynek lokalny z myślą o przybyszach z zewnątrz. Wychodząc z ofertą dla inwestorów miejscowych i zewnętrznych do zadań gminy należy udostępnianie wolnych terenów i obiektów dla podejmowania inicjatyw gospodarczych. Gmina jest przygotowana i takimi ofertami już obecnie dysponuje.

6.6. Rolnictwo.

Gmina Warta posiada charakter rolniczy i taki charakter prawdopodobnie w perspektywie pozostanie. Warunki przyrodnicze dla produkcji rolnej są korzystne. Większość użytków rolnych ma równinno – płaską rzeźbę terenu. Występują tu korzystne warunki klimatyczne, natomiast mniej korzystne są warunki wilgotnościowe. Dominują gleby dobre i średnie (III – IV klasy bonitacyjnej) stanowiące ok. 63,5 %. Użytki rolne wg klas bonitacyjnych gleb przedstawia zestawienie:

Klasa bonitacyjna gleb	%
II	0,16
III	27,25
IV	36,28
V	23,10
VI	13,26
Razem	100,00

Źródło: Starostwo Powiatowe w Sieradzu

Najlepsze gleby i warunki dla rolnictwa ma zachodnia część gminy. Najwięcej gleb dobrej jakości posiadają wsie: Piotrowice, Kawęczynek, Lipiny, Ustków, Wola Zadąbrowska Stara i Nowa Wieś i Maszew (od 80,1 – 61,3%). Gleby średniej jakości dominują w obrębach: Łabędzie, Nobela, Bartochów, Duszniki, Gołuchy, Gołuchy i Raczków (od 85,4 – 70,0%). Na wschód od rzeki Warty dominują gleby słabe, piaszczyste. Najwięcej gleb słabej jakości jest w obrębach: Pierzchnia Góra, Józefów- Wiktorów, Dzierżazna, Ostrów Warcki, Chorążka, Proboszczowice i Miedźno (od 100 -90,8%).

Na terenie gminy użytki rolne zajmują obszar 17 658 ha, co stanowi 69,5 % powierzchni ogólnej gminy. Produkcja rolna i potencjał rolniczy gminy skupione są przede wszystkim na terenach wiejskich. W mieście rolnictwo odgrywa drugorzędną rolę. Minimalną rolę w strukturze

użytkowania gruntów odgrywa sadownictwo, bowiem sady stanowią około 1 % całkowitej powierzchni gminy. Łąki i pastwiska zajmowały w 2016r. łącznie 2 599 ha tj. 16,9 % użytków rolnych.

Z ogólnej powierzchni 17 658 ha użytków rolnych zmeliorowanych jest 6 547 ha, co stanowi 37 % ogółu użytków rolnych, z czego na odwodnienia przypada 5 631 ha (31,9% użytków rolnych), a na nawodnienia 916 ha (5,2% użytków rolnych).

Największe powierzchnie gruntów zmeliorowanych występują w obrębach:

- Cielce (ok. 450 ha – co stanowi 71,1% powierzchni użytków rolnych obrębu),
- m. Warta (ok. 438,49 ha – 48,8% powierzchni użytków rolnych obrębu),
- Maszew (ok. 404,08 – 88,7% powierzchni użytków rolnych obrębu).

W 11 obrębach geodezyjnych brak jest gruntów zmeliorowanych.

Na terenie gminy i miasta Warta występują tereny zalewowe. Są to głównie tereny położone w dolinie rzeki Warty, narażone na zalanie w przypadku przerwania wałów przeciwpowodziowych. Ich powierzchnia wynosi 1860,38 ha, co stanowi 9,0% ogólnej powierzchni gminy i miasta liczonej bez powierzchni kompleksów leśnych Lasów Państwowych i zbiornika Jeziorsko.

Tereny te obejmują swym zasięgiem 10 obrębów ewidencyjnych gminy oraz część gruntów miasta Warta. Największe powierzchnie występują we wsi Nobela, w której niebezpieczeństwo podtopień występuje na całym obszarze.

Ogółem w gminie Warta regulacji stosunków wodnych wymaga 849,8 ha, co stanowi 3,3% powierzchni gminy i 5,0% powierzchni użytków rolnych gminy. Melioracje przy wykorzystaniu sieci drenarskiej mają uzasadnienie na powierzchni 819,3 ha (4,8% użytków rolnych gminy). Największe powierzchnie przewidziane do drenowania istnieją w obrębach: Rossoszyca (191,47 ha), Rożdżały (107,75 ha) i Mikołajewice (94,25 ha). W wielu obrębach dotychczasowa stara sieć drenarska wymaga udrożnienia lub przebudowy.

Struktura władania użytkami rolnymi

W skład użytków rolnych wchodzi: grunty orne, sady, łąki i pastwiska. Zajmują one powierzchnię 17 658 ha. Aż 95,5 % powierzchni użytków rolnych jest własnością sektora prywatnego (16 863 ha), a tylko 759 ha (4,5 %) to własność publiczna.

We wszystkich obrębach ewidencyjnych gminy przeważa prywatna własność użytków rolnych. Największe powierzchnie użytków rolnych sektora publicznego znajdują się w mieście Warta – 123,90 ha (13,8% pow. użytków rolnych miasta), w obrębie Jakubice – Baszków – 52,03 ha (10,4% pow. użytków rolnych obrębu) i Małkowie – 48,66 ha (6,8% pow. użytków rolnych).

W gminie Warta w 2016 r. było 2721 gospodarstw rolnych o średniej powierzchni 6,3 ha. Najmniejszą średnią powierzchnią gospodarstwa mają obręby: Jeziorsko – 3,47 ha, Piotrowice – 3,74 ha i Mikołajewice – 3,92 ha. Największą powierzchnią gospodarstw mają obręby Kol. Glinno I – 16,13 ha, Klonówek – 10,62 ha i Zakrzew – 10,52 ha.). Najwięcej, bo aż 834, jest gospodarstw w grupie obszarowej od 2,00 do 4,99 ha. Stanowią one 30,7% ogólnej liczby gospodarstw. Gospodarstw małych (do 2,0 ha) jest w gminie 589 (tj. 21,6% ogólnej liczby gospodarstw). Gospodarstw największych o powierzchni ponad 15,0 ha jest w gminie tylko 201 (7,4% ogólnej liczby gospodarstw). Średnia powierzchnia tych gospodarstw wynosi 17,80 ha. Najwięcej ich jest we wsi Włyń (13 gospodarstw o średniej powierzchni 17,86 ha), Rożdżały (11 gospodarstw o średniej powierzchni 23,34 ha), Kamionacz (10 gospodarstw o średniej pow. 20,55 ha) i Raszelki (10 gosp. o średniej pow. 17,17 ha).

Z analizy tej wynika, iż na terenie gminy dominują gospodarstwa małe do 5,0 ha. Jest ich ogółem 1423 i stanowią one 52,3% ogólnej liczby gospodarstw.

Produkcja rolnicza

a) produkcja roślinna

Naturalne warunki przyrodnicze w gminie sprzyjają rozwojowi produkcji roślinnej.

Największy udział w strukturze zasiewów na terenie gminy mają zboża z dominacją żyta i mieszanek zbożowych. Wśród okopowych przeważają ziemniaki i w mniejszym stopniu, głównie w zachodniej części gminy, buraki cukrowe.

Na terenie gminy występują 33 gospodarstwa specjalistyczne nastawione na jeden rodzaj produkcji roślinnej tj.: warzywnictwo, sadownictwo i produkcja kwiatów rabatowych oraz balkonowych.

b) produkcja zwierzęca

Na terenie gminy występują gospodarstwa specjalistyczne nastawione na jeden rodzaj produkcji zwierzęcej. Większość stanowią gospodarstwa hodowlane nastawione obecnie na produkcję mleka – 24 obiekty, są też jednak gospodarstwa ukierunkowane na produkcję mięsa – 3 obiekty oraz jedno gospodarstwo rybackie. Występuje również jedna sezonowa ferma drobiu. Obiekty hodowlane powyżej 40 DJP występują m.in. w Cielcach, Klonówku, Glinnie, Maszewie.

Wyposażenie w urządzenia obsługi rolnictwa

Źródła zaopatrzenia rolników stanowią liczne punkty sprzedaży nawozów, nasion, pasz i węgla, środków ochrony roślin. Gmina posiada również 4 stacje paliw oraz punkt sprzedaży części do ciągników i maszyn rolniczych.

Na terenie gminy zlokalizowane są także zakłady przemysłu rolno-spożywczego tj. 3 młyny zbożowe, 4 piekarnie oraz ubojnia drobiu.

Innymi istotnymi dla rolnictwa punktami są: zakład naprawy sprzętu rolniczego w Zagajewie, lecznica dla zwierząt w Jeziorsku oraz punkty inseminacyjne dla zwierząt w Cielcach, Zadąbrowie – Rudunku i Warcie.

Niezależnie od warunków gruntowo-wilgotnościowych, na relatywnie gorsze rokowania na przyszłość rzutuje rozdrobnienie gospodarstw rolnych oraz słaby stan dróg transportu rolnego.

Przeciętna jakość gruntów rolnych oraz istotny udział użytków zielonych w ogólnej powierzchni gruntów rolnych determinują kierunki rozwoju produkcji rolnej. Struktura zasiewów zbóż zdominowana przez uprawę żyta oraz uprawę ziemniaków wyznaczają główną produkcję jaką jest hodowla trzody chlewnej i bydła, w tym bydła mlecznego. Pogłowie zwierząt jest jednak znacznie niższe od średniej istniejącej na terenie całego województwa.

Wszystkie analizowane przesłanki wskazują, że taki kierunek w produkcji rolnej będzie nadal dominujący na terenie gminy.

7. Uwarunkowania wynikające z zagrożeń bezpieczeństwa ludności i jej mienia.

Nad bezpieczeństwem całego powiatu sieradzkiego czuwa Powiatowa Komenda Policji, która nadzoruje prace podległych komisariatów. W Warcie znajduje się Komisariat Policji.

Komenda Powiatowa Państwowej Straży Pożarnej w Sieradzu jako organizator krajowego systemu ratowniczo – gaśniczego na poziomie powiatu, stanowi ważne ogniwo systemu bezpieczeństwa obywatelskiego, spełniając wszelkie formalne praktyczne warunki do ochrony obywateli przed zjawiskami groźnymi dla życia i zdrowia lub powodującymi duże straty materialne.

Na terenie gminy znajduje się 24 jednostki straży pożarnej w tym największa w Warcie.

Podmiotem odpowiedzialnym za bezpieczeństwo ludności pod względem sanitarnym jest Powiatowy Inspektor Sanitarny w Sieradzu.

8. Uwarunkowania wynikające z potrzeb i możliwości rozwoju gminy.

8.1 Analiza ekonomiczna.

Budżet jest podstawowym instrumentem zarządzania finansowymi gminy. Pozwala zaplanować rozdysponowanie dostępnych środków finansowych w poszczególnych latach.

Struktura budżetu gminy i miasta Warta w ostatnich analizowanych latach była zmienna, bowiem wydatki nie przekraczały dochodów tylko w latach 2012 i 2015, natomiast w pozostałych czterech latach tj.: 2010, 2011, 2013 i 2014 r. wydatki przekraczały dochody gminy. W szczególności dochody były przekroczone w latach, w których relatywnie wysoki udział w wydatkach miały wydatki na cele inwestycyjne.

Dochody ogólne w latach 2010-2015 (w zł).

Lata	Dochody ogółem	w tym:		
		dochody własne	subwencja ogólna	dotacje
2010	31.631.338,09	7.768.831,42	16.666.627,00	7.195.879,67
2011	33.510.558,35	7.884.022,51	16.779.745,00	8.846.790,84
2012	35.465.025,57	9.000.001,49	17.669.265,00	8.795.759,08
2013	37.199.198,55	9.928.443,12	18.094.031,00	9.176.724,43
2014	37.467.950,31	10.661.436,84	17.626.616,00	9.179.897,47
2015	37.344.849,79	11.099.550,00	17.777.514,00	8.467.785,79

źródło: GUS, BDL

Dochód na 1 mieszkańca gminy według danych GUS w 2015 r. wynosił 2 904,63 zł.

Źródła dochodów gminy określa ustawa z dnia 13 listopada 2013 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz.U z 2015 r. poz. 513 ze zm.)

Dochody własne stanowiły w dochodach ogółem budżetu gminy 29,7 %. Udział wpływów z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych w dochodach własnych wyniósł 34,9 %.

Wydatki gminy i miasta Warty związane są z realizacją zadań określonych w ustawach, a w szczególności na:

- zadania własne gminy,
- zadania z zakresu administracji rządowej i inne zlecone ustawami,
- zadania przyjęte do realizacji w drodze umowy lub porozumienia,
- zadania realizowane wspólnie z innymi jednostkami samorządu terytorialnego,
- pomoc rzeczową lub finansową dla innych jednostek samorządu terytorialnego określoną przez organ stanowiący gminy.

Wydatki w latach 2010-2015 (w zł).

Lata	Wydatki ogółem	w tym:		
		wydatki bieżące	wydatki inwestycyjne	udział wydatków inwestycyjnych w wydatkach ogółem
2010	33.247.711,72	27.618.267,66	5.629.344,06	16,9 %
2011	35.374.704,08	28.541.339,93	6.833.361,15	19,3 %
2012	34.754.937,39	30.058.680,41	4.696.256,98	13,5 %
2013	36.559.398,52	30.865.995,08	5.693.383,44	15,6 %
2014	38.571.775,01	32.422.383,25	6.149.391,96	15,9 %
2015	36.917.763,85	33.365.992,79	3.551.771,06	9,6 %

źródło: GUS, BDL

W strukturze wydatków bieżących w 2015 r. według danych GUS największy udział mają wydatki przeznaczone na oświatę i wychowanie, które stanowią 37,6 % wydatków gminy. Należy podkreślić, że wydatki te corocznie wzrastają. Drugą co do wielkości grupą wydatków bieżących są wydatki na administrację publiczną i pomoc społeczną – 28,5 % wydatków gminy.

Wydatki bieżące w latach 2010-2015 (w zł).

Lata	Oświata i wychowanie	Administracja publiczna	Pomoc społeczna	Transport i łączność	Gospodarka mieszkańca	na 1 mieszkańca
2010	12.696.134,6	3.314.528,8	.	2.111.535,7	456.047,6	2.542,64
2011	13.335.675,7	3.542.110,3	.	3.322.123,9	571.851,2	2.727,85

2012	14.190.509,8	3.809.671,2	5.751.265,6	1.237.105,9	1.426.733,1	2.687,72
2013	14.273.344,2	3.903.216,5	5.978.639,7	1.816.780,9	252.210,0	2.834,28
2014	13.509.202,4	3.926.671,3	6.000.009,2	2.688.222,5	308.144,0	2.995,17
2015	13.871.443,3	4.543.939,5	5.987.306,8	2.058.395,1	637.699,2	2.871,41

źródło: GUS, BDL

8.2 Analiza środowiskowa.

Po przeanalizowaniu uwarunkowań wynikających ze stanu środowiska, przedstawionych w rozdziale 3.1...następują następujące wnioski:

1. Z uwagi na swoje położenie przy granicy z województwem wielkopolskim, gmina jest położona poza głównymi obszarami węzłowymi i korytarzami infrastruktury o znaczeniu krajowym i ponadregionalnym stanowiącymi o najważniejszych impulsach rozwoju województwa. Umożliwia to jednak rozwój wielofunkcyjny z intensyfikacją rolnictwa oraz rozwój funkcji turystycznych związanych ze zbiornikiem „Jeziorsko” jako jednej z głównych funkcji obszaru.
2. W granicach gminy występują obszary o istotnych walorach przyrodniczych i krajobrazowych stanowiących o możliwościach rozwoju funkcji turystycznych i wypoczynkowych:
 - a) fragment doliny Warty stanowiącej korytarz ekologiczny o znaczeniu krajowym,
 - b) fragment obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków PLB 100002 „Zbiornik Jeziorsko”, zajmujący 17,6 % obszaru gminy,
 - c) fragment Nadwarciańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu,
 - d) fragment ornitologicznego rezerwatu przyrody „Jeziorsko”
 Ww. obszary wymagają jednocześnie ochrony i racjonalnego korzystania z zasobów przyrodniczych.
3. Ww. obszary są skoncentrowane głównie w środkowej i we wschodniej części gminy, a bardzo wyraźnego podziału na dwie części o odmiennych uwarunkowaniach dokonuje rzeka Warta i jej dolina wraz ze zbiornikiem Jeziorsko. Wschodnia część jest nasycona kompleksami leśnymi, zaś część zachodnia – niemal bezleśna odznaczająca się dobrymi warunkami glebowo-rolniczymi dla rozwoju funkcji rolniczych. Lasy łącznie zajmują ponad 50 km², co jednak stanowi tylko 19,7 % lesistości obszaru największej powierzchniowo gminy w województwie łódzkim.
4. Wzdłuż doliny Warty występują obszary zagrożenia powodziowego. To zagrożenie ogranicza się praktycznie do międzywala. W granicach tych obszarów obowiązują ograniczenia i zakazy określone w przepisach prawnych ustawy Prawo wodne.
5. W gminie, szczególnie w jej południowo-zachodniej części, występują stosunkowo bogate zasoby surowców mineralnych. Tym surowcem jest kruszywo na obszarze występowania wzgórz czołowomorenowych zlodowacenia środkowopolskiego. Udokumentowanych jest obecnie 27 odrębnych złóż, przy czym większość z nich jest eksploatowana. Niestety, skutkiem eksploatacji jest degradacja powierzchni ziemi, bowiem - jak dotychczas proces eksploatacji zasobów do ich wyczerpania trwa i wyrobiska poeksploatacyjne nie są rekultywowane.
6. Północna część gminy leży w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych, w związku z czym obszar winien podlegać szczególnej ochronie przed zanieczyszczeniami wód gruntowych. Wiąże się to także z zasadnością wyposażenia terenów przeznaczonych do zabudowy w zorganizowane systemy gospodarki wodno-ściekowej.

Na terenie gminy funkcjonuje miejska mechaniczno-biologiczna oczyszczalnia ścieków w Warcie. Oczyszczalnia typu BIOBLOK pracująca w technologii osadu czynnego pozwala na oczyszczenie średnio 1200 m³/d ścieków.

Ścieki z miejskiego systemu kanalizacji sanitarnej dopływają grawitacyjnie do oczyszczalni zarówno kolektorem sanitarnym jak ogólnospławnym.

Oczyszczalnia jest wyposażona w punkt zlewny do przyjmowania ścieków przywożonych taborem asenizacyjnym w ilości 40-50 m³/d. Oczyszczone ścieki kierowane są do rzeki Warty.

Aktualne średnie obciążenie oczyszczalni kształtuje się na poziomie 450-500 m³/d, co stanowi ok.45% maksymalnej wydajności.

Na terenie gminy znajduje się jeszcze druga oczyszczalnia w Jeziorsku typu LEMNA pozwalająca oczyścić 96m³/d ścieków dopływających ze zbiorczej przepompowni. Oczyszczone ścieki kierowane są do zbiornika Jeziorsko. Oczyszczalnia została wyposażona w punkt zlewny do przyjmowania ścieków przywożonych taborem asenizacyjnym. Aktualne średnie obciążenie oczyszczalni kształtuje się na poziomie 8-10 m³/d co stanowi zaledwie 10% wydajności. Wywóz odpadowych skratek, piasku i osadów ściekowych z obydwu oczyszczalni realizowany jest przez koncesjonowane jednostki do unieszkodliwiania.

Według danych GUS na koniec 2015 r w gminie było 36 przydomowych oczyszczalni ścieków i 2190 zbiorników bezodpływowych.

1. Gmina i miasto Warta posiada korzystne warunki hydrogeologiczne. Praktycznie cała gmina wyposażona jest w sieć wodociągową. Z dokumentacji ujęć wód podziemnych nie wynika potrzeba ustanawiania stref ochrony pośredniej.
2. Ze względu na znaczne rozproszenie zabudowy, niska emisja do atmosfery stanowi tu niewielki problem. Gmina jest dobrze przewietrzana dolina rzeki Warty oraz równoleżnikowo występującymi lokalnymi korytarzami ekologicznymi niewielkich dolinek z dopływami Warty w części zachodniej. Osadnictwo części wschodniej, poza wsią Rossoszyca, jest rozproszone jeszcze bardziej niż w części zachodniej i racji położenia pomiędzy dużymi kompleksami leśnymi – nie jest narażone na emisje.
3. Ochrony przez wkraczaniem osadnictwa nierolniczego i zmianą użytkowania na funkcje nierolnicze wymagają za to kompleksy dobrych gleb w części zachodniej. Tereny te są predysponowane do rozwoju intensywnego rolnictwa, a dopuszczenie zabudowy nie związanej z uprawami zabudowy winno być możliwe tylko w wyjątkowych sytuacjach.

8.3. Wnioski z przeprowadzonych analiz

Z przeprowadzonych analiz ekonomicznych, środowiskowych i społecznych wynikają następujące wnioski:

- Gmina posiada walory krajobrazowe i przyrodnicze (Specjalny Obszar Ochrony Ptaków PLB100002 Jeziorsko oraz Nadwarciański Obszar Chronionego Krajobrazu) predestynujący ją do rozwoju funkcji rekreacyjnych i obsługi turystyki przy jednoczesnym zapewnieniu celów ochronnych obszaru,
- Korzystna struktura gospodarki – przeważająca liczba podmiotów gospodarczych to sektor prywatny, nieznaczny wzrost liczby podmiotów gospodarczych w stosunku do 2009r.
- Korzystna sytuacja społeczna gminy – dobry stan obiektów i wyposażenia ośrodków oświatowych (wzrost liczby dzieci w placówkach przedszkolnych), kultury i opieki zdrowotnej,
- Korzystna sytuacja gminy w zakresie wyposażenia w zbiorcze systemy infrastruktury technicznej, kształtująca się na poziomie średniej w powiecie:
 - dobrze rozwinięta sieć wodociągowa (87,5 % mieszkań w 2015 r. było wyposażonych w wodę z sieci wodociągowej, w tym w mieście Warta – 98,2%)
 - sukcesywnie porządkowana gospodarka ściekowa (wskaźnik skanalizowania ok. 17 %) – istniejące oczyszczalnie ścieków w Warcie i w Jeziorsku, wdrażanie selektywnej zbiórki odpadów,.
- Relatywnie niewielki (w stosunku do liczby jednostek osadniczych) ruch inwestycyjny (ok. 50 rocznie wydanych pozwoleń na budowę).
- Niekorzystny wskaźnik poziomu bezrobocia (8,2%) w stosunku do stopy bezrobocia powiatu sieradzkiego,
- Niski potencjał i poziom rozwoju rolnictwa - brak gospodarstw specjalistycznych oraz grup producenckich; ok. 63% gospodarstw nie przekracza wielkości 5 ha.

- Korzystna struktura budżetu gminy – w ostatnich 6 latach dochody przewyższały wydatki w latach, w których gmina zmniejszała realizację inwestycji,
- Duża aktywność gminy w pozyskiwaniu środków unijnych na realizację inwestycji
- Systematyczny wzrost dochodów gminy na 1 mieszkańca nie przekraczających wydatków, co przemawia za bardzo stabilnym i nie obciążonym dużym ryzykiem poziomie wydatkowania środków budżetowych (2015 r. dochody – 2.904 zł, wydatki – 2.871 zł),
- Mała liczba oddawanych rocznie mieszkań do użytkowania (średnio rocznie 10).

8.4. Bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę w planach miejscowych i w dotychczasowym studium

8.4.1. Zapotrzebowanie na tereny nowej zabudowy o różnych funkcjach

Zgodnie z wymaganiami ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym, w studium określa się maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na nową zabudowę - biorąc pod uwagę dopuszczalną perspektywę 30 lat (okres do 2044 r.) oraz możliwość zwiększenia tego zapotrzebowania, w stosunku do wyników analiz, o 30% ze względu na niepewność procesów rozwojowych w przyjętym horyzoncie czasowym. Maksymalne w skali gminy Warta zapotrzebowanie na nową zabudowę wyrażono, zgodnie z przepisami, w ilości powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy.

Założono, iż powierzchnia użytkowa zabudowy stanowi sumę powierzchni użytkowych budynków.

Maksymalne zapotrzebowanie na nową zabudowę określono w podziale na następujące, funkcje zabudowy: zabudowa mieszkaniowa (w tym: zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna i zabudowa osadnictwa wiejskiego) oraz zabudowa usługowa.

Przyjęto, że liczba ludności w przyjętej perspektywie czasowej 30 lat będzie wynosić ok. 11.089 osób.

Do obliczeń przyjęto, że zapotrzebowanie na nową zabudowę mieszkaniową należy ustalić na podstawie wskaźnika przeciętnej powierzchni użytkowej mieszkania przypadającej na jedną osobę. Z obliczeń wynika, że maksymalne zapotrzebowanie na nową zabudowę w perspektywie 30 lat wynosi łącznie 60.000 m² powierzchni użytkowej.

- w obowiązujących planach miejscowych rezerwa wolnych przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową, dotychczas niezabudowanych terenów wynosi 37,8 ha, a w studium z roku 2009 r. wyznaczono dalsze 12,0 ha i te tereny w całości nie są dotychczas zagospodarowane,

Maksymalne zapotrzebowanie na zabudowę usługową wynosi łącznie 48.300 m² powierzchni użytkowej.

- do niniejszej edycji studium wnioski o nowe tereny przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową były nieliczne, należało jednak uwzględnić w bilansie tereny zagospodarowane tą funkcją w oparciu o wydane decyzje ustalające warunki zabudowy i decyzje o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego,

- dotychczasowe kierunki rozwoju gminy ukierunkowane głównie na rolnictwo, ochronę środowiska i funkcje wypoczynkowe nie uzasadniają dalszego rozwoju funkcji przemysłowej we wskazanych dotychczas miejscach, należało więc skorygować tereny już wskazane pod zabudowę o takich funkcjach, na które nie ma rzeczywistego zapotrzebowania (takimi terenami są wskazane w studium w Rożdżalach, Proboszczowicach i Rossoszycy), natomiast wskazać inny teren objęty wnioskami do studium m.in. w sąsiedztwie już istniejącego nowego zakładu branży chemicznej Visto przy ul. Kaliskiej w Warcie. Pojawiły się także wnioski o lokalizację nowych terenów o przeznaczenie terenów pod przetwórstwo

kruszywa na miejscu, podczas gdy dotychczas było ono po wydobyciu w całości wywożone poza obszar gminy.

Odstąpiono natomiast od szacowania zapotrzebowania na tereny o funkcji rekreacji indywidualnej (zabudowy letniskowej), gdyż:

- jest to zabudowa przeznaczona dla wypoczynku rodzinnego na indywidualnych działkach i jak to stwierdzono w treści studium – w gminie Warta wypoczywa ludność relatywnie mało zamożna z Łodzi, rzadziej – z innych rejonów kraju. W dużej mierze ten rodzaj wypoczynku zależny jest od mody, koniunktury gospodarczej kraju i regionu oraz atrakcyjności miejsca,

- liczbę dotychczas zabudowanych i zagospodarowanych działek rekreacyjnych szacuje się na około 260 i są to tereny położone w miejscowościach Zaspy Miłkowskie, Ostrów Warcki po zachodniej stronie zbiornika Jeziorsko oraz Kolonia Glinno, Pierzchnia Góra, Chorążka, Józefów-Wiktorów, Lasek, Mogilno i Miedźno w części wschodniej gminy.

- obszarem o największym stopniu zainteresowania jest wieś Zaspy Miłkowskie i to tylko w tej wsi zwiększono tereny przeznaczone pod indywidualną zabudowę rekreacyjną.

Z wyżej opisaną funkcją wiążą się ściśle tereny przeznaczone pod zabudowę sportu i rekreacji zbiorowej oraz obsługi turystyki. W obowiązujących planach miejscowych i w studium z 2009 r. wyznaczono tereny do zainwestowania tą funkcją w Ostrowie Warckim i w Warcie i nadal tylko w te rejony gmina zamierza inwestować.

8.4.2. Chłonność terenów wyznaczonych w planach miejscowych w podziale na funkcje w obszarach o w pełni wykształconej strukturze funkcjonalno-przestrzennej.

Dla zabudowy mieszkaniowej obliczeń dokonano w podziale na : zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i zabudowę osadnictwa wiejskiego w granicach obszarów o zwartej strukturze przestrzennej. Ogółem w skali całej gminy obszary te obejmują łącznie 849,7 ha, w tym 659,4 ha stanowią tereny zabudowane i 190,3 ha tereny dotychczas niezabudowane. Do terenów niezabudowanych dodano powierzchnię 10,5 ha z ogólnej powierzchni zabudowy o funkcjach mieszanych tj. zabudowy osadnictwa wiejskiego i rekreacji indywidualnej. Uzyskano w ten sposób powierzchnię niezabudowaną funkcjami mieszkaniowymi 200,8 ha.

Obliczono, biorąc za podstawę założenia:

a) dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej

średnia wielkość działki budowlanej – 1 500 m²,

na jednej działce budowlanej będzie znajdował jeden budynek mieszkalny o powierzchni użytkowej 120 m²,

c) dla zabudowy mieszkaniowej osadnictwa wiejskiego:

- średnia wielkość działki z zabudową zagrodową – 5.000 m²,

- na jednej działce budowlanej będzie znajdował jeden budynek mieszkalny o powierzchni użytkowej 120 m²,

że na terenach dotychczas niezabudowanych można wyznaczyć łącznie 690 nowych działek i uzyskać łącznie 82.800 m² powierzchni użytkowej w budynkach mieszkalnych.

Rezerwa niezabudowanych wyznaczonych w studium 2009 r. terenów pod zabudowę usługową wynosi 5,0 ha.

Przy obliczeniu chłonności terenów przyjęto, że na 1 hektar przypada ok. 2000 m² powierzchni użytkowej. Możliwości zabudowy dotyczą tylko terenów niezabudowanych tj. 10000 m² usługowej powierzchni użytkowej.

W konfrontacji z wyliczonym zapotrzebowaniem wg przyjętych wcześniej założeń wynika, że - zapotrzebowanie na powierzchnię usługową wynoszące 48.300 m² przewyższa realne możliwości zabudowy w oparciu o wyznaczone tereny w granicach zwartej zabudowy, a zatem mogą być rozpatrzone nowe wnioski o dodatkową powierzchnię w tym zakresie.

8.4.3. Chłonność terenów w podziale na funkcje zabudowy na obszarach przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę, położonych poza obszarami o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej.

Dla zabudowy mieszkaniowej obliczeń dokonano również w podziale na: zabudowę mieszkaniową jednorodziną i zabudowę osadnictwa wiejskiego położonych poza obszarami o zwartej strukturze przestrzennej. Ogółem w skali całej gminy obszary te obejmują łącznie 62,0 ha terenów dotychczas niezabudowanych.

Przy analogicznych założeniach jak w punkcie 8.4.2 wyliczono możliwą ilość nowych działek budowlanych, które mogą powstać na wyznaczonych terenach. Jest to 410 działek, a łączna powierzchnia użytkowa w budynkach mieszkalnych to 49.200 m².

8.4.4. Analiza porównawcza zapotrzebowania na nową zabudowę i chłonności terenów.

Porównując maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na tereny o funkcjach mieszkaniowych z chłonnością terenów już przeznaczonych pod zabudowę o takich funkcjach, okazuje się, że różnica pomiędzy zapotrzebowaniem na nową zabudowę, a chłonnością obszarów w m² powierzchni użytkowej wynosi:

- zapotrzebowanie: 60.000 m²,
- chłonność: w granicach terenów o zwartej strukturze przestrzennej 82.800 m²
poza terenami o zwartej strukturze przestrzennej 49.200 m²
razem 132.000 m²

co pozwala uzyskać różnicę $132.000 - 60.000 = 72.000$ m²

W związku z powyższym, na terenie gminy nie powinno się wyznaczać nowych terenów pod zabudowę o funkcjach mieszkaniowych poza obszarami o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej.

Zapotrzebowanie na nową zabudowę usługową przekracza możliwość lokalizowania nowej zabudowy o takich funkcjach o 38.300 m², co przekłada się na powierzchnię ok. 19 ha. Jest zatem możliwość wskazania nowych terenów pod zabudowę o funkcjach usługowych w gminie i w mieście.

8.4.5. Podsumowanie

Bilans terenów stanowi odrębne opracowanie załączone do dokumentacji planistycznej. Poniżej zawarte są jedynie następujące wnioski:

1. Maksymalne zapotrzebowanie na nową zabudowę mieszkaniową nie przekracza możliwości jej lokalizowania na dotychczas wyznaczonych terenach. Przy utrzymaniu dotychczas wyznaczonych rezerw, nie powinno się wyznaczać nowych terenów pod zabudowę mieszkaniową zarówno w mieście jak i w gminie Warta.
2. Maksymalne zapotrzebowanie na nową zabudowę usługową przekracza jej możliwości lokalizowania na wskazanych w studium terenach. Stwierdza się możliwość wyznaczenia nowych terenów o powierzchni ok. 19,0 ha.
3. W studium dotychczasowym istnieją znaczące rezerwy terenów pod zabudowę produkcyjno-usługową. Należy dokonać korekty tych terenów na rzecz dostosowania rezerw do rzeczywistych potrzeb.
4. W zakresie terenów wskazanych pod rekreację indywidualną, również występują rezerwy terenów. W tym zakresie, z uwagi na zależności zewnętrzne i zmienność procesów społecznych rzutujących na wielkość zapotrzebowania, odstąpiono od szacowania i porównywania zapotrzebowania i chłonności. Wyznaczone w studium tereny pod zabudowę rekreacji indywidualnej są kontynuacją przesądzeń wielu dotychczasowych

opracowań planistycznych, w tym głównie planu miejscowego gminy z 1993 r. oraz dotychczasowych edycji studium. Należy je zatem pozostawić w pełnym zakresie z niewielką korektą we wsi Ostrów Warcki i powiększeniem w miejscowości Zaspy Miłkowskie.

5. W zakresie terenów wskazanych pod zabudowę rekreacji zbiorowej, sportu i obsługi turystyki, wyznaczone tereny powinny odpowiadać na rzeczywiste zapotrzebowanie konkretnych inwestorów, dla których władze gminy są koordynatorem.

9. Uwarunkowania wynikające z diagnozy układu komunikacyjnego.

9.1. Układ drogowy.

Na układ drogowy gminy Warta składają się:

- a) droga krajowa o łącznej długości 19,6 km. Jest to odcinek drogi krajowej Nr 83 relacji Turek - Sieradz, klasy głównej,
- b) drogi wojewódzkie o łącznej długości 33,0 km, są to:
 - droga wojewódzka Nr 710 relacji Błaszki - Łódź, klasy głównej o długości 24,1 km na terenie gminy,
 - droga wojewódzka Nr 479 relacji Dąbrówka - Sieradz, klasy głównej o długości 8,9 km na terenie gminy;
- c) drogi powiatowe o łącznej długości 70,3 km na terenie gminy, z tego na terenie miasta 7,4 km.

Nr drogi	Nazwa drogi	Długość w km	Długość w km na terenie miasta
1700E	Glinno- Włyń – Kamionacz - zbiorcza	10,1	
1741E	Kaszew – Maszew - lokalna	3,3	
1742E	Goszczanów-Jeziorsko - zbiorcza	4,5	
1739E	Świnice Kaliskie – Kraków - lokalna	11,8	
1737E	Chlewo – Warta ul. Cielecka - zbiorcza	8,4	1,704
1744E	Poradzew- Tądów Górny - zbiorcza	5,2	
1745E	Poprężniki Cielce - zbiorcza	1,3	
1736E	Poddebina – Ustków-Cielce - lokalna	7,3	
1735E	Zielęcín - Cielce - Góra – Kalinowa - lokalna	4,7	
1734E	Kalinowa Głaniszew - Warta ul. Kaliska - zbiorcza	1,6	4,123
1723E	Słomków Mokry – Bartochów - lokalna	4,0	
1719E	Słomków-Suchy - Baszków - zbiorcza	2,8	
1713E	Baszków – Noski - zbiorcza	2,9	
1788E	Warta ul. Zachodnia, ul. Przedwiośnie - lokalna		0,874
1789E	Warta ul. Kościuszki - lokalna		0,665
3715E	Zbiorcza (od 25.07.2015 r. przekazana w zarząd Zarządowi Powiatu w Poddębicach)	0,5	

źródło: Urząd Gminy i Miasta w Warcie oraz Zarząd Dróg Powiatowych

d) drogi gminne o łącznej długości 69,50 km. Są to:

Lp	Numer	Relacja	Długość w mb
1.	DG114408E	Klonówek	3175
2.	DG114451E	Wola Miłkowska – Zaspy Miłkowskie	3990
3.	DG114452E	Maszew – Ostrów Warcki- Zaspy Miłkowskie	3485
4.	DG114406E	Zadąbrów - Wiatraki	1120
5.	DG114453E	Wola Zadąbrowska -Nowa Wieś-Tomistawice	2678
6.	DG114412E	Socha –Ustków-gr.gm.Goszczanów	1780
7.	DG114467E	Góra gr. gm Błazki	2690
8.	DG114357E	Gać Warcka – gr. gminy	1631
9.	DG114358E	Gać Warcka – gr. gminy	790
10.	DG114468E	Raczków- gr. gminy	1955
11.	DG114457E	Warta-Gołuchy	3788
12.	DG114458E	Glinno- Kolonia Glinno	2865
13.	DG114459E	Pierzchnia Góra-gr. gminy	3790
14.	DG114459E	Włyń-Polesie-Józefów Wiktorów-Lasek	4255
15.	DG114460E	Józefka-Rossoszycza	6375
16.	DG114461E	Lasek- Rossoszycza gr. gminy	5645
17.	DG114464E	Rożdżały- gr.gminy Szadek	3654
18.	DG114463E	Droga przez Miedze Nowe	2125
19.	DG114462E	Rożdżały - Raszelki	2100
20.	DG114465E	Zagajew-gr.gm.Błazki	
21.	DG114466E	Raczków-Gać Warcka-Kawęczynek	
22.	DG114454E	Proboszczowice-Grzybki	501
23.	DG114410E	Poradzew (gm.Goszczanów) – Kolonia Socha	
24.	DG114407E	Podębina- gr. gminy	986
25.	DG114455E	Duszniki-Małków-Gołuchy	
26.	DG114456E	Czartki Wielkie-Witów-Warta	

źródło: Urząd Gminy i Miasta w Warcie

Z ww. dróg gminnych, 42,505 km (61%) stanowią drogi gruntowe. Drogi o nawierzchni bitumicznej obejmują 15,5 km, o nawierzchni tłuczniowej 11,514 km. Wszystkie w/w drogi gminne mają klasę dróg lokalnych.

Na terenie miasta istnieje 64 ulic posiadających status dróg gminnych o łącznej długości 31,34 km, są to:

- Nr 114504E - ul. Kowalówka
- Nr 114501E - ul. Akacyjowa, ul. Lipowa i ul. Południowa
- Nr 114502E - ul. Cezarego Baryki i ul. Jagiellońska
- Nr 114503E - ul. Bukowa
- Nr 114505E - ul. Cegielniana
- Nr 114505E - ul. Długa
- Nr 114506E - ul. Piekarska, ul. Garbarska i ul. Parkowa
- Nr 114507E - ul. Garncarska
- Nr 114508E - ul. Głęboka

- Nr 114509E - ul. Głowackiego Bartosza
- Nr 114510E - ul. Górna
- Nr 114511E - ul. Graniczna i ul. Jaśminowa
- Nr 114512E - ul. Kaszyńskiego i ul. Misjonarska
- Nr 114513E - ul. Kasztanowa
- Nr 114514E - ul. Klasztorna i ul. Prefektoralna
- Nr 114515E - ul. Klonowa
- Nr 114516E - ul. Konfederatów Barskich
- Nr 114517E - ul. Kosynierów, ul. Zamłynie i ul. 3 Pułku Strzelców Konnych
- Nr 114518E - ul.700-Lecia
- Nr 114519E - ul. Łąkowa i ul. Szymańskiego
- Nr 114520E - ul. Krótka, ul. Targowa i ul. Ogrodowa
- Nr 114521E - ul. Piaskowa
- Nr 114522E - ul. Popioły
- Nr 114523E - ul. Powstania Listopadowego
- Nr 114524E - ul. Północna
- Nr 114525E - ul. Promień
- Nr 114526E - ul. Przechodnia
- Nr 114527E - ul. Judyma
- Nr 114528E - ul. Oksińskiego
- Nr 114529E - ul. Róży
- Nr 114530E - ul. Świętojańska
- Nr 114531E - ul. Wiśniowa
- Nr 114532E - ul. Terenowa
- Nr 114533E - ul. Wierna
- Nr 114534E - ul. Włociańska
- Nr 114535E - ul. Zmierzch
- Nr 114536E - Plac Wł.Reymonta
- Nr 114543E – ul. Andrychiewicza
- Nr 114537E – ul. Barska
- Nr 114541E – ul. Cwendrycha
- Nr 114544E – ul. Deczyńskiego
- Nr 114542E – ul. Kaleniewicz
- Nr 114547E – ul. Koźmińska
- Nr 114546E – ul. Paszkowskiego
- Nr 114505E – ul. Raclawicka
- Nr 114545E – ul. Sadowa
- Nr 114543E – ul. Szukalskiego
- Nr 114502E – ul. Świętokrzyska
- Nr 114540E – ul. Tarnowskiego
- Nr 114538E – ul. Wolności
- Nr 114539E – ul. Zapomnienie

9.2. Komunikacja publiczna.

Jest realizowana przez autobusową komunikację PKS. Warta nie ma dworca autobusowego, a jedynie przystanek PKS. Kursy autobusowe PKS na terenie gminy odbywają się głównie drogami wojewódzkimi i powiatowymi. Przez gminę Warta nie przebiegają linie kolejowe., Jako zadanie o znaczeniu krajowym (wg planu województwa) w przyszłości planowana jest szybka kolej Wrocław - Łódź-Warszawa (odgałęzienie linii Warszawa Łódź- Poznań), jednak jej przebieg, według rozpoznania, nie jest obecnie planowany przez obszar gminy Warta.

Podsumowując, należy stwierdzić, że sieć drogowa w gminie Warta nie jest zbyt gęsta. Na 1 km² obszaru gminy przypada 0,79 km dróg, co plasuje gminę w rzędzie najslabiej wyposażonych w urządzoną sieć drogową w województwie łódzkim. Sieć ta zaspokaja jednak potrzeby gminy w sposób dostateczny, bowiem gmina jest zaludniona słabo.

W granicach gminy znajdują się dwa mosty z tego jeden na rzece Warcie w ciągu drogi wojewódzkiej Nr 710 w Warcie (aktualnie przebudowywany) i drugi w ciągu drogi wojewódzkiej Nr 479 na rzece Pichnie.

10. Uwarunkowania wynikające z aktualnego poziomu obsługi przez infrastrukturę techniczną.

10.1. Zaopatrzenie w wodę.

Na terenie gminy Warta jest osiem czynnych stacji wodociągowych zaopatrujących w wodę większość miejscowości oraz jedna (w Rossoszycy) – obecnie niepracująca .

Długość sieci wodociągowej na terenie gminy wynosi 266 km, ilość przyłączy wodociągowych na terenie gminy – 3681.

Woda na potrzeby komunalnych sieci wodociągowych pobierana jest z ujęć głębinowych ujmujących jurajskie pięto wodonośne.

Poniżej zestawiono stacje wodociągowe wraz z charakterystyką ujęć wody.

L.p.	STACJA Lokalizacja - działka	Ilość otworów	Wydajność otworu studz.Q / depresja s m ³ /h/ m	Ustalone zasoby ujęcia m ³ /h	Głębokość otworu m	Stratygrafia ujętej warstwy wodonosnej
1	2	3	4	5	6	7
1.	CIELCE Dz.397/8 i 393/4	2	1. 24,15 / 2,66	27,8	116	K ₂
			2. 25,0 / 24,08		160	K ₂
2.	GRABINKA Obr. Rożdżały Dz. 501	2	S 3. 40,0 / 4,7	40,0	73	N
			S 2. 24,0 / 2,6		41,5	N
3.	JEZIORSKO Dz.668/2	1	65,0 / 6,6	65,0	55	K ₂
4.	MAŁKÓW Studnia nr 1 dz. 226/1 Studnia Nr 2 i stacja	2	1. 76,0 / 12,5	76,0	80	K ₂
			2. 60,0 / 3,02		90	K ₂
5.	MIEDŹNO Dz. 166	1	10,0 / 14,0	10,0	95	K ₂
6.	ROSSOSZYCA Dz. 684	2	1. 20,2 / 16,5	20,2	60	K ₂
			2. 20,2 / 12,6		60	K ₂
7.	USTKÓW Dz. 102	1	79,0 / 2,5	79,0	120	K ₂
8.	WARTA ul.Sadowa Obr.8 dz.95/3	1	55,0 / 46,0	55,0	120	K ₂
9.	WŁYŃ Dz. 2173/6	1	55,0 / 3,3	55,0	83	K ₂

Q - czwartorzęd
N – neogen
K₂ - kreda górna

Stacje wodociągowe zaopatrują w wodę wymienione niżej miejscowości:

- CIELCE** - Cielce, Czartki, Zielęcín, Krąków, Gać Warcka, Głaniszew, Góra, Kawęczynek, Raczków, Zagajew,
- GRABINKA** - Grabinka, Borek Lipiński, Lipiny, Miedze Stare i Nowe, Mogilno, Raszelki, Rossoszyca, Rożdżały
- JEZIORSKO** - Jeziorsko, Klonówek, Maszew, Ostrów Warcki, Poddębina, Wola Miłkowska, Zaspy Miłkowskie,
- MAŁKÓW** - Warta - część południowa i wschodnia, Małków, Bartochów, Baszków, Duszniki, Gołuchy, Jakubice, Łabędzie, Piotrowice oraz w gminie Sieradz – Biskupice, Kowale, Zagórki
- MIEDŹNO** - Miedźno,
- USTKÓW** - Ustków, Augustynów, Grzybki, Mikołajewice, Retnica, , Socha, Tądów Górny, Tomisławice, Kolonia Tomisławice, Witów, Wola Zadąbrowska, Zadąbrów Rudunek, Zadąbrów Wiatraczyska, Żerechów
- WARTA** - Warta – część północna, Proboszczowice
ul.Sadowa
- WŁYŃ** - Włyń, Dzierżazna, Glinno, Kolonia Glinno, Kamionacz, Nobela
- ROSSOSZYCA** - obecnie stacja i ujęcie jest nieczynne

Sieć wodociągowa zaopatrywana przez stację w Grabince jest połączona ze stacją w Rossoszycy. W razie potrzeby stacja w Rossoszycy może być uruchomiona.

Podobnie spięte ze sobą są sieci zaopatrywane przez cztery stacje : Cielce, Małków, Ustków i Warta. Awaria którejkolwiek z wymienionych stacji nie skutkuje brakiem zaopatrzenia w wodę.

Oprócz opisanych wyżej ujęć wód podziemnych wykorzystywanych na potrzeby komunalne istnieje znaczna ilość otworów studziennych wykorzystywanych na potrzeby lecznictwa zamkniętego, przemysłowe, gospodarcze bądź przez gospodarstwa indywidualne. Są to otwory studzienne ujmujące wodę z utworów różnego wieku, czwartorzędowych , neogeńskich oraz kredowych. Istnieje również wiele otworów studziennych, które obecnie są nieczynne. Nieczynne są przede wszystkim ujęcia o stosunkowo małej wydajności i wykonane wiele lat temu. Część z nich ujmowała wody z czwartorzędu.

Poniżej wymienione zostały inne udokumentowane ujęcia wód podziemnych na terenie gminy, czyli te, dla których zostały określone i zatwierdzone zasoby wody.

L.p.	Lokalizacja ujęcia	Użytkownik	Wydajność otworu studz. Q/ depresja (m ³ /h/m)	Ustalone zasoby ujęcia (m ³ /h)	Głębokość Otworu (m)	Stratygrafia ujętej warstwy wod.	Uwagi (współrzędne otworu wg dokumentacji geologicznej)
1	2	3	5	6	7	8	9
1.	WARTA ul.Sieradzka	Szpital	80,0 /22,5	80,0	132	K ₂	
2.	WARTA ul.Sieradzka	Szpital bud.mieszk.	64 /2,4	W ramach poz. 1	56	K ₂	nieczynny
3.	WARTA ul.Sieradzka	Szpital gospodarstwo	20,0 / 1,0	20,0	80	Q	-

4.	WARTA Park	Zakład wodociągów	31,0 / 0,9	31,0	22,5	Q	nieczynny
5.	WARTA ul.Terenowa	gosp.indywid.	138,0 / 2,1	138,0	60	K ₂	
6.	WARTA ul. Kaliska	d. GS	15,0 / 5,5	15,0	39	Q	
7.	WARTA ul. Akacyjowa dz.47	gosp.indywid.	40,0 / 5,9	40,0	110	K ₂	51° 42' 30" 18° 34' 50"
8.	WARTA dz.32/2 ul. Baszkowska	gosp.indywid.	51,0 / 13,9	51,0	72	K ₂	51° 41' 59" 18° 36' 46"
9.	WARTA Obr.6 dz.59	gosp.indywid.	20,0 / 1,99	20,0	85	K ₂	51° 42' 15" 18° 35' 43"
10.	WARTA Obr.5 dz.12	gosp.indywid.	18,0 / 5,0	18,0	99	K ₂	51° 42' 36" 18° 35' 32"
11.	WARTA Obr.7 dz.2	gosp.indywid.	45,0 / 3,12	5,22*	95	K ₂	51° 42' 10" 18° 35' 13"
12.	AUGUSTYNÓW Dz. 12	gosp.indywid.	20,0 / 9,1	20	36	Q	51° 43' 22" 18° 35' 38"
13.	AUGUSTYNÓW dz. 78	gosp.indywid.	27,0 / 11,86	4,44*	68	N	55 95 629,7 44 64 470,3
14.	BARTOCHÓW – GOŁUCHY	studnia wykonana dla wodociągu	97,0 / 3,9	97,0	70	K ₂	
15.	Kol. BARTOCHÓW dz. 391	gosp.indywid.	33,0 / 3,42	4,6*	70	K	51° 40' 00" 18° 37' 17"
16.	BASZKÓW dz.398	gosp.indywid.	30,0 / 4,9	30,0	80	K	51° 39' 34" 18° 37' 15"
17.	CHORAŻKA	gosp.indywid.	3,6 / 0,25	3,6	16	Q	-
18.	CIELCE	gosp.indywid.	10,9 / 3,2	10,9	110	K	51° 44' 13" 18° 34' 52"
19.	CIELCE	gosp.indywid.	12,0 / 11,5	12,0	94	K	51° 44' 10" 18° 34' 04"
20.	CIELCE dz. 224	gosp.indywid.	18,0 / 5,81	18,0	86	N	51° 39' 34" 18° 37' 15"
21.	CZARTKI dz. 9	gosp.indywid.	20,0 / 7,0	20,0	94	N	51° 43' 42" 18° 32' 58"
22.	CZARTKI dz. 66/1	gosp.indywid.	18,0 / 6,14	18,0	92	N	51° 43' 26" 18° 32' 27"
23.	CZARTKI dz. 244	gosp.indywid.	20,0 / 24,0	20,0	99	K ₂	-
24.	DZIERŻAZNA dz.195	gosp.indywid.	5,0 / 0,65	5,0	44	Q	51° 42' 54" 18° 40' 41"
25.	DZIERŻAZNA dz. 198 st. I	gosp.indywid.	5,5 / 14,4	5,5	28	Q	51° 40' 00" 18° 41' 01"
26.	DZIERŻAZNA dz. 130 st. II	gosp.indywid.	5,5 / 12,4		28	Q	51° 40' 00" 18° 41' 00"
27.	GAC WARCZA dz. 141	gosp.indywid.	30,0 / 3,86	9,0*	60	N	51° 40' 08" 18° 32' 08"
28.	GAC WARCZA dz. 182/184	gosp.indywid.	30,0 / 7,70	8,8	95	K ₂	51° 40' 21" 18° 32' 51"
29.	GAC WARCZA dz. 212/1	gosp.indywid.	39,1 / 0,8	15,0*	62	Q	51° 40' 18" 18° 32' 54"

30.	GŁANISZEW dz. 88	gosp.indywidual.	25,0 / 3,53	5,22*	73	K ₂	51° 42' 19" 18° 33' 53"
31.	GRZYBKI	studnia wykonana dla wodociągu	80,0 / 12,0	80,0	88	N	51° 57' 08" 18° 36' 02"
32.	GRZYBKI dz. 96	gosp.indywidual.	18,3 / 2,0	18,3	120	K ₂	51° 43' 36" 18° 36' 08"
33.	GRZYBKI dz. 121	gosp.indywidual.	20,0 / 21,9	20,0	98	K ₂	51° 38' 2" 18° 32' 6"
34.	GRZYBKI dz. 281	gosp.indywidual.	9,0 / 2,65	9,0	63	N	-
35.	GRZYBKI	gosp.indywidual.	6,0 / 1,7	6,0	49	N	-
36.	JAKUBICE- BASZKÓW dz.317	gosp.indywidual.	30,0 / 4,89	30,0	97	K	51° 39' 14" 18° 36' 16"
37.	KAWĘCZYNEK dz. 5	gosp.indywidual.	20,0 / 2,3	20,0	90	N	51° 40' 16" 18° 32' 28"
38.	KAWĘCZYNEK dz. 67	gosp.indywidual.	18,0 / 1,1	18,0	60	N	51° 39' 59" 18° 30' 37"
39.	KRAKÓW	studnia wykonana dla wodociągu	67,6 / 7,1	67,6	40	Q	51° 44' 05" 18° 32' 52"
40.	KRAKÓW dz. 195	gosp.indywidual.	45,0 / 3,9	45,0	53	Q	51° 42' 25" 18° 49' 14"
41.	KRAKÓW dz. 202	gosp.indywidual.	30,0 / 12,7	30	55	Q	51° 43' 16" 18° 35' 27"
42.	LIPINY dz. 73	gosp.indywidual.	30,0 / 2,0	30,0	50	Q	51° 42' 25" 18° 49' 14"
43.	ŁABĘDZIE dz. 103	gosp.indywidual.	30,8 / ?	9,0*	80	K ₂	51° 40' 25" 18° 35' 04"
44.	ŁABĘDZIE dz. 168	gosp.indywidual.	30,0 / 2,2	30,0	62	K	51° 42' 25" 18° 49' 14"
45.	MAŁKÓW dz. 4	gosp.indywidual.	31,3 / 8,6	9,0*	99	K	51° 41' 36" 18° 35' 27"
46.	MAŁKÓW dz. 202/1	pluczka kruszywa	52,0 / 4,4	52	90	K	51° 41' 35" 18° 37' 38"
47.	MAŁKÓW dz. 1150	gosp.indywidual.	20,0 / 3,19	5,0*	73	K	51° 41' 06" 18° 35' 47"
48.	MAŁKÓW	gorzelnia	7,2 / 1,2	7,2	30	Q	-
49.	MIEDŹNO	gosp.indywidual.	6,0 / 2,5	6,0	45	Q	-
50.	MIKOŁAJEWICE	gosp.indywidual.	2,6 / 2,3	2,6	28	Q	-
51.	MOGILNO	gosp.indywidual.	2,0 / 0,25	2,0	37	Q	-
52.	MOGILNO dz. 136	gosp.indywidual.	18,0 / 8,40	18,0	95	K	51° 41' 51" 18° 50' 06"
53.	NOWE MIEDZE	cegielnia	17,1 / 2,8	17,1	70,3	Q	
54.	OSTRÓW WARCKI	Pompownia otw. Nr 1	12,0 / 7,0	-	26	Q	
55.	OSTRÓW WARCKI	Pompownia otw. Nr 3	26,0 / 0,49	26,0	57	K	

56.	PIOTROWICE dz. 268/2	gosp.indywid.	26,68/3,31	26,68	85	K	51° 38' 41" 18° 37' 31"
57.	RACZKÓW	szkoła	3,34 / 11,1	3,34	31,5	N	
58.	RACZKÓW	gosp.indywid.	16,5 / 11,1	16,5	130	K	51° 40' 45" 18° 33' 25"
59.	RACZKÓW 15	gosp.indywid.	11,0 / 20,1	11,0	130	K	51° 46' 48" 18° 33' 24"
60.	RACZKÓW dz. 82	gosp.indywid.	25,0 / 3,92	12,5*	52	Q	51° 40' 56" 18° 32' 31"
61.	RACZKÓW dz. 101	gosp.indywid.	12,0 / 0,83	12,0	63	Q	51° 40' 36" 18° 32' 28"
62.	RAFAŁÓWKA	prewentorium st.1	17,0 /19,6	17,0	73,5	K	51° 41' 12" 18° 47' 37"
		prewentorium	17,0 / 3,7		70		51° 41' 12" 18° 47' 37"
63.	ROSSOSZYCA	d. „Las”	38,0 / 2,85	38,0	31,7	Q	51° 41' 55" 18° 46' 03"
64.	ROŹDŻAŁY dz.365	gosp.indywid.	32,0 / 0,5	32	80	K	51° 43' 46" 18° 48' 52"
65.	ROŹDŻAŁY dz.385	gosp.indywid.	30,0 3,3	30	45	Q	51° 43' 24" 18° 48' 47"
66.	SOCHA dz. 133	gosp.indywid.	24,0 / 3,3	24,0	99	K	51° 44' 47" 18° 36' 26"
67.	TOMISŁAWICE	szkoła	32,2 / 1,45	42,3	30	Q	51° 45' 05" 18° 38' 26"
68.	TOMISŁAWICE	gosp.indywid.	2,5 / 2,6	2,5	28	Q	-
69.	KOL.TOMISŁAWICE	gosp.indywid.	4,8 / 2,5	4,8	41	Q	-
70.	USTKÓW dz. 39	gosp.indywid.	30,0 / 3,9	30,0	100	K	x 55 97 837,68 y 44 64 409,21
71.	USTKÓW dz. 243/1	gosp.indywid.	24,0 / 1,65	10,0*	99	K	51° 45' 34" 18° 36' 34"
72.	WŁYŃ	szkoła	16,3 / 0,88	24,3	18	Q	51° 42' 30" 18° 40' 52"
73.	WOLA ZADĄBROWSKA	gosp.indywid.	19,7 / 4,4	19,7	52	Q	
74.	WRZOSY	gosp.indywid.	9,1 / 0,6	9,1	26	Q	-
75.	ZAGAJEW 53	gosp.indywid.	24,9 / 7,6	24,9	34	Q	51° 42' 04" 18° 35' 03"
76.	ZAGAJEW dz. 93	gosp.indywid.	20,0 / 5,2	20,0	80	K	51° 41' 45" 18° 34' 28"
77.	ZAGAJEW dz. 30/2	gosp.indywid.	20,0 / 5,71	20,0	60	N	51° 41' 21" 18° 33' 18"
78.	ZAGAJEW dz. 170	gosp.indywid.	20,0 / 2,15	5,0*	65	K	51° 42' 18" 18° 33' 52"
79.	ZAGAJEW dz. 276	gosp.indywid.	20,0 / 1,3	5,0*	72	K	51° 41' 25" 18° 35' 06"

* zasoby ustalone w stosunku rocznym tj. m³/h/rok

Lokalizacja studni jest oznaczona na rysunkach studium.

10.2. Gospodarka ściekowa.

Rozwój sieci kanalizacyjnej na terenie gminy Warta zdecydowanie nie nadążył za dynamicznym rozwojem sieci wodociągowych. Na terenie miasta funkcjonuje zmodernizowana w 2005 r. mechaniczno-biologiczna oczyszczalnia ścieków zlokalizowana na północny-wschód od miasta w kierunku Szadku. Oczyszczalnia typu BIOBLOK pracująca w technologii osadu czynnego pozwala na oczyszczenie średnio 1200 m³/d ścieków.

Ścieki z miejskiego systemu kanalizacji sanitarnej dopływają grawitacyjnie do oczyszczalni zarówno kolektorem sanitarnym jak ogólnospławnym.

Oczyszczalnia jest wyposażona w punkt zlewny do przyjmowania ścieków przywożonych taborem asenizacyjnym w ilości 40-50 m³/d. Oczyszczone ścieki kierowane są do rzeki Warty.

Aktualne średnie obciążenie oczyszczalni kształtuje się na poziomie 450-500 m³/d, co stanowi ok.45% maksymalnej wydajności.

Na terenie gminy funkcjonuje jedna oczyszczalnia w Jeziorsku typu LEMNA pozwalająca oczyścić 96m³/d ścieków dopływających ze zbiorczej przepompowni. Oczyszczone ścieki kierowane są do zbiornika Jeziorsko. Oczyszczalnia została wyposażona w punkt zlewny do przyjmowania ścieków przywożonych taborem asenizacyjnym. Aktualne średnie obciążenie oczyszczalni kształtuje się na poziomie 8-10 m³/d co stanowi zaledwie 10% możliwej wydajności. Wywóz odpadowych skrutek, piasku i osadów ściekowych z obydwu oczyszczalni realizowany jest przez koncesjonowane jednostki do unieszkodliwiania.

W studium nadal utrzymuje się proponowane lokalizacje oczyszczalni ścieków dla wsi o zwartej zabudowie.. Lokalizacja planowanych oczyszczalni obejmuje: Ustków, Kraków, Raczków, Zaspy Miłkowskie, Głaniszew, Rossoszyca, Glinno, Kamionacz, Rożdżały i Miedźno.

W pozostałych obszarach gminy, szczególnie w obszarach o rozproszonej zabudowie, gospodarka ściekowa realizowana będzie w oparciu o przyzagrodowe (przydomowe) oczyszczalnie ścieków lub szczelne zbiorniki bezodpływowe.

Sieć kanalizacyjna zlokalizowana na terenie miasta Warty obejmuje 14,9 km i 370 przyłączy (ok. 50%), w tym odcinki kanalizacji ogólnospławnej mają długość ok. 3,5 km. Na terenie gminy funkcjonuje jedynie odcinek sieci o długości 4,5 km we wsi Jeziorsko, poprzez który dopływają ścieki z 31 gospodarstw do oczyszczalni w Jeziorsku (40%). Do sieci przyłączone są zarówno gospodarstwa domowe, jak i zakłady produkcyjne oraz inne obiekty miejskie. W pozostałych obszarach gminy ścieki odprowadzane są do zbiorników bezodpływowych i wywożone taborem asenizacyjnym do punktu zlewowego przy oczyszczalniach w Warcie i w Jeziorsku.

Wnioski:

- Należy zintensyfikować proces rozbudowy sieci kanalizacji sanitarnej, szczególnie w mieście Warta, z podłączeniem nowych gospodarstw domowych.
- Koniecznym jest kontynuacja wprowadzania lokalnych rozwiązań w sołectwach (grupowe oczyszczalnie ścieków, oczyszczalnie przyzagrodowe lub szczelne zbiorniki bezodpływowe).
- Kompleksowego rozwiązania i usprawnienia organizacyjnego wymaga przywóz ścieków ze zbiorników bezodpływowych do oczyszczalni.
- Należy utrzymywać istniejące oczyszczalnie w dobrym stanie technicznym.

10.3. Gospodarka odpadami.

Odpady z terenu Miasta i Gminy Warta wywożone są do Zakładu Utylizacji i Unieszkodliwiania Odpadów Komunalnych „ORLI STAW” w Prazuchach Nowych w gminie Ceków Kolonia. Zakład powstał w ramach projektu Związku Komunalnego Gmin „Czyste Miasto, Czysta Gmina”, a Gmina Warta jest jednym z członków tego Związku. Celem działania Związku jest opracowanie i realizacja programu polegającego na kompleksowym, zgodnym z wymogami UE, rozwiązaniu problemu gospodarki odpadami komunalnymi. Zakład jest zlokalizowany na otoczonym lasami obszarze ok. 22 ha terenu. Inwestorem, właścicielem terenu oraz użytkownikiem jest Związek Komunalny Gmin „Czyste Miasto, Czysta Gmina”. Na terenie Miasta i Gminy realizowany jest wspólny dla Związku Gmin program gospodarki odpadami. Sposób zbierania odpadów na obszarze gmin tworzących ZKG „Czyste Miasto, Czysta Gmina” polega głównie na wykorzystaniu

pojemników. Dodatkowo na terenach wiejskich stosowane są duże pojemnościowo kontenery rozmieszczone w dogodnych do ich odbioru miejscach. Ich rozmieszczenie z punktu widzenia mieszkańców jest mniej korzystne, gdyż wymaga donoszenia/dowożenia odpadów z większych odległości.

Na terenie Zakładu Gospodarki Komunalnej i Mieszaniowej w Warcie od sierpnia 2015 r. działa Punkt Selektywnego Zbierania Odpadów Komunalnych, gdzie mieszkańcy we własnym zakresie, mogą przywieźć i rozsortować odpady.

10.4. Elektroenergetyka.

Zasadniczym źródłem zasilania miasta i gminy Warta w energię elektryczną są stacje 110/15kV zlokalizowane poza terenem gminy, połączone systemem linii elektroenergetycznych 110kV. Przez gminę i miasto Warta nie przebiegają obecnie linie wysokich napięć.

Istniejący system zasilania miasta i gminy Warty z sieci 110kV zaspokaja obecne potrzeby. W przypadku wzrostu poboru mocy przewiduje się w perspektywicznych planach budowę stacji 110/15kV z lokalizacją w granicach miasta oraz budowę dwutorowej linii 110kV, która będzie wcięciem w istniejącą linię 110kV relacji Sieradz- Błaszki.

Energia elektryczna dostarczana jest dla odbiorców magistralnymi napowietrznymi liniami 15kV relacji:

- ze stacji 110/15 kV „Sieradz” zlokalizowanej przy ul. Wojska Polskiego w Sieradzu,
- ze stacji 110/15 kV „Błaszki” zlokalizowanej w miejscowości Borysławice na terenie gminy Błaszki,
- ze stacji 110/15 kV „Szadek”, zlokalizowanej w miejscowości Wielka Wieś na terenie gminy Szadek,
- z rozdzielni 15 kV „Jeziorsko” zlokalizowanej w miejscowości Łyszkowice na terenie gminy Pęczniew.

Zasilanie odbiorców w energię elektryczną realizowane jest poprzez sieci średnich napięć, 109 stacji transformatorowych 15/0,4kV oraz sieć niskiego napięcia. Dostawa energii jest powszechna. W zdecydowanej większości realizowana jest przez linie 15kV napowietrzne i kablowe oraz słupowe i wnetrzowe stacje transformatorowe.

Na terenie gminy dominują słupowe stacje transformatorowe, zasilane w zdecydowanej większości liniami napowietrznymi.

W granicach administracyjnych miasta funkcjonuje 20 wnetrzowych i słupowych stacji transformatorowych, zasilanych zarówno liniami kablowymi, jak i napowietrznymi liniami 15kV przebiegającymi przez miasto oraz na jego obrzeżach. Napowietrzne linie 15kV należy stopniowo wymieniać na kablowe, układanych wzdłuż ulic, w powiązaniu z wymianą słupowych stacji transformatorowych na wnetrzowe.

Sieć średnich napięć obsługiwana jest przez Rejon Energetyczny w Sieradzu.

Wnioski:

- Stan techniczny systemu sieci elektroenergetycznych na terenie gminy jest dobry, jednak powinien być zmodernizowany, głównie w zakresie linii niskiego napięcia oraz stacji transformatorowych 15/0,4kV z zasilającymi je liniami odgałęźnymi 15kV.
- Na wyznaczanych terenach dla nowej zabudowy należy przewidzieć budowę nowej sieci elektroenergetycznej średniego i niskiego napięcia lub rozbudowę istniejącej sieci.

10.5. Gazownictwo.

Gmina Warta nie jest zasilana w gaz przewodowy. Możliwości rozwoju gazyfikacji sieciowej mogą się pojawić po wybudowaniu projektowanego gazociągu wysokiego ciśnienia relacji Kalisz – Sieradz oraz stacji redukcyjno-pomiarowych w Warcie i w Jeziorsku. Obecnie gospodarstwa domowe są zaopatrywane w gaz propan butan w butlach rozwożonych głównie przez prywatnych dystrybutorów.

Wnioski:

- Gazyfikacja terenów zabudowanych sprzyja ochronie środowiska poprzez ograniczenie lokalnej emisji pyłów, tlenków siarki i azotu. Stacje redukcyjno-pomiarowe oraz gazociągi są układami zamkniętymi i wyłączając stany awaryjne nie zagrażają środowisku naturalnemu.
- Zasadnym, w szczególności ze względu na ochronę środowiska przyrodniczego, jest dążenie do intensyfikowania działań na rzecz gazyfikacji gminy w celu substytucji paliw stałych gazem.

10.6. Ciepłownictwo.

Na terenie miasta Warta funkcjonuje kilka większych kotłowni lokalnych opalanych węglem i olejem opałowym, które zabezpieczają znaczną część potrzeb cieplnych budynków użyteczności publicznych, bloków mieszkalnych oraz firm.

Najważniejsze z nich to:

- przebudowywana z wykorzystaniem peletu jako nośnika energii cieplnej kotłownia przy ul. Kościuszki 18,
- opalane olejem opałowym: kotłownia przy ul. Górnej oraz kotłownia Wojewódzkiego Szpitala Psychiatrycznego,

Pozostałe budynki, szczególnie jednorodzinne, posiadają własne wbudowane źródła ciepła opalane głównie węglem kamiennym oraz drewnem i olejem opałowym.

Na terenie gminy funkcjonuje kilka mniejszych kotłowni zasilających pojedyncze obiekty. W zdecydowanej większości są to węglowe źródła ciepła o małej sprawności. Należą do nich m.in.:

- kotłownie węglowe w Szkołach Podstawowych w Ustkowie, Rossoczycy, Raczkowie i Włyniu, przy czym SA one sukcesywnie przebudowywane na ekologiczne nośniki energii cieplnej,
- kotłownia węglowo-olejowa w SP w Jeziorsku,
- kotłownie olejowe w SP w Cielcach i Jakubicach.

10.7. Telekomunikacja.

Usługi telekomunikacyjne na terenie miasta i gminy Warta realizowane są z wykorzystaniem telefonii przewodowej w oparciu o centralę automatyczną zlokalizowaną w budynku „Poczty Polskiej” przy ul. Kościuszki, jak i bezprzewodowej za pośrednictwem 6 masztów przekaźnikowych:

- w m. Warta – 4 (na terenie oczyszczalni ścieków, przy ul. Świętojańskiej, ul.3 Maja-młyn i ul. Cegielnianej na terenach prywatnych),
- w Rossoczycy – 3.

Na sieć telefoniczną składają się zarówno nowe podziemne linie kablowe występujące w zasadzie wyłącznie w mieście Warta jak i napowietrzne telefoniczne linie występujące w zdecydowanej większości na terenie wsi. Działania na przyszłość powinny umożliwiać dalsze podłączanie nowych abonentów do sieci telefonicznej i poprawiać jakość usług świadczonych zarówno przez operatorów sieciowych oraz telefonii bezprzewodowej.

10.8. Obwałowania.

Łączna długość obwałowań przeciwpowodziowych na terenie gminy wynosi 24,394 km, z czego 20,338 km stanowią wały przeciwpowodziowe rzek: Warty, Niniwki, Strugi z Bartochowa, Pichny k.Zduńskiej Woli, a 4,056 km wały cofkowe zbiornika Jeziorsko.

W ostatnim okresie zostały przebudowane wały rzeki Warty i Strugi z Bartochowa.

11. Uwarunkowania wynikające ze stanu prawnego gruntów i użytkowania terenów.

Poniższe analizy stanu prawnego gruntów oraz użytkowania terenów wykonano w oparciu o zestawienia zbiorcze gruntów według stanu użytkowania i własności na dzień 01.04.2017 r. udostępnione przez Starostwo Powiatowe w Sieradzu.

11.1. Stan prawny gruntów

W zakresie struktury własności, sytuacja w gminie i mieście Warta nie odbiega od średnich dla wszystkich gmin wiejskich i wiejsko-miejskich Polski środkowej. W strukturze własności na terenie gminy i miasta dominuje własność osób fizycznych (18 652 ha), stanowi bowiem 73,4 % ogólnej powierzchni. Własność Skarbu Państwa to 24,1 %, (6 123 ha) powierzchni, na którą składają się grunty w trwałym zarządzie państwowych jednostek organizacyjnych w tym głównie Administracji Lasów Państwowych. Własność komunalna gminy to zaledwie 0,8 % (207 ha) powierzchni gminy i miasta. Większość tych gruntów stanowią grunty pod drogami.

W mieście Warta własność osób fizycznych stanowiła 797 ha, własność Skarbu Państwa 113 ha, własność gminy 87 ha. W gminie i w mieście własność kościołów i związków wyznaniowych obejmuje łącznie 44 ha, a wspólnot gruntowych 89 ha.

Poniższa tabela przedstawia stan prawny gruntów na obszarze gminy i miasta Warta.

Wyszczególnienie gruntów według własności użytkowania	ogółem	w tym w:		udział gruntów w odniesieniu do powierzchni:		
		miasto	gmina	ogólnej miasta i gminy	miasto	gmina
	(w ha)			(w %)		
Powierzchnia ogólna gruntów	25426	1084	24 342	100	100	100
w tym:						
Skarbu Państwa	6 123	113	6 010	24,1%	10,4%	24,7%
Gminy	207	87	120	0,8%	8,0%	0,5%
Osób fizycznych	18 652	797	17 855	73,4%	73,5%	73,4%
- gospodarstwa rolne	17 119	713	16 406	67,3%	65,8%	67,4%
Spółdzielni	134	1	133	0,5%	0,1%	0,5%
Kościółów i związków wyznaniowych	44	12	32	0,2%	1,1%	0,1%
Wspólnot gruntowych	89	39	50	0,4%	3,6%	0,2%
Powiatu	67	13	54	0,3%	1,2%	0,2%
Województwa	61	17	44	0,2%	1,5%	0,2%
Spółek prawa handlowego, partii politycznych i stowarzyszeń	49	5	44	0,2%	0,5%	0,2

źródło: Starostwo Powiatowe w Sieradzu, 2016.

11.1. Użytkowanie terenów

Teren gminy i miasta Warty obejmuje łącznie powierzchnię 25 426 ha, w tym teren miasta Warta zaledwie 1 084 ha, co stanowi 4,3 % całej powierzchni miasta i gminy Warta. Pozostałe tereny o powierzchni 24 342 ha są terenami wiejskimi obejmującymi 48 sołectw stanowiąc 95,7 % powierzchni miasta i gminy Warta.

Największą powierzchnię zarówno na terenie miasta jak również na terenach wiejskich zajmują użytki rolne bo aż 69,5 % powierzchni gminy i miasta Warty (17 658 ha ogółem, w tym miasto – 1 084 ha, tereny wiejskie – 16 688 ha).

Grunty leśne oraz zadrzewienia i zakrzewienia zajmują po użytkach rolnych największą powierzchnię na terenie gminy i miasta, stanowiąc 19,7% ogólnej powierzchni, z czego tereny leśne, aż 19,2 % (4 893 ha), a grunty zadrzewione i zakrzewione zaledwie 0,5 % (116 ha).

Grunty zabudowane i zurbanizowane łącznie zajmują powierzchnię 673 ha, co stanowi tylko 2,7 % ogólnej powierzchni. Na terenie miasta powierzchnia ta w stosunku do powierzchni miasta też jest niewielka i stanowi 6,9 % (75 ha). Największą powierzchnię w tej grupie zajmują tereny komunikacyjne (drogi, tereny kolejowe i inne) bo aż 578 ha, co stanowi 2,3 % ogólnej powierzchni, z czego na terenie miasta 55 ha stanowiąc 5,1 % powierzchni miasta, a na terenach wiejskich 523 ha czyli 2,1 % powierzchni terenów wiejskich.

Tereny mieszkaniowe zarówno na terenie gminy i miasta zajmują bardzo niewielką powierzchnię – 28 ha, czyli 0,1 % ogólnej powierzchni.

Poniżej zestawiono udział gruntów według rodzajów użytkowania na obszarze gminy i miasta Warty.

Wyszczególnienie gruntów według rodzaju użytkowania	ogółem	w tym w:		udział gruntów w odniesieniu do powierzchni:		
		miasto	gmina	ogólnej miasta i gminy	miasto	gmina
	(w ha)		(w %)			
Powierzchnia ogólna gruntów	25 426	1 084	24 342	100	100	100
w tym:						
Użytki rolne:	17 658	970	16 688	69,5%	89,5%	68,6%
- grunty orne	13 783	679	13 104	54,2%	62,6%	53,8%
- sady	251	3	248	1,0%	0,3%	1,0%
- łąki trwałe	1 739	122	1 617	6,8%	11,3%	6,6%
- pastwiska trwałe	1 216	106	1 110	4,8%	9,8%	4,6%
- grunty rolne zabudowane	513	51	462	2,0%	4,7%	1,9%
- grunty pod stawami	27	0	27	0,1%	0,0%	0,1%
- grunty rolne pod rowami	130	10	120	0,5%	0,9%	0,5%
Grunty leśne oraz zadrzewienia i zakrzewienia:	5 009	2	5 007	19,7%	0,2%	20,6%
- lasy	4 893	2	4 891	19,2%	0,2%	20,1%
- grunty zadrzewione i zakrzewione	116	0	116	0,5%	0,0%	0,5%
Grunty zabudowane i zurbanizowane:	673	75	598	2,7%	6,9%	2,5%
- tereny mieszkaniowe	28	3	25	0,1%	0,3%	0,1%
- tereny przemysłowe	1	0	1	0,0%	0,0%	0,0%
- inne tereny zabudowane	19	15	4	0,0%	1,4%	0,0%
- zurbanizowane tereny niezabudowane	39	0	39	0,2%	0,0%	0,7%
- tereny rekreacyjno-wypoczynkowe	7	1	6	0,0%	0,1%	0,0%
- tereny komunikacyjne	578	55	523	2,3%	5,1%	2,1%
- drogi	569	55	514	2,2%	5,1%	2,1%
- tereny kolejowe	2	0	2	0,0%	0,0%	0,0%

- inne	7	0	7	0,0%	0,0%	0,0%
Grunty pod wodami:	93	13	80	0,4%	1,2%	0,3%
- powierzchniowo płynącymi	82	11	71	0,3%	1,0%	0,3%
- powierzchniowo stojącymi	11	2	9	0,0%	0,1%	0,0%
Użytki kopalne	4	0	4	0,0%	0,0%	0,0%
Nieużytki	362	19	343	1,4%	1,7%	1,4%
Tereny różne	1628	6	1622	6,4%	0,6%	6,7%

źródło: Starostwo Powiatowe w Sieradzu

12. Uwarunkowania wynikające z występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych.

Na obszarze objętym studium występują obiekty i tereny chronione na podstawie przepisów odrębnych, do których należą:

1. obszary i obiekty chronione w myśl ustawy prawo ochrony przyrody, zostały przedstawione w rozdziale uwarunkowania wewnętrzne – punkt 3.10;
2. obszary i obiekty chronione w myśl ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, zostały przedstawione w rozdziale uwarunkowania wewnętrzne – punkt 4.3 i 4.4;
3. złoża kopalin i udokumentowane zasoby wód podziemnych, w myśl ustawy prawo geologiczne i górnicze, zostały przedstawione w rozdziale uwarunkowania wewnętrzne – punkt 3.5,
4. obszary chronione w myśl ustawy Prawo wodne, zostały przedstawione w rozdziale uwarunkowania wewnętrzne – punkt 16.

Uwarunkowania związane ze wskazanymi obszarami obejmują przede wszystkim ograniczenia w zakresie możliwości swobodnego kształtowania (t.j. zabytki) i lokalizowania (t.j. przyroda i zagrożenie powodzią) zabudowy.

O utrzymaniu stanu istniejącego zagospodarowania przesądzają jednoznacznie obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszary Natura 2000.

13. Uwarunkowania wynikające z występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych.

Na terenie gminy i miasta nie występują naturalne zagrożenia geologiczne.

14. Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych złóż kopalin, zasobów wód podziemnych oraz udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla.

14.1. Surowce mineralne (omówiono je wcześniej w rozdziale Uwarunkowania wewnętrzne – surowce mineralne str. 18-23.)

Obejmują skoncentrowany rejon wzgórz czołowo-morenowych na zachód od miejscowości Małków-Duszniki oraz we wschodniej części w miejscowościach Rożdżały, Mogilno i Miedzno. W części zachodniej – liczba udokumentowanych złóż oraz dalsze wnioski o powiększenie terenów przewidzianych pod eksploatację – wyznaczają kierunek polityki przestrzennej tej części gminy.

14.2. Wody podziemne (omówiono je wcześniej w rozdziale Uwarunkowania rozwoju - Warunki hydrogeologiczne, str. 23-25.) .

14.3. Kompleksy podziemnego składowania dwutlenku węgla.

Na terenie gminy nie występują kompleksy podziemnego składowania dwutlenku węgla.

15. Uwarunkowania wynikające z występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych.

Aktualnie są ustanowione następujące obszary i tereny górnicze:

- Bartochów II - granice obszaru i terenu górniczego zostały wyznaczone w decyzji koncesyjnej Starosty Sieradzkiego z dnia 29.12.2010 r., znak: RS.7512-6/10, udzielonej na wydobywanie kopaliny ze złoża kruszywa naturalnego „Bartochów”, w miejscowości Bartochów. Koncesja ważna jest do dnia 31.12.2026 r.
- BARTOCHÓW III A- granice obszaru i terenu górniczego zostały wyznaczone w decyzji Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 29.08.2013 r., znak: RŚV.7422.165.2013.KK, udzielonej na wydobywanie kopaliny ze złoża kruszywa naturalnego „Bartochów III”, w miejscowości Bartochów. Koncesja ważna jest do dnia 31.12.2026 r.
- BARTOCHÓW – ZACHÓD III - granice obszaru i terenu górniczego zostały wyznaczone w decyzji koncesyjnej Starosty Sieradzkiego z dnia 31.01.2012 r., znak: RS.6522.11.2011, udzielonej na wydobywanie kopaliny ze złoża kruszywa naturalnego „Bartochów – ZACHÓD III”, w miejscowości Bartochów. Koncesja ważna jest do dnia 31.01.2022 r.
- Duszniki III - granice obszaru i terenu górniczego zostały wyznaczone w decyzji Wojewody Łódzkiego z dnia 25 lipca 2000 r. znak: PZ/Si.VIII-7412-2/4/2000, udzielającej koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża kruszywa naturalnego „Duszniki III” w miejscowości Duszniki. Koncesja ważna jest do dnia 31 lipca 2020 r.
- DUSZNIKI VII - granice obszaru i terenu górniczego zostały wyznaczone w decyzji Marszałka Województwa Łódzkiego 19.08.2016 r., znak: RŚV.7422.168.2015.MK, udzielającej koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża kruszywa naturalnego „Duszniki VII” w miejscowości Duszniki. Koncesja ważna jest do dnia 31.12.2021 r.
- MAŁKÓW VII - granice obszaru i terenu górniczego zostały wyznaczone w decyzji Starostę Sieradzkiego z dnia 29.01.2009 r., znak: RS.7512-1/09, udzielającej koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża kruszywa naturalnego MAŁKÓW VII w miejscowości Małków. Koncesja ważna jest do dnia 31.12.2019 r.
- MAŁKÓW VIII A - granice obszaru i terenu górniczego zostały wyznaczone w decyzji Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 15.10.2013 r., znak: RŚV.7422.188.2013.KK, udzielającej koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża kruszywa naturalnego MAŁKÓW VIII w miejscowości Małków. Koncesja ważna jest do dnia 31.12.2022 r.
- MAŁKÓW XI - granice obszaru i terenu górniczego zostały wyznaczone w decyzji Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 2.12.2013 r., znak: RŚV.7422.220.2013.KK, udzielającej koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża kruszywa naturalnego MAŁKÓW XI w miejscowości Małków. Koncesja ważna jest do dnia 31.12.2028 r.
- MAŁKÓW XII - granice obszaru i terenu górniczego zostały wyznaczone w decyzji Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 18.07.2013 r., znak: RŚV.7422.120.2013.KK, udzielającej koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża kruszywa naturalnego MAŁKÓW XII w miejscowości Małków. Koncesja ważna jest do dnia 31.12.2021 r.
- MAŁKÓW XIV - granice obszaru i terenu górniczego zostały wyznaczone w decyzji Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 21.10.2016 r., znak: RŚV.7422.118.2016.KK, udzielającej koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża kruszywa naturalnego MAŁKÓW XIV w miejscowości Małków. Koncesja ważna jest do dnia 31.12.2030 r.
- MAŁKÓW XV - granice obszaru i terenu górniczego zostały wyznaczone w decyzji Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 12.09.2016 r., znak: RS.76522.42.2016.KK, udzielającej koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża kruszywa naturalnego MAŁKÓW XV w miejscowości Małków. Koncesja ważna jest do dnia 31.12.2030 r.

16. Uwarunkowania wynikające z wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej.

Dla rzeki Warty przepływającej przez teren gminy zostały opracowane mapy obszarów zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego, które zostały przekazane gminie jako obowiązujące dokumenty w planowaniu przestrzennym i zarządzaniu kryzysowym.

Zgodnie z ww. mapami obszar gminy i miasta Warty:

- a) częściowo znajduje się na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią w rozumieniu przepisów ustawy Prawo wodne, tj. obszarze, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat ($p=1\%$),
- b) częściowo znajduje się na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią w rozumieniu przepisów ustawy Prawo wodne, tj. obszarze, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat ($p=10\%$),
- c) częściowo znajduje się na obszarze, na którym, prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat ($p=0,2\%$),
- d) częściowo znajduje się na obszarze narażonym na zalanie w przypadku zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwpowodziowego.

Opracowane dla rzeki Warty mapy obszarów zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego, zostały przekazane gminie jako obowiązujące dokumenty w planowaniu przestrzennym i zarządzaniu kryzysowym. Na rysunki Studium zostały wniesione zasięgi obszarów szczególnego zagrożenia powodzią obejmujące obszary na których prawdopodobieństwo powodzi jest duże i wynosi raz na 10 lat oraz obszary na których prawdopodobieństwo powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat. Obszary, na których niebezpieczeństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat pokrywają się z zasięgiem granic obszarów szczególnego zagrożenia powodziowego i dlatego nie oznaczono ich odrębnie na rysunkach studium. Zostały za to przedstawione graficznie obszary narażone na zalanie w przypadku zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwpowodziowego.

Na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią obowiązują zakazy i ograniczenia określone w ustawie Prawo wodne wraz z dopuszczeniem zwolnienia od tych zakazów w szczególnych przypadkach.

Ponadto, przez teren gminy przepływają m.in. ciek: Teleszyna, Pichna, Dopływ z Emilianowa, Dopływ z Kolonii Socha, Dopływ z Cielc, Dopływ z Zagajewa, Dopływ z Głaniszewa, Dopływ z Raczkowa, Swędra, Dopływ z Kawęczynka, Mazur, Dopływ z Sędzic, Niniwka, Dopływ z Czartkowa, Dopływ z Rossoszycy (nazewnictwo wg MPHP).

Dla ww. cieków nie zostały opracowane mapy zagrożenia i ryzyka powodziowego. Zgodnie z załącznikiem do Wstępnej Oceny Ryzyka Powodziowego, rzeka Teleszyna (km 0-53) oraz rzeka Pichna (km 0-32) zostały zakwalifikowane jako obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi, dla których zgodnie z ustawą Prawo Wodne zostaną opracowane mapy zagrożenia i ryzyka powodziowego w II cyklu planistycznym (tj. do 22 grudnia 2019 r.).

Równocześnie dla wskazanych cieków Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej nie sporządził Studium ochrony przeciwpowodziowej, wyznaczającego granice zasięgu wód o prawdopodobieństwie wystąpienia powodzi raz na 100 lat ($p=1\%$).

W granicach obszaru objętego ustaleniami studium usytuowany jest zbiornik wodny „Jeziorsko” zlokalizowany na rzece Warcie. Obecny administrator zbiornika – Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Poznaniu, posiada na piętrzenie wód rzeki Warty stosowne pozwolenia wodnoprawne, które określa Normalny Poziom Piętrzenia (NPP) wody w zbiorniku na rzędnej 120,00 m n.p.m., Maksymalny Poziom Piętrzenia (MaxPP) wody w zbiorniku ma rzędnej 121,50 m n.p.m., a Nadzwyczajny Poziom Piętrzenia (NadPP) na rzędnej 122,0 m n.p.m. (Decyzja Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 29 sierpnia 2014 r. znak: RS.VI-7322.3.2.2011.MC).

Dla obszaru gminy, która w całości leży w granicach dorzecza rzeki Warty, mają zastosowanie przepisy odrębne określone w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry oraz w Planie zarządzania ryzykiem powodziowym na obszarze dorzecza Odry przyjęte w 2016 r.

17. Uwarunkowania wynikające z obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

W okresie sporządzania niniejszej zmiany studium na terenie miasta i gminy obowiązują miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego:

1. Zmiany miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gminy i miasta Warta obejmujące obszary położone w miejscowościach: Rossoszyca, Duszniki, Lasek Chorążka, Małków, Mikołajewice, Pierzchnia, Góra, Wtyń, Warta, miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, obejmującego obszar położony w miejscowości Mogilno – uchwała Nr XXX/245/2001 Rady Gminy i Miasta w Warcie z dnia 8 czerwca 2001 r. (publikacja: Dz.U.W.Ł. nr 159, poz. 2165 z 16.08.2001 r.).
2. Zmiany miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gminy i miasta Warta obejmujące obszary położone w miejscowościach Małków i Ustków – uchwała Nr XXX/1255/2001 Rady Gminy i Miasta w Warcie z dnia 29 sierpnia 2001 r. (publikacja: Dz.U.W.Ł. nr 270, poz. 4748 z 28.12.2001 r.).
3. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy i miasta Warta obejmująca obszar położony w miejscowości Tomisławice – uchwała Nr XXXVI/286/2002 Rady Gminy i Miasta w Warcie z dnia 10 kwietnia 2002 r. (publikacja: Dz.U.W.Ł. nr 120, poz. 1910 z 01.06.2002 r.).
4. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu obszaru miejscowości Ostrów Warcki – uchwała Nr XLVI/241/09 Rady Gminy i Miasta w Warcie z dnia 4 listopada 2009 r. (publikacja: Dz.U.W.Ł. nr 373, poz. 3152 z 16.12.2009 r.).
5. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w miejscowości Warta – uchwała Nr LX/298/10 Rady Gminy i Miasta w Warcie z dnia 15 października 2010 r. (publikacja: Dz.U.W.Ł. Nr 363, poz. 3405 z dnia 15.12.2010 r.),
6. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla obszaru działki Nr 30 położonej w obrębie geodezyjnym 6 miasta Warty przy ul. Kaliskiej – uchwała Nr XI/46/11 Rady Gminy i Miasta w warcie z dnia 30 sierpnia 2011 r. (publikacja: Dz.U.W.Ł. Nr 317 z 2011 r. poz.3192 z dnia 02.11.2011 r.),
7. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla obszaru miasta Warty – uchwała Nr XV/75/11 Rady Gminy i Miasta w Warcie z dnia 21 grudnia 2011 r. (publikacja: Dz.U.W.Ł. z 2012 r. poz. 788 z dnia 07.03.2012 r.).
8. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla obszaru części sołectw: Bartochów, Gołuchy-Łabędzie, Raczków, Zagajew, Kawęczynek, Małków, Duszniki i fragmentu miasta Warty – uchwała Nr XXIV/120/12 Rady Gminy i Miasta w Warcie z dnia 26 lipca 2012 r. (publikacja: Dz.U.W.Ł. z 2012 r., poz. 2946 z dnia 28.09.2012 r.),
9. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla obszaru części sołectw: Zakrzew, Tądów Dolny, Tądów Górny, Woła Zadąbrowska, Zadąbrów-Rudunek w gminie Warta – uchwała Nr LI/258/14 Rady Gminy i Miasta w Warcie z dnia 21 maja 2014 r. (publikacja: Dz.U.W.Ł. z 2014 r., poz. 2521 z dnia 25.06.2014 r.),
10. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla obszaru części wsi Rossoszyca – uchwała Nr VII/28/15 Rady Gminy i Miasta w Warcie z dnia 17 marca 2015 r. (publikacja: Dz.U.W.Ł. z 2015 r. poz. 1825 z dnia 28.04.2015 r.).
11. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru części sołectwa Bartochów, Małków, Duszniki – uchwała Nr XXIII/126/16 Rady Gminy i Miasta w warcie z dnia 31 marca 2016 r. (Dz.U.W.Ł. z 2016 r. poz. 2066 z 10.05.2016 r.)
12. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru części wsi Rossoszyca obejmującej działkę Nr 234 w tej wsi – uchwała Nr XXXIV/18516 Rady Gminy i Miasta w Warcie z dnia 16 listopada 2016 r. (publikacja: Dz.U.W.Ł. z 2016 r. poz. 5348 z 07.12.2016 r.).
13. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru części m.Warty obejmująca działkę oznaczoną numerem ewidencyjnym 238/1 obręb 9 –

uchwała Nr XLVII/253/17 Rady Gminy i Miasta w Warcie z dnia 7 sierpnia 2017 r. (publikacja: Dz.U.W.Ł. z 2017 r. poz. 3764),

14. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru we wsi Ostrów Warcki, gmina Warta – uchwała Nr XLVIII/254/17 Rady Gminy i Miasta w Warcie z dnia 29 sierpnia 2017 r. (publikacja: Dz.U.W...Ł. z 2017 r. poz. 3927 z 19.09.2017 r.)

Aktualnie w toku sporządzania pozostaje jeden projekt planu miejscowego. Jest to :

- zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru działki Nr 30 położonej w obrębie 6 miasta Warty przy ul. Kaliskiej.

Uchwałą Nr XXVIII/160/16 z dnia 29 czerwca 2016 r. Rada Gminy i Miasta w Warcie przyjęła ocenę zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy i miasta Warty oraz ocenę aktualności obowiązującego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz obowiązujących na jej obszarze miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

18. Uwarunkowania wynikające z przesądzonych lokalizacji elektrowni wiatrowych.

W wymienionym wyżej pod poz. 8 miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego dla obszaru części sołectw: Bartochów, Gołuchy-Łabędzie, Raczków, Zagajew, Kawęczynek, Małków, Duszniki i fragmentu miasta Warty uchwalonym w lipcu 2012 r. ustalona została lokalizacja 14 elektrowni wiatrowych wraz ze strefą ochronną według wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Na podstawie tego planu została wydana decyzja o pozwoleniu na budowę 14 elektrowni wiatrowych o wysokości całkowitej 175 m.

Według aktualnie obowiązujących przepisów odrębnych, strefa ochronna poprowadzona w odległości 10-krotnej wysokości turbin wiatrowych powinna wynosić 1750 m od miejsca lokalizacji elektrowni. Wniesione zasięgi obydwu stref ochronnych tj. według ustaleń planu miejscowego i według obowiązujących przepisów odrębnych wskazują, iż dla fragmentów obszaru położonego pomiędzy zasięgami tych stref mogą wystąpić ograniczenia w lokalizacji nowych budynków mieszkalnych i budynków o funkcjach mieszanych z udziałem funkcji mieszkaniowej. Przepisy odrębne stanowią, iż o ile dla tych terenów zostaną sporządzone plany miejscowe w okresie do 3 lat od wejścia w życie tych przepisów – tereny zabudowy mieszkaniowej wyznaczone w tych planach nie muszą spełniać nowych wymagań odległości od usytuowania elektrowni wiatrowych.

Z kolei na działce Nr 7 w miejscowości Zakrzew w północnej części gminy została też wydana decyzja o pozwoleniu na budowę dla pojedynczej elektrowni wiatrowej o wysokości całkowitej 100 m. Również ta lokalizacja wraz z nowymi wymaganiami w zakresie odległości dla budynków mieszkalnych została wniesiona na rysunki studium stanowiąc uwarunkowania dla zabudowy i zagospodarowania terenu w sąsiedztwie. Należy też dodać, iż dotychczas funkcjonujące w miejscowości Zakrzew elektrownie wiatrowe o niewielkich wysokościach i mocy zostały rozebrane i pojedyncza, o której wyżej mowa uwzględni łączną moc poprzednich.

Uwarunkowania wynikają także z faktu funkcjonowania elektrowni wiatrowych na terenach sąsiadujących gmin ościennych: Wróblewa i Błaszek, bowiem na teren gminy Warta wkraczają zasięgi stref ochronnych poprowadzonych zgodnie z wymaganiami obecnie obowiązującej ustawy w zakresie elektrowni wiatrowych.

19. Wnioski do studium

Stosownie do przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym odpowiednie urzędy i instytucje zostały zawiadomione o przystąpieniu do opracowania zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy i miasta Warta.

Odpowiedzi na ww. zawiadomienie otrzymano od następujących instytucji:

- Nadleśnictwo Poddębice,
- Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad,

- Zarząd Dróg Wojewódzkich w Łodzi,
- PGE Dystrybucja S.A. Oddział Łódź-Teren,
- Powiatowy Zarząd Dróg,
- Wojewódzki Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Łodzi - Inspektorat Sieradzko-Wieluński,
- Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Poznaniu,
- Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Sieradzu,
- Wojewódzki Sztab Wojskowy w Łodzi,
- Zarząd Województwa Łódzkiego,
- Urząd Marszałkowski Województwa Łódzkiego - Departament Rolnictwa i Ochrony Środowiska,
- Polskie Sieci Elektroenergetyczne,
- Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi,
- Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Łodzi - Delegatura w Sieradzu,
- Łódzki Urząd Wojewódzki - Wydział Infrastruktury i Rolnictwa oraz Wydział Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego.

W trakcie prac nad zmianą studium rozpatrzono ponad 20 wniosków, które wpłynęły od osób indywidualnych. W większości wnioski te dotyczyły zmiany przeznaczenia terenów pod eksploatację kruszywa, pod zabudowę mieszkaniową jak i usługowo-produkcyjną.

III. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, niniejsze studium określa kierunki zagospodarowania przestrzennego obszaru gminy i miasta Warta uwzględniając problematykę określoną w art. 10 ust.2.

Kierunki te wynikają z analizy uwarunkowań odnoszących się do problematyki wynikającej z art. 10 ust.1 i ust.2 ustawy.

W Studium uznano, że celem polityki przestrzennej gminy i miasta Warta jest tworzenie jak najlepszych warunków dla ich rozwoju wynikających z obecnego zagospodarowania terenów, walorów i zagrożeń środowiska przyrodniczego i kulturowego oraz sprawności funkcjonowania systemów infrastruktury technicznej. Cele te znajdują swoje odzwierciedlenie w kierunkach zagospodarowania przestrzennego gminy i miasta i zasadach polityki odnoszących się do problematyki przyrodniczej, kulturowej, komunikacyjnej i uzbrojenia technicznego.

Do najważniejszych zasad mających wpływ na kierunki polityki przestrzennej gminy i miasta, poza naczelną zasadą zrównoważonego rozwoju, zaliczono:

- wyznaczenie i ukształtowanie systemu ekologicznego gminy opartego na przebiegu doliny rzeki Warty – stanowiącej korytarz ekologiczny o znaczeniu krajowym, wspomaganego systemem lokalnych korytarzy ekologicznych. W tym systemie – wiodące znaczenie i wpływ na funkcjonowanie poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego wraz z jego biotyczną i abiotyczną strukturą, a także na uwarunkowania polityki funkcjonalno-przestrzennej, należy przypisać zbiornikowi Jeziorsko,
- zasady przyjęte dla czynnej ochrony i kształtowania systemu przyrodniczego gminy i miasta muszą uwzględniać żywotne dla gminy korzyści wynikające z faktu istnienia na jej obszarze walorów i atutów naturalnych, w tym, m.in. obszaru objętego ochroną specjalną ptaków w systemie NATURA 2000 PLB 100002 „Zbiornik Jeziorsko”.
- mając na względzie możliwie maksymalne wykorzystanie istniejącego uzbrojenia technicznego i zakładane tempo realizacji nowych inwestycji w tym zakresie - ustalenie zasad dla intensyfikacji zabudowy i zagospodarowania istniejących terenów osadnictwa wiejskiego w gminie i terenów zainwestowanych różnymi funkcjami w mieście. Równocześnie należy dyscyplinować rozwój tego osadnictwa przeciwdziałając tendencjom do rozpraszania zabudowy na terenach przypadkowych wskazywanych we wnioskach do studium.
- ochrona dziedzictwa kulturowego gminy i miasta Warta, w szczególności rewaloryzacja i rewitalizacja starówki miasta Warta,
- kreowanie centrów osadnictwa wiejskiego we wsiach stanowiących podstawowe jednostki osadnicze gminy oraz rozwój miasta z uwzględnieniem ciągów krystalizujących jego strukturę przestrzenną,
- wyprowadzenie z miasta ruchu tranzytowego wzdłuż drogi krajowej poprzez budowę obwodnicy miasta.
- rozwój nowej funkcji gminy jako obszaru wytwarzającego energię ze źródeł odnawialnych poprzez przesądzoną wydanym pozwoleniem na budowę farmy elektrowni wiatrowych złożonej z 14 turbin..

Kierunki rozwoju mające na celu podnoszenie konkurencyjności gminy i miasta uwzględniają:

- aktywną postawę władzy samorządowej,
- działania na rzecz podnoszenia atrakcyjności inwestycyjnej wybranych obszarów,
- przyciąganie zewnętrznych podmiotów gospodarczych,
- wykorzystywanie własnych zasobów lokalnych,
- wykorzystywanie potencjału ludzkiego własnych mieszkańców i przyciąganie nowych mieszkańców do osiedlania się w gminie,
- zdolność do współpracy i innowacji z innymi miastami i regionami partnerskimi na terenie kraju i unii europejskiej,

- harmonijny rozwój przestrzenny, zapewniający dbałość o środowisko i zachowanie walorów kulturowych,
- tworzenie przyjaznego klimatu dla lokowania inwestycji,
- wykorzystywanie wszelkich możliwości dla poprawy jakości życia mieszkańców,
- rozbudowę infrastruktury komunalnej,
- rozwój Gminy i Miasta jako ośrodka turystycznego, obsługi rolnictwa, obsługi biznesu, nauki i kultury, handlu i ochrony zdrowia.

Podstawowym warunkiem zapewnienia konkurencyjności gminy jest nadto sprawność całego systemu innowacyjnego we wszystkich jej dziedzinach, w szczególności w zakresie komunikacji i transportu oraz infrastruktury komunalnej. Głównym animatorem kształtowania i podnoszenia konkurencyjności gminy jest władza samorządowa gminy, a dotychczasowe jej zaangażowanie i operatywność pozwala prognozować, że efekty w tym względzie już wkrótce będą widoczne.

1. Funkcje gminy i jej jednostek osadniczych.

Wiodącą funkcją gminy Warta pozostanie nadal rolnictwo i produkcja żywności. Na ukierunkowanie funkcji rolniczej może wpływać także funkcja rekreacyjna i turystyczna zlokalizowane w części wschodniej gminy oraz w mieście Warta i w najbliższym sąsiedztwie zbiornika Jeziorsko, gdzie w okresie funkcjonowania zbiornika wyznaczone zostały tereny dla rozwoju zabudowy rekreacji zbiorowej i indywidualnej z przewagą tej ostatniej formy. Realizowany od kilku lat jest program turystycznego zagospodarowania rzeki Warty, a w nim – dwa ośrodki obsługi szlaku wodnego z lokalizacją w Warcie i w miejscowości Ostrów Warcki (przystań kajakowa i przystań jachtowa).

Ośrodkami lokalnymi są miejscowości Cielce, Ustków, Jeziorsko, Raczków i Rossoszyca, a funkcje wsi rekreacyjnych (letniskowych) pełnią i nadal pełnić będą wsie: Pierzchnia Góra, Józefów, Wiktorów, Chorążka, Lasek, Mogilno, Miedźno, Kolonia Glinno, Ostrów Warcki i Zaspy Miłkowskie.

Dla rozwoju funkcji agroturystycznych największe predyspozycje mają: Jeziorsko, Pierzchnia Góra, Miedźno, Glinno i Dzierżazna.

2. Ogólne zasady polityki zagospodarowania przestrzennego.

Zasady te wynikają z obiektywnych uwarunkowań funkcjonalno-przestrzennych oraz tendencji rozwoju społeczno-gospodarczego gminy, mają przy tym charakter stosunkowo uniwersalny. Są one następujące:

- Dążenie do poprawy ładu przestrzennego poprzez sukcesywne sporządzanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla miasta i gminy, w tym w szczególności dla obszarów przewidzianych do intensywnego zagospodarowania nowymi funkcjami.
- Ochrona i optymalne wykorzystanie istniejących wartości środowiska przyrodniczego i zasobów kulturowych, w tym w szczególności tych części gminy, które są objęte i przewidziane do ochrony prawnej na podstawie przepisów o ochronie przyrody.
- Zachowanie i ochrona terenów otwartych wyłączonych z zabudowy kubaturowej, w szczególności strefy zbiornika Jeziorsko.
- Wzrost powierzchni terenów zalesionych z jednoczesnym przeciwdziałaniem procesowi zalesiania pojedynczych działek położonych poza kompleksami lasów już istniejących i terenów przewidzianych do zalesienia.
- Rozwój i komponowane zagospodarowanie obszarów rekreacyjnych przeznaczonych na te cele w niniejszym studium.
- Sukcesywna realizacja infrastruktury technicznej stanowiącej o wyposażaniu obszarów w urządzenia zabezpieczające środowisko przed zanieczyszczeniami oraz przyciągającymi inwestorów do lokowania tu swoich zamierzeń.

- Przygotowanie obszarów, w szczególności przeznaczonych pod zabudowę usługową, mogących stanowić potencjalne oferty gminy dla pozyskania inwestorów, którzy chcieliby zrealizować pożądane inwestycje obsługi turystyki i wypoczynku.
- Sukcesywna przebudowa i modernizacja systemu dróg gminnych i powiatowych stanowiących o jego sprawności w dostosowaniu do wymagań wynikających z przepisów odrębnych i potrzeb.
- Włączenie do planu zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego oraz programu inwestycyjnego zarządcy drogi krajowej budowy obwodnicy Warty.
- Kontynuacja procesu urządzania ścieżek rowerowych, w szczególności umożliwiających rozwój turystyki rowerowej, poznawania zabytków i obiektów o walorach kulturowych, obszarów cennych przyrodniczo oraz rejonów rekreacyjnych.
- Wdrażanie organizacyjnych i programowych podstaw dla rozwoju usług i działalności gospodarczej związanej z rolnictwem i pozarolniczymi działami gospodarki.
- Zapewnienie i dbałość o estetykę miejsc zamieszkania, pracy i wypoczynku.

Wyżej wymienione ogólne zasady polityki przestrzennej gminy regulowane są także przepisami odrębnymi. W gminie i mieście Warta odnoszą się one głównie do:

- Obszarów i obiektów zabytkowych objętych ochroną konserwatorską na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami,
- Obszarów i obiektów o najcenniejszych wartościach przyrodniczych objętych ochroną na podstawie przepisów o ochronie przyrody,
- Obszarów występowania gleb prawnie chronionych II i III klas bonitacyjnych chronionych na podstawie przepisów o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

3. Kierunki rozwoju przestrzennego.

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy nie jest aktem prawa miejscowego, lecz jedynie dokumentem określającym politykę przestrzenną gminy. Ustalenia zawarte w studium są jednak wiążące dla organów gminy sporządzających plany miejscowe. Ustalenia zawarte w tekście Studium oraz na rysunkach studium nie są ścisłym przesądzeniem o formie i granicach zainwestowania i użytkowania terenów, bowiem określają kierunki zagospodarowania przestrzennego.

Przy sporządzaniu planów miejscowych, granice poszczególnych terenów mogą zostać skorygowane, w szczególności wobec konieczności uwzględnienia granic własności czy też bardziej szczegółowego zaprojektowania układu komunikacyjnego. Ustalenia studium w zakresie przeznaczenia terenów dotyczą podstawowych i uzupełniających, czy też towarzyszących rodzajów zabudowy. Na tych terenach mogą być realizowane także inne formy zabudowy i sposób zagospodarowania pod warunkiem nie pozostawiania w sprzeczności z funkcjami ustalonymi w studium. Nie są także obligatoryjnymi do uwzględniania w planach miejscowych określone w studium dopuszczenia czy uzupełnienia wobec funkcji podstawowych, a decyduje o tym organ gminy dokonując autointerpretacji studium przy ocenie nienaruszania kierunków studium.

Przy sporządzaniu planów miejscowych dla terenów przewidzianych pod zabudowę, należy przewidzieć zieleni publiczną, podstawowe usługi dla ludności oraz tereny obsługi komunikacyjnej, a na terenach nie przeznaczonych pod zabudowę – możliwość realizacji obiektów związanych z obsługą przypisanych funkcji. Nowa zabudowa powinna odpowiadać funkcjom i wskaźnikom określonym w niniejszym opracowaniu.

Ogólne zasady kształtowania zabudowy gminy i miasta:

- nowe działki budowlane na terenach podlegających podziałowi powinny mieć powierzchnie i kształt umożliwiające ich prawidłowe zagospodarowanie, zapewnioną dostępność komunikacyjną, możliwość sukcesywnego wyposażania w infrastrukturę techniczną;

- obiekty budowlane należy modernizować i projektować w taki sposób, by forma architektoniczna była dostosowywana do krajobrazu i otaczającej zabudowy, z wyłączeniem otaczających obiektów zdegradowanych czy dysharmonijnych;
- w ramach przebudowy i modernizacji istniejących zespołów zabudowy należy porządkować zagospodarowywanie nieruchomości w odniesieniu do obiektów funkcji podstawowej, budynków gospodarczych i garażowych oraz zagospodarowania terenu w zakresie dojazdów, miejsc parkingowych, zieleni i wyposażenia w infrastrukturę techniczną. Budynki gospodarcze na działce nie powinny mieć charakteru prowizorycznego, szpecącego krajobraz, a rodzaj ich użytkowania nie powinien naruszać warunków zamieszkania;
- zaleca się dopuścić lokalizacje obiektów usługowych w zespołach zabudowy mieszkaniowej pod warunkiem, że prowadzona w nich działalność nie spowoduje pogorszenia warunków zamieszkania, ani przekroczenia standardów środowiska poza obszarem granic działki,
- zaleca się, z uwagi na potrzebę ochrony środowiska przyrodniczego, stosowanie zasady równoczesnej lub wyprzedzającej realizacji elementów infrastruktury technicznej zapewniającej ochronie wód przed zanieczyszczeniem w stosunku do realizacji obiektów i urządzeń dla ustalonych funkcji;
- na terenach objętych ochroną konserwatorską, obowiązuje prowadzenie działań w zakresie projektowanych zamierzeń inwestycyjnych i modernizacyjnych z uwzględnieniem przepisów odrębnych, ;
- na terenach objętych prawnymi formami ochrony przyrody, obowiązuje zachowanie ustaleń zawartych w przepisach odrębnych dotyczących tych obszarów i obiektów;
- zakazuje się odprowadzania zanieczyszczonych wód i ścieków do wód powierzchniowych i gruntu, z wyłączeniem zrzutów w oparciu o przepisy odrębne; w bezpośrednim sąsiedztwie lasów powinna być ustalona strefa ochronna lasu, w której należy ograniczyć zabudowę;
- nie ustala się zakazu lokalizowania przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, określonych w przepisach odrębnych. Ich dopuszczenie jest zależne od rodzaju zamierzeń inwestycyjnych w kontekście przeprowadzenia procedury oceny oddziaływania na środowisko;
- określone w rozdziale kierunki zagospodarowania przestrzennego wysokości dotyczą obiektów budowlanych (budynków), za wyjątkiem urządzeń technicznych, których wysokość wynika bezpośrednio z wymogów technologicznych, takich jak: kominy, wieże, silosy, dźwigi itp. oraz urządzenia sportowe, łączności i inne;
- dla obiektów o wysokości 50 m.n.p.t. i większej (wieże, kominy, maszty, słupy itp.), stanowiących przeszkody lotnicze, należy uwzględnić przepisy odrębne dotyczące oznakowania przeszkodowego. Zaleca się, aby lokalizacja tych obiektów była także konsultowana z WKZ w zakresie relacji widokowych z obiektami zabytkowymi;
- w przypadku podjęcia działań inwestycyjnych, na obszarze wyposażonym w urządzenia melioracji wodnych, rozwiązanie kolizji z istniejącymi urządzeniami melioracji wodnych szczegółowych powinno być dokonane zgodnie z przepisami odrębnymi;
- na terenach upraw rolnych, za nie naruszające ustaleń Studium uznaje się lokalizacje stawów i zbiorników (hodowlanych) oraz zalesienia w oparciu o przepisy odrębne, a także – w szczególnych przypadkach - dopuszczenie zabudowy zagrodowej przy istniejących drogach;
- na terenach szczególnego zagrożenia powodzią nie wyznacza się nowych terenów przeznaczonych pod zabudowę, a dla inwestycji infrastrukturalnych i komunikacyjnych - należy uwzględnić ograniczenia w użytkowaniu i zagospodarowaniu, w oparciu o przepisy odrębne;
- ustala się możliwość lokalizacji odnawialnych źródeł energii o mocy do 100 kW (małych przydomowych turbin wiatrowych lub ogniw fotowoltaicznych (bez konieczności podłączania do sieci) na potrzeby właściciela nieruchomości.

3.1 Kierunki zmian w strukturze funkcjonalno-przestrzennej gminy oraz przeznaczenia terenów.

3.1.1. Miasto Warta.

Przeprowadzona analiza uwarunkowań rozwoju miasta wykazała, że w Warcie w strukturze funkcjonalno-przestrzennej bardzo wyraźnie wyróżnić można:

- strefę centralną wielofunkcyjną położoną wewnątrz obszaru ochrony konserwatorskiej układu historycznego miasta,
- strefę urbanizacji,
- strefę systemu ekologicznego, w tym strefę ochrony krajobrazu dolinnego rzeki Warty i pozostałe elementy strefy ochrony rolniczej przestrzeni produkcyjnej.

Strefa centralna jest najstarszą częścią miasta Warty. Jest to strefa ścisłej ochrony konserwatorskiej układu historycznego miasta, w której współistnieją dwie podstawowe funkcje: mieszkaniowa i usługowa. Jest nadto głównym miejscem lokalizacji funkcji miastotwórczych i przesądza o miejskim i jednocześnie zabytkowym charakterze Warty. Tu znajdują się siedziby administracji samorządowej, organizacji kulturalnych, społecznych i religijnych. Tu znajduje się przystanek komunikacji autobusowej. Strefa centralna wpływa na kreację zachowań społecznych, jest bowiem miejscem spotkań miejscowej ludności. Podstawowym zadaniem w zakresie kształtowania strefy jest ciągle podnoszenie jego atrakcyjności architektonicznej i ekonomicznej.

W strefie centralnej są położone tereny: zabudowy wielofunkcyjnej śródmiejskiej, zabudowy usługowej, zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, zieleni urządzonej. Tu znajdują się obszary przestrzeni publicznej, którymi są Rynek im.St.Wł.Reymonta i plac przy przystanku autobusowym z zielenią.

Wytyczne i zalecenia studium dla wyróżnionych w strefie centralnej terenów, są następujące:

zabudowa wielofunkcyjna śródmiejska jako funkcja wiodąca obejmująca przemieszczenie zabudowy mieszkaniowej, usługowej, zieleni. Dominującą – zabudowa kamienicowa lokalizowana bezpośrednio w pierzei placu lub ulicy o szczególnych wymaganiach architektonicznych. Obecna zabudowa wymaga uzupełnienia w lukach, remontów, modernizacji i adaptacji w celu podniesienia standardów technicznych i funkcjonalnych. Należy tu wykluczyć lokalizację funkcji przemysłowych, baz i składów oraz innych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem inwestycji celu publicznego. Nie powinno się tu lokalizować obiektów handlu hurtowego, obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m², lokalizacji zabudowy o wysokości powyżej 12 m, za wyjątkiem obiektów wieżowych i dominant krajobrazowych już istniejących.

zabudowa usługowa włącznie z usługami kultu religijnego; funkcje uzupełniające: zieleni, zabudowa mieszkaniowa związana z obsługą funkcji podstawowych. Adaptacja funkcji istniejących, w tym Wojewódzkiego Szpitala Psychiatrycznego z obiektami, urządzeniami towarzyszącymi i obsługującymi. Zabudowa o szczególnym znaczeniu przestrzennym, bowiem generuje wysoki ruch komunikacyjny (pieszy i kołowy), jest także rozpoznawalnym elementem przestrzeni miejskiej. Wymaga: wyeksponowania (kościół, klasztor Bernardynów i Bernardynek) i otoczenia zielenią komponowaną,

Zabudowa przewidziana do zachowania z możliwością intensyfikacji pod warunkiem wypełnienia warunków zachowania i ochrony elementów historycznego układu przestrzennego. Należy tu wykluczyć lokalizację inwestycji typu stacje paliw, obiekty handlowe o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² i inne przedsięwzięcia usługowe zaliczane do zawsze mogących znacząco oddziaływać na środowisko,

zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna typu blokowego, funkcja uzupełniająca: zabudowa usługowa na potrzeby lokalne w formie odrębnych budynków usługowych. Zakaz zabudowy o innych funkcjach. Należy dążyć do maksymalnego nasycenia terenów zielenią, w tym również wysoką celem przystłonięcia zabudowy tak odrębnej i dysharmonijnej wobec typowej dla strefy centralnej zabudowy kamienicowej.

zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, funkcja uzupełniająca: usługi na potrzeby lokalne. Obejmuje tereny istniejącej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej położone na obrzeżu strefy

centralnej w rejonie ulic: Garncarska, Targowa, Brukowa i Parkowa. W studium przewiduje się uzupełnienie zabudowy istniejącej poprzez wypełnianie luk w pierzejach ulic, remonty i modernizację istniejących domów. Nie należy dopuszczać do lokalizacji zabudowy o funkcjach mogących zakłócić warunki zamieszkania na tych terenach,

zielen parkowa urządzona, funkcja uzupełniająca: usługi gastronomii, obiekty małej architektury. Obejmuje obszary zieleni miejskiej w obrębie istniejących placów, przewidziane do zachowania z uwzględnieniem ustaleń wynikających z przynależności do obszarów przestrzeni publicznej. Obowiązuje pielęgnacja drzewostanu, w tym wycinka i komponowane dosadzenia. Wszystkie tereny zieleni parkowej urządzonej w strefie centralnej stanowią obszary przestrzeni publicznej.

obsługa komunikacji – plac manewrowy i przystanek komunikacji zbiorowej, przewidziany do zachowania,

Postulaty dla wielofunkcyjnej strefy centralnej: objęcie terenów działaniami rehabilitacyjnymi i rewaloryzującymi oraz porządkowymi w celu podniesienia jakości i stanu technicznego budynków i przestrzeni, wprowadzanie usług do parterów budynków, wysokość budynków do 12 m do kalenicy, zachowanie jednorodności w kształtowaniu wnętrza urbanistycznych. Wskazuje się na celowość rozdzielania ruchu kołowego od ruchu pieszego, uporządkowanie systemu parkowania i wprowadzenie spójnego systemu oznaczeń napisów i reklam oraz elementów małej architektury. Zaleca się realizację spójnego systemu oświetlenia z uwzględnieniem twórczej roli światła w kształtowaniu atmosfery miejsca. Dla obszaru obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego sporządzony w 2011 r.

Strefa urbanizacji stanowi zespół terenów położonych na zewnątrz strefy centralnej zaspokajających potrzeby mieszkańców w zakresie mieszkalnictwa, działalności usługowej, produkcyjno-usługowej i składowo-magazynowej. Strefa ta decyduje o możliwościach rozwoju miasta i w sposób wyraźny wpływa na jakość życia mieszkańców. Strefa obejmuje zarówno tereny obecnie zainwestowane dotychczasowymi funkcjami jak i stanowi o kierunkach w rozwoju przestrzennym miasta. W strefie urbanizacji znajdują się następujące tereny: zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej istniejącej i projektowanej, zabudowy usługowej, zabudowy produkcyjno-usługowej, składów i magazynów, tereny wypoczynku zbiorowego, sportu i obsługi turystyki, tereny obsługi komunikacji, cmentarzy wyznaniowych, ujęcia wody.

Dla terenów położonych w granicach strefy ustala się wytyczne:

zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna, funkcje uzupełniające: usługi, zielen. Obejmują istniejącą zabudowę wielorodzinną typu blokowego. Studium przewiduje adaptację istniejących elementów zagospodarowania bez możliwości dalszego rozwoju funkcji. Na terenach zakazuje się lokalizacji hipermarketów i sklepów dyskontowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² powierzchni sprzedażowej, lokalizacji zabudowy powyżej 16 m. Zakazuje się lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko.

zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, funkcje uzupełniające: zabudowa usługowa, zielen. Obejmują zabudowę mieszkaniową jednorodziną już istniejącą i tereny wskazane dla rozwoju tej funkcji. Nie należy tu: lokalizować sklepów o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m², usług z zakresu obsługi komunikacji i handlu hurtowego, zabudowy o wysokości powyżej 12 m i wszelkich przedsięwzięć zaliczanych do zawsze mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Nie powinno się tu też lokalizować nowych siedlisk rolniczych.

zabudowa usługowa, funkcja uzupełniająca: funkcja mieszkaniowa związana z obsługą funkcji podstawowej. Obejmuje m.in. tereny istniejących gminnych zespołów szkół przy ul. Koźmińskiej i przy ul. 3-go Maja. Tereny przewidziane do zachowania z możliwością intensyfikacji oraz wskazane do rozwoju funkcji.

W granicach terenów dopuszcza się lokalizację takich inwestycji jak stacje benzynowe, gazowe, myjnie samochodowe, obiekty handlu hurtowego itp. nie stanowiące przedsięwzięć zaliczanych do zawsze mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Ogranicza się wysokość do 15 m do kalenicy. Od strony sąsiedztwa z terenami o funkcji mieszkaniowej należy przewidzieć zielen izolacyjną oraz uwzględnić na własnym terenie ilość miejsc parkingowych, w stosunku do generowanego przez daną funkcję ruchu konsumpcyjnego.

tereny wypoczynku zbiorowego, sportu i obsługi turystyki. Funkcje uzupełniające: zabudowa związana z obsługą funkcji wiodących oraz zieleni towarzysząca. Obejmuje tereny zagospodarowane obecnie taką funkcją w mieście przy ul. Sadowej.

tereny zabudowy produkcyjno-usługowej, składów i magazynów, funkcja uzupełniająca – zieleni, komunikacja, urządzenia towarzyszące. Obejmuje istniejące tereny zainwestowane tą funkcją oraz tereny rozwojowe w północno-zachodniej, południowo-zachodniej i zachodniej części miasta. Studium przewiduje utrzymanie dotychczasowych kierunków zagospodarowania przestrzennego pod warunkiem ograniczenia uciążliwości do terenu wskazanego w studium. Na istniejących i nowych terenach wskazanych dla tych funkcji obowiązuje ograniczenie wysokości zabudowy do 15 m do kalenicy z wyłączeniem elementów technologicznych. W ramach nakazów należy podkreślić obowiązek wprowadzenia zieleni izolacyjnej od strony terenów o funkcjach chronionych.

Na podkreślenie zasługuje wyznaczenie nowych terenów (ok. 15 ha) pod zabudowę produkcyjno-usługową, składów i magazynów w rejonie ul. Kaliskiej w Warcie. Te tereny są położone poza zwartą strukturą przestrzenną miasta. Obecnie istnieje tu tylko zakład branży chemicznej zajmujący się produkcją i dystrybucją lakierów marki Visto. Zakłady zamierzają się rozbudować i w wyniku tej rozbudowy mogą zostać zaliczone do grupy zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii przemysłowych. Obecna odległość zakładu od terenów o funkcjach mieszkaniowych wynosi ponad 500 m, jednak miasto Warta najlepsze warunki rozwoju ma właśnie w kierunku zachodnim i tu już w obecnie obowiązującym studium zostały wyznaczone tereny pod przyszłościową zabudowę o funkcjach mieszkaniowych. Na tych terenach zostały wskazane **możliwości lokalizowania odnawialnych źródeł energii o mocy powyżej 100 kW wykorzystujące energię słoneczną (fotowoltaika)** a granice tych terenów winny stanowić równocześnie granice stref ochronnych dla tych instalacji. Pomiędzy terenami o funkcjach mieszkaniowych i przemysłowo-usługowych, składów i magazynów zaproponowano wariantowy przebieg obwodnicy miasta Warty w ciągu drogi krajowej Nr 83. Przebieg ten nie jest przesądzony, jest tylko wskazaniem orientacyjnym, jednak pozwala na zachowanie bezpiecznej odległości zespołu przemysłowego od terenów o funkcjach chronionych akustycznie. .

tereny cmentarzy z zielenią cmentarną: na istniejącym cmentarzu rzymsko-katolickim przewidzianym do rozbudowy z uwzględnieniem urządzenia parkingu przy cmentarzu, na istniejącym cmentarzu żydowskim. Wszystkie cmentarze są objęte ochroną konserwatorską i wpisane do gminnej ewidencji zabytków.

przewidziane do zachowania: **komunalne ujęcie wody** przy ul. Sadowej w granicach bezpośredniej strefy ochronnej (strefa pośrednia nie jest wymagana do utworzenia),

Strefa systemu ekologicznego. obejmuje dolinę rzeki Warty, dolinę poboczną w północno-zachodniej części miasta i tereny rolne opisane na rysunkach studium jako strefa ochrony rolniczej przestrzeni produkcyjnej. Strefa w części jest objęta specjalną ochroną NATURA 2000, W skład strefy wchodzi: tereny trwałych użytków zielonych, tereny upraw rolnych, tereny ogrodów działkowych, tereny istniejącej oczyszczalni ścieków, na terenie której wskazano możliwość lokalizacji, (z wyłączeniem elektrowni wiatrowych) odnawialnych źródeł energii o mocy powyżej 100 kW.

tereny trwałych użytków zielonych, położone w dolinie rzeki Warty i w dolinie pobocznej Warty, uzupełniające: tereny upraw rolnych, tereny wód powierzchniowych. Obejmują tereny zieleni nieurządzonej, ochronne dla cieków, rowów i innych wód powierzchniowych wchodzące w skład korytarza ekologicznego, okresowo narażone na lokalne podtopienia. W studium przewiduje się utrzymanie dotychczasowych kierunków oraz sposobów użytkowania zapewniających ochronę wód powierzchniowych i ciągłość korytarza ekologicznego. W ramach ograniczeń w użytkowaniu i zagospodarowaniu, studium przewiduje: promocję rolnictwa ekologicznego, utrzymanie i ochronę istniejących rowów i urządzeń melioracyjnych, zakaz grodzenia i lokalizacji funkcji innych niż wiodąca i uzupełniająca, przeciwwskazania dla prowadzenia intensywnej gospodarki rolnej z użyciem nawozów sztucznych i środków ochrony roślin i zakaz wykonywania robót ziemnych powodujących odkształcenia terenu. Należy zachować różnicowanie gatunkowe roślinności. W części tereny są objęte specjalną ochroną

NATURA 2000 „Zbiornik Jeziorsko”. Według powyższych zasad, w sprzeczności z nimi jawi się dotychczasowa propozycja lokalizacji przebiegu obwodnicy miasta Warty w ciągu drogi krajowej Nr 83. Mając na uwadze przyrodnicze przeciwwskazania – w niniejszym studium jest przedstawiony wariant alternatywny przebiegu obwodnicy po zachodniej stronie miasta Warty. Obydwa warianty nie przesądzają jednak o ostatecznym przebiegu drogi obwodnicowej miasta w ciągu drogi krajowej Nr 83.

tereny upraw rolnych, funkcją uzupełniającą: zabudowa zagrodowa ograniczona do istniejących i nowych siedlisk rolniczych z lokalizacją przy istniejących drogach publicznych. W granicach obszaru NATURA 2000 „Zbiornik Jeziorsko” – bez możliwości nowej zabudowy nierolniczej.

tereny ogrodów działkowych przewidziane do zachowania. Tereny położone poza utworzonym obszarem NATURA 2000.

tereny istniejącej komunalnej oczyszczalni ścieków przewidziane do zachowania z możliwością rozbudowy obiektu. Położone są poza granicami utworzonego obszaru NATURA 2000 „Zbiornik Jeziorsko”. Na tym terenie wskazano również możliwość lokalizowania, z wyłączeniem elektrowni wiatrowych, odnawialnych źródeł energii o mocy powyżej 100 kW,

tereny wypoczynku zbiorowego, sportu i obsługi turystyki. Obejmują objęte obowiązującym planem miejscowym tereny przystani kajakowej przy moście na rzece Warcie wraz z towarzyszącymi, o niewielkiej skali wielkości obiektami obsługi turystyki. Są to tereny położone pomiędzy ul. Tarnowskiego w Warcie i drogą wojewódzką Nr 710.

3.1.2. Gmina Warta.

W strukturze funkcjonalno-przestrzennej gminy Warta, na podstawie analizy uwarunkowań, wyróżniają się następujące główne strefy zagospodarowania przestrzennego:

- strefa wschodnia położona na wschód od doliny Warty, w części objęta specjalną ochroną NATURA 2000, z wysokim udziałem kompleksów leśnych i dwiema wiodącymi funkcjami: rolniczą i rekreacyjną,
- strefa środkowa obejmująca dolinę rzeki Warty wraz ze zbiornikiem Jeziorsko, w przewadze objęta specjalną ochroną NATURA 2000, w której dominującą funkcją jest rolnictwo, rekreacja i gospodarka wodna,
- strefa zachodnia obejmująca obszary położone na zachód od części środkowej, z dominującymi funkcjami: rolnictwem i gospodarką żywnościową z przesądzonymi lokalizacjami elektrowni wiatrowych i koncentracją udokumentowanych i przewidzianych do dalszego dokumentowania zasobów surowców mineralnych (kruszywo). W strefie nie występują obszary objęte specjalną ochroną NATURA 2000.

Strefa wschodnia: obejmuje tereny leśne, tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej o relatywnie dobrych warunkach glebowo-rolniczych (gleby wyższych klas oznaczonych kolorem), pozostałe tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej, tereny kompleksów trwałych użytków zielonych, tereny osadnictwa wiejskiego, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny rekreacji indywidualnej, tereny osadnictwa wiejskiego, tereny zabudowy produkcyjno-usługowej, składów i magazynów, tereny udokumentowanych surowców mineralnych, gdzie może być prowadzona ich eksploatacja powierzchniowa i tereny przeznaczone do zalesienia,

tereny upraw rolnych z przewagą gleb wyższych klas bonitacyjnych (II, III i IV), oznaczone na rysunku studium kolorem żółtym:, funkcją uzupełniającą: zabudowa zagrodowa w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych, zabudowa obsługi rolnictwa. Na terenach oznaczonych kolorem zaleca się: ograniczenie do minimum przeznaczenia gleb wysokich klas bonitacyjnych na cele nierolnicze, preferowanie intensywnego prowadzenia upraw polowych, ogrodniczych lub łąkowo-pastwiskowych z promocją rolnictwa ekologicznego. Obowiązuje ochrona gruntów zmeliorowanych, a przeznaczenie gruntów zmeliorowanych pod zabudowę należy ograniczyć do niezbędnego minimum. Zaleca się intensyfikowanie zadrzewień śródpolnych z wykorzystaniem skarp, wąwozów, obrzeży oczek wodnych dla polepszenia mikroklimatu rolniczego i ograniczania erozji gleb. Zachowuje się istniejącą rozproszoną zabudowę zagrodową z możliwością jej rozbudowy, zaś tylko w uzasadnionych przypadkach dopuszcza się realizację pojedynczych zagród poza wyznaczonymi terenami zurbanizowanymi.

Przeciwwskazania dla zabudowy zagrodowej z preferencją dużych gospodarstw hodowlanych stanowiących przedsięwzięcia zaliczanych do mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

pozostałe tereny upraw rolnych z glebami niższych klas bonitacyjnych, oznaczone na rysunku studium kolorem białym: funkcja wiodąca: rolnictwo, funkcje uzupełniające: zabudowa zagrodowa w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych, możliwość przekształcanie zabudowy zagrodowej w rekreacyjną, zabudowa obsługi rolnictwa, dopuszczalne zalesianie gruntów o najniższych klasach bonitacyjnych (V i VI klasa). Z wyłączeniem obszarów NATURA 2000 – dopuszczenie wszelkich form aktywności gospodarczej związanej w szczególności z agroturystyką i przetwórstwem żywności. Ograniczenia: obowiązek przebudowy systemów melioracyjnych w przypadku ich kolizji z zabudową rolniczą oraz (lub) z zalesieniami.

tereny trwałych użytków zielonych, głównie w obniżeniach dolinnych z przewagą gleb pochodzenia organicznego, z przeciwwskazaniami do zabudowy,

tereny osadnictwa wiejskiego poszczególnych jednostek osadniczych (zabudowa istniejąca i projektowana) obejmujące zabudowę zagrodową i mieszkaniową jednorodzinną wraz z zabudową usługową na potrzeby lokalne. Tereny te są bardzo zróżnicowane pod względem przestrzennym, funkcjonalnym i architektonicznym, a także pod względem wyposażenia w infrastrukturę techniczną. Wymagają one uporządkowania, rozwoju i podnoszenia standardów w celu poprawy jakości życia, dostępności do usług bytowych, kształtowania możliwości inwestycyjnych itp. Obejmują tereny zabudowy istniejącej i przesądzonej dotychczasowymi planami miejscowymi, obowiązującymi i nieobowiązującymi. Uciążliwość działalności gospodarczej, w tym również związanej z produkcją rolną musi być ograniczona do granic działki, do której inwestor posiada tytuł prawny. Możliwość realizacji funkcji agroturystycznych na terenach siedlisk rolniczych. We wsiach Glinno, Dzierżązna, Pierzchnia Góra i Miedźno dopuszcza się jako uzupełnienie zabudowy osadnictwa wiejskiego funkcją rekreacji indywidualnej.

tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, funkcje uzupełniające: zabudowa usługowa, zieleń, itp. Obejmują zabudowę mieszkaniową jednorodzinną już istniejącą i tereny wskazane dla rozwoju tej funkcji. Na tych terenach należy wykluczyć możliwość lokalizacji wszelkich przedsięwzięć stanowiących przedsięwzięcia zaliczane do mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Na terenach wskazanych do zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej nie należy lokalizować nowych siedlisk rolniczych.

tereny zabudowy rekreacji indywidualnej, funkcja uzupełniająca: zieleń, obsługa funkcji wiodącej, dopuszczalna zabudowa realizująca wypoczynek zbiorowy. Na tych terenach zakazuje się lokalizowanie innych funkcji niż określone wyżej. Preferowana jest dla zabudowy rekreacji indywidualnej zabudowa parterowa, z dopuszczonym poddaszem użytkowym, wysokości maksymalnie do 7,5 m do kalenicy, dachy spadowe. Działki – minimum 600 m², wskaźnik powierzchni zabudowy – maksymalnie 15 %.

tereny zabudowy usługowej: . funkcja uzupełniająca: funkcja mieszkaniowa związana z obsługą funkcji podstawowej. Obejmuje tereny istniejących usług publicznych: kultu religijnego, szkół, remiz OSP stanowiących równocześnie świetlice wiejskie, dom pomocy społecznej w Rożdzałach, Dom Dziecka w Rafałowce itp. Zabudowa przewidziana do zachowania z możliwością intensyfikacji pod warunkiem ograniczenia uciążliwości do granic terenu, do którego inwestor ma tytuł prawny, Zakaz lokalizowania przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. W granicach terenów usługowych dopuszcza się m.in. lokalizację stacji benzynowych, gazowych i myjni samochodowych oraz handel hurtowy, itp. spełniających warunek braku uciążliwości dla środowiska.

tereny zabudowy produkcyjno-usługowej, składów i magazynów, funkcja uzupełniająca – zieleń, komunikacja, urządzenia towarzyszące. Obejmuje istniejące tereny zainwestowane tą funkcją oraz tereny wskazane do rozwoju tych funkcji w dotychczasowych planach miejscowych w miejscowościach Rossoszyca, Miedze i Rożdżały. Studium przewiduje rozwój zagospodarowania przestrzennego z ukierunkowaniem na zabudowę produkcyjno-usługową pod warunkiem ograniczenia uciążliwości do terenu wskazanego w studium.

tereny udokumentowanych złóż surowców mineralnych, przeznaczonych do eksploatacji, - eksploatacja złóż położonych na gruntach leśnych wymaga ich przeznaczenia na cele nieleśne, co jest możliwe wyłącznie w trakcie sporządzania planu miejscowego,

tereny wskazane do zalesienia uwzględniają ustalenia uproszczonych planów urządzania lasów niepaństwowych dla poszczególnych wsi oraz wnioski właścicieli gruntów. Mają też na celu realizację zasady wyrównywania granic polno-leśnych.

tereny cmentarzy z zielenią cmentarną na istniejącym cmentarzu rzymsko-katolickim w Rossoszycy, z uwzględnieniem urządzenia parkingu przycmentarnego i zachowania stref ochrony sanitarnej od granic cmentarza. Obiekt przewidziany do zachowania i ochrony.

tereny zieleni parkowej obejmujące park dworski w Kamionaczu (zabytek w wojewódzkiej i gminnej ewidencji), gdzie istniejąca zabudowa jest przewidywana do adaptacji dla potrzeb gospodarstwa agroturystycznego z możliwością rozbudowy pod warunkiem nie ingerowania w wartości przyrodnicze zieleni parkowej.

przewidziane do zachowania: – ujęcia wody, oczyszczalnie ścieków.

Zasady zagospodarowania terenów w strefie wschodniej nie kolidują z obowiązkiem ochrony siedlisk w granicach obszaru objętego ochroną w systemie NATURA 2000 „Zbiornik Jeziorsko”.

Strefa środkowa stanowiąca głównie korytarz ekologiczny doliny Warty i tereny przyległe związane ze zbiornikiem.

Obejmuje dolinę rzeki Warty z jej strefą krawędziową oraz zbiornik Jeziorsko. Od zachodu ograniczeniem jest droga krajowa Nr 83. W większości obszar strefy znajduje się w granicach objętych specjalną ochroną siedlisk NATURA 2000 „Zbiornik Jeziorsko”. W skład strefy wchodzi: tereny wód powierzchniowych zbiornika w granicach maksymalnego poziomu piętrzenia, tereny trwałych użytków zielonych oraz tereny projektowane sportu i rekreacji z obsługą turystyki związane z turystycznym zagospodarowaniem rzeki Warty, a także fragmenty terenów upraw rolnych i zabudowy osadnictwa wiejskiego.

tereny trwałych użytków zielonych i nieużytki położone w dolinie rzeki Warty, funkcja uzupełniająca: rekreacja i wypoczynek, uprawy gruntów rolnych, wody powierzchniowe. Obejmuje tereny zieleni nieurządzonej, ochronne dla cieków, rowów i innych wód powierzchniowych wchodzące w skład korytarza ekologicznego Warty, okresowo narażone na lokalne podtopienia. Miejscowo tereny predestynowane do rozwoju funkcji rekreacyjnych. W studium przewiduje się utrzymanie dotychczasowych kierunków oraz sposobu użytkowania zapewniających ochronę wód powierzchniowych i ciągłość korytarza ekologicznego. W ramach ograniczeń w użytkowaniu i zagospodarowaniu studium przewiduje: promocję rolnictwa ekologicznego, utrzymanie i ochronę istniejących rowów i urządzeń melioracyjnych, zakaz lokalizacji funkcji innych niż wiodąca i uzupełniająca, przeciwwskazania dla prowadzenia intensywnej gospodarki rolnej z użyciem nawozów sztucznych i środków ochrony roślin i ograniczenia wykonywania robót ziemnych powodujących odkształcenia terenu. Należy zachować różnicowanie gatunkowe roślinności. Dla terenu zakładanych zmian zaleca się sporządzenie planu miejscowego.

tereny wód powierzchniowych obejmujące koryto rzeki Warty, inne rzeki oraz zbiornik Jeziorsko w granicach maksymalnego piętrzenia wody, do zachowania bez zmiany.

tereny zabudowy związanej z wypoczynkiem zbiorowym, sportem i obsługą turystyki obejmujące teren przewidziany do realizacji programu turystycznego zagospodarowania rzeki Warty z miejscem koncentracji funkcji sportu i rekreacji, wypoczynku zbiorowego oraz obsługi turystyki w rejonie wsi Jeziorsko i Ostrowa Warckiego. Zrealizowano tu przystań jachtową i część programu obsługi turystyki, uzbrojono teren pod przyszłe funkcje. Część terenu jest przewidziana do zagospodarowania obiektami wypoczynku zbiorowego, obsługi tego wypoczynku oraz sportu i rekreacji, a także budowy placówki ratownictwa wodnego dla całego zbiornika. Tereny te leżą poza granicą obszaru specjalnej ochrony NATURA 2000 „Zbiornik Jeziorsko” i nie ingerują w dotychczasowy stan użytkowania siedlisk, nie jest też przewidziane pogorszenie dotychczasowego ich stanu.

tereny zabudowy rekreacji indywidualnej, funkcja uzupełniająca: zieleń, obsługa funkcji wiodącej, a także w części – zabudowa związana z rekreacją zbiorową. Na tych terenach nie wykorzystanych na te cele może być zieleń urządzona lub nieurządzona w formie zadrzewień. Na terenach przeznaczonych dla tej funkcji, ale położonych w granicach Nadwarciańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu należy uwzględnić przepisy uchwały Nr XXXI/614/12 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 18 grudnia 2012 r. (Dz.U.W.Ł. z 2013 r. poz. 266 i z 2014 r. poz.

3463) w szczególności zakaz likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych. Odnosi się to również do terenów, które przeznaczono pod zabudowę już w poprzednich edycjach studium.

W części leży w tej strefie miejscowość Jeziorsko wraz z terenami osadnictwa wiejskiego i zabudową usługową, która zwłaszcza w sezonie letnim jest ukierunkowana na obsługę turystyki związanej ze zbiornikiem.

Jeżeli potraktować przebieg drogi krajowej Nr 83 za zachodnią granicę strefy – to leżą w niej także tereny osadnictwa wiejskiego po wschodniej stronie drogi we wsiach: Tądów Dolny, Tądów Górny, Tomisławice, Mikołajewice, Proboszczowice, Duszniki, Małków i Baszków wraz z niewielkimi fragmentami terenów istniejącej zabudowy produkcyjno-usługowej, składów i magazynów.

Strefa zachodnia

Obejmuje tereny upraw rolnych o najwyższych w gminie klasach bonitacyjnych gleb, pozostałe tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej, tereny przesądzonych lokalizacji elektrowni wiatrowych, tereny trwałych użytków zielonych, tereny lasów oraz pełny zestaw terenów zainwestowanych i przewidzianych do zainwestowania nierolniczego w poszczególnych wsiach. Mają w stosunku do nich zastosowanie ustalenia studium zawierające ogólne zasady odnoszące się do obszarów przewidzianych do ochrony w zakresie ochrony przyrody, ochrony środowiska, ochrony wód, ochrony zabytków i dziedzictwa kulturowego, złóż surowców mineralnych, lasów i zalesień, terenów upraw rolnych i terenów komunikacji. Ustalenia odnoszące się do terenów zainwestowania są następujące:

tereny osadnictwa wiejskiego: poszczególnych jednostek osadniczych (zabudowa istniejąca i projektowana) obejmujące zabudowę zagrodową i mieszkaniową jednorodzinną wraz z zabudową usługową na potrzeby lokalne. Tereny te są bardzo zróżnicowane pod względem przestrzennym, funkcjonalnym i architektonicznym, a także pod względem wyposażenia w infrastrukturę techniczną. Wymagają one uporządkowania, rozwoju i podnoszenia standardów w celu poprawy jakości życia, dostępności do usług bytowych, kształtowania możliwości inwestycyjnych itp. Obejmują tereny zabudowy istniejącej i przesądzonej dotychczasowymi planami miejscowymi, obowiązującymi i nieobowiązującymi. W granicach tych terenach nie powinno się lokalizować przedsięwzięć zawsze znacząco oddziałujących na środowisko, w tym również ferm hodowlanych o obsadzie powyżej 40 DJP, a uciążliwość działalności gospodarczej, w tym również związanej z produkcją rolną powinna być ograniczona do granic działki, do której inwestor posiada tytuł prawny. Dopuszczalna jest na tych terenach funkcja agroturystyczna.

tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, funkcje uzupełniające: zabudowa usługowa, zieleń, itp. Obejmują zabudowę mieszkaniową jednorodziną już istniejącą i tereny wskazane dla rozwoju tej funkcji. Na tych terenach zaleca się zakaz lokalizacji usług z zakresu obsługi komunikacji i handlu hurtowego oraz wszelkich przedsięwzięć zaliczonych do mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Na terenach wskazanych do zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej nie należy lokalizować nowych siedlisk rolniczych.

tereny zabudowy zagrodowej z preferencją gospodarstw hodowlanych: Obejmuje istniejącą zabudowę m.in. w miejscowości Rossoszycza, Zielęcín, Cielce, Maszew i Klonówek z możliwością rozbudowy. Przy lokalizacji nowej zabudowy należy zawsze rozpatrywać jej możliwe (potencjalne) oddziaływanie na środowisko i otaczające tereny wskazane pod zabudowę o funkcjach mieszkaniowych.

tereny zabudowy usługowej, w tym m.in. oświaty, kultury, ochrony zdrowia, inne usługi publiczne oraz usługi niepubliczne. Obejmuje tereny istniejących usług publicznych: kultu religijnego, szkół, remiz OSP stanowiących równocześnie świetlice wiejskie, itp. z funkcją uzupełniającą: zabudową mieszkaniową, obsługą komunikacji, zielenią. Zabudowa przewidziana do zachowania z możliwością intensyfikacji pod warunkiem ograniczenia uciążliwości do granic terenu, do którego inwestor ma tytuł prawny. W granicach terenów usługowych dopuszcza się m.in. lokalizację stacji benzynowych, gazowych i myjni samochodowych i handel hurtowy. Od strony sąsiedztwa z terenami o funkcji mieszkaniowej należy przewidzieć zieleń izolacyjną oraz uwzględnić na własnym terenie ilość miejsc parkingowych, w stosunku do generowanego przez daną funkcję ruchu konsumpcyjnego.

tereny zabudowy produkcyjno-usługowej, składów i magazynów, funkcja uzupełniająca – zieleń, komunikacja, urządzenia towarzyszące. Obejmuje istniejące tereny zainwestowane tą funkcją oraz tereny wskazane do rozwoju tych funkcji. Studium przewiduje rozwój zagospodarowania przestrzennego z ukierunkowaniem na zabudowę produkcyjno-usługową pod warunkiem ograniczenia uciążliwości do terenu wskazanego w studium.

tereny obsługi komunikacji położone przy drodze krajowej, głównej, obejmują dwa rejonu po zachodniej stronie drogi krajowej Nr 83, w rejonie miejscowości Ostrów Warcki i Zasy Miłkowskie.

tereny udokumentowanych surowców mineralnych, na których jest możliwa eksploatacja surowców. Występują w miejscowościach Jakubice, Bartochów, Gołuchy-Łąbędzie, Duszniki, Małków, Góra. Wykaz udokumentowanych złóż i ustanowionych terenów górniczych jest opisany w części Uwarunkowania rozwoju.

tereny potencjalnej eksploatacji złóż surowców – na pozostałym obszarze sąsiadującym z już udokumentowanymi złożami. Ograniczeniem dla eksploatacji jest konieczność uwzględnienia przesądzonych w sąsiedztwie lokalizacji elektrowni wiatrowych.

tereny upraw rolnych - oznaczonym kolorami żółtym, gdzie występuje przewaga gleb klas II-IV i pozostałe (białe), w tym z możliwością lokalizowania, z wyłączeniem elektrowni wiatrowych, odnawialnych źródeł energii o mocy powyżej 100 kW na niewielkim fragmencie wsi Cielce.

Pozostałe tereny związane z obiektami i urządzeniami infrastruktury technicznej gminy oraz tereny komunikacji.

Teren	Preferencje	Ograniczenia
Stacje uzdatniania wody, komunalne ujęcia wód w głębszych, inne studnie o udokumentowanych zasobach	Zachowanie i ochrona obiektów istniejących. Użytkowanie zgodnie z przeznaczeniem	Brak potrzeby ustanawiania stref ochrony pośredniej.
Oczyszczalnie ścieków, istniejące i postulowane	Zachowanie obiektów istniejących, realizacja nowych. Użytkowanie zgodnie z przeznaczeniem	
Projektowane stacje pomiarowe gazu I stopnia	Obiekty projektowane na trasie gazociągu wysokiego ciśnienia	
Tereny korytarza proj. elektroenergetycznej linii 110 kV	Dopuszcza się rolnicze użytkowanie	Ograniczenia dla zabudowy w korytarzu 36 m (po 18 m od osi linii w każdą stronę)
DK – droga krajowa Nr 83 – główna, odcinki obwodnicowe	Zachowanie dotychczasowego przebiegu do czasu budowy projektowanej obwodnicy	Ograniczenia dla istniejących skrzyżowań wskutek zmiany organizacji ruchu
DW - drogi wojewódzkie Nr 710 i 479, główne,	Do czasu budowy obwodnicy - zachowanie przebiegu, przebudowa zgodnie z przepisami odrębnymi	Ograniczenie w dostępności terenów przyległych do pasa drogowego zgodnie z przepisami odrębnymi
Z,L – drogi powiatowe zbiorcze lub lokalne o numeracji wg rysunku studium	Wskazana poprawa parametrów do norm wynikających z przepisów odrębnych tj. szerokość 20 m dla dróg zbiorczych i 12-15 m dla dróg lokalnych, realizacja ścieżek rowerowych	
L – drogi gminne, lokalne	Wskazana poprawa parametrów, Realizacja ścieżek rowerowych	
Szlaki turystyczne: piesze, rowerowe, konny, wodny	Oznaczenie przebiegu na rysunku studium	

3.2. Wskaźniki zagospodarowania i użytkowania terenów.

Zaleca się uwzględnienie w sporządzanych planach miejscowych dla:

terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy osadnictwa wiejskiego (mieszkaniowej jednorodzinnej i zagrodowej) oraz zabudowy wielorodzinnej:

- maksymalna wysokość zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej trzy kondygnacje nadziemne, w tym poddasze użytkowe, 12 m do kalenicy, zabudowy wielorodzinnej – 5 kondygnacji, jednak maksymalnie do 16 m,
- wysokość zabudowy gospodarczej i garaży: jedna kondygnacja nadziemna, maksymalnie 7 m do kalenicy,
- wysokość zabudowy związanej z potrzebami prowadzonego gospodarstwa rolnego (budynki inwentarskie, składowe, magazynowe, itp.) – stosownie do potrzeb, jednak maksymalnie do wysokości budynku mieszkalnego w zagrodzie, urządzenia i obiekty typu silosy – do 20 m,
- wysokości uzupełniającej zabudowy usługowej: dwie do trzech kondygnacji nadziemnych, i 12 m do kalenicy,
- dachy w przewadze spadowe, z dopuszczeniem dachu płaskiego dla budynków usługowych i w mieście – w rejonach występowania zabudowy o dachach płaskich,
- zalecana minimalna powierzchnia działki dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej 1000 m², dla zabudowy zagrodowej - 1500 m²,
- maksymalna powierzchnia zabudowy działki z zabudową mieszkaniową jednorodziną - 35 %, z zabudową zagrodową - 50 %,
- minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej - 30 %.

terenów zabudowy wielofunkcyjnej śródmiejskiej

- wysokość - 12 m do kalenicy,
- dachy spadowe z dopuszczeniem fragmentów płaskich,
- maksymalna powierzchnia zabudowy działki – 50 %, minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 15 %, przy czym w szczególnych przypadkach uzasadnionych m.in. stanem istniejącym, dopuszcza się pełne utwardzenie powierzchni działki,

terenów zabudowy rekreacji indywidualnej (letniskowej), wypoczynku zbiorowego, sportu i obsługi turystyki:

- maksymalna wysokość zabudowy: rekreacji indywidualnej - dwie kondygnacje, w tym poddasze użytkowe, maksymalnie 7,5 m do kalenicy, wypoczynku zbiorowego i obsługi turystyki - 16 m oraz 3 kondygnacje,
- dachy spadowe z dopuszczeniem dachów płaskich,
- minimalna powierzchnia działki rekreacyjnej - 600 m², dla zabudowy obsługi turystyki, sportu i wypoczynku zbiorowego - nie określa się.
- maksymalna powierzchnia zabudowy działki –15 % dla zabudowy rekreacji indywidualnej – 15 % oraz 60 % dla zabudowy wypoczynku zbiorowego, sportu i obsługi turystyki, zbiorowej,
- minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej –70 % dla zabudowy rekreacyjnej indywidualnej i 30 % dla wypoczynku zbiorowego, sportu i obsługi turystyki, z uwzględnieniem zakazu niszczenia i likwidacji istniejących zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych w granicach Nadwarciańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu,

terenów zabudowy usługowej :

- maksymalna wysokość zabudowy: 3 kondygnacje, maksymalnie 16 m do kalenicy,
- maksymalna wysokość zabudowy magazynowej stanowiącej zaplecze: dwie kondygnacje, maksymalnie 10 m do kalenicy,
- minimalna powierzchnia działki usługowej; 500 m², w uzasadnionych przypadkach dopuszcza się 200 m²,
- dachy spadowe, ale dopuszcza się też płaskie.
- maksymalna powierzchnia zabudowy działki - 50 %,
- minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej - 20 %.
- obowiązek zapewnienia na własnej działce parkingów stosownie do potrzeb,

terenów zabudowy przemysłowej i produkcyjno-usługowej: składów i magazynów:

- maksymalna wysokość zabudowy: maksymalnie 25 m do kalenicy z wyłączeniem urządzeń technologicznych takich jak: dźwigi, kominy, silosy, itp., których wysokość może dochodzić do 30 m.
- minimalna powierzchnia działki - 2000 m².
- maksymalna powierzchnia zabudowy - 60 %,
- minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej - 15 %,

elektrowni wiatrowych: maksymalna wysokość: 175 m w momencie najwyższego unosu łopaty wirnika.

odnawialnych źródeł energii wykorzystujących energię słoneczną (głównie ogniwa fotowoltaiczne) – 7 m.

Dla obiektów budowlanych o wysokości 50 m npt i wyższych ustala się obowiązek uwzględnienia przepisów odrębnych w zakresie oznakowania przeszkodowego i lokalizacji.

3.3. Tereny wskazane do wyłączenia lub ograniczenia z zabudowy.

Na terenie gminy i miasta do terenów wskazanych do wyłączenia lub ograniczenia z zabudowy należą:

- tereny lasów;
- tereny przeznaczone do zalesiania;
- obszary szczególnego zagrożenia powodziowego;
- strefy ochrony sanitarnej od cmentarzy grzebalnych;
- obszar Nadwarciańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu;
- obszar Natura 2000 – Zbiornik Jeziorsko;
- teren doliny Warty stanowiącej korytarz ekologiczny o znaczeniu krajowym;
- tereny w pasach technologicznych wyznaczonych od sieci infrastruktury technicznej: linii elektroenergetycznych: projektowanej 110 kV i istniejących 15 kV oraz projektowanego gazociągu wysokiego ciśnienia;
- tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej: gleby klas II–III, gleby pochodzenia organicznego oraz grunty zmeliorowane.

4. Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody i krajobrazu kulturowego.

Na obszarze objętym ochroną specjalną w systemie Natura 2000 obejmującym obszar zbiornika Jeziorsko w granicach administracyjnych oraz w przewadze obszar międzywala w dolinie Warty powyżej zbiornika zabrania się podejmowania działalności które w znaczący sposób mogą pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych gatunków zwierząt, a także w znaczący sposób wpłynąć negatywnie na gatunki, dla ochrony których planuje się ten obszar wyznaczyć.

Nie podlega ograniczeniu działalność związana z utrzymaniem urządzeń i obiektów służących bezpieczeństwu przeciwpowodziowemu oraz działalność gospodarcza rolna, leśna i rybna. Inne rodzaje działalności mogą być dopuszczone, o ile w procedurze oceny oddziaływania na środowisko zostanie udowodniony ich brak wpływu na obszary objęte ochroną naturą.

Na terenie Nadwarciańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu należy prowadzić działania dotyczące czynnej ochrony zróżnicowanych ekosystemów w ramach ochrony wyróżniającego się krajobrazu i zachowania funkcji korytarza ekologicznego, a jednocześnie zaspokajając potrzeby związane z turystyką i wypoczynkiem.

W przypadku istniejących użytków ekologicznych (3 użytki leśne oraz rzeka Mazur) należy dążyć do ich zachowania i ochrony zgodnie z zasadami gospodarki zrównoważonej, w tym zrównoważonej gospodarki leśnej.

Jednocześnie należy dążyć do obejmowania taką formą ochrony kolejnych obiektów zarówno na terenach leśnych jak i poza nimi.

Wszystkie istniejące pomniki przyrody (ich wykaz zawarto na str. 32-33) należy objąć ciągłą, czynną ochroną polegającą na polepszeniu ich stanu sanitarno zdrowotnego w celu ich zachowania. W tym przypadku także należy dążyć do obejmowania taką formą ochrony kolejnych obiektów zarówno na terenach leśnych jak i poza nimi.

Sukcesywnie należy identyfikować cenne siedliska przyrodnicze w celu ich zachowania w nieprzekształconej postaci.

Dla zachowanie ciągłości systemu ekologicznego gminy i obszarów przyległych zaleca się utrzymanie korytarzy ekologicznych:

- doliny rzeki Warty o znaczeniu krajowym;
- doliny rzek: Jadwichna, Niniwka, Mazur, Swędra, Pichna, Kanał Stojanowski, Kanał z Augustynowa, Kanał z Bartochowa – stanowiących lokalne korytarze ekologiczne,
- lokalnych korytarzy ekologicznych w postaci pozostałych bezimiennych dolin cieków.

Na terenach, położonych w granicach obszaru chronionego krajobrazu oraz obszaru Natura 2000 zaleca się:

- 1) likwidowanie barier ekologicznych na drodze wędrówek gatunków;
- 2) wspomaganie naturalności i ciągłości korytarzy poprzez unikanie fragmentacji środowiska rozproszoną zabudową, wzrostem urbanizacji, budową nowych szlaków komunikacyjnych;
- 3) zapobieganie łączeniu się miejscowości poprzez zostawianie niezabudowanych przestrzeni;
- 4) odtwarzanie zniszczonych fragmentów korytarzy ekologicznych poprzez wprowadzanie zadrzewień i zakrzewień oraz innej roślinności zgodnie z istniejącym siedliskiem i składem gatunkowym;
- 5) zachowywanie, jeśli tylko to możliwe, istniejącej szerokości korytarzy ekologicznych;
- 6) ograniczać presję rolnictwa na tereny zalewowe i położone nad brzegami cieków;
- 7) ograniczyć do niezbędnego minimum regulację cieków;
- 8) ograniczyć ilość inwestycji w infrastrukturze przeciwpowodziowej do niezbędnych i koniecznych;
- 9) zachowanie naturalności koryt rzecznych;
- 10) utrzymywanie zadrzewień oraz izolowanych starorzeczy, stanowiących enklawy bioróżnorodności, ostoje oraz miejsca odpoczynku na drodze wędrówek gatunków. W szczególności dotyczy to Nadwarciańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu do którego mają zastosowanie przepisy uchwały Nr XXXI/614/12 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 18 grudnia 2012 r. (Dz.U.W.Ł. z 2013 r. poz. 266 i z 2014 r. poz. 3463) w szczególności zakazu likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych mających zastosowanie do terenów przeznaczonych pod zabudowę rekreacji indywidualnej,
- 11) ograniczanie inwestycji, mających istotny wpływ na zmianę stosunków wodnych;
- 12) utrzymywanie istniejących naturalnych terenów zalewowych, których bioróżnorodność zależy od okresowego poziomu wody gruntowej (np.: tworzenie pasów ochronnych wzdłuż cieków).

Ustalenia wprowadzone do projektu zmiany studium dotyczące terenów, na których został utworzony obszar Natura 2000 na terenie Gminy i Miasta Warta uwzględniają obowiązek pełnej ochrony tego obszaru.

W studium(...), poza granicami obszaru Natura 2000, w zachodniej części gminy zostały wyznaczone tereny, na których została przesądzona lokalizacja zespołu 14 elektrowni wiatrowych. Dalszy rozwój źródeł energii odnawialnej w ogóle - musi się odbywać z uwzględnieniem wymagań środowiskowych, a w gminie Warta – z racji sąsiedztwa z projektowanym obszarem naturowym – tym bardziej te wymagania muszą być respektowane. Jednym z instrumentów, który już w początkowej fazie pozwoli uwzględnić skutki środowiskowe planowanych przedsięwzięć, jest procedura oceny oddziaływania na środowisko. Podkreślić

należy tu wagę trzech zasad: ostrożności, działań zapobiegawczych i faktu, że „zanieczyszczający płaci”.

Na pozostałych terenach objętych projektem zmiany studium nie wprowadza się zmian, które mogłyby wpłynąć negatywnie na stan elementów przyrody na terenach naturalnych.

Inne zasady ochronne na rzecz kształtowania systemu przyrodniczego.

Przyjmując jako naczelną - zasadę zrównoważonego rozwoju - ustalić należy obowiązek uwzględniania stosownych reguł związanych z utrzymaniem lub przywracaniem równowagi środowiska i różnorodności biologicznej oraz racjonalnego wykorzystywania zasobów przyrodniczych, a także reguł związanych z ochroną krajobrazu we wszystkich opracowaniach planistycznych.

W zakresie polityki przestrzennej wymienić należy ustalenia i zalecenia:

- zachowania i możliwie znaczącego powiększenia obszarów leśnych. Należy także zachować zieleń śródpolną i naturalne ciek wraz z obudową biologiczną ich brzegów, jako naturalne elementy środowiska stanowiące m.in. środowisko zapewniające ochronę gatunkową roślin i zwierząt.
- problematykę ochrony środowiska należy także uwzględniać we wszystkich sporządzanych miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, a prognoza oddziaływania ustaleń planu na środowisko jako część składowa planu miejscowego – podlega obowiązkowemu opiniowaniu przez organ właściwy w sprawach ochrony środowiska.

W zakresie ochrony powierzchni ziemi i gleb:

- wprowadzenie zakazu zabudowy i usuwania istniejących zarośli i zakrzaczeń w zasięgu krawędzi doliny Warty,
- wprowadzenie ochrony wąwozów, parowów i innych form denudacyjnych poprzez umacnianie roślinnością darniową ich krawędzi oraz zakaz usuwania istniejących zarośli i lokalizacji jakiegokolwiek zabudowy;
- pozostawienie terenów wąwozów i parowów w ich dotychczasowym użytkowaniu;
- wyłączenie spoza terenów zabudowanych obszarów występowania gleb organicznych oraz gleb wysokich klas bonitacyjnych za wyjątkiem terenów wyłączonych spod produkcji rolnej w obowiązujących planach miejscowych i terenów przewidzianych w niniejszym studium;
- wprowadzenie obowiązku rekultywacji obecnie nieeksploatowanych wyrobisk powstałych po eksploatacji kruszyw;
- wprowadzenia strefy rzeczywistej i potencjalnej uciążliwości od drogi krajowej nr 83 oraz od dróg wojewódzkich Nr 710 i 479 z zaleceniem ograniczenia uprawy roślin przeznaczonych do bezpośredniego spożycia.

Dla całego terenu Gminy zaleca się:

- stosowanie przy ogrzewaniu budynków ekologicznych nośników energii z tendencją wycofywania się z użytkowania źródeł ciepła stosujących węgiel, zarówno przy modernizacji istniejących obiektów, jak i nowo projektowanych;
- wprowadzenia ograniczenia do wyłącznie zachodniej części gminy lokalizowania na terenie Gminy obiektów i urzędzeń oraz prowadzenia działalności gospodarczej mogącej powodować emisję zanieczyszczeń o charakterze odorowym.

W zakresie ochrony zieleni urządzonej i zadrzewień:

- na terenie Gminy należy dążyć do zachowania istniejącej zieleni wysokiej, pojedynczych drzew, zadrzewień śródpolnych i przydrożnych, przyjmując zasadę, że do wycinki całego kompleksu zadrzewień dochodzi jedynie w przypadkach bezpośredniego zagrożenia;
- należy kontynuować konserwację starodrzewu oraz uzupełniać zbiorowiska drzew i krzewów parków w Cielcach, Ustkowie, Małkowie, Mikołajewicach i Rożdzałach;

- należy chronić istniejące zadrzewienia i zakrzewienia śródpolne, przydrożne i nadwodne, poprzez wprowadzenie zakazu ich likwidowania lub niszczenia z innych powodów jak wynikających z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego;
- wprowadzić preferencje dla nowych zadrzewień śródpolnych.

W zakresie ochrony lasów:

Gospodarka leśna całej Gminy, zarówno w odniesieniu do Lasów Państwowych, jak i lasów nie stanowiących własności Skarbu Państwa, powinna opierać się o zasady zrównoważonej gospodarki leśnej, oparte na podstawach ekologicznych, a zawarte w planach urządzania lasów. Podstawą prawną ochrony lasów są przepisy odrębne w oparciu o które należy:

- zachować dotychczasowych terenów leśnych;
- wprowadzić zakaz przeznaczania gruntów leśnych na cele nieleśne i wprowadzania nowej zabudowy za wyjątkiem budowli związanych z gospodarką leśną, edukacją, ochroną przeciwpożarową i innymi funkcjami dotyczącymi bezpieczeństwa publicznego oraz związanych z komunikacją (w tym parkingami leśnymi, poszerzaniem pasów istniejących dróg publicznych oraz przeprowadzaniem nowych dróg);
- dopuścić na terenach leśnych wytyczanie szlaków turystycznych oraz urządzenie miejsc postojowych i punktów widokowych;
- ograniczyć lokalizację nowej zabudowy w odległość mniejszej niż 25 m od ścian lasów;
- sukcesywnie należy zwiększać powierzchnię lasów poprzez zalesianie gruntów w tym porolnych i nieużytków, przy czym właściwy dobór drzewostanu powinien być dostosowany do typu potencjalnego siedliska leśnego;
- należy dążyć do zwiększenia lesistości gminy doprowadzając ją do poziomu 22 %;
- grunty szczególnie wskazane do zalesień to grunty położone we wschodniej części gminy w ramach wyrównywania granicy polno-leśnej;
- zakazania lokalizowania obiektów kubaturowych za wyjątkiem związanych z gospodarką leśną oraz niezbędnych urządzeń infrastruktury technicznej. Zakaz ten nie powinien dotyczyć inwestycji związanych z obronnością kraju oraz inwestycji sieciowych, stanowiących o realizacji ponadlokalnych i lokalnych celów publicznych;
- kształtowanie granicy polno-leśnej w gminie poprzez zalesianie nie zmeliorowanych gruntów rolnych najniższych klas bonitacyjnych, mało przydatnych dla rolnictwa oraz nieużytków;
- w lasach i na terenach przewidzianych w studium do zalesienia – ustala się zakaz zabudowy z wyjątkiem obiektów i urządzeń służących gospodarce leśnej.

W zakresie ochrony wód:

Podstawowe zasady do realizacji, dla osiągnięcia założonych celów to:

- objęcie wszystkich możliwych obszarów zbiorczą kanalizacją sanitarną z odprowadzeniem ścieków do oczyszczalni;
- dopuszcza się na terenach przewidzianych w studium do objęcia sanitarną kanalizacją zbiorczą bezodpływową do czasu jej wybudowania, odprowadzenia ścieków do szczelnych szamb tylko jako rozwiązania tymczasowego;
- dopuszcza się docelowe indywidualne oczyszczanie ścieków w przydomowych oczyszczalniach ścieków lub odprowadzanie ich do szamb, tylko na obszarach, które z uzasadnionych ekonomicznych względów nie zostaną przewidziana do objęcia zbiorczą kanalizacją sanitarną, przy czym lokalizowanie oczyszczalni przydomowych musi być ograniczone do miejsc, na których odprowadzenie ścieków do gruntu nie będzie zagrażało jakości wód podziemnych lub powierzchniowych (szczególnie w obrębie stref ochronnych ujęć i zbiorników wód powierzchniowych i podziemnych oraz w granicach obszarów szczególnego zagrożenia powodzią);

- odprowadzenie ścieków opadowych, szczególnie z ciągów komunikacyjnych, placów i parkingów oraz oczyszczenie ich zgodnie z przepisami odrębnymi,
- zaleca się opracowanie specjalnego programu działań zabezpieczających ochronę wód wglębnych w granicach występowania GZWP;
- zaleca się prowadzenie racjonalnej gospodarki na terenach zmeliorowanych;
- należy dążyć do zachowania kompleksów gleb pochodzenia organicznego (użytkowanych jako trwałe użytki zielone) i pogarszania na nich stosunków wodnych poprzez nadmierne odwadnianie;
- należy ograniczyć zalesiania śródleśnych łąk i mokradeł;
- zaleca się budowę nowych oczyszczalni ścieków, przy uwzględnieniu zasady lokalizacji obiektów poza obszarami szczególnego zagrożenia powodziową, poza zwartą zabudową oraz poza obszarami o szczególnych walorach przyrodniczych i widokowych;
- wyłączenie z terenów przewidzianych do zabudowy obszarów szczególnego zagrożenia powodzią;
- ograniczenie lokalizacji trwałych obiektów i urządzeń infrastruktury turystycznej, edukacyjnej i rekreacyjnej na terenach zagrożenia powodziowego z dopuszczeniem możliwości realizacji jedynie przystani wodnych, kąpielisk, plaży, miejsc biwakowych, pól kempingowych i punktów widokowych przy swobodnej penetracji turystycznej;
- zabrania się grodzenia nieruchomości przyległych do powierzchniowych wód publicznych w odległości mniejszej niż 1,5 m od linii brzegu, a także zakazywania lub uniemożliwiania przechodzenia przez ten obszar,
- należy ograniczyć wielkość zrzutu ścieków do rowów melioracyjnych i wywozu ścieków na pola uprawne poprzez intensyfikację działań na rzecz jak najszybszej rozbudowy sieci kanalizacyjnej w gminie lub rozwoju programu oczyszczalni przydomowych i przyzagrodowych, jak również dla istniejących przydomowych zbiorników ścieków oraz zbiorników i osadników ścieków – doraźnie prowadzenie kontroli ich szczelności;
- obszary szczególnego zagrożenia powodziowego w dolinie Warty służą do zapewnienia swobodnego przepływu wód powodziowych i powinny być wyłączone z zabudowy oraz zagospodarowania, które może utrudniać ten spływ. Są to tereny międzywala, gdzie obowiązują ograniczenia określone w przepisach odrębnych,
- dla ochrony zasobów GZWP należy ograniczyć możliwość lokalizowania na jego powierzchni przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, w szczególności mogących powodować zanieczyszczenia wód wglębnych z powierzchni.
- dla ochrony zasobów GZWP należy rozważyć wprowadzenie zakazu rolniczego wykorzystania ścieków;
- na terenach kompleksów użytków zielonych zaleca się wprowadzanie fitomelioracji dla poprawy stosunków wodnych z możliwością tworzenia stawów rybnych i wszelkich oczek wodnych.

Na całym obszarze gminy, nadto:

- zaleca się przyjmować rozwiązania zmierzające do przeciwdziałania skutkom suszy poprzez zwiększanie małej retencji wodnej oraz wdrażanie proekologicznych metod retencjonowania wody;
- należy zapewnić pas gruntu wolny od trwałych naniesień i nasadzeń od rzek i kanałów w celu umożliwienia prawidłowej eksploatacji, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- należy zapewnić pas gruntu wolny od trwałych naniesień i nasadzeń od rowów melioracyjnych w celu umożliwienia prawidłowej eksploatacji;
- kolizje z rzekami powinny być rozwiązywane, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- kolizje z systemów komunikacji i infrastruktury technicznej z rurociągami drenarskimi i rowami melioracyjnymi powinny być rozwiązywane, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- zmiana przeznaczenia zmeliorowanych użytków rolnych na cele inne niż rolnicze, może nastąpić tylko w sytuacjach wyjątkowych, przy braku alternatywnych rozwiązań,

- dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zlokalizowanych w sąsiedztwie rzeki Warty, Niniwki, Strugi z Bartochowa i Pichny k. Zduńskiej Woli planowane inwestycje w ramach zagospodarowania terenu należy sytuować w odległości większej niż 50,0 m od stopy wału przeciwpowodziowego po stronie odpowietrznej. W przypadku lokalizacji urządzeń i obiektów budowlanych w odległości mniejszej niż 50,0 m należy uzyskać decyzję zwalniającą, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Obszary występowania surowców mineralnych chronionych przed innym niż eksploatacja zagospodarowaniem.

Udokumentowanymi złożami surowców mineralnych zapisanymi w krajowym bilansie zasobów kopalin i wód podziemnych są:

a) kruszywo naturalne

- złożo „BARTOCHÓW”,
- złożo „BARTOCHÓW II”,
- złożo „BARTOCHÓW III”,
- złożo „BARTOCHÓW IV – Pole A”,
- złożo „BARTOCHÓW – ZACHÓD III”,
- złożo „DUSZNIKI”,
- złożo „DUSZNIKI III”,
- złożo „DUSZNIKI V”
- złożo „DUSZNIKI VII”,
- złożo „GOŁUCHY”,
- złożo „GOŁUCHY I”,
- złożo „MAŁKÓW V”,
- złożo „MAŁKÓW VII”,
- złożo „MAŁKÓW VIII”,
- złożo „MAŁKÓW XI”
- złożo „MAŁKÓW XII”,
- złożo „MAŁKÓW XIII”,
- złożo „MAŁKÓW XIV”,
- złożo „MAŁKÓW XV”,
- złożo „MAŁKÓW XVI”,
- złożo „MAŁKÓW XVII”,
- złożo „MAŁKÓW XVIII”
- złożo „MAŁKÓW - BARTOCHÓW ”,
- złożo „MIEDŹNO”,
- złożo „MOGILNO” ,

a) surowce ilaste:

- złożo „ROŹDŹAŁY”,
- złożo „ROSSOSZYCA ”.

Aktualnie są ustanowione następujące obszary i tereny górnicze:

- Bartochów II - granice obszaru i terenu górniczego zostały wyznaczone w decyzji koncesyjnej Starosty Sieradzkiego z dnia 29.12.2010 r., znak: RS.7512-6/10, udzielonej na wydobywanie kopaliny ze złoża kruszywa naturalnego „Bartochów”, w miejscowości Bartochów. Koncesja ważna jest do dnia 31.12.2026 r.

- BARTOCHÓW III A- granice obszaru i terenu górniczego zostały wyznaczone w decyzji Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 29.08.2013 r., znak: RŚV.7422.165.2013.KK, udzielonej na wydobywanie kopaliny ze złoża kruszywa naturalnego „Bartochów III”, w miejscowości Bartochów. Koncesja ważna jest do dnia 31.12.2026 r.
- BARTOCHÓW – ZACHÓD III - granice obszaru i terenu górniczego zostały wyznaczone w decyzji koncesyjnej Starosty Sieradzkiego z dnia 31.01.2012 r., znak: RS.6522.11.2011, udzielonej na wydobywanie kopaliny ze złoża kruszywa naturalnego „Bartochów – ZACHÓD III”, w miejscowości Bartochów. Koncesja ważna jest do dnia 31.01.2022 r.
- Duszniki III - granice obszaru i terenu górniczego zostały wyznaczone w decyzji Wojewody Łódzkiego z dnia 25 lipca 2000 r. znak: PZ/Si.VIII-7412-2/4/2000, udzielającej koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża kruszywa naturalnego „Duszniki III” w miejscowości Duszniki. Koncesja ważna jest do dnia 31 lipca 2020 r.
- DUSZNIKI VII - granice obszaru i terenu górniczego zostały wyznaczone w decyzji Marszałka Województwa Łódzkiego 19.08.2016 r., znak: RŚV.7422.168.2015.MK, udzielającej koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża kruszywa naturalnego „Duszniki VII” w miejscowości Duszniki. Koncesja ważna jest do dnia 31.12.2021 r.
- MAŁKÓW VII - granice obszaru i terenu górniczego zostały wyznaczone w decyzji Starostę Sieradzkiego z dnia 29.01.2009 r., znak: RS.7512-1/09, udzielającej koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża kruszywa naturalnego MAŁKÓW VII w miejscowości Małków. Koncesja ważna jest do dnia 31.12.2019 r.
- MAŁKÓW VIII A - granice obszaru i terenu górniczego zostały wyznaczone w decyzji Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 15.10.2013 r., znak: RŚV.7422.188.2013.KK, udzielającej koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża kruszywa naturalnego MAŁKÓW VIII w miejscowości Małków. Koncesja ważna jest do dnia 31.12.2022 r.
- MAŁKÓW XI - granice obszaru i terenu górniczego zostały wyznaczone w decyzji Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 2.12.2013 r., znak: RŚV.7422.220.2013.KK, udzielającej koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża kruszywa naturalnego MAŁKÓW XI w miejscowości Małków. Koncesja ważna jest do dnia 31.12.2028 r.
- MAŁKÓW XII - granice obszaru i terenu górniczego zostały wyznaczone w decyzji Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 18.07.2013 r., znak: RŚV.7422.120.2013.KK, udzielającej koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża kruszywa naturalnego MAŁKÓW XII w miejscowości Małków. Koncesja ważna jest do dnia 31.12.2021 r.
- MAŁKÓW XIV - granice obszaru i terenu górniczego zostały wyznaczone w decyzji Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 21.10.2016 r., znak: RŚV.7422.118.2016.KK, udzielającej koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża kruszywa naturalnego MAŁKÓW XIV w miejscowości Małków. Koncesja ważna jest do dnia 31.12.2030 r.
- MAŁKÓW XV - granice obszaru i terenu górniczego zostały wyznaczone w decyzji Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 12.09.2016 r., znak: RS.76522.42.2016.KK, udzielającej koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża kruszywa naturalnego MAŁKÓW XV w miejscowości Małków. Koncesja ważna jest do dnia 31.12.2030 r.

W granicach terenów górniczych należy zapewnić integrację wszelkich działań podejmowanych w celu:

- wykonania uprawnień określonych ww. koncesjami,
- zapewnienia bezpieczeństwa powszechnego,
- ochrony środowiska ze szczególnym uwzględnieniem ochrony wód podziemnych oraz obiektów budowlanych,
- właściwego sposobu zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie oraz narażonych na niebezpieczeństwo powodzi lub osuwania się mas skalnych.

Złoża zaniechane: Duszniki, Duszniki V, Gołuchy, Gołuchy I, Bartochów, Rożdżały i Małków II (Uwaga - złoża powinny być wykreślone z bilansu, na jego powierzchni udokumentowano złoża Małków V).

Złoża kruszywa niezagospodarowane: Bartochów IV- Pole A, Małków XIII, Małków XVI, Małków XVII, Małków XVIII, Małków - Bartochów, Miedźno i Mogilno.

Wszystkie ww. złoża zostały przedstawione na rysunkach studium.

Należy też podkreślić, że do projektu studium wpłynęły trzy wnioski o przeznaczenie działek pod eksploatację kruszywa. Wnioski dotyczyły terenów w miejscowościach: Gołuchy, Małków i Duszniki. Za wyjątkiem wniosku dotyczącego terenu we wsi Gołuchy (działki w dolinie) wnioski zostały uwzględnione. Nie zostały natomiast uwzględnione wnioski o przeznaczenie pod eksploatację kopalin złożone podczas wyłożenia projektu studium do publicznego wglądu. Dotyczyły one bowiem terenów, gdzie wcześniej przesądzono o lokalizacji farmy wiatrowej, a nadto – istnieją duże rezerwy niewykorzystanych i nieudokumentowanych zasobów we wschodniej części – w rejonie wsi Małków – Duszniki, w stosunku do których gmina przyjęła eksploatację jako wiodący kierunek zagospodarowania.

Rejon lokalizacji elektrowni wiatrowych na gruntach części wsi Bartochów, Duszniki i Małków pokrywa się z obszarem występowania zasobów surowcowych kruszywa i z tego względu cały obszar jest w większości objęty planami miejscowymi, w których są rozstrzygnięte kolizje przestrzenne dla obydwu kierunków polityki przestrzennej tego rejonu.

W związku z propozycją poprowadzenia przebiegu projektowanej obwodnicy w ciągu drogi krajowej Nr 83 – wg wariantu po stronie zachodniej od miasta Warty – niniejszy projekt studium zakłada możliwość wyeksploatowania kruszywa naturalnego w korytarzu o szerokości przynajmniej 100 m na trasie jego przebiegu przez wzgórza morenowe na zachód od Dusznik, Małkowa i miasta Warty.

5. Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

5.1. Obiekty i obszary objęte ochroną konserwatorską.

Są nimi obecnie obiekty zabytkowe wpisane do gminnej ewidencji zabytków w tym wpisane do rejestru zabytków:

a) w mieście Warta – wpisane do rejestru zabytków:

- kościół w zespole Kościoła p.w. św. Mikołaja, murowany, ul. Kaliska 3, datowanie: ok. poł.XIV w. odbud. 1815 r, 1872 r. restaur.po 1918 r. i w latach 90. XX w. nr decyzji: KL.IV.680/731/67 z dnia 28.12.1967 r. nr rej. 295/72/A
- kościół p.w. Wniebowzięcia NMP, w zespole klasztornym oo. Bernardynów, murowany, ul. Klasztorna 9, datowanie: XV w. (1479 r.), restaur. 1696 r., przebud. i rozbud.. 1764 r., nr decyzji: KL.680/732/67 z dnia 28.12.1967 r. nr rej. 855/74/A
- klasztor w zespole klasztornym oo. Bernardynów, murowany, ul. Klasztorna 9, datowanie: XV w. przebud. 1696 r. i 1721 r. Nr decyzji: KL.IV.680/733/67 z dnia 28.12.1967 r. nr rej. 856/75/A
- kaplica cmentarna p.w. św.Barbary w zespole klasztornym oo. Bernardynów, murowana, ul. Klasztorna 9, datowanie: 1726 r. nr decyzji: KL.IV.680/734/67 z dnia 28.12.1967 r. nr rej. 857/76/A
- kościół p.w. Św. Józefa w zespole klasztornym ss. Bernardynek, murowany, ul. Klasztorna 7, datowanie: 1770 r. spalony 1955 r. odbud.1958-1960, restaur. 1992-1993, nr decyzji: KL.IV.680/735/67 z dnia 28.12.1967 r. nr rej. 85877/A
- klasztor w zespole klasztornym ss. Bernardynek, murowany, ul. Klasztorna 7, datowanie: 2 poł.XVI w. rozbud.i przebud. nr decyzji: KL.IV.680/736/67 z dnia 28.12.1967 r. nr rej. 859/78/A
- brama z dzwonnica w zespole klasztornym Bernardynek, (neoklasycyzm), murowana, ul. Klasztorna 7, datowanie: XVIII/XIX w. nr decyzji: KL.IV.680/737/67 z dnia 28.12.1967 r. nr rej. 860/79/A
- kaplica cmentarna w zespole cmentarza parafialnego, murowana (neoklasycyzm), ul. Świętojańska, datowanie: I poł. XIX w. nr decyzji: KL.IV.680/738/67 z dnia 28.12.1967 r. nr rej. 861/73/A

- ratusz, murowany (neoklasycyzm), ul. Rynek 1, datowanie: 1842 r., spalony w 1939 r. odbud. ok.1944 r. nr decyzji: KL.IV.680/739/67 z dnia 28.12.1967 r., nr rej. 296/80/A
- d.łatki, murowane (bezstylowe), ul.Kaszyńskiego róg ul.Kościuszki, datowanie: 1 poł. XIX w. przebudź. 1962 r. nr decyzji: KL.IV.680/740/67 z dnia 28.12.1967 r. nr rej. 862/81/A
- dom, murowana (neoklasycyzm) d. dom starców, ul. Kaszyńskiego 1, datowanie: 1845 r., nr decyzji: KL.IX.5340/1/78 z dnia 02.01.1978 r., nr rej. 284/A
- dom, murowana (neoklasycyzm), ul. 20 Stycznia 26, datowanie: 2 poł. XIX w. (ok. 1865 r.), nr decyzji: KL.IX.5340/14/88 z dnia 05.01.1988 r., nr rej. 356/386/A
- dom, murowana (neoklasycyzm), Rynek im.Reymonta 24, datowanie: poł. XIX w. nr decyzji: KL.IV.680/742/67 z dnia 28.12.1967 r. nr rej. 864/82/A

b) w mieście Warta – pozostałe zabytki wg gminnej ewidencji są wyszczególnione w części III.4. Uwarunkowania wynikające ze stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

c) w gminie Warta – wpisane do rejestru zabytków są :

- dwór murowany w zespole dworskim w Cielcach, datowanie: poł. XIX w. remont. 1985-1990, nr decyzji: KL.IX.5340/6/82 z dnia 28.08.1982 r. nr rej. 308/6/A
- Kościół parafialny p.w. Wniebowzięcia NMP w Górze w zespole Kościoła, drewniany, datowanie: ok. 1793 r. nr decyzji: KL.IX.5340/3/84 z dnia 04.02.1984 r. nr rej. 316/3/84A
- Kościół parafialny w zespole kościoła p.w. św.Marcina w Kamionaczu, drewniany, datowanie: ok.1840-1845, nr decyzji: KL.IV.680/689/67 z dnia 28.12.1967 r. nr rej. 815/19/A
- dzwonnica w zespole kościoła p.w. św.Marcina w Kamionaczu, drewniana, datowanie: poł. XIX w. nr decyzji: KL.IV.680/690/67 z dnia 28.12.1967 r. nr rej. 816/20/A
- ruina dworu w Krąkowie, murowany, (neoklasycyzm), datowanie: p poł. XIX w. nr decyzji: KL.III.880/315/69 z dnia 29.11.1969 r. nr rej. 780/392/A
- pałac w zespole dworskim w Małkowie, murowany (neoklasycyzm), datowanie: 1810-1820 r. przebudź. po 1912 r. nr decyzji: KL.IV.680/700/67 z dnia 28.12.1967 r. nr rej. 826/33/A
- pawilon ogrodowy w zespole dworskim w Małkowie, murowany, datowanie: I poł. XIX w. przebud., nr decyzji: KL.IV.680/701/67 z dnia 28.12. 1967 r. nr rej. 82/35/A
- park w zespole dworskim w Małkowie, charakter krajobrazowy, datowanie: XIX w. nr decyzji: KL.IV.680/702/67 z dnia 28.12.1967 r. nr rej. 823/34/A
- ruiny dworu w zespole dworskim w Mikołajewicach, murowany (neoklasycyzm), datowanie: XVIII/XIX w, przebud. rozbud. (ruina), nr decyzji: KL.IX.5340/3/82 z dnia 21.05.1982 r. nr rej. 305/3/82/A
- kościół parafialny w zespole kościoła p.w.Wawrzyńca w Rossoszycy, drewniany, datowanie: 1783 r. nr decyzji: KL.680/714/67 z dnia 28.12.1967 r. nr rej. 839/51/A
- dwór w zespole dworskim w Rożdzałach, murowany (eklektyzm), datowanie: pocz. XX w. rozbud. przebud, nr decyzji PSOZ.IV.5340/2/92 z dnia 11.05.1992 r. nr rej. 390/A
- park w zespole dworskim w Rożdzałach, charakter krajobrazowy, datowanie: XIX w. nr decyzji: KL.IX.5347/46/88/90 z dnia 14.10.1991 r. nr rej. 375/A
- dwór w zespole dworskim w Ustkowie, murowany (neoklasycyzm), datowanie: XVIII/XIX w. nr decyzji: PSOZ.IV.5340/4/91 z dnia 23.08.1991 r. nr rej. 385/A

d) w gminie Warta – pozostałe zabytki wg gminnej ewidencji są zamieszczone w części Uwarunkowania III.4.:

5.2. Obszary i obiekty wskazane do objęcia ochroną konserwatorską.

Polityka konserwatorska, której idea jest całościowa i ekologiczna koncepcja ochrony i kształtowania kulturowych wartości przestrzeni, polegająca na dbałości o zabytkowe obiekty i struktury przestrzenne w powiązaniu z otaczającym krajobrazem i w oparciu o tradycje lokalne,

wymaga wyznaczenia stref ochrony o ustaleniach stanowiących przepisy prawa miejscowego. Te strefy w odniesieniu do gminy i miasta Warta to:

- strefa pełnej (ściślej) ochrony historycznej struktury przestrzennej – STREFA A
- strefa ograniczonej ochrony konserwatorskiej – STREFA B
- strefa zachowanych elementów zabytkowych – STREFA C
- strefa ochrony widokowej (ekspozycji obiektów zabytkowych) – STREFA E
- strefa ochrony widokowej ekspozycji walorów krajobrazowych – STREFA K
- strefa ochrony archeologicznej – STREFA W

Wszystkie obiekty i obszary zabytkowe, zarówno znajdujące się w rejestrze zabytków jak i wpisane do gminnej (w tym: wojewódzkiej) ewidencji zabytków, muszą zostać otoczone szczególną dbałością jako elementy dziedzictwa kulturowego i tożsamości miasta i gminy.

Wykorzystanie na cele użytkowe zabytku wpisanego do rejestru zabytków może odbywać się wyłącznie w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości, a wszelkie działania przy zabytku wpisanym do rejestru wymagają działań określonych w przepisach odrębnych.

Obiekty i obszary znajdujące się w gminnej ewidencji zabytków oraz inne o walorach historycznych czy architektonicznych, będące charakterystycznymi elementami historycznej zabudowy – należy przewidzieć do trwałej adaptacji, z zachowaniem charakterystycznych dla lokalnej tradycji budowlanej form i faktur w następujący sposób:

- Przy zagospodarowywaniu i użytkowaniu budynków należy ustalić obowiązek trwałego zachowania ich wartości. adaptacja i modernizacja winny odbywać się na zasadach zapewniających zachowanie istotnych dla miejscowej tradycji form architektonicznych, proporcji, detalu, materiałów i faktur oraz wypraw zewnętrznych,
- Adaptacja, przebudowa lub rozbudowa budynku jest dopuszczalna wyłącznie w sytuacji, która nie doprowadzi do niekorzystnych zmian w skali i zniekształcenia formy, ponadto powinna uwzględniać zachowanie historycznej proporcji detalu, tradycyjnych technik, materiałów, a także faktur wypraw wewnętrznych,
- W stosunku do obszarów zabytkowych parków ustalenia dotyczące zmiany sposobu użytkowania terenu, każde działania powinny uwzględniać pierwotną funkcję obszaru, z zakazem wprowadzania zmian mogących spowodować uszczerbek dla jego wartości oraz nakazem działań rewaloryzacyjnych i pielęgnacyjnych istniejącego drzewostanu,
- Wszelkie działania dotyczące zmiany gabarytów i elewacji, w tym także proporcji otworów zewnętrznych i form zewnętrznej stolarki otworowej, powinny być dokonywane pod warunkiem, że nie spowodują niekorzystnych zmian formy budynku,
- Rozbiórkę budynków zabytkowych można dopuścić w sytuacjach uzasadnionych ich stanem zachowania i przy braku możliwości technicznych dla ich remontu. Dla tych obiektów może być uzasadnione wykonanie dokumentacji inwentaryzacyjnej obiektu likwidowanego,
- Wszelkie zmiany w sąsiedztwie zabytków, których charakter może mieć wpływ na walory ekspozycyjne i użytkowe, przebudowa istniejących i budowa nowych obiektów oraz sposób zagospodarowania przestrzeni, nie powinny pogorszyć stanu zachowania zabytku ani naruszać jego wartości. Analogiczne działania należy odnieść do parków zabytkowych,
- Nowa zabudowa – na obszarach zabytkowych i w sąsiedztwie zabytków – w układzie, skali, gabarytach i proporcjach, a także w sposobie kompozycji i wyprawy elewacji zewnętrznych – powinna stanowić harmonijnie zakomponowaną całość z istniejącymi elementami zabudowy historycznej.

Wyznacza się objęte lub wskazane do objęcia strefami ochrony konserwatorskiej następujące tereny:

STREFA A**HISTORYCZNY UKŁAD URBANISTYCZNY MIASTA WARTY** (uwzględniona w planie miejscowym dla miasta Warty)

Obejmuje obszar ścisłej ochrony historycznego układu przestrzennego miasta, zabudowy, historycznych podziałów własnościowych i zespół zabudowy wraz z ogrodem klasztornym OO Bernardynów i ogrodem przyszpitalnym w Warcie w granicach przedstawionych na rysunku studium. Polityka konserwatorska wobec tego obszaru powinna stanowić integralny element strategii przestrzennej i ekonomicznej gminy wobec najważniejszych obszarów przestrzeni publicznych. Ochrona konserwatorska strefy obejmuje: przebieg i gabaryty ulic, podziały parcelacyjne, linie zabudowy, charakter architektoniczny zabudowy, sylwetę zespołu. Elementami do zachowania są: całość zespołów zabudowy, historyczne podziały własnościowe, skala zabudowy, charakterystyczne zespoły zieleni, dominanty i otwarcia widokowe. Działania związane z ochroną konserwatorską istniejącej i projektowanej zabudowy określa obowiązujący plan miejscowy.

ZESPÓŁ DWORSKI W CIELCACH, ZESPÓŁ DWORSKI W MIKOŁAJEWICACH, ZESPÓŁ DWORSKI W USTKOWIE :

Strefy obejmują obszary ścisłej ochrony konserwatorskiej układu przestrzennego, na które składają się zabytkowe dwory i parki wpisane do wojewódzkiej ewidencji zabytków.

Wskazuje się na wyznaczenie stref ochrony ekspozycji zespołu dworsko-parkowego w Ustkowie, w której zasady zabudowy i zagospodarowania terenów winny być podporządkowane zachowaniu odpowiednich relacji przestrzenno-funkcjonalnych wynikających z tego sąsiedztwa.

W Mikołajewicach funkcję strefy spełnia strefa ekspozycji walorów krajobrazowych.

W granicach strefy ochrony ekspozycji obszarów zabytkowych:

- Wskazuje się na utrzymanie istniejących funkcji i zabudowy, a wszelkie uzupełnienia zabudowy istniejącej powinny zmierzać ku wykształceniu się czytelnego układu przestrzennego, z możliwie jak największym ograniczeniem zbliżania się w sytuowaniu nowych obiektów budowlanych do granicy obszaru zabytkowego,
- Należy zakazać lokalizowania obiektów kubaturowych stanowiących konkurencyjne dominanty wobec zasadniczego obiektu ochrony,
- Sytuowanie nowej zabudowy należy podporządkować zasadzie możliwie jak najlepszego widokowego wyeksponowania zespołu zabytkowego,
- W przypadku przystąpienia do sporządzania planu miejscowego, strefa ochrony ekspozycji winna stanowić integralną część obszaru objętego tym planem.

ZESPÓŁ DWORSKI W ROŻDŻAŁACH:

- Obejmuje zespół zabytkowego dworu i zabytkowego parku w Rożdżałach, wpisanego do rejestru zabytków, wykorzystywanego obecnie jako dom pomocy społecznej. Ustalenia wynikają wprost z ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. W zlecanej do ustanowienia strefie ochrony ekspozycji należy zakazać lokalizowania obiektów kubaturowych stanowiących konkurencyjne dominanty wobec zasadniczego obiektu ochrony,

ZESPÓŁ PAŁACOWO-PARKOWY W MAŁKOWIE

Obejmuje zabytkowy pałac, zabytkowy pawilon ogrodowy i zabytkowy park oraz wpisane do wojewódzkiej ewidencji zabytków oficynę i bramę wjazdową. Ustalenia konserwatorskie odnoszą się do inwestycji kubaturowych i sieciowych, a także drzewostanu. Należy utrzymać istniejące funkcje i zabudowę. Obszar zespołu wyróżnia się w całości układu przestrzennego wsi Małków położeniem górującym nad okoliczną zabudową oraz kompozycją przestrzenną obrazującą czytelne historyczne pochodzenie zespołu oraz elementy reprezentacyjne w rozwoju architektury i urbanistyki dla okresu pochodzenia pod względem rozplanowania zabudowy oraz układu terenu i krajobrazu. W otoczeniu parku obowiązuje eliminacja wszelkich działań inwestycyjnych i technicznych mogących wpłynąć niekorzystnie na trwałość szaty roślinnej, warunki wodne lub

stwarzać inne zagrożenia. W zalecanym i zamierzonym do sporządzenia planie miejscowym wskazuje się na celowość ustanowienia strefy ochrony ekspozycji zespołu, w której:

- Należy zakazać na gminnej drodze dojazdowej, wewnętrznej (działka Nr 204), która powinna obsługiwać tylko tereny rolne, transportu ciężarowego do terenów istniejących i planowanych terenów eksploatacji kruszywa, poprzez wskazanie innych dojazdów,
- Należy zakazać lokalizacji nowej zabudowy stanowiącej konkurencyjne dominanty wobec zasadniczego obiektu ochrony,

Należy objąć jednym planem miejscowym cały obszar wsi Małków wraz z Dusznikami wraz ze strefą ochrony krajobrazowej i w nim doprecyzować zadania, umożliwiające realizację celów ochronnych zespołu zabytkowego wraz ze strefą ekspozycji, a także ochrony pozostałego obszaru, w którym:

- należy zachować i wyeksponować elementy historycznego układu przestrzennego tj. rozplanowanie dróg, placów, linii zabudowy, kompozycje wnętrz urbanistycznych, zieleni i układu działek,
- obiekty o wartościach zabytkowych należy poddać restauracji technicznej z dostosowaniem funkcji do wartości obiektu,
- nowa zabudowa powinna być dostosowana skalą, bryłą i rozplanowaniem na działkach do historycznej kompozycji przestrzennej, wszelka działalność inwestycyjna powinna uwzględniać już istniejące związki przestrzenne i planistyczne,
- należy określić zakres dopuszczalnych zmian w zakresie wysokości, geometrii dachów, a także zmiany funkcji obiektów już istniejących,
- zakazać dokumentowania zasobów i podejmowania eksploatacji surowców w strefie ochrony krajobrazowej – obszaru o innych celach i przedmiocie ochrony niż zasoby surowcowe,
- należy ustosunkować się do kwestii badań archeologicznych.

STREFA B – częściowej ochrony konserwatorskiej:

Strefa obejmuje:

- cmentarze w mieście Warta: parafialny rzymsko-katolicki w Warcie przy ul. Świętojańskiej, żydowski przy ul. Deczyńskiego,
- cmentarz parafialny rzymsko-katolicki w Glinnie wraz z miejscem pamięci narodowej,
- cmentarz parafialny rzymsko-katolicki w Górze,
- cmentarz parafialny rzymsko-katolicki w Jeziorsku,
- cmentarz parafialny rzymsko-katolicki w Kamionaczu,
- cmentarz parafialny rzymsko-katolicki w Rossoszycy,
- układ ruralistyczny zabudowy wsi Małków i Duszniki.

Obszar częściowej ochrony konserwatorskiej dotyczy podstawowych cech układu przestrzennego i historycznej zabudowy, skali, ogrodzeń i sposobu zagospodarowania najbliższego otoczenia.

STREFA C: (uwzględniona w planie miejscowym dla miasta Warty)

- obejmuje obszar ochrony wybranych elementów układu przestrzennego miasta Warty położony poza obszarem strefy „A” : sieci ulic, otoczenia obiektów zabytkowych, a w szczególności: przebieg i parametry ul. Świętojańskiej, Cieleckiej i Tarnowskiego oraz otoczenie cmentarzy żydowskich. Ochrona obejmuje podstawowe cechy rozplanowania ciągów ulicznych i wybrane przykłady zabudowy, w tym m.in. wzdłuż ul. Cieleckiej. Z uwagi na niewielką skalę tych terenów – strefy nie pokazano na rysunku studium.

STREFA E – ochrony ekspozycji obiektów zabytkowych (tu: sylwety miasta (uwzględniona obecnie tylko w planie miejscowym dla miasta Warty)

- obejmuje obszar wschodniej ekspozycji panoramy miasta od strony doliny rzeki Warty oraz kierunki otwarcie widokowych z ulic na pozytywne dominanty architektoniczne. Strefa powinna być

poddana szczegółowej analizie na etapie sporządzania planu miejscowego w celu uporządkowania i stworzenia otwarc widokowych na dominanty przestrzenne miasta oraz ustaleń w zakresie przysłonięcia elementów dysharmonijnych (np. zabudowa gospodarcza klasztoru od strony ulicy Prefektoralnej), zabudowa wielorodzinna typu blokowego w Warcie)

- omówione wyżej strefy ochrony ekspozycji zespołów dworsko-parkowych w Cielcach, Mikołajewicach, Ustkowie, Rożdżałach i strefa zespołu pałacowo-parkowego w Małkowie.

STREFA K – ochrony widokowej ekspozycji walorów krajobrazowych obejmuje:

- obszar ochrony krajobrazu dolinnego rzeki Warty na południe od drogi wojewódzkiej Nr 710: rzeźby terenu, wód powierzchniowych, szaty roślinnej w ramach polityki ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego, w tym Nadwarciańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Jest to obszar generalnie bez zabudowy, pozostający w rolniczym użytkowaniu.
- obszar strefy krawędziowej ciągu wzgórz morenowych rejonu Małkowa i Dusznik przeobrażonego i poddawanego dalszemu przeobrażaniu wskutek powierzchniowej eksploatacji surowców położony na zachód od drogi krajowej Nr 83 widoczny z drogi. W strefie tej postuluje się ustalić zakaz nowej eksploatacji surowców i umacniać strome stoki zadrzewieniami i zakrzaczeniami hamującymi spływy powierzchniowe. Ponadto postuluje się podejmowanie działań w celu wyeliminowania ruchu pojazdów ciężkich drogą gminną, którą stanowi działka Nr 204 obręb Małków.
- obszary o wysokich walorach widokowych na zbiornik Jeziorsko położone pomiędzy drogą krajową a granicami administracyjnymi zbiornika. Polityka ochronna obejmuje tu ograniczenie nowej zabudowy do miejsc ściśle wskazanych w studium i utrzymania bez zabudowy terenów rolniczych stanowiących otwarcia widokowe na zbiornik i dolinę rzeczną.
- obszar ochrony krajobrazu wsi historycznych o genezie średniowiecznej z zachowanymi elementami układów przestrzennych (Jakubice, Bartochów, Duszniki, Małków, Gołuchy, Łabędzie, Cielce). Ochrona obejmuje sieć drożną, typ zabudowy wiejskiej oraz układ historycznych podziałów działek. Nowa zabudowa, zarówno formą architektoniczną jak i lokalizacją obiektów na działkach, powinna nawiązywać do historycznej zabudowy wiejskiej. Postulowane opracowanie studium tradycyjnych form zabudowy – celem stworzenia katalogu regionalnych form architektonicznych, zalecanych do stosowania w bieżącej działalności budowlanej.

STREFA W – ochrony archeologicznej:

- obejmuje strefę ochrony archeologicznej w granicach miejsc koncentracji stanowisk archeologicznych – śladów osadnictwa pradziejowego i historycznego, wymagający badań i obserwacji archeologicznych. W rejonie lokalizacji stanowisk oraz w obrębie historycznych jednostek osadniczych, w szczególności w granicach historycznego układu urbanistycznego miasta, wszelkie działania związane z naruszeniem stratygrafii warstw ziemnych; a w granicach strefy ochrony archeologicznej inwestycje o charakterze liniowym oraz takie, które wiążą się z wykopami szeroko płaszczyznowymi i nowe drogi – wymagają uwzględnienia przepisów odrębnych w zakresie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami.

PARKI KULTUROWE

Archeologiczny Park Kulturowy Wokół Zbiornika Jeziorsko

Propozycja utworzenia Parku Kulturowego została zapisana w Planie zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego. Istotnie, zarys granic tego parku uwidoczniają stanowiska archeologiczne i zespoły tych stanowisk okalające obszar zbiornika. Formalnie, park nie został dotychczas ustanowiony. Granic parku nie wnoszono na rysunek studium, bowiem zarówno idea utworzenia jak i przebieg granic parku kulturowego powinna być również akceptowana przez gminę Pęczniew.

Park Kulturowy śladami Reymonta.

Propozycja utworzenia Parku Kulturowego została zapisana w Planie zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego. Jest to park liniowy tożsamy z przebiegiem pieszego szlaku turystycznego o tej samej nazwie. Jak dotychczas, władze gminy nie podjęły formalnych działań na rzecz utworzenia zarówno tego, jak i wyżej opisanego parku kulturowego.

5.3. Obszary i zasady ochrony dóbr kultury współczesnej.

W celu identyfikacji dóbr kultury współczesnej przyjęto dla gminy i miasta następujące kryteria:

- data powstania po 1945 r.;
- wartości artystyczne, autorstwo ogólnie uznanych twórców lub twórców lokalnych;
- nowatorskie rozwiązania architektoniczne, przestrzenne i inżynierskie;
- tradycja miejsca w kontekście trwałości kompozycji przestrzeni;
- uznanie współczesnych (nagrody, wyróżnienia).

Mając na względzie powyższe kryteria uznano, że nie ma na terenie gminy i miasta obiektów, które mogłyby zasłużyć na miano dóbr kultury współczesnej. Powstałe po 1945 r. obiekty nie przedstawiają wartości ani nowatorskich rozwiązań godnych ww. uznania.

6. Kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej.

6.1. Komunikacja.

W niniejszym studium ustala się następujące cele rozwoju systemu komunikacyjnego w powiązaniu z rozwojem przestrzennym miasta i gminy:

- dostosowanie systemu komunikacyjnego do społecznych oczekiwań w zakresie kształtowania ładu przestrzennego, ochrony środowiska i wartości kulturowych,
- dostosowanie sieci drogowej do potrzeb wzrastającego ruchu,
- zapewnienie bezpieczeństwa ruchu, likwidacja punktów krytycznych sieci,
- modernizacja i restrukturyzacja ciągów komunikacyjnych, których znaczenie będzie wzrastać,
- zapewnienie powiązań komunikacyjnych z układem zewnętrznym,
- uzupełnienie i modernizacja dróg i ulic stanowiących powiązania wewnętrzne,
- preferowanie ruchu rowerowego w przemieszczeniach na bliskie odległości,
- zapewnienie prawidłowej obsługi transportem publicznym.

W opracowaniu „Studium rozwoju sieci drogowej w województwie łódzkim” z 2016 r. przeprowadzono analizę obciążenia ruchem dróg w miejscowościach dla których planowano obwodnice w ciągu dróg krajowych. Zgodnie z ww. opracowaniem średni dobory ruch roczny (SDRR) w 2015 r. na odcinku drogi krajowej DK83 w mieście Warta wynosił 6297 pojazdów. W stosunku do poprzedniego badania z 2010 r. wzrósł on o ponad 900 pojazdów. Liczba samochodów ciężarowych przejeżdżających przez miasto w 2015 r. w stosunku do 2010 r. uległa prawie podwojeniu (w 2015 r. liczba ta wynosiła 1048 pojazdów, wzrost o 73 %).

Jak widać ruch komunikacyjny i obciążenie drogi krajowej Nr 83 przebiegającej przez samo centrum miasta Warty staje się z roku na rok coraz bardziej uciążliwe. We wcześniejszych planach miejscowych miasta i gminy wytrasowano obwodnicę miasta Warty od strony wschodniej prowadząc projektowany przebieg po niezabudowanych terenach doliny rzecznej. W obowiązującym planie miejscowym dla miasta Warta (uchwała nr XV/75/11 Rady Gminy i Miasta w Warcie z dnia 21 grudnia 2011 r.) zostały uwzględnione dwa warianty przebiegu obwodnicy, zarówno zachodni jak i wschodni.

W niniejszym studium jak i w poprzedniej edycji, gmina opowiada się za drugim wariantem obwodnicy miasta Warty, od strony zachodniej. Ten przebieg również ma niekorzystne uwarunkowania w postaci ciągu wzgórz morenowych o względnej wysokości nawet powyżej 20 m. Różnica wysokości pomiędzy południowym krańcem zaproponowanego przebiegu obwodnicy w rejonie wsi Bartochów, a północnym jej krańcem na północ od wsi Mikołajewice wynosi ponad 40 m. Długość obwodnicy w tym wariantcie jest nadto bardzo duża i wynosi około 9 km.

Porównując szacunkowe koszty realizacji obydwu wariantów może okazać się, iż przebieg obwodnicy wg wariantu wschodniego i przewidywana kompensata przyrodnicza będzie zbliżona lub mniejsza niż koszty realizacji według wariantu zachodniego. Wariant zachodni dysponuje jednak znaczącą przewagą atutów funkcjonalnych, bowiem pozwala ominąć ruchem tranzytowym gęsto zabudowane wsie Duszniki, Małków, Proboszczowice i Mikołajewice.

Realizacja obwodnicy dla miasta bez szczegółowego wskazania przebiegu, została uwzględniona w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Łódzkiego – Aktualizacja z 2010 r.

Zasady realizacji wyszczególnionych celów:

- zapewnienie drogom i ulicom odpowiednich parametrów technicznych i użytkowych poprzez ich rozbudowę i modernizację, zgodnie z obowiązującymi normami,
- realizacja brakujących połączeń w układzie komunikacyjnym gminy,
- likwidowanie największych uciążliwości przebiegu ruchu tranzytowego przez miasto Wartę poprzez budowę obejścia drogowego w ciągu drogi krajowej Nr 83,
- modernizacja i przebudowa skrzyżowań, przy czym należy spodziewać się pewnych ograniczeń w funkcjonowaniu tych skrzyżowań koniecznych z uwagi na zmianę organizacji ruchu.
- oddzielenie ruchu kołowego poprzez budowę chodników, ścieżek rowerowych, utwardzonych poboczy i ogrodzeń ochronnych,
- ochrona przez niewłaściwym zagospodarowaniem otoczenia dróg poprzez przestrzeganie zasad lokalizowania budynków mieszkalnych, przemysłowych i i usługowo-handlowych oraz miejsc obsługi podróżnych w odległościach od dróg zgodnych z przepisami odrębnymi,
- wprowadzenie zakazu parkowania wzdłuż tras tranzytowych na przebiegu przez tereny zainwestowane,
- ustanowienie strefy ograniczonego ruchu w centrum miasta, w szczególności w granicach strefy ścisłej ochrony konserwatorskiej w Warcie,
- zapewnienie odpowiednich ilości miejsc parkingowych,
- lokalizacja nowego obiektu, rozbudowa, modernizacja, zmiana sposobu użytkowania obiektu lub terenu powinna być uwarunkowana zapewnieniem na terenie inwestycji niezbędnej dla jej prawidłowego funkcjonowania ilości miejsc parkingowych,
- w budownictwie mieszkaniowym jednorodzinnym należy zapewnić co najmniej 1,5-2,0 miejsc postojowych dla samochodów osobowych na 1 mieszkanie,
- utworzenie zintegrowanego punktu obsługi pasażerów autobusowej komunikacji publicznej,

W niniejszym studium ustala się w związku z tym:

- korytarz drogi krajowej Nr 83, klasy głównej, szerokości 25 m z dwoma wariantami obwodnicy miasta Warty, szerokości min. 40 m.
- korytarze dróg wojewódzkich Nr 710 i 479, klasy głównej, szerokości min. 25 m,
- drogi powiatowe (klasa Z lub L) winny posiadać pas drogowy w liniach rozgraniczających o szerokości 15-20 m. W przypadku, gdy pas drogowy jest szerszy niż określony powyżej, należy określić linie rozgraniczające w granicy działki pasa drogowego i działek prywatnych. Zalecana odległość zabudowy od zewnętrznej krawędzi jezdni powinna wynosić:
 - na obszarze zwartej zabudowy – min. 8,0 m,
 - poza terenami zwartej zabudowy - min. 20 m,

Zamiar ingerencji w tereny pasów drogowych dróg powiatowych, zmiany zagospodarowania terenu przyległego do drogi, wymaga uwzględnienia przepisów odrębnych w tym zakresie.

Obsługa komunikacyjna terenów przemysłowych, górniczych i generujących ruch ciężki może się odbywać poprzez istniejące drogi.

- drogi gminne (klasa L) winny posiadać pas drogowy w liniach rozgraniczających o szerokości 12,0-15,0 m, a zalecane odległości zabudowy od zewnętrznej krawędzi jezdni winny wynosić:
 - na obszarze zwartej zabudowy - min. 6,0 m,
 - poza obszarem zwartej zabudowy - min. 15,0 m.

Sporządzając miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego – obok wyżej przedstawionych ustaleń – należy także uwzględnić lokalne uwarunkowania, jak. zainwestowanie, położenie w granicach stref ochrony konserwatorskiej historycznych układów miasta i układów ruralistycznych, topografię terenu, stan techniczny drogi i obciążenie ruchem. Zgodnie też z wytycznymi zarządców drogi krajowej i dróg wojewódzkich:

- istniejący i projektowany układ komunikacyjny powinien być zgodny z wymaganiami określonymi w przepisach odrębnych,
- dla terenów nowej zabudowy położonej w bezpośrednim sąsiedztwie dróg wojewódzkich, należy zapewnić dostępność komunikacyjną tych terenów z dróg o niższych klasach technicznych niż drogi krajowa i wojewódzkie. W tym celu należy zaprojektować dla tych terenów wewnętrzny układ komunikacyjny z wykorzystaniem istniejących skrzyżowań, spełniający wymagania obowiązujących przepisów prawnych w tym zakresie. Nie należy dokonywać podziałów, w wyniku których powstaną działki dostępne wyłącznie z drogi krajowej oraz z dróg wojewódzkich,
- z wyłączeniem przypadków szczególnych związanych z położeniem w strefach konserwatorskich, nie należy lokalizować infrastruktury technicznej nie związanej z funkcjonowaniem dróg wojewódzkich i drogi krajowej w pasie drogowym. Infrastrukturę techniczną należy umieszczać w ramach własnych linii rozgraniczających, w odległościach zgodnych z odrębnymi przepisami i normatywami,
- zamiar ingerencji w tereny pasów drogowych dróg wojewódzkich i drogi krajowej, zmiany zagospodarowania terenu przyległego do tych dróg, wymaga uwzględnienia przepisów odrębnych w tym zakresie.

6.2. Infrastruktura techniczna.

Zaopatrzenie w wodę

Siec wodociągowa na terenie gminy i miasta jest sukcesywnie rozwijana i modernizowana. Na koniec 2015 r. całkowita długość sieci wodociągowej na terenie gminy wyniosła 247,2 km, z czego 19,3 km znajduje się na terenie miasta. Obecnie z sieci korzysta 98,8 % mieszkańców gminy, w tym 98,0 % mieszkańców miasta.

Zaopatrzenia w wodę oparte jest o systemy grupowe zasilane z ujęć wód w głębszych poziomach górno-kredowego i jurajskiego. Systemy te to: Małków, Grabinka, Rossoszyca, Jeziorsko, Ustków, Cielce, Miedźno, Włyń. W sytuacjach wyjątkowych źródłem zaopatrzenia ludności w wodę mogą być studnie głębinowe nie podłączone do systemów zbiorowych, z których najważniejsze to: studnie w Szpitalu Psychiatrycznym w Warcie i w rozlewni wód „Unikat”, a dalsze są zamieszczone w części tekstu obejmującego uwarunkowania rozwoju. Obecne zasoby wody są wystarczające dla obecnych potrzeb miasta i gminy.

Zgodnie z Wieloletnim Planem Rozwoju i Modernizacji Urzędzeń Wodociągowych i Kanalizacyjnych na lata 2017 – 2021, uchwalonym przez Radę Gminy i Miasta Wata uchwałą nr XXXIV/182/2016 z dnia 16 listopada 2016 r., w celu poprawy jakości, dostępności i jakości usług zaopatrzenie wodę, przyjęto m.in.:

- modernizację stacji uzdatniania wody w Małkowie,
- modernizację stacji uzdatniania wody w Włyniu,
- rozbudowę sieci wodociągowej w mieście Warta,
- połączenie wodociągów Włyń i Grabinka,
- budowę odcinka sieci wodociągowej w miejscowości Łabędzie,
- rozbudowę sieci wodociągowej Ostrów Warcki – Jeziorsko,
- budowę sieci wodociągowej Czartki – Góra
- budowę pompowni pożarowej w Głaniszewie,

wymianę azbestocementowych sieci wodociągowych.

Odprowadzanie ścieków sanitarnych

Sieć kanalizacji sanitarnej jak sieć wodociągowa również jest sukcesywnie rozwijana i modernizowana, mimo to stopień skanalizowania gminy jest nadal niewielki.

Na koniec 2015 r. całkowita długość sieci kanalizacyjnej na terenie gminy wyniosła 14,9 km, z czego 10,4 km znajduje się na terenie miasta. Obecnie z sieci korzysta 21,6 % mieszkańców gminy, w tym 76,3 % mieszkańców miasta.

Kanalizacja gminy realizowana jest w oparciu o obecnie działające w mieście i gminie Warta oczyszczalnie ścieków: w Warcie o wydajności 1200 m³/d i w Jeziorsku o wydajności 96 m³/d. Nadal musi być brana pod uwagę w planach wieloletnich realizacja oczyszczalni we wsiach: Ustków, Kraków, Raczków, Zaspy Miłkowskie, Głaniszew, Rossoszyca, Glinno, Kamionacz, Rożdżały, Miedźno.

Zgodnie z wymienionym powyżej Wieloletnim Planem Rozwoju i Modernizacji Urządzeń Wodociągowych i Kanalizacyjnych, w celu poprawy infrastruktury sieci kanalizacyjnej na terenie gminy i miasta, przyjęto m.in.:

- kompleksową rozbudowę infrastruktury kanalizacyjnej w aglomeracji Warta;
- modernizację i rozbudowę oczyszczalni ścieków w Jeziorsku;
- rozbudowę sieci kanalizacji sanitarnej Ostrów Warcki – Jeziorsko.

Rozwój sieci kanalizacyjnej utrudnia rozproszenie zabudowy na terenie gminy. W związku z tym, racjonalne przesłanki ma również dalsza budowa przydomowych oczyszczalni ścieków i szczelnych zbiorników bezodpływowych. Budowa nowych oczyszczalni ścieków jest uzasadniona w zależności od tempa i stopnia intensywności zabudowy terenów wskazanych w niniejszym Studium.

Odprowadzanie ścieków opadowych

Podstawową formą odprowadzania ścieków opadowych będzie spływ powierzchniowy, a z utwardzonych większych placów, parkingów, terenów narażonych na zanieczyszczenie produktami ropopochodnymi wymagającymi odprowadzania w sposób zorganizowany – obowiązują wymagania wynikające z przepisów odrębnych spoczywające na właścicielach i użytkownikach tych powierzchni. Preferowane winno być przy tym wykorzystanie tych wód na miejscu, gdzie jest to możliwe lub wykorzystanie ich w zamkniętych obiegach wody na małych obszarach. Na miejscu winny być zatrzymane wszystkie odpływy, które ze względu na swoje zanieczyszczenie nie wymagają odprowadzenia do kanalizacji, a nadmierne odpływy należy rozłączyć w gruncie, a jeżeli jest to niemożliwe – dążyć do opóźnienia odprowadzenia wód opadowych do wód otwartych.

Elektroenergetyka

Zachowaniu podlegają wszystkie istniejące sieci i urządzenia elektroenergetyczne: linie 15 kV oraz istniejące stacje transformatorowe. Linie najwyższych napięć nie przebiegają obecnie przez gminę i miasto Warta, jednak budowa linii 110 kV i główny punkt zasilania jest przewidywany. Przebieg tej linii jest przedstawiony na rysunkach studium, rezerwuje się też lokalizację dla GPZ w mieście. Zaleca się lokalizowanie nowych stacji transformatorowych na wydzielonych działkach oraz linii kablowych 15kV w liniach rozgraniczających dróg, co jest realizacją zasady zapewnienia dostępu terenu do sieci elektroenergetycznej i możliwości zasilania nowych odbiorców. Przy opracowywaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego należy rezerwować miejsce pod stacje transformatorowe 15/0,4 kV z uwzględnieniem powiązań z istniejącymi liniami elektroenergetycznymi. Wszystkie istniejące urządzenia elektroenergetyczne należy wkomponować z projektowane zagospodarowanie, zachowując bezpieczne odległości zgodnie z obowiązującymi przepisami i normami. W przypadku niemożności zachowania dopuszczalnych odległości projektowanej zabudowy od istniejących obiektów elektroenergetycznych, należy przewidzieć przebudowę sieci z kolidującym planowanym zagospodarowaniem terenu.

W niniejszym studium nie wyznaczano nowych terenów pod elektrownie wiatrowe. Rezygnuje się z dalszego rezerwowania w studium terenów rolnych, na których dopuszczalna jest ich realizacja. Zostały uwzględnione w niniejszej edycji tylko: przesądzona pozwoleniem na budowę realizacja 14 turbin na północ od Bartochowa i przesądzona również pozwoleniem na budowę jedna elektrownia o wysokości 100 m w rejonie wsi Zakrzew. Związane z nimi strefy ochronne: według obowiązującego planu miejscowego oraz zgodnie z przepisami w zakresie elektrowni wiatrowych, są przedstawione na rysunku studium.

Pokazano też na rysunku studium tereny, na których dopuszczalna jest realizacja urządzeń fotowoltaicznych o mocy powyżej 100 kW ze strefami ochronnymi.

Ustala się następujące wytyczne dotyczące użytkowania terenu w pasach technologicznych wzdłuż linii wysokiego napięcia 110 kV i średniego napięcia 15 kV:

- warunki zagospodarowania terenu w pasie technologicznym o szerokości 36,0 m (po 18,0 m w każdą stronę od osi linii) wzdłuż linii 110 kV i niezbędną odległość od linii 15 kV - zgodnie z przepisami odrębnymi;
- pod linią nie należy sadzić roślinności wysokiej; zalesienie terenów w pasie technologicznym może być prowadzone z ograniczeniami dotyczącymi wysokości sadzonych drzew i krzewów;
- teren w pasie technologicznym nie powinien być przeznaczony pod zabudowę mieszkaniową ani też pod działalność gospodarczą.
- przebieg linii musi uwzględniać wymagane przepisami odrębnymi odległości od turbin wiatrowych.

W przypadku budowy stacji transformatorowych 110/15kV, należy przewidzieć teren o wymiarach 110x60m ze strefą ochrony akustycznej 150m.

Zaopatrzenie w gaz

Obecnie przez teren gminy Warta nie przebiegają gazociągi wysokiego ciśnienia. Przebiegi gazociągów są jednak planowane i w niniejszym studium uwzględnia się projektowany przebieg nitki gazociągu stanowiącego odgałęzienie od linii Sieradz-Błaszki do Warty, Jeziorska i w kierunku Pęczniewa wraz z budową stacji redukcyjno-pomiarowych w Warcie i Jeziorsku.

Gospodarka cieplna

Obecnie miasto Warta i zabudowa wsi jest zaopatrywana w ciepło z indywidualnych źródeł ciepła tj. kotłowni lokalnych opalanych węglem i olejem opałowym, a także z wykorzystaniem peletu. Większość zabudowy indywidualnej w ramach osadnictwa wiejskiego jest ogrzewana tradycyjnie węglem, jednak z uwagi na fakt rozproszenia tego osadnictwa – emisja niska nie jest znacząca. Nie przewiduje się w przyszłości, przynajmniej do czasu doprowadzenia gazu przewodowego, istotnych zmian w tym systemie.

Gospodarka odpadami

Odpady z terenu Miasta i Gminy Warta wywożone są do Zakładu Utylizacji i Unieszkodliwiania Odpadów Komunalnych „ORLI STAW” w Prażuchach Nowych w gminie Ceków Kolonia. Inwestorem, właścicielem terenu oraz użytkownikiem jest Związek Komunalny Gmin „Czyste Miasto, Czysta Gmina”. Na terenie Miasta i Gminy realizowany jest wspólny dla Związku Gmin program gospodarki odpadami. Sposób zbierania odpadów na obszarze gmin tworzących ZKG „Czyste Miasto, Czysta Gmina” polega głównie na wykorzystaniu pojemników. Dodatkowo na terenach wiejskich stosowane są duże pojemnościowo kontenery rozmieszczone w dogodnych do ich odbioru miejscach. Ich rozmieszczenie z punktu widzenia mieszkańców jest mniej korzystne, gdyż wymaga donoszenia/dowożenia odpadów z większych odległości.

Na terenie Zakładu Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Warcie od sierpnia 2015 r. działa Punkt Selektywnego Zbierania Odpadów Komunalnych, gdzie mieszkańcy we własnym zakresie, mogą przywieźć i rozsortować odpady.

7. Obszary rozmieszczenia inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym.

Na obszarze gminy i miasta nie występują przedsięwzięcia umieszczone w programach zadań rządowych.

Inwestycjami celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym zlokalizowanych na terenie gminy i miasta są:

- modernizacja drogi krajowej nr 83 Sieradz-Turek wraz z budową obwodnicy drogowej miasta Warty,
- modernizacja dróg wojewódzkich Nr 710 relacji Błaszki – Łódź oraz Nr 479 relacji Dąbrówka-Sieradz,
- budowa projektowanej linii wysokiego napięcia 110 kV relacji Sieradz-Warta wraz z budową GPZ w mieście Warta,
- budowa gazociągu wysokiego ciśnienia stanowiącego odgałęzienie od linii Sieradz-Kalisz w kierunku miasta Warty wraz z budową stacji redukcyjno-pomiarowej I^o oraz odcinki w kierunku wsi Jeziorsko i wsi gminnej Pęczniew,
- rozwój energetyki wiatrowej z ograniczeniem na terenach o wysokich walorach krajobrazowych, objętych i proponowanych do objęcia ochroną prawną, uwarunkowany możliwością odbioru wytworzonej energii przez system energetyczny.

8. Obszary rozmieszczenia inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym.

Określa się, że inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym służące zaspokajaniu potrzeb przede wszystkim mieszkańców gminy, mogą być realizowane na podstawie planów miejscowych

- a) na terenach mieszkaniowych:
 - w formie obiektów i lokali usługowych pod warunkiem, że prowadzona w nich działalność nie będzie uciążliwa,
 - urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacyjnej, zgodnie z przyjętymi programami rozwiązań tych urządzeń i dopuszczeniami wynikającymi z obowiązujących planów miejscowych i wydanych decyzji ustalających lokalizację inwestycji celu publicznego,
 - zieleni jako funkcji uzupełniającej.
- b) na terenach wolnych od zabudowy lokalizacje związane z zamiarem wykorzystania lub mogących wpłynąć negatywnie na stan wód, zieleni, terenów rolnych – zgodnie z ustaleniami obowiązujących i przewidzianych do sporządzenia planów miejscowych,
- c) na terenach przemysłowych:
 - z wyłączeniem lokalizacji powodujących znaczące oddziaływanie na środowisko,
 - urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacyjnej – zgodnie z przyjętymi programami rozwoju tych urządzeń.

Określenie imiennej listy inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym dla nieokreślonego okresu funkcjonowania Studium jest trudne i wręcz niecelowe.

Dla gminy i miasta Warta nie przewiduje się budowy obiektów handlowych o powierzchni sprzedażowej powyżej 2000 m².

9. Obszary, na których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary przestrzeni publicznej.

Obowiązek sporządzenia planów miejscowych ustala się dla:

- dla obszarów przestrzeni publicznych,
- dla obszarów, na których należy uzyskać zgodę właściwych organów na przeznaczenie gruntów rolnych i leśnych na przeznaczenie na cele nierolnicze i nieleśne.

W granicach gminy i miasta nie występują obszary wymagające scaleń, zaś podziały nieruchomości są dokonywane zgodnie z ustaleniami planów miejscowych lub przepisów odrębnych z uwzględnieniem dotychczasowych własności.

Jako obszary przestrzeni publicznej uznaje się: obszar Placu Reymonta w mieście Warta, parku miejskiego i skwerów w mieście Warta. Do obszarów przestrzeni publicznej proponuje się (zaleca) także włączyć: wszystkie cmentarze i kościoły wraz z działkami kościelnymi zarówno w mieście jak i w gminie. Dla tych przestrzeni w mieście Warta plan miejscowy obowiązuje. Obszary, dla których w studium ustala się przeznaczenie pod zabudowę o funkcjach nierolniczych, wymagających uzyskanie zgody właściwych organów na cele nierolnicze i nieleśne pokazano na rysunku planu. Są to niewielkie fragmenty we wsiach Kraków i Czartki i grunty leśne, na których są położone udokumentowane zasoby surowców.

10. Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Obecnie w toku sporządzania pozostaje plan miejscowy dla fragmentu terenu przewidzianego do zagospodarowania zabudową przemysłową w mieście Warta (działka Nr 30 w obrębie 6, przy ul.Kaliskiej).

Burmistrz Gminy i Miasta Warty zamierza przystąpić do sporządzania planów miejscowych dla następujących obszarów:

- w pierwszej kolejności – obrzeży zbiornika Jeziorsko wraz z terenami zabudowy wsi Jeziorsko i Zaspy Miłkowskie,
- w dalszej kolejności – dla wsi położonych w granicach stref ochronnych od przesądzonej lokalizacji elektrowni wiatrowych poprowadzonych w odległości 10-krotnej wysokości turbin. Są to wsie: Bartochów, Gołuchy-Łabędzie, Kawęczynek, Gać Warcka, Raczków, Zagajew, Małków, Duszniki i część wsi Zakrzew,
- dla obszaru zabudowy wsi Małków i Duszniki wraz ze strefą ochrony krajobrazowej, które są poddawane szczególnie silnej presji inwestorskiej i uciążliwościom z tytułu eksploatacji kopalni w sąsiedzie.

11. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej.

12.1. Rolnicza przestrzeń produkcyjna.

W niniejszym studium wszystkie kompleksy gleb o wysokiej II, III i IV klasie bonitacyjnej zostały zaliczone do rolniczej przestrzeni produkcyjnej predestynowanej do rozwoju intensywnego rolnictwa. Z racji ochrony tych gleb planowanie nowej zabudowy na tym obszarze ograniczono do niezbędnego zakresu odnoszącego się głównie do zabudowy zagrodowej, jednak z wyłączeniem wielkotowarowej produkcji zwierzęcej. Obszar predestynowany do rozwoju intensywnego rolnictwa przedstawiono na rysunku studium oznaczając go kolorem żółtym na rysunku studium.

Pozostałe obszary występowania gleb słabszych klas bonitacyjnych, na których dopuszczone są zalesienia, oznaczono na rysunku studium dla gminy kolorem białym (fragmenty bez barwy).

Graficznie (szrafem) oznaczono te fragmenty obecnych gruntów rolnych, które wymagają zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne. Tereny te będą mogły zostać zagospodarowane dopiero po uzyskaniu zgody właściwego organu administracji publicznej na przeznaczenie gruntów rolnych III klasy bonitacyjnej na cele nierolnicze. Są to jednak tylko bardzo niewielkie powierzchnie we wsiach Kraków i Czartki.

Również graficznie (innym szrafem) oznaczono na rysunku planu obszary gruntów zmeliorowanych. Zmiana przeznaczenia zmeliorowanych użytków rolnych na cele inne niż rolnicze może nastąpić tylko w sytuacjach wyjątkowych, przy braku alternatywnych rozwiązań.

W przypadku dokonywania przebudowy urządzeń melioracyjnych niezbędnym jest:

- zapewnienie odbioru wód z terenów zmeliorowanych wyżej położonych,
 - uwzględnienie zmian w ewidencji wód, urządzeń melioracji wodnych i zmeliorowanych gruntów.
- Należy również zapewnić pas terenu wolny od trwałych naniesień i nasadzeń od rowów melioracyjnych w celu umożliwienia ich prawidłowej eksploatacji.

11.2. Zasady ochrony obszarów leśnych.

Gospodarka leśna całej gminy, zarówno w odniesieniu do Lasów Państwowych, jak i lasów niestanowiących własności Skarbu Państwa, powinna opierać się o prawidłowe zasady gospodarki leśnej, uwzględniające podstawy ekologiczne, zawarte w planach urządzania lasów.

Dla terenu gminy zaleca się:

- zachowanie, ochronę i pielęgnację drzewostanów oraz dostosowywania ich składu gatunkowego do naturalnych siedlisk leśnych;
- lokalizację nowej zabudowy w odległości uwzględniającej przepisy odrębne, jednak możliwie jak najdalej od ścian lasów;
- dopuścić na terenach leśnych wytyczanie szlaków turystycznych oraz urządzenie miejsc postojowych i punktów widokowych;
- zakazania lokalizowania zabudowy za wyjątkiem budynków związanych z gospodarką leśną oraz niezbędnych urządzeń infrastruktury technicznej. Zakaz ten nie powinien dotyczyć inwestycji związanych z obronnością kraju oraz inwestycji sieciowych, stanowiących o realizacji ponadlokalnych i lokalnych celów publicznych;
- kształtowanie granicy polno-leśnej w gminie poprzez zalesiania niezmeliorowanych gruntów rolnych najniższych klas bonitacyjnych, mało przydatnych dla rolnictwa oraz nieużytków.

Oznaczono na rysunku studium tereny leśne, na których udokumentowane zostały zasoby surowców (złóża: Miedźno i Mogilno) wymagające uzyskania zgody właściwego organu na ich nieleśne przeznaczenie.

W lasach i na terenach przewidzianych w Studium do zalesienia – zaleca się respektować zakaz zabudowy za wyjątkiem obiektów i urządzeń służących gospodarce leśnej.

12. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią i osuwania się mas ziemnych.

Na rysunki studium wkreślono zweryfikowane zasięgi obszarów szczególnego zagrożenia powodzią w dolinie Warty, zgodnie z ostateczną wersją map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego, które obowiązują po przekazaniu ich gminie przez Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej. Należą do nich:

- obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest duże i wynosi raz na 10 lat ($p=10\%$) w rozumieniu art. 9 ust.1 pkt 6c) lit.b) ustawy Prawo wodne,
- obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat ($p=1\%$) w rozumieniu art. 9 ust.1 pkt 6c) lit.a) ustawy Prawo wodne,,
- obszary między linia brzegu a wałem przeciwpowodziowym – w rozumieniu art. 9 ust.1 pkt 6c) lit. c) ustawy Prawo wodne.

Dla w/w obszarów szczególnego zagrożenia powodzią obowiązują zakazy i ograniczenia w zabudowie i zagospodarowaniu określone w przepisach odrębnych. Zawarta w tych przepisach możliwość zwolnień od tych zakazów odnosi się tylko do szczególnych przypadków i nie powinna być nadużywana. W niniejszym studium nie wyznacza się nowych terenów pod zabudowę na wszystkich z w/w obszarów.

Występują również w gminie i są pokazane na rysunkach studium - obszary narażone na zalanie w przypadku zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwpowodziowego:

Występujące w gminie obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat ($p=0,2\%$) są tożsame w swych zasięgach jak obszary szczególnego zagrożenia powodzią i w związku z tym nie zostały pokazane na rysunkach studium. .

Również na tych terenach nie wyznacza się żadnych nowych terenów przeznaczonych pod zabudowę.

Honorowana jest natomiast istniejąca zabudowa w miejscowościach Nobela i Kamionacz Poduchowny, które leżą na obszarze narażonym na zalanie w przypadku uszkodzenia lub przerwania wału przeciwpowodziowego.

Należy dodatkowo wskazać, że zgodnie z załącznikiem do Wstępnej Oceny Ryzyka Powodziowego rzeka Teleszyna (km 0-53) oraz rzeka Pichna (km 0-32) zostały zakwalifikowane jako obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi, dla których zostaną opracowane mapy zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego w II cyklu planistycznym. Nie ma jednak dla tych terenów Studium ochrony przeciwpowodziowej, które umożliwiłoby przedstawić na rysunkach studium granice szczególnego zagrożenia powodziowego w dolinach tych rzek.

Dla obszaru gminy Warta położonej w granicach dorzecza rzeki Warty mają zastosowanie przepisy odrębne w zakresie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry oraz planu zarządzania ryzykiem powodziowym na obszarze dorzecza Odry.

Na terenie gminy i miasta nie występują obszary narażone na procesy osuwania się mas ziemnych.

13. Obszary i obiekty, dla których wyznacza się w złożu filar ochronny.

W granicach gminy i miasta Warta nie występują obszary i obiekty, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny.

14. Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady

W granicach gminy i miasta Warta nie występują obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady.

15. Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji, rekultywacji lub remediacji oraz obszary zdegradowane.

Do obszarów wymagających rewaloryzacji zaliczono park miejski w Warcie oraz wszystkie parki wiejskie objęte ochroną zabytkową w Cielcach, Ustkowie, Mikołajewicach, Rożdżałach i w Kamionaczu, a także park w Małkowie.

Nie wskazuje się w niniejszym studium obszarów wymagających przekształceń.

Do obszarów wymagających rekultywacji zaliczono wszystkie tereny poeksploatacyjne, stanowiące wyrobiska po kruszywie, przedstawione na rysunku studium. Będą również takimi inne wyrobiska, które mogą powstać w przyszłości po wydobyciu przewidzianych do udokumentowania zasobów surowcowych. Praktycznie więc, cały obszar stanowiący o możliwości występowania potencjalnych zasobów surowcowych można uznać za obszar wymagający rekultywacji obecnie oraz w przyszłości.

Na terenie gminy i miasta nie ma obszarów zdegradowanych i obszarów wymagających remediacji.

16. Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych.

Na terenie gminy i miasta nie występują tereny zamknięte.

17. Obszary funkcjonalne o znaczeniu lokalnym, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie

Na terenie gminy i miasta wyznacza się obszary funkcjonalne o znaczeniu lokalnym, są to:

- strefa wschodnia o wiodących dwóch funkcjach: rolniczej i rekreacyjnej,
- strefa środkowa – wybitnie ekologiczna związana z doliną rzeki Warty i zbiornikiem Jeziorsko, w której jednocześnie wyodrębnić można zurbanizowaną podstrefę centralną, obejmującą miasto Wartę wraz z zabudową wsi Duszniki, Małków,

- strefa południowo-zachodnia o wiodącej funkcji rolniczej, eksploatacji zasobów surowcowych oraz zakładanym przesądzonym rozwojem zespołu elektrowni wiatrowych,
- strefa północno-zachodnia – wybitnie rolnicza.

18. Kierunki polityki w zakresie obrony cywilnej.

W zakresie wymogów obrony cywilnej na terenie gminy i miasta ustala się:

- zapewnienie ochrony sanitarnej w strefach istniejących ujęć wody oraz ich hermetyczność, osłony przed skażeniami chemicznymi oraz niezawodność funkcjonowania;
- kształtowanie powierzchni działek w sposób zabezpieczający sąsiednie tereny przed spływem powierzchniowym wód opadowych na teren poza granicami własności;
- rozbudowa sieci wodociągowych i kanalizacyjnych powinna być realizowana wyprzedzająco w stosunku do zabudowy kubaturowymi obiektami budowlanymi;
- nakazuje się ochronę rowów i naturalnych cieków służących do odprowadzania wód opadowych;
- instalowanie urządzeń oczyszczających na odpływach wód opadowych ze szczelnie utwardzonych placów postojowych, manewrowych oraz parkingów;
- w przypadku przeznaczenia terenów pod działalność produkcyjną i usługową określenie stopnia jej szkodliwości dla otoczenia i zalecenie odpowiedniego zabezpieczenia zamieszkującej w sąsiedztwie ludności;
- zalecenie zakazu sadzenia pod liniami energetycznymi drzew i krzewów, których naturalna wysokość może przekroczyć 3,0 m oraz nakazu przycinania krzewów i drzew rosnących pod liniami energetycznymi;
- utrzymanie korytarzy wolnych od zabudowy jako strefy oddziaływania pól elektromagnetycznych dwustronnie od osi linii energetycznych;
- konieczność zachowania pasów technicznych wzdłuż głównych sieci uzbrojenia terenu.

Na terenie gminy i miasta nie występują tereny ani obiekty mogące służyć organizacji imprez masowych.

Na terenie gminy obecnie nie występują zakłady, narażone na występowanie poważnych awarii przemysłowych.. Takim zakładem może być jednak położony w granicach miasta Warta, przy ul. Kaliskiej Zakład Chemiczny Produkcji i Dystrybucji Lakierów BRENNEN, przewidziany do rozbudowy. Jest to zatem potencjalny zakład zwiększonego ryzyka lub dużego ryzyka wystąpienia awarii przemysłowej.

19. Bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę

Na terenie gminy i miasta Warty tereny potencjalnego rozwoju zabudowy (tereny niezainwestowane w obowiązujących planach miejscowych oraz tereny niezainwestowane wyznaczone w Studium – edycja 2009 r.) zajmują łącznie powierzchnię 467,4 ha

Biorąc pod uwagę uwarunkowania wynikające z analiz ekonomicznych, środowiskowych, społecznych, w tym:

- spadek liczby mieszkańców,
- ujemny przyrost naturalny i ujemne saldo migracji,
- prognozę demograficzną miasta i gminy do 2050 r.
- dotychczasowy ruch inwestycyjny w gminie – średnio ok. 50 prawomocnych decyzji dot. pozwoleń nowej zabudowy,
- ok. 5 % pokrycie obszaru gminy obowiązującymi planami miejscowymi ,
- rezerwy terenowe – tereny niezbudowane w obowiązujących dokumentach planistycznych ,

powierzchnię terenów przeznaczonych pod zabudowę w stosunku do obowiązującego Studium skorygowano o wnioski dotyczące zmiany przeznaczenia terenów w Studium.

Bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę - stan istniejący.

Tereny		Powierzchnia w ha	% powierzchni gminy	
2.	niezabudowane w planach miejscowych	zabudowa mieszkaniowa jedn.	10,8	0,04
		zabudowa osadnictwa wiejskiego	-	0,0
		Zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna	-	0,0
		zabudowa usługowa	-	0,0
		Zabudowa rekreacji indywidualnej	12,0	0,05
		Zabudowa rekreacji zbiorowej, sportu i obsługa turystyki	8,5	0,03
		zabudowa produkcyjno-usługowa	-	0,0
suma		31,3	0,12	
3.	przeznaczone pod zabudowę w studium uwarunkowań z 2009 r. niezabudowane	zabudowa mieszkaniowa jedn.,	123,6	0,49
		zabudowa osadnictwa wiejskiego	130,7	0,52
		zabudowa rekreacji indywidualnej	93,4	0,38
		tereny osadnictwa wiejskiego i rekreacji indywidualnej	21,3	0,08
		zabudowa rekreacji zbiorowej, sportu i obsługi turystyki	9,5	0,03
		zabudowa usługowa	5,0	0,02
		zabudowa produkcyjno-usługowa	72,9	0,28
		zabudowa obsługi komunikacji	11,0	0,04
suma		467,4	1,84	

Bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę, z uwzględnieniem stanu istniejącego i projektowanego.

Tereny	Powierzchnia w ha		Różnica w ha
	Studium uwarunkowań z 2009 r.	Studium uwarunkowań z 2017 r.	
1. zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna	151,9	151,9	0,0

2.	Zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna	5,7	5,7	0,0
3.	zabudowa osadnictwa wiejskiego	711,8	764,5	+52,7
4.	zabudowa osadnictwa wiejskiego i zabudowy rekreacji indywidualnej	50,7	x)	-50,7
5.	zabudowa rekreacji indywidualnej	174,1	173,4	-0,7
6.	zabudowa rekreacji zbiorowej, sportu i obsługi turystyki	12,5	15,5	+3,0
7.	Zabudowa usługowa	50,6	53,6	+3,0
7.	zabudowa produkcyjno-usługowa, składów i magazynów	119,3	125,3	+6,0
8.	Zabudowa zagrodowa z preferencją gospodarstw hodowlanych	2,0	10,0	+8,0
Suma		1.278,6	1299,9	+21,3

x) W studium 2017 włączono te tereny do zabudowy osadnictwa wiejskiego

W stosunku do obowiązującego Studium:

- 1) Zgodnie z wynikami bilansu zawartego w oddzielnym opracowaniu :
 - a) Nie wyznaczono nowych terenów przeznaczonych pod zabudowę o funkcjach mieszkaniowych w mieście Warta,
 - b) Wyznaczono jedynie ok. 1 ha terenów osadnictwa wiejskiego w Rossoszycy,
 - c) Wyznaczono ok. 4 ha nowych terenów pod zabudowę rekreacji indywidualnej w Zaspach Miłkowskich, ale zmniejszono takowe w Kolonii Glinno rezygnując z zabudowy o funkcjach mieszanych (zabudowy rekreacji indywidualnej i osadnictwa wiejskiego) na rzecz tylko osadnictwa wiejskiego,
 - d) Wyznaczono nowych ok.15 ha terenów pod zabudowę produkcyjno-usługową, składów i magazynów w zachodniej części miasta Warty i rozpatrzono pozytywnie uwagi o przeznaczenie 9,0 ha terenów o takiej funkcji w Czartkach i Krąkowie oraz ok.15 ha w Dusznikach, ale też zrezygnowano z dalszego rezerwowania ok. 32 ha niezabudowanych terenów o takich funkcjach w Rożdżalach, Proboszewicach i w Rossoszycy,
 - e) Powiększono o ok.3 ha tereny o funkcji zabudowy obsługi rekreacji zbiorowej, sportu i obsługi turystyki w Ostrowie Warckim,
 - f) W kilku wsiach nieznacznie powiększono tereny zabudowy osadnictwa wiejskiego jako efekt wydanych decyzji o warunkach zabudowy,

Łącznie, w stosunku do obecnie obowiązującego studium zwiększono tereny wskazane do zabudowy o 21,3 ha.

20.Możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnych i infrastruktury technicznej oraz społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy.

Większość terenów wskazanych w niniejszej zmianie studium pod zabudowę o funkcjach, których realizacja jest uzależniona od przygotowania terenów przez samorząd gminy nie

wymaga budowy nowych dróg dojazdowych i sieci uzbrojenia terenu. Są to tereny w granicach obszarów o w pełni ukształtowanej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej.

Większość potrzeb inwestycyjnych związanych z realizacją zadań w zakresie budowy dróg i urządzeń infrastruktury technicznej dotyczy terenu w zachodniej części miasta Warta, objętego obowiązującym planem miejscowym. To głównie tutaj jest potrzeba wykupu gruntów prywatnych pod nowe drogi publiczne o powierzchni około 2 ha i budowa tych dróg o długości około 2 km oraz rozbudowa o taką długość gminnej sieci wodociągowej i kanalizacji sanitarnej. Szacuje się, że realizacja tych zadań wywoła potrzebę zapewnienia nakładów w wysokości przynajmniej ok. 10 mln zł. Będą to jednak potrzeby rozłożone w czasie, a zatem ich realizacja z budżetu gminy będzie możliwa. Biorąc pod uwagę zakładaną prognozę demograficzną gminy i miasta – nie są planowane nowe zadania z zakresu realizacji obiektów infrastruktury społecznej. W tym zakresie będą przystosowywane sukcesywnie do zmieniających się potrzeb dotychczasowe obiekty usługowe, w których funkcjonują szkoły, przedszkola, placówki publicznej służby zdrowia i opieki społecznej, banki, poczta i pozostałe.

Nadal też będą uzbrajane kolejne tereny w Ostrowie Warckim umożliwiając realizację lokalnych i ponadlokalnych inwestycji związanych z turystycznym zagospodarowaniem obrzeży zbiornika Jeziorsko. Uzbrojenie terenów obejmuje wykonanie ok. 2 km sieci wodociągowej, ok. 2 km sieci kanalizacyjnej poprowadzonej do oczyszczalni ścieków w Jeziorsku oraz budowę ok. 2 km dróg gminnych. Szacuje się, że na realizację zadań związanych z uzbrojeniem terenów w ramach turystycznego zagospodarowania obrzeży zbiornika Jeziorsko potrzeba będzie ok. 5 mln zł. Te zadania są możliwe do wykonania ze środków własnych gminy oraz ze środków pomocowych, bowiem gmina jest wyjątkowo prężna w pozyskiwaniu dodatkowych środków finansowych na ich realizację z różnych źródeł zewnętrznych. Korzysta w znaczącym stopniu ze wsparcia funduszy ochrony środowiska, bowiem ma do realizacji wiele zadań i celów związanych zarówno z realizacją celów ochronnych rezerwatu przyrody Jeziorsko, obszaru naturalnego oraz z turystycznym zagospodarowaniem obrzeży zbiornika Jeziorsko.

Dla nowo wskazanych w niniejszej edycji studium terenów o funkcjach mieszkaniowych nie ma potrzeby realizacji zadań własnych gminy, bowiem są to tereny już uzbrojone.

Przyjęto, iż uzbrojenie terenów przeznaczonych pod zabudowę produkcyjno-usługową i usługową pozostawia się w gestii przyszłych inwestorów.

Przeгляд kilkuletnich budżetów gminy i analiza finansowa wykazały, że przeznaczano do 20 % dochodów własnych na inwestycje. Był to wprawdzie krótki okres, ale pokazał, że jednak można. Dlatego też optymistycznie można założyć pełną realizację ustaleń studium.

21. Wnioski do wspólnej polityki przestrzennej z sąsiednimi gminami.

Formułuje się następujące grupy wniosków dotyczące realizacji zasad gospodarki przestrzennej w relacji: miasto i gmina Warta a gminy ościenne:

1) Warta – Pęczniew, Warta-Gmina Sieradz, Warta-Gmina Dobra – współdziałanie:

- w zakresie ochrony środowiska, w szczególności rozwiązywania problemów związanych z funkcjonowaniem i zagospodarowaniem obrzeży zbiornika Jeziorsko,
- w zakresie ustalania wspólnych działań na rzecz zapewnienia specjalnej ochrony ptaków NATURA 2000 „Zbiornik Jeziorsko”,
- w zakresie zasad ochrony w granicach Nadwarciańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu,
- w zakresie utrzymania i przebudowy dróg powiatowych,

2) Warta – Gmina Dobra i Warta-Gmina Sieradz – współdziałanie:

- przy działaniach dotyczących modernizacji drogi krajowej Nr 83 relacji Sieradz-Turek,

- w zakresie infrastruktury technicznej (główne sieci: gazu, projektowanej linii elektroenergetycznej wysokiego napięcia 110 kV przebiegającej przez Gminę Sieradz i Gminę Warta),
- 3) Warta – Gmina Błaszki – gmina Wróblew – współdziałanie:
- w zakresie ustalania lokalizacji i warunków funkcjonowania zespołów elektrowni wiatrowych w przygranicznych częściach obydwu gmin,
 - sporządzanie miejscowych planów dla obszarów położonych w strefach oddziaływania turbin wiatrowych,
- 4) Warta – ogół gmin powiatu sieradzkiego - współdziałanie:
- w zakresie realizacji programu ochrony środowiska, gospodarki odpadami i programu infrastruktury społecznej.

22. Interpretacja zapisu Studium.

1. Treść tekstu i rysunku Studium wyraża kierunki polityki przestrzennej gminy, nie jest jednak ścisłym przesądzeniem o granicach inwestowania i użytkowania terenów.
2. W stosunku do rysunku Studium przyjmuje się następującą interpretację:
 - ostateczne ustalenie zasięgu granic terenów powinno być dokonywane w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego;
 - w studium, w szczególności dla gminy, która powierzchniowo jest największą gminą w województwie, przedstawiono zgeneralizowany obraz użytkowania terenów gminy i miasta Warta, tzn. że określone na rysunku Studium przeznaczenie terenu oznacza funkcję dominującą (a nie wyłączną) i może być uzupełnione innymi funkcjami, które jednak nie mogą być przeciwstawne funkcji dominującej i pogarszać warunków jej egzystencji;
 - określenia: tereny zabudowy mieszkaniowej dotyczą dominujących rodzajów zabudowy. Na terenach tych mogą być lokalizowane także inne rodzaje budownictwa mieszkaniowego oraz lokalizacje nie przeciwstawne funkcji podstawowej, a w tym głównie usługi i zieleń,
 - dla ustalenia linii regulacyjnych wyższych klas dróg i ulic istnieje potrzeba wykonywania opracowań określanych jako „studia korytarzy komunikacyjnych”. Opracowania te powinny uwzględniać zarówno ustalenia podane w Studium jak i konkretne warunki lokalizacji urządzeń komunalnych, zakres niezbędnych ingerencji w istniejące zainwestowanie obrzeży trasy i sposób ich zagospodarowania, a także parametry techniczne tras.
3. Uznaje się, że Studium stanowić będzie podstawę do określenia ewentualnej niezbędnej aktualizacji programów infrastruktury technicznej.
4. Uznaje się za istotne zabezpieczenie wpływu władz gminy na koordynowanie polityki przestrzennej w odniesieniu do terenów graniczących z gminą Warta celem zapobieżenia przeznaczania terenów na cele, które miałyby wywrzeć negatywny wpływ na sposób zagospodarowania terenów przyległych, a położonych w gminie Warta oraz ze względu na umożliwienie wspólnych działań dotyczących realizacji zadań komunikacyjnych, transportowych i infrastrukturalnych.
5. Uznaje się za istotne zapewnienie czynnego udziału przedstawicieli samorządu gminy w tworzeniu, opiniowaniu i ocenie realizacji opracowań regionalnych mającymi wpływ na rozwój gminy i jej zagospodarowanie przestrzenne.

IV. UZASADNIENIE ZAWIERAJĄCE OBJAŚNIENIA PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ ORAZ SYNTEZA USTALEŃ.

Niniejsze opracowanie jest trzecią edycją „Studium ...” z 2001 r. spowodowaną przesłankami merytorycznymi omówionymi w rozdziale I. W związku z tym przyjęte rozwiązania są

dostosowaniem do wymagań aktualnie obowiązujących przepisów prawa oraz aktualizacją wszelkich informacji dotyczących gminy i miasta.

Przyjęte rozwiązania mają gwarantować realizację zasad polityki przestrzennej gminy opisanych w rozdziale III.2.

Zgodnie z powyższym, w zmianie studium utrzymano zrównoważony kierunek rozwoju przestrzennego miasta i gminy w najbliższym okresie, w perspektywie i w okresie kierunkowym. Na całym obszarze miasta i gminy najważniejszymi celami pozostają:

- ochrona wartości przyrodniczych, kulturowych i krajobrazowych
- eliminowanie kolizji przestrzennych przez ustalenie odpowiednich zapisów w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, zwłaszcza do elementów objętych i przewidzianych do ochrony,
- usprawnienie powiązań funkcjonalno-przestrzennych gminy z gminami ościennymi i regionem,
- zmniejszenie uciążliwości poprzez likwidację źródeł uciążliwości i restrukturyzację przestrzeni,
- rozbudowę i modernizację układu komunikacyjnego miasta i gminy, w szczególności doprowadzenie do budowy obwodnicy miasta Warty w ciągu drogi krajowej Nr 83,
- rozbudowa i modernizacja systemu wodociągowego i kanalizacyjnego miasta i gminy,

W strukturze funkcjonalno-przestrzennej miasta wyróżniono główne następujące strefy zagospodarowania przestrzennego:

- strefę centralną obejmującą obszar w granicach strefy ścisłej ochrony konserwatorskiej,
- strefę urbanizacji, położoną na zewnątrz strefy centralnej, jednak położoną poza doliną rzeki Warty,
- ochrony systemu ekologicznego miasta.

W strukturze funkcjonalno-przestrzennej gminy wyróżniono następujące strefy zagospodarowania przestrzennego:

- strefę wschodnią o wiodących dwóch funkcjach: rolniczej i rekreacyjnej,
- strefę środkową – wybitnie ekologiczną związaną z doliną rzeki Warty i zbiornikiem Jeziorsko, w której jednocześnie wyodrębnić można zurbanizowaną podstrefę centralną, obejmującą miasto Wartę wraz z zabudową wsi Duszniki, Małków,
- strefę południowo-zachodnią o wiodącej funkcji rolniczej, eksploatacji zasobów surowcowych oraz zakładanym przesądzonym rozwojem zespołu elektrowni wiatrowych,
- strefę północno-zachodnią – wybitnie rolniczą.

Wyróżnione strefy są obsługiwane komunikacyjnie siecią drogową i urządzeniami w zakresie infrastruktury technicznej.

Zrównoważony rozwój podstawowych funkcji zagospodarowania miasta i gminy powinien być osiągnięty na zasadach harmonizowania interesów publicznych i prywatnych z zachowaniem wartości przyrodniczych, kulturowych i krajobrazowych. Służą temu ustalenia zawarte w tekście Studium i na jego rysunkach poddawanych uchwalaniu przez Radę Gminy i Miasta w Warcie. Ustalenia Studium obejmują wszystkie występujące w strukturze miasta i gminy funkcje podstawowe z określeniem zakresu dopuszczalnych działań. Ustalenia odnoszą się również do problematyki w zakresie komunikacji i infrastruktury technicznej, polityki ekologicznej i konserwatorskich ustaleń wartości kulturowych.

Ustalenia graficzne określają rysunki zmiany Studium – Kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy i miasta, w których są zawarte:

- granice i linie rozgraniczające,
- kierunki rozwoju i przekształceń struktury funkcjonalno-przestrzennej,
- kierunki przekształceń obszarów zainwestowanych,

- kierunki przekształceń obszarów niezurbanizowanych,
- kierunki ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego,
- kierunki ochrony i kształtowania środowiska kulturowego,
- obszary przeznaczone do realizacji inwestycji o znaczeniu ponadlokalnym,
- inne.

W tekście Studium określono też kierunki zabezpieczenia wymogów obronności, a także kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej.

Kierunki rozwoju systemu komunikacji zawierają opis:

- podstawowych założeń układu komunikacyjnego,
- podstawowej sieci uliczno-drogowej wraz z jej klasyfikacją oraz powiązaniem i trasami zewnętrznymi.

Kierunki rozwoju systemów infrastruktury technicznej ustalają źródła zaopatrzenia i warunki dla sprawnego funkcjonowania miasta i osadnictwa wiejskiego w zakresie zaopatrzenia w wodę, gospodarki ściekowej, zaopatrzenia w energię elektryczną oraz komunalnej gospodarki odpadami.

Określono też inwestycje stanowiące cele publiczne o znaczeniu ponadlokalnym oraz określono obszary wymagające sporządzenia planów miejscowych, obszary dla których gmina zamierza sporządzić plany miejscowe, obszary wymagające uzyskania zgody organów na ich nierolnicze i nieleśne przeznaczenie oraz wskaźniki w zakresie zagospodarowania i użytkowania poszczególnych terenów.

W niniejszej zmianie studium skoncentrowano się na:

- 1) Skorygowaniu granic obszarów zagrożenia powodziowego w dolinie rzeki warty zgodnie z mapami zagrożenia i ryzyka powodziowego przekazanymi gminie w 2015 r. przez Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu jako podstawy do uwzględniania w planach miejscowych i decyzjach administracyjnych,
- 2) Uaktualnieniu wykazu i lokalizacji udokumentowanych zasobów złóż surowców i ustanowionych terenów górniczych,
- 3) Uzupełnieniu dokumentu o wymagane przepisami prawnymi analizy społeczne i ekonomiczno-gospodarcze umożliwiające ocenę i konfrontację dotychczasowych ustaleń studium z oszacowanym zapotrzebowaniem gminy i miasta na tereny o poszczególnych funkcjach.
- 4) Skorygowaniu terenów przeznaczonych pod zabudowę produkcyjno-usługową i wyznaczeniu tylko ok. 10 ha nowych terenów zabudowy osadnictwa wiejskiego integralnie związanych z istniejącymi obszarami zwartych struktur przestrzennych wsi, a wynikających z wydanych decyzji o warunkach zabudowy,
- 5) Wyznaczeniu nowych terenów rekreacyjnych: rekreacji indywidualnej i wypoczynku zbiorowego w rejonach dotychczasowych koncentracji tych terenów tj. w Ostrowie Warckim i w Zaspach Miłkowskich wynikających przede wszystkim z potrzeb zewnętrznych.
- 6) Aktualizacji informacji i danych ilustrujących uwarunkowania rozwoju gminy i miasta.

Całość ustaleń zawartych w niniejszej zmianie Studium pełni rolę stymulowania i wspomagania rozwoju gospodarczego miasta i gminy oraz poprawy jakości życia mieszkańców.

V. OBJAŚNIENIE ZMIAN W NOWYM OPRACOWANIU W STOSUNKU DO POPRZEDNIEJ EDYCJI STUDIUM

Rada Gminy i Miasta w Warcie Uchwałą Nr XXVII/225/2001 z dnia 21 lutego 2001 r. przyjęła pierwszą edycję „*Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy i Miasta Warty*”.

Drugą edycję „*Studium....*” Rada Gminy i Miasta w Warcie przyjęła uchwałą Nr XXXIX/212/09 z dnia 27 maja 2009 r.

W dniu 29 czerwca 2016 r. Rada Gminy i Miasta w Warcie Uchwałą Nr XVIII/161/16 wyraziła wolę sporządzenia kolejnej zmiany studium, a poprzedziła podjęcie tej uchwały Ocena zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy i miasta Warty przyjęta na tej samej sesji w dniu 29 czerwca 2016 r. uchwałą Nr XVIII/160/16.

Zgodnie z uchwałą w sprawie przystąpienia do sporządzania zmiany studium zakres opracowania trzeciej edycji studium obejmuje obszar gminy i miasta Warty w ich granicach administracyjnych..

Uaktualniono część dotyczącą uwarunkowań, ponadto we wprowadzeniu wyjaśniono przyczynę przystąpienia do kolejnej zmiany studium. Istotne zmiany do zakresu studium wprowadziła ustawa o rewitalizacji, którą zobowiązano organy sporządzające studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego do opracowania bilansu terenów przeznaczonych pod różne funkcje w dotychczas obowiązujących dokumentach planistycznych, obliczenia chłonności terenów o przesądzonym przeznaczeniu a dotychczas niezagospodarowanych, a także do oszacowania realnego, uzasadnionego prognozą demograficzną i chłonnością wyznaczonych dotychczas terenów zapotrzebowania na nowe tereny budowlane – jako podstawy do dokonywania zmiany studium. Ten nowy zakres studium musiał zostać uwzględniony w niniejszym opracowaniu.

Zostały w nim uwzględnione zaktualizowane, zgodnie z przekazanymi gminie w kwietniu 2015 r. mapami zagrożenia i ryzyka powodziowego w dolinie rzeki Warty, granice obszarów szczególnego zagrożenia powodziowego. Kolejnym ważnym celem było również zaktualizowanie wszystkich nowo udokumentowanych po 2009 r. złóż surowców mineralnych; przybyło ich bowiem kilkanaście. W tym przedmiocie, z uwagi na długi okres sporządzania niniejszej edycji (należało bowiem wszystkie informacje i ustalenia wprowadzić do systemu komputerowego, podczas gdy dotychczasowa edycja w skali 1:25 000 była wykonywana ręcznie) Wojewoda Łódzki w dniu 12 października 2017 r. wydał Zarządzenie zastępcze znak: IR-I.740.5.2017 w sprawie wprowadzenia obszarów udokumentowanych złóż kopalin do Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy i Miasta Warta.

W odniesieniu do elektrowni wiatrowych uwzględniono w studium ograniczenia wynikające z ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych wkreślając na rysunek studium zasięg strefy ochronnej poprowadzonej w odległości 10-krotnej wysokości od przesądzonych wydanymi pozwoleniami na budowę 15 elektrowni wiatrowych. Odległość ta wynosi 1750 m od lokalizacji 14 turbin w części południowej w rejonie Bartochowa i 1000 m od jednej elektrowni wiatrowej w rejonie Zakrzewa.

Z porównania szacunku maksymalnego zapotrzebowania na tereny o funkcjach mieszkaniowych z obliczoną chłonnością terenów wyznaczonych w dotychczasowych planach miejscowych i w obowiązującym studium z 2009 r. wynika, że generalnie dla obszaru gminy i miasta Warty wyznaczone tereny pod zabudowę mieszkaniową przewyższają maksymalne zapotrzebowanie i obecnie nie ma potrzeby wyznaczania nowych terenów poza obszarami zwartych struktur przestrzennych poszczególnych miejscowości. W studium zostały jednak uwzględnione tereny, dla których wydane zostały decyzje o warunkach zabudowy i pozwolenia na budowę dla obiektów mieszkalnych przesądzające o przeznaczeniu terenów. Skorygowano w znaczącym zakresie powierzchnie terenów przeznaczone pod zabudowę produkcyjno-usługową, składy i magazyny oraz w nieznacznym stopniu pod zabudowę związaną z wypoczynkiem indywidualnych i zbiorowym.

Całość ustaleń studium ujednociono stosownie do wymagań ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym .

Bibliografia

1. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy i miasta Warty – 2001 r.
2. Zmiana Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy i miasta Warty., 2009 r.
3. Obowiązujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego: Warty w skali 1:2000 z 2011 r. i inne wyszczególnione w tekście,
4. „Plan zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego” zatwierdzony uchwałą Nr LX/1648/10 Sejmiku Województwa Łódzkiego Nr 367, poz. 3485 z dnia 17 grudnia 2010 r.
5. Strategia rozwoju województwa łódzkiego 2020, przyjęta Uchwałą Nr XXXIII/644/13 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 26.02.2013 r.
6. „Wojewódzki Program Małej Retencji” dla województwa łódzkiego, zatwierdzony uchwałą Nr III/887/2006 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 28.03.2006 r.,
7. Aneks Wojewódzkiego Programu Małej Retencji – Łódź, marzec 2010 r.
8. Uchwała Nr 48/2004 Zarządu Województwa Łódzkiego z dnia 10 lutego 2004 r. w sprawie nadania numerów drogom publicznym powiatowym na obszarze województwa łódzkiego (Dz. U. Nr 75, poz. 690),
9. Uchwała Nr 717/06 Zarządu Województwa Łódzkiego z dnia 23 sierpnia 2006 r. w sprawie nadania numerów drogom publicznym gminnym na obszarze województwa łódzkiego (Dz. U. z 2006 r. Nr 319, poz. 2482)
10. „Plan rozwoju lokalnego dla gminy i miasta Warty” –.
11. Wieloletni plan rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych na lata 2017-2021, przyjęty uchwałą Nr XXXIV/182/2016 Rady Gminy i Miasta w Warcie z dnia 16 listopada 2016 r.
12. Uchwała Zarządu Województwa Łódzkiego z dnia 16.01.20112 r. w sprawie wykazu i numerów dróg gminnych (Dz.U.W.Ł z 27.01.2013, poz. 2910)
13. Wnioski zgłoszone przez instytucje,
14. Dane statystyczne Urzędu Statystycznego – www.stat.gov.pl,
15. Dane NSP 2002 r. i NSP 2010 dla gminy Warta.
16. Mapy sytuacyjno – wysokościowe w skali 1:10 000, mapy bonitacyjne gleb w skali 1:5 000,
17. Materiały WZMiUW w Łodzi, Inspektorat w Sieradzu – mapy dot. gruntów zmeliorowanych,
18. Plan urządzania lasów państwowych, Nadleśnictwo Poddębice,
19. Plan urządzania lasów niepaństwowych dla poszczególnych wsi.
20. Mapy zagrożenia i ryzyka powodziowego przekazane gminie przez Dyrektora Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej - 2015 r.
21. Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry – 2016 r.
22. Plan zarządzania ryzykiem powodziowym na obszarze dorzecza Odry – 2016 r.